



Rada
Evropské unie

Brusel 17. listopadu 2023
(OR. en)

11668/23

Interinstitucionální spis:
2023/0259 (NLE)

LIMITE

POLCOM 158
SERVICES 35
FDI 22
COLAC 90

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: Prozatímní dohoda o obchodu mezi Evropskou unií a Chilskou republikou



PROZATÍMNÍ DOHODA
O OBCHODU MEZI EVROPSKOU UNÍÍ
A CHILSKOU REPUBLIKOU

PREAMBULE

EVROPSKÁ UNIE

a

CHILSKÁ REPUBLIKA, dále jen „Chile“,

společně dále jen „strany“,

BEROUC E V ÚVAHU silné kulturní, politické a hospodářské vazby a pevnou spolupráci, které je spojují;

MAJÍCE NA PAMĚTI významný přínos Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 18. listopadu 2002 (dále jen „dohoda o přidružení“) k posílení těchto vazeb;

ZDŮRAŽŇUJÍCE komplexní povahu jejich vztahu;

BEROUC E V ÚVAHU svůj závazek modernizovat stávající dohodu o přidružení tak, aby odrážela nové politické a hospodářské skutečnosti a pokrok v jejich partnerství;

UZNÁVAJÍCE význam pevného a účinného mnohostranného systému, jenž je založen na mezinárodním právu, při zachování míru, předcházení konfliktům a posilování mezinárodní bezpečnosti a řešení společných výzev;

POTVRZUJÍCE svůj závazek posílit spolupráci ve dvoustranných, regionálních a globálních otázkách společného zájmu a využít všech dostupných nástrojů k podpoře činností zaměřených na rozvoj aktivní a vzájemné mezinárodní spolupráce;

UZNÁVAJÍCE prozatímní povahu této dohody, která posílí dvoustranné hospodářské a obchodní vztahy mezi stranami a která pozbude účinku a bude nahrazena pokročilou rámcovou dohodou, jakmile uvedená dohoda vstoupí v platnost;

VÍTAJÍCE přijetí sendajského rámce pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030 přijatého na třetí světové konferenci OSN ve městě Sendai dne 18. března 2015, akčního programu z Addis Abeby přijatého na třetí mezinárodní konferenci o financování rozvoje konané v Addis Abebě 13. až 16. července 2015, rezoluce 70/1 přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů (dále jen „Valné shromáždění OSN“) dne 25. září 2015, která zahrnuje výsledný dokument s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 a 17 cílů udržitelného rozvoje“ (dále jen „Agenda 2030“), Pařížské dohody v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, uzavřené v Paříži dne 12. prosince 2015 (dále jen „Pařížská dohoda“), Nové agendy pro města přijaté na konferenci OSN o bydlení a udržitelném rozvoji měst (Habitat III) v Quitu dne 20. října 2016 (dále jen „Nová agenda pro města“) a závazků Světového humanitárního summitu přijatých na Světovém humanitárním summitu v Istanbulu konaném 23. a 24. května 2016, a vyzývajíce k jejich provádění;

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek podporovat udržitelný rozvoj v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru, svůj závazek rozvíjet mezinárodní obchod tak, aby přispíval k udržitelnému rozvoji v těchto třech rozměrech, u nichž se uznává, že jsou hluboce propojené a vzájemně se posilují, a svůj závazek podporovat dosažení cílů Agendy 2030;

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek rozšiřovat a diverzifikovat své obchodní vztahy v souladu s Dohodou o zřízení Světové obchodní organizace, uzavřenou v Marrákeši dne 15. dubna 1994, a se zvláštními cíli a ustanoveními stanovenými v této dohodě;

PŘEJÍCE SI posílit své hospodářské vztahy, zejména obchodní a investiční vztahy, posílením a zlepšením přístupu na trh a přispěním k hospodářskému růstu, a uvědomující si přitom, že je třeba zvyšovat povědomí o hospodářských a sociálních dopadech poškozování životního prostředí, neudržitelných výrobních a spotřebních modelech a souvisejících dopadech na dobré životní podmínky lidí;

S PŘESVĚDČENÍM, že tato dohoda vytvoří příznivé klima pro rozvoj udržitelných hospodářských vztahů mezi nimi, zejména v oblastech obchodu a investic, které jsou nezbytné pro uskutečnění hospodářského a sociálního rozvoje, technologických inovací a modernizace;

UZNÁVAJÍCE, že ustanovení této dohody mají za cíl stimulovat vzájemně prospěšnou hospodářskou činnost, aniž by tím bylo dotčeno právo každé strany na regulaci ve veřejném zájmu na svém území;

UZNÁVAJÍCE úzký vztah mezi inovacemi a obchodem, jakož i význam inovací pro hospodářský růst a sociální rozvoj, a

PŘIPOMÍNÁJÍCE význam různých dohod podepsaných Evropskou unií a Chile, které podpořily spolupráci ve všech odvětvových oblastech vztahů mezi stranami a zvýšily objem obchodu a investic,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1.1

Zřízení oblasti volného obchodu

Strany zřizují oblast volného obchodu v souladu s článkem XXIV GATT 1994 a článkem V GATS.

ČLÁNEK 1.2

Cíle

Cíle této dohody jsou následující:

- a) rozšíření a diverzifikace obchodu se zbožím mezi stranami v souladu s článkem XXIV GATT 1994 prostřednictvím snížení nebo odstranění cel a necelních překážek obchodu;
- b) usnadnění obchodu se zbožím, zejména prostřednictvím ustanovení týkajících se cel a zjednodušení obchodu, norem, technických předpisů, postupů posuzování shody a sanitárních a fytosanitárních opatření, při současném zachování práva každé strany regulovat s cílem dosahovat cílů veřejné politiky;

- c) liberalizace obchodu službami v souladu s článkem V GATS;
- d) rozvoj hospodářského prostředí, které vede ke zvýšení investičních toků, zlepšení podmínek usazování na základě zásady nediskriminace při současném zachování práva každé strany přijímat a prosazovat opatření nezbytná ke sledování legitimních politických cílů;
- e) usnadnění obchodu a investic mezi stranami, mimo jiné prostřednictvím volného převodu běžných plateb a pohybu kapitálu;
- f) účinné a oboustranné otevírání trhů stran s veřejnými zakázkami;
- g) podpora inovací a kreativity zajištěním přiměřené a účinné ochrany práv duševního vlastnictví v souladu s mezinárodními závazky platnými mezi stranami;
- h) podpora podmínek podporujících nenarušenou hospodářskou soutěž, zejména pokud jde o obchod a investice mezi stranami;
- i) rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru, a
- j) vytvoření účinného, spravedlivého a předvídatelného mechanismu řešení sporů pro řešení sporů týkajících se výkladu a uplatňování této dohody.

ČLÁNEK 1.3

Obecně použitelné definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „pokročilou rámcovou dohodou“ Pokročilá rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé, jež má být uzavřena;
- b) „Dohodou o zemědělství“ Dohoda o zemědělství uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- c) „antidumpingovou dohodou“ Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;
- d) „dohodou o přidružení“ Dohoda, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 18. listopadu 2002;
- e) „clem“ jakékoli clo nebo odvod jakéhokoli druhu uložené na dovoz zboží nebo v souvislosti s ním, vyjma:
 - i) poplatky rovnocenné vnitřní dani ukládané v souladu s článkem 2.4 této dohody;

- ii) antidumpingové, zvláštní ochranné, vyrovnávací nebo ochranné clo uplatňované v souladu s GATT 1994, antidumpingovou dohodou, Dohodou o zemědělství, Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohodou o ochranných opatřeních a
 - iii) poplatky nebo jiné odvody ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním, jejichž výše je omezena na přibližné náklady na poskytnuté služby;
- f) „CPC“ prozatímní Centrální klasifikace produkce (Statistical Papers, řada M, č. 77, Odbor pro ekonomické a sociální otázky, Statistické oddělení OSN, New York, 1991);
- g) „dny“ kalendářní dny včetně víkendů a svátků;
- h) výrazem „stávající“ účinný ke dni vstupu této dohody v platnost;
- i) „GATS“ Všeobecná dohoda o obchodu službami, uvedená v příloze 1B Dohody o WTO;
- j) „GATT 1994“ Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- k) „zbožím strany“ domácí zboží, jak je chápáno v GATT 1994, včetně zboží pocházejícího z této strany;
- l) „harmonizovaným systémem“ nebo „HS“ Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému a poznámek k třídám, kapitolám a položkám, vypracovaný Světovou celní organizací;

- m) „číslem“ první čtyři číslice v kódu sazebního zařazení zboží v rámci harmonizovaného systému;
- n) „právníčkou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle příslušného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, svěřeneckého fondu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;
- o) „opatřením“ jakékoli opatření ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu, požadavku, praxe nebo v jakékoli jiné formě;
- p) „opatřením strany“ jakékoli opatření přijaté nebo zachovávané¹:
- i) vládami a orgány na všech úrovních;
 - ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených vládami nebo orgány na všech úrovních² nebo
 - iii) jakýmkoli subjektem, který ve skutečnosti jedná podle pokynů strany, pod jejím vedením nebo pod její kontrolou, pokud jde o opatření³;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „opatření“ zahrnuje opomenutí strany přijmout opatření, která jsou nezbytná ke splnění jejích závazků podle této dohody.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že povinnosti strany podle této dohody se vztahují na státní podnik nebo jinou osobu, pokud vykonává jakoukoli regulační nebo správní pravomoc nebo jinou veřejnou pravomoc, kterou na něj tato strana přenesla, jako je pravomoc vyvlastňovat, vydávat licence, schvalovat obchodní transakce nebo ukládat kvóty, poplatky či jiné platby.

³ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana tvrdí, že subjekt jedná podle bodu iii), nese tato strana důkazní břemeno a přinejmenším musí poskytnout spolehlivé indicie.

- q) „členským státem“ členský stát Evropské unie;
- r) „fyzickou osobou“:
- i) v případě Evropské unie státní příslušník členského státu podle jeho práva¹ a
 - ii) v případě Chile státní příslušník Chile podle jeho práva;
- s) „původním zbožím“ zboží, které splňuje podmínky původu podle kapitoly 3;
- t) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;
- u) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;
- v) „Dohodou o ochranných opatřeních“ Dohoda o ochranných opatřeních, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- w) „sanitárním nebo fytosanitárním opatřením“ jakékoli opatření uvedené v příloze A bodě 1 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření;
- x) „Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

¹ Pro účely kapitol 10 až 20 zahrnuje definice „fyzické osoby“ rovněž fyzickou osobu s trvalým pobytem v Lotyšské republice, jež není občanem Lotyšské republiky ani jiného státu, ale má podle práva Lotyšské republiky nárok na získání pasu neobčana.

- y) „Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření“ Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- z) „Dohodou o technických překážkách obchodu“ Dohoda o technických překážkách obchodu, uvedená v příloze 1 Dohody o WTO;
- aa) „třetí zemí“ země nebo území, na které se nevztahuje územní působnost této dohody stanovená v článku 33.8;
- ab) „Dohodou TRIPS“ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, uvedená v příloze 1C Dohody o WTO;
- ac) „Vídeňskou úmluvou o smluvním právu“ Vídeňská úmluva o smluvním právu, uzavřená ve Vídni dne 23. května 1969, a
- ad) „Dohodou o WTO“ Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace, uzavřená v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

ČLÁNEK 1.4

Vztah k Dohodě o WTO a jiným stávajícím dohodám

1. Strany stvrzují práva a povinnosti, které vůči sobě mají podle Dohody o WTO a jiných stávajících dohod, jichž jsou smluvní stranou.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že se od kterékoli ze stran vyžaduje, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle Dohody o WTO.
3. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli stávající dohodou, než je Dohoda o WTO, jejichž stranami jsou obě strany této dohody, přistoupí strany okamžitě ke vzájemné konzultaci s cílem najít vzájemně uspokojivé řešení.

ČLÁNEK 1.5

Odkazy na právní předpisy a jiné dohody

1. Odkazuje-li se v této dohodě na právní předpisy některé ze stran, rozumí se těmito předpisy i jejich změny, není-li stanoveno jinak.
2. Odkazuje-li se v této dohodě na mezinárodní dohody nebo pokud jsou do ní mezinárodní dohody začleněny, ať už se jedná o mezinárodní dohody celé, nebo jejich část, rozumí se těmito mezinárodními dohodami i jejich změny nebo nástupnické dohody vstupující v platnost pro obě strany v den nebo po dni podpisu této dohody, není-li v této dohodě stanoveno jinak.
3. Vyvstane-li v důsledku takových změn nebo nástupnických dohod, na něž odkazuje odstavec 2, jakákoli otázka týkající se provádění nebo uplatňování této dohody, mohou strany na žádost kterékoli z nich přistoupit ke vzájemné konzultaci s cílem najít vzájemně uspokojivé řešení.

ČLÁNEK 1.6

Plnění povinností

1. Každá strana přijme veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění svých povinností vyplývajících z této dohody.
2. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností, které jsou v čl. 1.2 odst. 2 nebo čl. 2.2 odst. 1 pokročilé rámcové dohody popsány jako podstatné prvky této dohody, může přijmout vhodná opatření. „Vhodná opatření“ se přijímají v plném souladu s mezinárodním právem a jsou přiměřená neplnění povinností uvedených v tomto odstavci. Přednost mají opatření, která co nejméně narušují fungování této dohody. Pro účely tohoto odstavce mohou „vhodná opatření“ zahrnovat částečné nebo úplné pozastavení platnosti této dohody.
3. Opatření uvedená v odstavci 2 mohou být přijata bez ohledu na to, zda jsou příslušná ustanovení pokročilé rámcové dohody prozatímne prováděna.

KAPITOLA 2

OBCHOD SE ZBOŽÍM

ČLÁNEK 2.1

Cíl

Strany postupně a recipročně liberalizují obchod se zbožím v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 2.2

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na obchod se zbožím smluvní strany.

ČLÁNEK 2.3

Definice

Pro účely této kapitoly a přílohy 2 se rozumí:

- a) „Dohodou o dovozním licenčním řízení“ Dohoda o dovozním licenčním řízení, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- b) „konzulární transakcí“ postup získání konzulární faktury či konzulárního víza k obchodní faktuře, osvědčení o původu, manifestu, prohlášení o vývozu zasilatele či jiných celních dokumentů v souvislosti s dovozem zboží od konzula dovážející strany na území vyvážející strany nebo na území třetí země;
- c) „Dohodou o celní hodnotě“ Dohoda o provádění článku VII GATT 1994, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;
- d) „vývozním licenčním řízením“ správní postup, jenž vyžaduje, aby byla jako předběžná podmínka pro vývoz z území vyvážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro účely celního odbavení;
- e) „dovozním licenčním řízením“ správní postup, jenž vyžaduje, aby byla jako předběžná podmínka pro dovoz na území dovážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro účely celního odbavení;

- f) „repasovaným zbožím“ zboží zařazené do kapitol HS 84 až 90 nebo do čísla 94.02, kromě zboží zařazeného do čísel HS 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 a 87.03 nebo položek 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 a 8517.11, které:
- i) se zcela nebo částečně skládá z částí získaných ze zboží, které již bylo používáno;
 - ii) má v porovnání s rovnocenným novým zbožím podobné využití a provozní charakteristiky a
 - iii) poskytuje se na ně stejná záruka jako na rovnocenné nové zboží;
- g) „opravou“ se rozumí jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození a jež zahrnuje obnovení původní funkce zboží nebo zajištění souladu zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno; oprava zboží zahrnuje uvedení do původního stavu a údržbu, s výjimkou operace či postupu, který:
- i) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;
 - ii) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží nebo
 - iii) se používá ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží;
- h) „kategorií fáze“ časový rámec pro odstranění cel v rozmezí od nula do sedmi let, po jehož uplynutí je zboží osvobozeno od cla, není-li v příloze 2 stanoveno jinak.

ČLÁNEK 2.4

Národní zacházení v oblasti vnitřního zdanění a vnitrostátní právní úpravy

Každá strana poskytne národní zacházení zboží druhé strany v souladu s článkem III GATT 1994, včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Článek III GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení se za tímto účelem obdobně začlení do této dohody a jsou její součástí.

ČLÁNEK 2.5

Snížení nebo odstranění cel

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana sníží nebo odstraní cla na zboží pocházející z druhé strany v souladu se svým harmonogramem v příloze 2.
2. Pro účely odstavce 1 je základní celní sazbou sazba stanovená pro každé zboží v sazebníku v příloze 2.

3. Pokud strana sníží svou celní sazbu podle doložky nejvyšších výhod (dále jen „doložka nejvyšších výhod“), použije se na snížené sazby sazebník v příloze 2 uvedené strany. Pokud strana sníží svou použitou doložku nejvyšších výhod na úroveň nižší, než je základní sazba ve vztahu k určité celní položce, vypočítá tato strana preferenční použitelnou sazbu, která má vliv na snížení sazby uplatňované podle doložky nejvyšších výhod, přičemž zachová relativní preferenční rozpětí pro tuto konkrétní celní položku po dobu, po kterou je uplatňovaná doložka nejvyšších výhod nižší než základní sazba. Relativní preferenční rozpětí pro každou danou celní položku v každém období fáze odpovídá rozdílu mezi základní sazbou stanovenou v sazebníku v příloze 2 uvedené strany a celní sazbou použitou pro tuto celní položku v souladu s uvedeným sazebníkem, vydělenému touto základní sazbou a vyjádřenému v procentech.

4. Na žádost jedné ze stran se strany vzájemně konzultují s cílem zvážit rychlejší snižování nebo odstraňování cel stanovených v harmonogramech v příloze 2. S ohledem na tyto konzultace může Rada pro obchod přijmout rozhodnutí o změně přílohy 2, a urychlit tak uvedené snížení nebo odstranění cel.

ČLÁNEK 2.6

Zachování současného stavu

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, strana nezvýší žádné clo, které je stanoveno jako základní sazba v příloze 2, ani nepřijme žádné nové clo na zboží pocházející z druhé strany.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že strana může zvýšit clo na úroveň stanovenou v příloze 2 pro příslušné období fáze po jednostranném snížení.

ČLÁNEK 2.7

Vývozní cla, daně a jiné poplatky

1. Žádná ze stran nepřijme ani neponechá v platnosti clo, daň nebo jiné poplatky jakéhokoli druhu uložené na vývoz zboží do druhé strany nebo v souvislosti s ním, ani jakoukoli vnitřní daň nebo jiné poplatky na zboží vyvážené do druhé strany, které převyšují daň nebo poplatek, které by byly uloženy na obdobné zboží, je-li určeno pro domácí spotřebu.
2. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání straně, aby na vývoz zboží uložila poplatek nebo platbu, které jsou povoleny podle článku 2.8.

ČLÁNEK 2.8

Poplatky a formality

1. Poplatky a jiné platby uložené některou ze stran na dovoz nebo vývoz zboží druhé strany nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem se omezí na výši odpovídající přiměřeným nákladům poskytovaných služeb a nebudou prostředkem nepřímé ochrany domácích výrobků nebo zdanění dovozu nebo vývozu z fiskálních účelů.
2. Žádná ze stran neúčtuje poplatky ani jiné platby na dovoz nebo vývoz nebo v souvislosti s nimi na valorickém základě.

3. Každá strana může ukládat poplatky nebo vymáhat náklady pouze v případě, že jsou poskytovány specifické služby, včetně:

- a) požadované přítomnosti zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadované přítomnosti v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;
- b) analýz nebo znaleckých posudků o zboží a poštovních poplatků za vrácení zboží žadateli, zejména pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací nebo poskytnutí informací týkajících se uplatňování celních předpisů;
- c) kontrol zboží nebo odběrů vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ, nebo
- d) výjimečných kontrolních opatření, jsou-li tato opatření nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

4. Každá strana neprodleně zveřejní veškeré poplatky a platby, které ukládá v souvislosti s dovozem nebo vývozem, a to takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další zúčastněné strany.

5. Žádná strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoliv zboží druhé strany konzulární transakce, ani související poplatky a platby.

ČLÁNEK 2.9

Opravené zboží

1. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které znovu vstupuje na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu, které je následně vyvezeno k opravě a není zpětně dovezeno do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu.
3. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží dočasně dovezené z celního území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na jeho původ.¹

ČLÁNEK 2.10

Repasované zboží

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, žádná ze stran nesmí poskytnout repasovanému zboží druhé strany méně příznivé zacházení, než jaké poskytuje obdobnému zboží v novém stavu.

¹ V Evropské unii se pro účely tohoto odstavce používá režim aktivního zušlechťovacího styku stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. EU L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že článek 2.11 se vztahuje na zákazy nebo omezení dovozu a vývozu repasovaného zboží. Pokud některá ze stran přijme nebo ponechá v platnosti zákaz nebo omezení týkající se použitého zboží, nepoužije tato opatření na repasované zboží.
3. Kterákoli ze stran může požadovat, aby bylo repasované zboží jako takové identifikováno pro distribuci nebo prodej na jejím území a aby splňovalo všechny příslušné technické požadavky, které se vztahují na obdobné zboží v novém stavu.

ČLÁNEK 2.11

Dovozní a vývozní omezení

Do této dohody se jako její součást obdobně začlení článek XI GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení. Žádná ze stran nepřijme ani neponechá v platnosti zákaz či omezení dovozu jakéhokoli zboží druhé strany nebo vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží určeného pro území druhé strany s výjimkou těch, které jsou v souladu s článkem XI GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení.

ČLÁNEK 2.12

Označování původu

Pokud Chile na zboží Evropské unie uplatňuje povinné označování země původu, může Výbor pro obchod rozhodnout, že zboží označené jako „Made in EU“ nebo nesoucí podobné označení v místním jazyce splňuje tyto požadavky při dovozu do Chile. Tímto článkem není dotčeno právo žádné ze stran určit druh výrobků, pro něž jsou požadavky na označování země původu povinné. Na tento článek se nevztahuje kapitola 3.

ČLÁNEK 2.13

Dovozní licenční řízení

1. Každá strana zajistí, aby všechna dovozní licenční řízení pro obchod se zbožím mezi stranami byla uplatňována neutrálně a byla vedena spravedlivě, vyváženě, nediskriminačně a transparentně.
2. Kterákoli ze stran přijme či ponechá v platnosti dovozní licenční řízení jako podmínku dovozu na její území z území druhé strany, pouze nelze-li pro administrativní účely rozumně použít jiný vhodný postup.

3. Strana nepřijme ani neponechá v platnosti neautomatické dovozní licenční řízení jako podmínku pro dovoz na své území z území druhé strany, pokud není nezbytné provést opatření, které je v souladu s touto dohodou. Strana, která přijme takové neautomatické dovozní licenční řízení, jasně sdělí druhé straně, jaká opatření se prostřednictvím tohoto licenčního řízení provádějí.
4. Každá strana přijme a spravuje dovozní licenční řízení v souladu s články 1, 2 a 3 Dohody o dovozním licenčním řízení. Za tímto účelem se články 1, 2 a 3 uvedené dohody obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí.
5. Strana, která přijme nová dovozní licenční řízení nebo změny stávající dovozní licenční řízení, oznámí tuto skutečnost druhé straně do 60 dnů ode dne zveřejnění těchto nových dovozních licenčních řízení nebo změn stávajících dovozních licenčních řízení. Oznámení obsahuje informace uvedené v odstavci 3 tohoto článku a v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení. Má se za to, že strana dodržuje toto ustanovení, pokud příslušné nové dovozní licenční řízení nebo jakoukoli změnu stávajících dovozních licenčních řízení oznámila Výboru pro dovozní licence zřízenému v souladu s článkem 4 Dohody o dovozním licenčním řízení, včetně informací v čl. 5 odst. 2 uvedené dohody.
6. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně veškeré relevantní informace, včetně informací uvedených v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení, o jakýchkoli dovozních licenčních řízeních, která hodlá přijmout, přijala nebo které zachovává, jakož i o veškerých změnách stávajících dovozních licenčních řízení.

ČLÁNEK 2.14

Vývozní licenční řízení

1. Každá strana zveřejní jakékoli nové vývozní licenční řízení nebo jakékoli změny stávajícího vývozního licenčního řízení takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další dotčené osoby. Toto zveřejnění se uskuteční, kdykoli je to možné, do 30 dnů před tím, než nabude účinku jakékoli řízení nebo změna, a v každém případě nejpozději ke dni, kdy toto řízení nebo změna nabude účinku.
2. Každá strana zajistí, aby zveřejnění vývozních licenčních řízení obsahovalo tyto informace:
 - a) znění vývozních licenčních řízení nebo znění jakýchkoli změn těchto řízení;
 - b) zboží, na něž se vztahují jednotlivá vývozní licenční řízení;
 - c) pro každé vývozní licenční řízení popis postupu podání žádosti o vývozní licenci a veškerá kritéria, která musí žadatel splňovat, aby byl způsobilý k podání žádosti o vývozní licenci, jako je držení licence k výkonu činnosti, vytvoření nebo udržování investice nebo provoz prostřednictvím určité formy usazení na území strany;
 - d) kontaktní místo nebo místa, kde mohou dotčené osoby získat další informace o podmínkách pro získání vývozní licence;

- e) správní orgán či orgány, kterým se musí podat žádost nebo předložit jiná příslušná dokumentace;
- f) popis veškerých opatření, která má vývozní licenční řízení provést;
- g) období, během něhož bude každé vývozní licenční řízení v platnosti, pokud toto řízení nezůstane v platnosti až do odvolání nebo revize při novém zveřejnění;
- h) pokud má daná strana v úmyslu využívat vývozní licenční řízení ke správě vývozní kvóty, celkové množství a případně hodnotu kvóty a datum zahájení a ukončení kvóty a
- i) veškeré výjimky, které nahrazují požadavek na získání vývozní licence, informace, jak se o tyto výjimky žádá nebo jak se používají, a kritéria pro jejich udělení.

3. Do 30 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost oznámí každá strana druhé straně svá stávající vývozní licenční řízení. Strana, která přijme nová vývozní licenční řízení nebo změni stávající vývozní licenční řízení, oznámí tuto skutečnost druhé straně do 60 dnů ode dne zveřejnění těchto nových vývozních licenčních řízení nebo změn stávajících vývozních licenčních řízení. Oznámení musí obsahovat odkaz na zdroj(e), kde jsou informace požadované v odstavci 2 zveřejněny, a případně adresu příslušných vládních internetových stránek.

4. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že od některé ze stran vyžaduje udělení vývozní licence, nebo že jí brání v plnění jejích povinností nebo závazků podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jakož i v rámci mnohostranných režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu.

ČLÁNEK 2.15

Celní hodnota

Každá strana určí celní hodnotu zboží druhé strany dovezeného na její území v souladu s článkem VII GATT 1994 a Dohodou o celní hodnotě. Za tímto účelem se do dohody jako její součást obdobně začlení článek VII GATT 1994, včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení, a články 1 až 17 Dohody o celní hodnotě, včetně vysvětlujících poznámek.

ČLÁNEK 2.16

Využívání preferencí

1. Pro účely sledování, jak tato dohoda funguje, a výpočtu míry využití preferencí si strany každoročně vyměňují dovozní statistiky za období začínající jeden rok ode dne vstupu této dohody v platnost a končící deset let po dokončení odstraňování cel pro veškeré zboží podle harmonogramů v příloze 2. Nerozhodne-li Výbor pro obchod jinak, prodlužuje se toto období automaticky o pět let. Výbor pro obchod může rozhodnout o jeho dalším prodloužení.

2. Výměna dovozních statistik uvedených v odstavci 1 zahrnuje dostupné údaje týkající se posledního roku, včetně hodnoty a případně objemu, na úrovni celních položek pro dovoz zboží druhé strany, na které se vztahuje preferenční celní zacházení podle této dohody, a pro dovoz zboží, na něž se vztahuje nepreferenční zacházení.

ČLÁNEK 2.17

Zvláštní opatření týkající se řízení preferenčního zacházení

1. Strany spolupracují při předcházení, odhalování a boji proti porušování celních předpisů v souvislosti s preferenčním zacházením poskytovaným podle této kapitoly v souladu se svými závazky podle kapitoly 3 a protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech.

2. Strana může v souladu s postupem stanoveným v odstavci 3 dočasně pozastavit příslušné preferenční zacházení s dotčeným zbožím, pokud na základě objektivních, přesvědčivých a ověřitelných informací zjistí, že se druhá strana dopustila rozsáhlého systematického porušování celních předpisů s cílem získat preferenční zacházení poskytnuté podle této kapitoly, a zjistí:

- a) že druhé straně systematicky chybí opatření nebo nejsou dostatečná při ověřování statusu původu zboží a plnění ostatních požadavků protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách při zjišťování nebo předcházení porušování pravidel původu;

- b) že druhá strana systematicky odmítá provést následné ověření dokladu o původu na žádost strany nebo včas sdělit jeho výsledky nebo provádění tohoto ověření nebo sdělení zbytečně odkládá nebo
- c) že druhá strana systematicky odmítá spolupracovat nebo poskytovat pomoc při plnění svých povinností podle protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách v souvislosti s preferenčním zacházením nebo nespolupracuje a tuto pomoc neposkytuje.

3. Strana, která učinila zjištění podle odstavce 2, o tom bez zbytečného odkladu uvědomí Výbor pro obchod a zahájí konzultace s druhou stranou v rámci Výboru pro obchod s cílem dosáhnout řešení přijatelného pro obě strany.

Pokud se strany nedohodnou na vzájemně přijatelném řešení do tří měsíců ode dne oznámení, může strana, která učinila zjištění, rozhodnout o dočasném pozastavení příslušného preferenčního zacházení s dotčeným zbožím. Tato strana oznámí dočasné pozastavení bez zbytečného prodlení Výboru pro obchod.

Dočasné pozastavení platí pouze po dobu nezbytnou k ochraně finančních zájmů dotčené strany a nejdéle po dobu šesti měsíců. Pokud však podmínky, které vedly k původnímu pozastavení, přetrvávají i po uplynutí uvedené doby šesti měsíců, může dotčená strana rozhodnout o obnovení pozastavení. Každé dočasné pozastavení je předmětem pravidelných konzultací v rámci Výboru pro obchod.

4. Každá strana zveřejní v souladu se svými vnitřními postupy pro sdělování veškerých oznámení a rozhodnutí týkajících se dočasného pozastavení dovozcům, jak je uvedeno v odstavci 3.

ČLÁNEK 2.18

Podvýbor pro obchod se zbožím

Podvýbor pro obchod se zbožím zřízený podle čl. 33.4 odst. 1:

- a) sleduje provádění a správu této kapitoly a přílohy 2;
- b) podporuje obchod se zbožím mezi stranami, mimo jiné prostřednictvím konzultací o zlepšení přístupu na trh podle čl. 2.5 odst. 4 a případně dalších otázkách;
- c) poskytuje fórum pro diskusi a řešení veškerých otázek souvisejících s touto kapitolou;
- d) neprodleně řeší překážky obchodu se zbožím mezi stranami, zejména ty, které se týkají uplatňování nesazebních opatření, a případně předloží tyto záležitosti Výboru pro obchod k posouzení;
- e) doporučuje stranám jakoukoli změnu nebo doplnění této kapitoly;
- f) koordinuje výměnu údajů o preferenčním využívání nebo jakýchkoli jiných informací o obchodu se zbožím mezi stranami;
- g) přezkoumává veškeré budoucí změny harmonizovaného systému s cílem zajistit, aby nedošlo ke změně závazků každé strany podle této dohody, a konzultuje s cílem vyřešit jakýkoli související konflikt;
- h) plní povinnosti stanovené v článku 8.17.

KAPITOLA 3

PRAVIDLA PŮVODU A POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ODDÍL A

PRAVIDLA PŮVODU

ČLÁNEK 3.1

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 3-A až 3-E:

- a) „zařazením“ zařazení produktu nebo materiálu do určité kapitoly, čísla nebo položky harmonizovaného systému;
- b) „zásilkou“ produkty, které buď zasílá současně jeden vývozce jednomu příjemci, nebo které jsou přepravovány na základě jediného přepravního dokladu od vývozce k příjemci, a pokud tento doklad neexistuje, na podkladě jediné faktury;
- c) „celním orgánem“:
 - i) v případě Chile národní celní správa a

- ii) v případě Evropské unie útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní správy a jakékoli další orgány členských států odpovědné za uplatňování a prosazování celních předpisů;
- d) „vývozcem“ osoba nacházející se ve straně, která v souladu s právními předpisy této strany vyváží nebo vyrábí původní produkt a vyhotoví deklaraci o původu;
- e) „totožnými produkty“ produkty, které v každém ohledu odpovídají produktům popsaným v popisu produktu; popis produktu v obchodním dokladu použitým pro vyhotovení deklarace o původu pro více zásilek musí být dostatečně přesný, aby jasně identifikoval tento produkt, ale také totožné produkty, které mají být na základě této deklarace následně dovezeny;
- f) „dovozcem“ osoba, která dováží původní produkt a žádá pro něj preferenční sazební zacházení;
- g) „materiálem“ látka použitá při výrobě produktu včetně jakýchkoli příměsí, surovin, komponentů nebo částí;
- h) „produktem“ nebo „výrobkem“ výsledek výroby, bez ohledu na to, zda je určen k pozdějšímu použití jako materiál k výrobě jiného produktu, a
- i) „výrobou“ jakýkoli druh opracování nebo zpracování včetně sestavování.

ČLÁNEK 3.2

Všeobecné požadavky

1. Pro účely uplatňování preferenčního sazebního zacházení jednou ze stran na původní zboží druhé strany v souladu s touto dohodou se za předpokladu, že produkt splňuje všechny ostatní použitelné požadavky stanovené v této kapitole, považují za produkty pocházející z druhé strany tyto produkty:
 - a) produkty, které byly zcela získány v této straně, jak je stanoveno v článku 3.4;
 - b) produkty vyrobené výhradně z materiálů pocházejících z této strany a
 - c) produkty vyrobené v této straně za použití nepůvodních materiálů, pokud splňují požadavky stanovené v příloze 3-B.
2. Pokud produkt získal status původu v souladu s odstavcem 1, nepovažují se nepůvodní materiály použité při jeho výrobě za nepůvodní, jestliže se uvedený produkt začlení jako materiál do jiného produktu.
3. Podmínky pro získání statusu původu musí být na území strany splňovány nepřetržitě.

ČLÁNEK 3.3

Kumulace původu

1. Produkt pocházející z jedné strany se považuje za produkt pocházející z druhé strany, je-li použit jako materiál při výrobě jiného produktu v této druhé straně, za předpokladu, že provedené opracování a zpracování přesahuje jednu nebo více operací uvedených v článku 3.6.
2. Materiály zařazené do kapitoly 3 harmonizovaného systému pocházející ze zemí uvedených v odst. 4 písm. b) a použité při výrobě konzervovaných produktů z tuňáka zařazených do položky 1604.14 harmonizovaného systému lze považovat za pocházející ze strany, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odst. 3 písm. a) až e) a pokud tato strana zašle podvýboru uvedenému v článku 3.31 oznámení k posouzení.
3. Výbor pro obchod může na základě doporučení podvýboru uvedeného v článku 3.31 rozhodnout, že určité materiály pocházející ze třetích zemí¹ uvedených v odstavci 4 tohoto článku lze považovat za materiály pocházející ze strany, jsou-li použity při výrobě produktu v dané straně, za předpokladu, že:
 - a) každá strana má platnou obchodní dohodu, kterou s danou třetí zemí vytváří oblast volného obchodu ve smyslu článku XXIV GATT 1994;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „třetí země“ je definována v čl.1.3 písm. aa).

- b) původ materiálů uvedených v tomto odstavci se stanoví v souladu s pravidly původu použitelnými podle:
- i) obchodní dohody Evropské unie tvořící oblast volného obchodu s touto třetí zemí, pokud je dotčený materiál použit při výrobě produktu v Chile, a
 - ii) obchodní dohody Chile tvořící oblast volného obchodu s touto třetí zemí, pokud je dotčený materiál použit při výrobě produktu v Evropskou unii;
- c) je v platnosti ujednání mezi stranou a danou třetí zemí o odpovídající správní spolupráci zajišťující plné provádění této kapitoly, včetně ustanovení o používání příslušné dokumentace o původu materiálů, a že tato strana oznámí toto ujednání druhé straně;
- d) výroba nebo zpracování materiálů prováděné v této straně přesahuje jednu nebo více operací uvedených v článku 3.6 a
- e) strany se dohodnou na jakýchkoli jiných platných podmínkách.
4. Třetími zeměmi uvedenými v odstavci 3 jsou:
- a) středoamerické země Kostarika, Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua a Panama a
 - b) andské země Kolumbie, Ekvádor a Peru.

ČLÁNEK 3.4

Zcela získané produkty

1. Za zcela získané v jedné ze stran se považují tyto produkty:
 - a) rostliny a rostlinné produkty tam vypěstované nebo sklizené;
 - b) živá zvířata tam narozená nebo vylíhnutá a chovaná;
 - c) produkty získané z živých zvířat tam chovaných;
 - d) produkty získané z tamního lovu, odchyty do pastí, rybolovu, hromadného odchyty či jiného druhu odchyty, avšak nikoli za vnějšími hranicemi teritoriálních vod této strany;
 - e) produkty získané z poražených zvířat tam narozených a chovaných nebo vylíhnutých a chovaných;
 - f) produkty získané z tamní akvakultury, pokud vodní organismy zahrnující ryby, měkkýše, korýše, jiné vodní bezobratlé a vodní rostliny jsou vyprodukované z násadového materiálu, jako jsou jikry, raný plůdek, plůdek, larvy, zásahem do procesu chovu či růstu s cílem zvýšit produkci, jako například pravidelné dosazování násad, krmení nebo ochrana před dravci;
 - g) nerosty nebo jiné přirozeně se vyskytující látky, jež nejsou zahrnuty v písmenech a) až f), tam extrahované nebo vytěžené;

- h) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře mimo pobřežní vody plavidly dotčené strany;
- i) produkty zhotovené na zpracovatelských plavidlech strany výhradně z produktů uvedených v písmenu h);
- j) produkty vytěžené stranou nebo osobou této strany z mořského dna nebo podzemí mimo jakékoli teritoriální moře za předpokladu, že mají práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí;
- k) odpad nebo šrot pocházející z tamní výroby nebo z použitých produktů tam sebraných, pokud jsou tyto produkty vhodné pouze k využití surovin, a
- l) produkty tam vyrobené výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až k).

2. Pojmy „plavidlo strany“ a „zpracovatelské plavidlo strany“ v odst. 1 písm. h) a i) se rozumí plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo, které:

- a) je registrováno v členském státě nebo v Chile;
- b) pluje pod vlajkou členského státu nebo Chile a
- c) splňuje jednu z těchto podmínek:
 - i) je z více než 50 % vlastněno fyzickými osobami členského státu nebo Chile nebo

ii) je ve vlastnictví právnické osoby, která:

A) má sídlo a hlavní provozovnu v členském státě nebo v Chile a

B) je z více než 50 % vlastněna osobami jedné z těchto stran.

ČLÁNEK 3.5

Odchyłky

1. Jestliže nepůvodní materiál použitý při výrobě produktu nesplňuje požadavky stanovené v příloze 3-B, považuje se produkt za pocházející z některé strany, pokud:

- a) u všech produktů¹, s výjimkou produktů zařazených do kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému, celková hodnota nepůvodních materiálů nepřesahuje 10 % ceny produktu ze závodu;
- b) u produktů zařazených do kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému se odchyłky uplatní tak, jak je stanoveno v poznámkách 6 až 8 přílohy 3-A.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže hodnota nebo hmotnost nepůvodních materiálů použitých při výrobě produktu překročí jakýkoli procentní podíl nejvyšší přípustné hodnoty nebo hmotnosti nepůvodních materiálů, jak je uvedeno v požadavcích stanovených v příloze 3-B.

¹ Kapitoly 1 až 24 harmonizovaného systému v souladu s poznámkou 9 přílohy 3-A.

3. Odstavec 1 se nepoužije na produkty zcela získané ve straně dohody ve smyslu článku 3.4. Vyžaduje-li se podle přílohy 3-B, aby materiály použité při výrobě produktu byly zcela získané, použijí se odstavce 1 a 2 tohoto článku.

ČLÁNEK 3.6

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Bez ohledu na čl. 3.2 odst. 1 písm. c) se produkt nepovažuje za pocházející ze strany, pokud se na nepůvodních materiálech v této straně provádí pouze jedna nebo více z těchto operací:

- a) konzervační postupy, jako je sušení, zmrazení, nakládání do slaného nálevu nebo jiné podobné postupy, jejichž jediným účelem je zajištění uchování produktu v dobrém stavu během přepravy a skladování;
- b) rozdělování a spojování nákladových kusů;
- c) mytí, praní, čištění, zbavování prachu, oxidu, oleje, nátěru nebo jiných povrchových vrstev;
- d) žehlení nebo mandlování textilií a textilních výrobků;
- e) prosté natírání a leštění;
- f) loupání a částečné nebo úplné mletí rýže, leštění a hlazení obilovin a rýže;

- g) operace spočívající v barvení cukru nebo přidávání aromatických přípravků do cukru nebo tvarování cukru, částečné nebo úplné mletí krystalového cukru v pevném stavu;
- h) loupání, vypeckování a louskání ovoce, ořechů a zeleniny;
- i) broušení, prosté mletí nebo prosté řezání;
- j) prosévání, prohazování, třídění, zařazování, srovnávání nebo sdružování;
- k) prosté plnění do lahví, konzerv, baněk, pytlů, beden nebo krabic, upevňování na podložky nebo desky a veškeré ostatní prosté balicí operace;
- l) připevňování nebo tisk značek, štítků, log a jiných obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;
- m) jednoduché mísení produktů, též různých druhů, včetně mísení cukru s jiným materiálem;
- n) prosté sestavování součástí produktu na úplný produkt nebo rozkládání produktů na části;
- o) prosté přidávání vody nebo ředění, dehydratace nebo denaturace produktů nebo
- p) porážení zvířat.

2. Pro účely odstavce 1 se operace považuje za prostou, jestliže k jejímu provádění nejsou nutné žádné zvláštní dovednosti nebo stroje, přístroje či zařízení pro tyto úkony zvláště vyrobené nebo nainstalované.

ČLÁNEK 3.7

Určující jednotka

1. Pro účely této kapitoly je určující jednotkou produkt, který je považován za základní jednotku při zařazování produktu do harmonizovaného systému.
2. Sestává-li zásilka z více stejných produktů zařazených do stejného čísla harmonizovaného systému, zohlední se při použití této kapitoly každý jednotlivý produkt samostatně.

ČLÁNEK 3.8

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

1. Příslušenství, náhradní díly a nástroje dodávané spolu se zařízením, strojem, přístrojem nebo vozidlem se považují za jeden celek s příslušným zařízením, strojem, přístrojem nebo vozidlem, jestliže jsou součástí jejich běžného vybavení a jsou zahrnuty v ceně nebo nejsou fakturovány zvlášť.

2. Příslušenství, náhradní díly a nástroje uvedené v odstavci 1 se při určování původu produktu neberou v úvahu, s výjimkou pro účely výpočtu maximální hodnoty nepůvodních materiálů, pokud produkt podléhá požadavku na maximální hodnotu nepůvodních materiálů stanovenou v příloze 3-B.

ČLÁNEK 3.9

Soupravy

Soupravy ve smyslu všeobecného pravidla 3 pro výklad harmonizovaného systému se považují za původní produkt jedné ze stran, jestliže jsou původními produkty všechny součásti, z nichž se skládají. Je-li souprava složena z původních i nepůvodních produktů, považuje se souprava jako celek za pocházející z jedné ze stran, pokud hodnota nepůvodních produktů nepřesahuje 15 % ceny soupravy ze závodu.

ČLÁNEK 3.10

Neutrální prvky

Při určování, zda produkt pochází z jedné ze stran, není zapotřebí zjišťovat původ těchto prvků, jež mohou být použity při jeho výrobě:

- a) paliva, energie, katalyzátorů a rozpouštědel;

- b) zařízení, přístrojů a materiálů pro zkoušení nebo kontrolu produktu;
- c) strojů, nástrojů, matric a forem;
- d) náhradních dílů a materiálů použitých při údržbě zařízení a budov;
- e) maziv, tuků, přísad a ostatních materiálů použitých při výrobě nebo použitých k provozu zařízení a budov;
- f) rukavic, brýlí, obuvi, oděvů, bezpečnostního vybavení a zásob;
- g) jakéhokoli jiného materiálu, který není součástí produktu, ale jehož použití lze prokázat jako součást jeho výroby.

ČLÁNEK 3.11

Obaly a obalové materiály a kontejnery

1. Jestliže se podle všeobecného pravidla 5 pro výklad harmonizovaného systému obalové materiály a kontejnery, v nichž je produkt zabalen pro drobný prodej, zařazují společně s produktem, nepřihlíží se k těmto obalovým materiálům a kontejnerům při určování původu produktu, s výjimkou případů, kdy se na produkt vztahuje maximální hodnota nepůvodních materiálů v souladu s přílohou 3-B.
2. Při určování, zda produkt pochází ze strany, se neberou v úvahu obalové materiály a kontejnery, které se používají k ochraně produktu během přepravy.

ČLÁNEK 3.12

Oddělená účetní evidence zastupitelných materiálů

1. Zastupitelné původní a nepůvodní materiály musí být během skladování fyzicky odděleny, aby si zachovaly svůj původní nebo nepůvodní status. Tyto materiály mohou být použity při výrobě produktu, aniž by byly během skladování fyzicky odděleny, za předpokladu, že se použije metoda oddělené účetní evidence.
2. Metoda oddělené účetní evidence uvedená v odstavci 1 se použije v souladu s metodou řízení zásob podle účetních zásad, které jsou v dané straně obecně uznávány. Metoda oddělené účetní evidence zajistí, aby počet produktů, které lze považovat za produkty pocházející ze strany, nikdy nepřekročil počet, který by byl získán fyzickým oddělením zásob během skladování.
3. Pro účely odstavce 1 se „zastupitelnými materiály“ rozumí materiály stejného druhu a obchodní kvality, se stejnými technickými a fyzickými vlastnostmi, které od sebe po zpracování do hotového produktu nelze rozeznat.

ČLÁNEK 3.13

Vrácené produkty

Jestliže je produkt pocházející z jedné ze stran, který byl vyvezen do třetí země, do této strany vrácen, považuje se za nepůvodní, nelze-li celnímu orgánu této strany věrohodně prokázat, že vrácený produkt:

- a) je tentýž jako produkt vyvezený a
- b) byl případně podroben pouze úkonům nezbytným pro jeho uchování v dobrém stavu po dobu pobytu ve třetí zemi nebo při svém vývozu.

ČLÁNEK 3.14

Neměnnost

1. Původní produkt deklarovaný k domácímu použití v dovážející straně nesmí být po vývozu a před tím, než je deklarován k domácímu použití, pozměněn, žádným způsobem přetvořen nebo podroben úkonům kromě těch, které jej mají uchovat v dobrém stavu, nebo jiných, než je přidání nebo připevnění značek, štítků, pečeti či jakékoli jiné dokumentace, aby byl zajištěn soulad se specifickými domácími požadavky dovážející strany.
2. Je možné produkt skladovat nebo vystavovat ve třetí zemi za předpokladu, že produkt zůstane v této třetí zemi pod celním dohledem.

3. Aniž je dotčen oddíl B, mohou být zásilky rozděleny na území třetí země, je-li rozdělení provedeno vývozcem nebo pod jeho odpovědností a pokud takto rozdělené zásilky zůstanou ve třetí zemi pod celním dohledem.

4. V případě pochybností o tom, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 až 3, může celní orgán dovážející strany požádat dovozce, aby předložil důkaz o jejich splnění. Tento důkaz může být poskytnut jakýmkoli prostředky, včetně smluvních přepravních dokladů, jako jsou konosamenty, nebo faktických či konkrétních důkazů založených na značení nebo číslování balíků nebo jakýchkoli důkazů týkajících se samotného výrobku.

ČLÁNEK 3.15

Výstavy

1. Jsou-li původní produkty zaslány na výstavu do třetí země a jsou-li po výstavě prodány za účelem dovozu do strany, uplatní se na ně při dovozu ustanovení v souladu s touto dohodou, pokud je celním orgánům věrohodně prokázáno, že:

- a) vývozcem zaslal tyto produkty ze strany do třetí země konání výstavy a vystavoval je tam;
- b) vývozcem tyto produkty prodal osobě ve straně nebo je na ni jinak převedl;
- c) produkty byly zaslány během výstavy nebo bezprostředně po ní ve stavu, v jakém byly odeslány na výstavu, a

- d) produkty nebyly od okamžiku, kdy byly odeslány na výstavu, použity k jinému účelu než k předvedení na této výstavě.
2. Deklarace o původu zboží se vyhotoví v souladu s oddílem B a předloží se celním orgánům v souladu s celními postupy dovážející strany. Uvede se v ní název a adresa výstavy.
3. Odstavec 1 se vztahuje na všechny obchodní, průmyslové, zemědělské nebo řemeslné výstavy, veletrhy nebo obdobné veřejné přehlídky či expozice, v jejichž průběhu produkty zůstávají pod celním dohledem, s výjimkou akcí pořádaných soukromě v prodejnách nebo podnikových prostorách za účelem prodeje zahraničních produktů.
4. Celní orgány strany dovozu mohou požadovat důkaz, že produkty zůstaly pod celním dohledem v zemi výstavy, jakož i dodatečné doklady o podmínkách, za nichž byly vystaveny.

ODDÍL B

POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ČLÁNEK 3.16

Žádost o preferenční sazební zacházení

1. Dovážející strana poskytne preferenční sazební zacházení pro produkt pocházející z druhé strany ve smyslu této kapitoly na základě žádosti o preferenční sazební zacházení předložené dovozcem. Dovozce nese odpovědnost za správnost žádosti o preferenční sazební zacházení a za splnění požadavků stanovených v této kapitole.
2. Žádost o preferenční sazební zacházení je založena na jedné z těchto skutečností:
 - a) deklaraci o původu vyhotovené vývozcem v souladu s článkem 3.17;
 - b) informovanosti dovozce za podmínek stanovených v článku 3.19.
3. Žádost o preferenční sazební zacházení a základ pro tuto žádost uvedený v odstavci 2 se uvede v celním prohlášení v souladu s právními předpisy dovážející strany.

4. Dovozce, který žádá o preferenční zacházení na základě deklarace o původu v souladu s odst. 2 písm. a), tuto deklaraci uchovává a na požádání ji předloží celnímu orgánu dovážející strany.

ČLÁNEK 3.17

Deklarace o původu

1. Vývozce produktu vyhotoví deklaraci o původu na základě informací prokazujících, že produkt je původní, případně včetně informací o statusu původu materiálů použitých při výrobě produktu.
2. Vývozce odpovídá za správnost vyhotovené deklarace o původu a informací poskytnutých podle odstavce 1. Má-li vývozce důvod se domnívat, že deklarace o původu obsahuje nesprávné informace nebo je na nich založena, neprodleně informuje dovozce o každé změně ovlivňující status původu produktu. V tomto případě dovozce opraví dovozní prohlášení a zaplatí splatné clo.
3. Vývozce vyhotoví deklaraci o původu v jedné z jazykových verzí uvedených v příloze 3-C na faktuře nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu, který popisuje původní produkt dostatečně podrobně, aby umožnil jeho identifikaci v nomenklatuře harmonizovaného systému. Dovážející strana nesmí od dovozce požadovat, aby předložil překlad deklarace o původu.
4. Deklarace o původu platí jeden rok ode dne jejího vyhotovení.

5. Deklarace o původu může být vyhotovena pro:

- a) jedinou zásilku jednoho nebo více produktů do strany nebo
- b) více zásilek totožných produktů do některé ze stran ve lhůtě uvedené v deklaraci o původu, jež nepřesahuje dvanáct měsíců.

6. Dovázející strana na žádost dovozce a s výhradou požadavků uložených dovázející stranou povolí použití jediné deklarace o původu pro nesmontované nebo rozložené produkty ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) harmonizovaného systému spadající do tříd XV až XXI harmonizovaného systému, jsou-li dováženy po částech.

ČLÁNEK 3.18

Drobné nesrovnalosti a drobné chyby

Celní orgán dovázející strany nezamítne žádost o preferenční sazební zacházení z důvodu drobných nesrovnalostí mezi deklarací o původu a doklady předloženými celnímu úřadu nebo drobných chyb v deklaraci o původu.

ČLÁNEK 3.19

Informovanost dovozce

1. Dovázející strana může ve svých právních předpisech stanovit podmínky pro určení toho, kteří dovozci mohou založit žádost o preferenční sazební zacházení na informovanosti dovozce.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se informovanost dovozce o tom, že produkt je původní, zakládá na informacích prokazujících, že se produkt skutečně považuje za původní a splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu.

ČLÁNEK 3.20

Požadavky na uchovávání záznamů

1. Dovozece, který žádá o preferenční sazební zacházení s produktem dováženým do strany:
 - a) je-li žádost o preferenční zacházení založena na deklaraci o původu, uchovává deklaraci o původu vyhotovenou vývozcem po dobu nejméně tří let ode dne uplatnění preferenčního zacházení pro daný produkt, a
 - b) je-li žádost o preferenční zacházení založena na informovanosti dovozce, uchovává informace prokazující, že produkt splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu, po dobu nejméně tří let ode dne podání žádosti o preferenční zacházení.
2. Vývozce, který vyhotovil deklaraci o původu, uchovává po dobu nejméně čtyř let od vyhotovení této deklarace o původu její kopie a všechny ostatní záznamy prokazující, že produkt splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu.
3. Záznamy, které mají být vedeny v souladu s tímto článkem, mohou být vedeny v elektronické podobě v souladu s právními předpisy dovážející nebo případně vyvážející strany.

ČLÁNEK 3.21

Výjimky z požadavků týkajících se deklarací o původu

1. Produkty, které jsou zasílány jako zásilky soukromými osobami soukromým osobám nebo které se nachází v osobních zavazadlech cestujících, se považují za původní produkty bez předložení deklarace o původu, pokud nejsou dováženy obchodně, pokud dovozce prohlásí, že zboží splňuje podmínky stanovené v této kapitole, a pokud o pravdivosti tohoto prohlášení neexistují žádné pochybnosti.
2. Dovoz, který je příležitostný a sestává výhradně z produktů pro osobní potřebu příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, se nepovažuje za dovoz uskutečňovaný za obchodním účelem, pokud je z povahy a množství produktů zřejmé, že není zamýšlen žádný obchodní účel, za předpokladu, že dovoz není součástí série dovozů, o nichž lze důvodně předpokládat, že byly uskutečněny samostatně s cílem vyhnout se požadavku na deklaraci o původu.
3. Celková hodnota produktů uvedených v odstavci 1 nesmí překročit 500 EUR nebo ekvivalentní částku v měně strany v případě zásilek nebo 1 200 EUR nebo ekvivalentní částku v měně strany v případě produktů, které jsou součástí osobních zavazadel cestujících.

ČLÁNEK 3.22

Ověřování

1. Celní orgán dovážející strany může ověřit status původu produktu, nebo zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole, na základě metod posouzení rizik, které mohou zahrnovat náhodný výběr. Pro účely tohoto ověření může celní orgán dovážející strany zaslat žádost o informace dovozci, který podal žádost o preferenční zacházení podle článku 3.16.
2. Celní orgán dovážející strany, který zasílá žádost podle odstavce 1, nesmí požadovat více než tyto informace týkající se původu produktu:
 - a) deklaraci o původu, pokud byla žádost o preferenční zacházení založena na deklaraci o původu, a
 - b) informace týkající se splnění těchto kritérií původu:
 - i) jestliže kritériem původu je „zcela získaný“, příslušná kategorie (např. sklizeň, těžba, rybolov) a místo produkce;
 - ii) jestliže je kritérium původu založeno na změně sazebního zařazení, seznam všech nepůvodních materiálů včetně jejich sazebního zařazení (ve formátu dvoumístného, čtyřmístného nebo šestimístného číselného kódu v závislosti na kritériích původu);
 - iii) jestliže je kritérium původu založeno na metodě hodnoty, informace o hodnotě konečného produktu a hodnotě všech nepůvodních produktů použitých ve výrobě;

- iv) jestliže je kritérium původu založeno na hmotnosti, hmotnost konečného produktu a hmotnost příslušných nepůvodních materiálů použitých v konečném produktu, a
- v) jestliže je kritérium původu založeno na zvláštním výrobním postupu, popis tohoto zvláštního postupu.

3. Při poskytování požadovaných informací může dovozce doplnit jakékoli další informace, které považuje pro účely ověření za relevantní.

4. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 3.16 odst. 2 písm. a) vydané vývozcem, dovozce tuto deklaraci o původu poskytne, může však celnímu orgánu dovážející strany uvést, že informace uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku nelze poskytnout.

5. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na informovanosti dovozce podle čl. 3.16 odst. 2 písm. b), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, po vyžádání informací podle odstavce 1 tohoto článku zaslat dovozci dodatečnou žádost o informace, pokud se tento celní orgán domnívá, že jsou doplňující informace nezbytné k ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole. Celní orgán dovážející strany může v případě potřeby požádat dovozce o konkrétní dokumenty a informace.

6. Pokud se celní orgán dovážející strany rozhodne pozastavit poskytování preferenčního sazebního zacházení dotčeným produktům do doby, než budou známy výsledky ověření, může dovozci nabídnout možnost propuštění produktů. Podmínkou takového propuštění je, že dovážející strana může požadovat záruku nebo jiné vhodné preventivní opatření. Pozastavení preferenčního sazebního zacházení se ukončí co nejdříve poté, co celní orgán dovážející strany zjistí status původu dotčených produktů nebo splnění ostatních požadavků stanovených v této kapitole.

ČLÁNEK 3.23

Správní spolupráce

1. Za účelem zajištění řádného uplatňování této kapitoly strany vzájemně spolupracují prostřednictvím svých celních orgánů za účelem ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole.
2. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 3.16 odst. 2 písm. a), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, po vyžádání informací od dovozce podle čl. 3.22 odst. 1 zaslat žádost o informace celnímu orgánu vyvážející strany ve lhůtě dvou let ode dne podání žádosti o preferenční zacházení, pokud se celní orgán dovážející strany domnívá, že jsou zapotřebí doplňující informace k ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole. Celní orgán dovážející strany může v případě potřeby požádat celní orgán vyvážející strany o konkrétní dokumenty a informace.

3. Celní orgán dovážející strany uvede v žádosti uvedené v odstavci 2 tyto informace:

- a) deklaraci o původu nebo její kopii;
- b) totožnost celního orgánu, který žádost vystavuje;
- c) jméno vývozce, jehož se týká ověření;
- d) předmět a rozsah ověření a
- e) popřípadě jakékoli jiné relevantní dokumenty.

4. Celní orgán vyvážející strany může v souladu s právními předpisy této strany provést ověření tím, že si od vývozce vyžádá dokumentaci a vyzve k předložení jakýchkoli důkazů, nebo navštíví prostory vývozce za účelem přezkumu záznamů a sledování zařízení používaných při výrobě produktu.

5. V návaznosti na žádost uvedenou v odstavci 2 poskytne celní orgán vyvážející strany celnímu orgánu dovážející strany tyto informace:

- a) požadovanou dokumentaci, je-li k dispozici;
- b) stanovisko ke statusu původu produktu;
- c) popis produktu, který je předmětem ověření, a jeho sazební zařazení relevantní pro uplatnění pravidel původu;

- d) popis a vysvětlení výrobního postupu k doložení statusu původu produktu;
- e) informace o způsobu, jakým bylo provedeno ověření statusu původu produktu podle odstavce 4, a
- f) případně podpůrné dokumenty.

6. Celní orgán vyvážející strany nepředá informace uvedené v odst. 5 písm. a) nebo f) celnímu orgánu dovážející strany bez souhlasu vývozce.

7. Veškeré požadované informace, včetně veškerých podpůrných dokladů a všech dalších souvisejících informací týkajících se ověřování, by si celní orgány stran měly pokud možno vyměňovat elektronicky.

8. Strany si prostřednictvím koordinátorů určených v souladu s touto dohodou vzájemně poskytnou kontaktní údaje svých příslušných celních orgánů a veškeré jejich změny do 30 dnů od takové změny.

ČLÁNEK 3.24

Vzájemná pomoc v boji proti podvodům

V případě podezření na porušení této kapitoly si strany poskytují vzájemnou pomoc v souladu s protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách.

ČLÁNEK 3.25

Zamítnutí žádostí o preferenční sazební zacházení

1. S výhradou požadavků stanovených v odstavcích 3 až 5 může celní orgán dovážející strany zamítnout žádost o preferenční sazební zacházení, pokud:

a) do tří měsíců od podání žádosti o informace podle čl. 3.22 odst. 1:

- i) dovozce neposkytl odpověď;
- ii) v případech, kdy je žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 3.16 odst. 2 písm. a), nebyla deklarace o původu poskytnuta, nebo
- iii) v případech, kdy je žádost o preferenční sazební zacházení založena na informovanosti dovozce podle čl. 3.16 odst. 2 písm. b), nejsou informace poskytnuté dovozcem dostatečné k potvrzení statusu původu produktu;

b) do tří měsíců od podání žádosti o dodatečné informace podle čl. 3.22 odst. 5:

- i) dovozce neposkytl odpověď nebo
- ii) informace poskytnuté dovozcem nejsou dostačující k potvrzení, že produkt je původní;

c) do deseti měsíců od podání žádosti o informace podle čl. 3.23 odst. 2:

- i) celní orgán vyvážející strany neposkytl odpověď nebo
- ii) informace poskytnuté celním orgánem vyvážející strany nejsou dostatečné k potvrzení statusu původu produktu.

2. Celní orgán dovážející strany může zamítnout žádost o preferenční sazební zacházení, pokud dovozce, který tuto žádost podal, nesplňuje jiné požadavky stanovené v této kapitole, než jsou požadavky týkající se statusu původu produktů.

3. Pokud má celní orgán dovážející strany dostatečné důvody pro zamítnutí žádosti o preferenční sazební zacházení v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a pokud celní orgán vyvážející strany poskytl stanovisko podle čl. 3.23 odst. 5 písm. b) potvrzující status původu produktů, oznámí celní orgán dovážející strany celnímu orgánu vyvážející strany svůj záměr zamítnout žádost o preferenční zacházení do dvou měsíců od obdržení tohoto stanoviska.

4. Je-li učiněno oznámení uvedené v odstavci 3, konají se konzultace na žádost jedné ze stran do tří měsíců po datu tohoto oznámení. Na základě vzájemné dohody mezi celními orgány stran může být lhůta pro konzultaci případ od případu prodloužena. Konzultace mohou probíhat v souladu s postupem stanoveným podvýborem uvedeným v článku 3.31.

5. Po uplynutí lhůty pro konzultace celní orgán dovážející strany zamítne žádost o preferenční sazební zacházení pouze v případě, že není schopen potvrdit status původu produktu, a poté, co přiznal dovozci právo být vyslechnut.

ČLÁNEK 3.26

Důvěrnost

1. Každá strana zachová v souladu se svými právními předpisy důvěrnost informací, které jí druhá strana poskytla podle této kapitoly, a chrání tyto informace před zveřejněním.
2. Informace, které obdrží orgány dovážející strany, mohou tyto orgány využívat pouze pro účely této kapitoly.
3. Každá strana zajistí, aby důvěrné informace shromážděné podle této kapitoly nebyly použity pro jiné účely, než je správa a výkon rozhodnutí a nálezů týkajících se původu produktů a celních záležitostí, s výjimkou povolení osoby nebo strany, které důvěrné informace poskytly.
4. Bez ohledu na odstavec 3 může strana povolit, aby informace shromážděné podle této kapitoly byly použity v jakémkoli správním, soudním nebo kvazisoudním řízení zahájeném z důvodu nedodržení celních právních předpisů, kterými se provádí tato kapitola. Strana předem oznámí osobě nebo straně, která dotčené informace poskytla, jakékoli takové použití.

ČLÁNEK 3.27

Náhrady a žádosti o preferenční sazební zacházení po dovozu

1. Každá strana stanoví, že dovozce může po dovozu požádat o preferenční sazební zacházení a o vrácení veškerých přebytečných cel zaplacených za produkt, pokud:
 - a) dovozce v době dovozu nepožádal o preferenční sazební zacházení;
 - b) žádost je podána do dvou let ode dne dovozu a
 - c) dotčený produkt byl způsobilý pro preferenční sazební zacházení, když byl dovezen na území strany.
2. Jako podmínku pro preferenční sazební zacházení na základě žádosti podané podle odstavce 1 může dovážející strana požadovat, aby dovozce:
 - a) požádal o preferenční sazební zacházení v souladu s právními předpisy dovážející strany;
 - b) případně poskytnul deklaraci o původu a
 - c) splňoval všechny ostatní použitelné požadavky stanovené v této kapitole, jako kdyby bylo v době dovozu uplatněno preferenční sazební zacházení.

ČLÁNEK 3.28

Správní opatření a sankce

1. Strana uloží v souladu se svými právními předpisy správní opatření a případně sankce osobě, která vyhotoví nebo nechá vyhotovit doklad, který obsahuje nesprávné údaje za účelem získání preferenčního sazebního zacházení s produktem nebo který nesplňuje požadavky stanovené v:

- a) článku 3.20;
- b) čl. 3.23 odst. 4 neposkytnutím důkazů nebo odmítnutím návštěvy nebo
- c) čl. 3.17 odst. 2 tím, že neopraví žádost o preferenční sazební zacházení uvedenou v celním prohlášení a řádně nezaplatí clo, pokud byla původní žádost o preferenční zacházení založena na nesprávných údajích.

2. Strana zohlední čl. 6 odst. 3.6 Dohody o usnadnění obchodu obsažené v příloze 1A Dohody o WTO v případech, kdy dovozce dobrovolně zveřejní opravu žádosti o preferenční zacházení před obdržáním žádosti o ověření v souladu s právními předpisy této strany.

ODDÍL C

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 3.29

Ceuta a Melilla

1. Pro účely této kapitoly a pokud jde o Evropskou unii, pojem „strana“ nezahrnuje Ceutu a Melillu.
2. Produkty pocházející z Chile podléhají při dovozu do Ceuty a Melilly ve všech ohledech stejnému celnímu zacházení podle této dohody jako produkty pocházející z celního území Evropské unie podle protokolu 2 k Aktu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Evropské unii. Chile poskytne při dovozu produktů, na něž se vztahuje tato dohoda a jež pocházejí z Ceuty a Melilly, stejné celní zacházení jako produktům dováženým a pocházejícím z Evropské unie.
3. Pravidla původu a postupy stanovení původu podle této kapitoly se obdobně použijí na produkty vyvážené z Chile do Ceuty a Melilly a na produkty vyvážené z Ceuty a Melilly do Chile.
4. Ceuta a Melilla se považují za jediné území.

5. Článek 3.3 se použije na dovoz a vývoz produktů mezi Evropskou unií, Chile a Ceutou a Melillou.
6. Vývozce uvede v kolonce 3 deklarace o původu v příloze 3-C „Chile“ a „Ceuta a Melilla“ v závislosti na původu produktu.
7. Za použití tohoto článku v Ceutě a Melille odpovídá celní orgán Španělského království.

ČLÁNEK 3.30

Změny

Rada pro obchod může přijmout rozhodnutí o změně této kapitoly a příloh 3-A až 3-E podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

ČLÁNEK 3.31

Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu

1. Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu (dále jen „podvýbor“), zřízený podle čl. 33.4 odst. 1, se skládá ze zástupců stran odpovědných za celní záležitosti.

2. Podvýbor odpovídá za účinné provádění a uplatňování této kapitoly.
3. Pro účely této kapitoly má podvýbor tyto funkce:
- a) provádí přezkum a v případě nutnosti dává Výboru pro obchod vhodná doporučení s ohledem na:
 - i) provádění a uplatňování této kapitoly a
 - ii) veškeré změny této kapitoly a příloh 3-A až 3-E navržené stranou;
 - b) předkládá návrhy Výboru pro obchod ohledně přijetí vysvětlivek s cílem usnadnit provádění této kapitoly a
 - c) zvažuje jakékoli jiné záležitosti související s touto kapitolou, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 3.32

Produkty v režimu tranzitu nebo uskladnění

Strany mohou tuto dohodu použít na produkty, které jsou v souladu s touto kapitolou a které jsou ke dni vstupu této dohody v platnost buď v tranzitu, nebo jsou dočasně uskladněny v celním skladu nebo ve svobodných pásmech v Evropské unii nebo v Chile, pokud je celním orgánům dovážející strany předložena deklarace o původu.

ČLÁNEK 3.33

Vysvětlivky

Vysvětlivky k výkladu, uplatňování a správě této kapitoly jsou uvedeny v příloze 3-E.

KAPITOLA 4

CLA A USNADNĚNÍ OBCHODU

ČLÁNEK 4.1

Cíle

1. Strany uznávají význam cel a usnadnění obchodu v rozvíjejícím se globálním obchodním prostředí.
2. Strany uznávají, že základem pro požadavky a postupy v oblasti dovozu, vývozu a tranzitu jsou mezinárodní obchodní a celní nástroje a normy.
3. Strany uznávají, že celní předpisy musí být nediskriminační a že celní postupy musí být založeny na používání moderních metod a účinných kontrol k boji proti podvodům, ochraně zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a podpoře zákonného obchodu. Každá strana by měla pravidelně přezkoumávat své celní předpisy a celní režimy. Strany rovněž uznávají, že jejich celní režimy nesmí představovat větší administrativní zátěž nebo omezení obchodu, než je nezbytné k dosažení legitimních cílů, a že mají být uplatňovány způsobem, který je předvídatelný, konzistentní a transparentní.
4. Strany se dohodly, že posílí svou spolupráci s cílem zajistit, aby příslušné celní předpisy a postupy a rovněž administrativní kapacity příslušných správ splňovaly cíle podpory zjednodušení obchodu a současně zajišťovaly účinnou celní kontrolu.

ČLÁNEK 4.2

Definice

Pro účely této kapitoly se „celním orgánem“ rozumí:

- a) v případě Chile *Servicio Nacional de Aduanas* (národní celní správa) nebo nástupce a
- b) v případě Evropské unie útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní správy a jakékoli další orgány členských států odpovědné za uplatňování a prosazování celních předpisů.

ČLÁNEK 4.3

Celní spolupráce

1. Strany spolupracují v celních záležitostech v rámci svých příslušných celních orgánů, a snaží se tak zajistit dosažení cílů stanovených v článku 4.1.
2. Strany rozvíjejí spolupráci, mimo jiné prostřednictvím:
 - a) výměny informací ohledně celních předpisů a jejich provádění a ohledně celních postupů, a to zejména v těchto oblastech:
 - i) zjednodušení a modernizace celních postupů;

- ii) prosazování práv duševního vlastnictví celními orgány;
 - iii) zjednodušení tranzitní přepravy a překládky;
 - iv) vztahy s obchodní veřejností a
 - v) bezpečnost dodavatelského řetězce a řízení rizik;
- b) společného řešení celních aspektů zabezpečení a usnadnění mezinárodního obchodního dodavatelského řetězce v souladu s rámcem norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu SAFE Světové celní organizace (WCO) přijatým v červnu 2005;
- c) zvážení rozvoje společných iniciativ týkajících se dovozu, vývozu a jiných celních režimů, včetně výměny osvědčených postupů a technické pomoci, a zajištění účinné služby pro podnikatelskou sféru; tato spolupráce může zahrnovat výměny informací o celních laboratořích, odborné přípravě celních úředníků a nových technologiích pro celní kontroly a postupy;
- d) posílení jejich spolupráce v oblasti cel v rámci mezinárodních organizací, jako jsou WTO a WCO;
- e) zavedení, je-li to relevantní a vhodné, vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů, včetně rovnocenných opatření pro usnadnění obchodu;

- f) provádění výměn týkajících se metod řízení rizik, standardů rizik a bezpečnostních kontrol s cílem stanovit v co největší možné míře minimální normy pro techniky řízení rizik a související požadavky a programy;
- g) úsilí o harmonizaci svých požadavků na údaje pro dovozní, vývozní a jiné celní režimy zavedením společných norem a datových prvků v souladu s datovým modelem WCO;
- h) sdílení příslušných zkušeností s vývojem a zaváděním svých systémů jednotného portálu a případně vývoje společných souborů datových prvků pro tyto systémy;
- i) udržování dialogu mezi jejich příslušnými politickými odborníky na podporu užitečnosti, účinnosti a použitelnosti předběžných rozhodnutí pro celní orgány a obchodníky a
- j) výměny, je-li to relevantní a vhodné, prostřednictvím strukturované a opakující se komunikace mezi svými celními orgány určitých kategorií celních informací pro konkrétní účely, konkrétně zlepšení řízení rizik a účinnosti celních kontrol, zacílení na ohrožené zboží, pokud jde o výběr příjmů nebo bezpečnost a zabezpečení, a usnadnění zákonného obchodu; touto výměnou nejsou dotčeny výměny informací, které mohou probíhat mezi stranami v souladu s protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách.

3. Na jakoukoli výměnu informací mezi stranami podle této kapitoly se obdobně vztahují požadavky na důvěrnost informací a ochranu osobních údajů stanovené v článku 12 protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech, jakož i veškeré požadavky na důvěrnost a soukromí stanovené v právních předpisech stran.

ČLÁNEK 4.4

Vzájemná správní pomoc

Strany si poskytují vzájemnou správní pomoc v celních záležitostech v souladu s protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech.

ČLÁNEK 4.5

Celní předpisy a postupy

1. Každá strana zajistí, aby její celní předpisy a postupy byly:
 - a) založeny na mezinárodních nástrojích a normách v oblasti cel a obchodu, včetně Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, uzavřené v Bruselu dne 14. června 1983, jakož i rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu Světové celní organizace (SAFE) a datového modelu WCO a případně podstatných prvků revidované Kjótské úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů, uzavřené v Kjótu dne 18. května 1973 a přijaté Radou Světové celní organizace v červnu 1999;
 - b) založeny na ochraně a usnadnění zákonného obchodu prostřednictvím účinného prosazování a dodržování legislativních požadavků a

- c) přiměřené a nediskriminační s cílem zabránit zbytečné zátěži hospodářských subjektů, přinést hospodářským subjektům s vysokou úrovní dodržování předpisů další usnadnění, včetně příznivého zacházení, pokud jde o celní kontroly před propuštěním zboží, a zajistit záruky proti podvodům a nezákonným nebo škodlivým činnostem.
2. Ke zlepšení pracovních postupů a k zajištění toho, že celní operace budou nediskriminační, transparentní, účinné, celistvé a odůvodněné, každá strana:
- a) kdykoli to bude možné, zjednoduší a přezkoumá požadavky a formality za účelem urychleného propuštění a odbavení zboží;
- b) usiluje o další zjednodušení a standardizaci údajů a dokumentace požadovaných celními orgány a jinými agenturami s cílem zkrátit časovou a nákladovou zátěž pro hospodářské subjekty, včetně malých a středních podniků, a
- c) dohlíží na zachování nejvyššího standardu bezúhonnosti prostřednictvím uplatňování opatření, která odrážejí zásady příslušných mezinárodních úmluv a nástrojů v této oblasti.

ČLÁNEK 4.6

Propuštění zboží

Každá strana zajistí, aby její celní orgány, pohraniční agentury nebo jiné příslušné orgány:

- a) stanovily rychlé propuštění zboží v době nepřesahující dobu nutnou pro zajištění souladu s jejími celními předpisy a jinými předpisy a formalitami souvisejícími s obchodem;

- b) zajistily předběžné elektronické předložení a zpracování dokumentace a jakýchkoli dalších požadovaných informací před příchodem zboží;
- c) umožňovaly propuštění zboží před konečným vyměřením cel, daní, poplatků a odvodů s výhradou poskytnutí záruky, jestliže je požadována jejími právními předpisy, s cílem zajistit jejich konečné uhrazení, a
- d) při plánování a provádění jakýchkoliv kontrol, které mohou být požadovány, upřednostňovaly zboží podléhající rychlé zkáze.

ČLÁNEK 4.7

Zjednodušené celní režimy

Každá strana přijme nebo zachová opatření umožňující hospodářským subjektům, které splňují kritéria stanovená v jejích právních předpisech, těžit z dalšího zjednodušení celních postupů. Tato opatření mohou zahrnovat celní prohlášení obsahující omezené soubory údajů nebo podkladů nebo pravidelná celní prohlášení pro stanovení a platbu cel a daní vztahujících se na vícenásobné dovozy v určité lhůtě po propuštění tohoto dováženého zboží nebo jiné postupy, které stanoví urychlené propuštění určitých zásilek.

ČLÁNEK 4.8

Oprávněné hospodářské subjekty

1. Každá strana zavede nebo zachová program partnerství pro usnadnění obchodu pro hospodářské subjekty, které splňují stanovená kritéria (dále jen „oprávněné hospodářské subjekty“).
2. Stanovená kritéria pro to, aby mohly být považovány za oprávněné hospodářské subjekty, musí souviset s dodržováním požadavků stanovených v právních předpisech nebo postupech každé strany nebo rizikem nesouladu s těmito požadavky. Stanovená kritéria se zveřejní a mohou zahrnovat následující:
 - a) žadatel se nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy související s jeho hospodářskou činností;
 - b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních úřadů;
 - c) finanční solventnost, která se považuje za prokázanou, má-li žadatel dobrou finanční způsobilost, která mu umožňuje plnit své závazky, s náležitým ohledem na charakteristiky daného druhu podnikatelské činnosti;
 - d) prokázanou způsobilost nebo odbornou kvalifikaci přímo související s prováděnou činností a
 - e) odpovídající normy bezpečnosti a zabezpečení.

3. Stanovená kritéria uvedená v odstavci 2 nesmí být navržena ani uplatňována tak, aby umožňovala nebo vytvářela svévolnou nebo neodůvodněnou diskriminaci mezi hospodářskými subjekty tam, kde převládají stejné podmínky, a umožní účast malých a středních podniků.

4. Program partnerství pro usnadnění obchodu uvedený v odstavci 1 zahrnuje tyto výhody:

- a) nízké požadavky na doklady a údaje, podle potřeby;
- b) nižší míra fyzických kontrol nebo případně zrychlených šetření;
- c) zjednodušené postupy propuštění a případně rychlé propuštění;
- d) použití záruk, případně včetně souborných jistot nebo omezených jistot, a
- e) kontrola zboží v prostorách oprávněného hospodářského subjektu nebo na jiném místě schváleném celními orgány.

5. Program partnerství pro usnadnění obchodu uvedený v odstavci 1 může rovněž zahrnovat další výhody, jako jsou:

- a) odložená úhrada cel, daní, poplatků a plateb;
- b) jedno celní prohlášení pro veškerý dovoz nebo vývoz v určitém období nebo

- c) dostupnost specializovaného kontaktního místa pro poskytování pomoci v celních záležitostech.

ČLÁNEK 4.9

Požadavky na údaje a dokumentaci

1. Každá strana zajistí, aby požadavky na dovozní, vývozní a tranzitní formality, údaje a doklady byly:
 - a) přijaty a uplatňovány za účelem rychlého propuštění zboží za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro propuštění;
 - b) přijaty a uplatňovány způsobem, jehož cílem je snižovat čas a náklady na dodržování požadavků pro obchodníky či hospodářské subjekty;
 - c) alternativou nejméně omezující obchod, pokud byly pro splnění daného cíle nebo cílů politiky přiměřeně k dispozici dvě nebo více alternativ, a
 - d) zachovány, a to včetně jejich částí, pouze po dobu, kdy jsou vyžadovány.
2. Každá strana uplatňuje společné celní postupy a používá jednotné celní dokumenty pro propuštění zboží na celém svém celním území.

ČLÁNEK 4.10

Používání informačních technologií a elektronické platby

1. Každá strana využívá informačních technologií, které urychlují její postupy pro propuštění zboží za účelem usnadnění obchodu mezi stranami.
2. Každá strana:
 - a) zpřístupní elektronickými prostředky celní prohlášení, které je vyžadováno pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží;
 - b) umožní podání celního prohlášení v elektronické podobě;
 - c) zavede prostředky umožňující elektronickou výměnu celních informací se svou obchodní komunitou;
 - d) podporuje elektronickou výměnu údajů mezi hospodářskými subjekty a celními orgány, jakož i dalšími souvisejícími subjekty, a
 - e) používá elektronické systémy řízení rizik pro posuzování a zacílení, které jejich celním orgánům umožní zaměřit své kontroly na vysoce rizikové zboží a které usnadní propuštění a pohyb zboží s nízkým rizikem.
3. Každá strana přijme nebo zachová postupy umožňující elektronickou platbu cel, daní, poplatků a odvodů vybíraných celními orgány, které vznikly při dovozu a vývozu.

ČLÁNEK 4.11

Řízení rizika

1. Každá strana přijme nebo zachová systém řízení rizika pro celní kontroly.
2. Každá strana navrhne a uplatňuje řízení rizik způsobem, který zamezí svévolné nebo neoprávněné diskriminaci nebo zastřenému omezování mezinárodního obchodu.
3. Každá strana soustředí celní kontroly a další související hraniční kontroly na vysoce rizikové zásilky a urychluje propuštění zásilek s nízkým rizikem. Každá strana také může jako součást svého řízení rizik zásilky pro tyto kontroly vybrat náhodně.
4. Každá strana vychází při řízení rizika z posouzení rizika za pomoci vhodných kritérií výběru.

ČLÁNEK 4.12

Audit po odbavení zboží

1. V zájmu rychlého propuštění zboží každá strana zavede nebo zachová audity po odbavení zboží, aby se zajistilo dodržování jejích celních a jiných právních předpisů souvisejících s obchodem.
2. Každá strana provádí audity po odbavení zboží na základě rizik.

3. Každá strana provádí audity po odbavení zboží transparentně. Je-li proveden audit a bylo-li dosaženo přesvědčivých výsledků, oznámí strana neprodleně osobě, jejíž záznamy jsou auditovány, výsledky, jejich odůvodnění a práva a povinnosti této osoby.
4. Strany uznávají, že informace získané během auditů po odbavení zboží mohou být použity v dalším správním nebo soudním řízení.
5. Je-li to proveditelné, použije každá strana výsledek auditu po celním odbavení při uplatňování řízení rizik.

ČLÁNEK 4.13

Transparentnost

1. Strany uznávají význam včasných konzultací se zástupci obchodu o legislativních návrzích a obecných postupech týkajících se cel a obchodních záležitostí. Za tímto účelem každá strana zajistí vhodné konzultace mezi správními orgány a podnikatelskou sférou.
2. Každá strana zajistí, aby její celní a související požadavky a postupy v rámci možností nadále odpovídaly potřebám podnikatelské sféry, byly v souladu s osvědčenými postupy a byly pro obchod nadále co nejméně restriktivní.
3. Každá strana případně zajistí pravidelné konzultace mezi svými pohraničními orgány a obchodníky nebo jinými zúčastněnými stranami na svém území.

4. Každá strana neprodleně, nediskriminačním a přístupným způsobem zveřejní, včetně online, ještě před jejich použitím nové právní předpisy týkající se cel a usnadnění obchodu, jakož i změny a výklad těchto právních předpisů. Tyto právní předpisy, jakož i jejich změny a výklady, zahrnují předpisy týkající se:

- a) režimů dovozu, vývozu a tranzitu, včetně režimů týkajících se přístavů, letišť a jiných míst vstupu, a požadovaných formulářů a dokladů;
- b) uplatňovaných sazeb cel a daní jakéhokoli druhu ukládaných na dovoz nebo vývoz nebo v jejich souvislosti;
- c) poplatků a plateb ukládaných vládními agenturami nebo jejich jménem na dovoz, vývoz nebo tranzit nebo v jejich souvislosti;
- d) pravidel pro zařazení nebo určení hodnoty produktů pro celní účely;
- e) právních předpisů a obecně použitelných správních rozhodnutí týkajících se pravidel původu;
- f) omezení nebo zákazů dovozu, vývozu nebo tranzitu;
- g) ustanovení o sankcích za porušení dovozních, vývozních nebo tranzitních formalit;
- h) dohod nebo jejich částí uzavřených s jakoukoli zemí nebo zeměmi týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu;
- i) postupů týkajících se správy celních kvót;

- j) provozních hodin a postupů celních úřadů v přístavech a na hraničních přechodech;
- k) kontaktních míst pro vyřizování žádostí o informace a
- l) dalších relevantních oznámení správní povahy ve vztahu k písmenům a) až k).

5. Každá strana zajistí, aby mezi zveřejněním¹ nových nebo pozměněných právních předpisů a postupů a poplatků nebo plateb a jejich vstupem v platnost byla přiměřená doba.

6. Každá strana zřídí nebo zachová jedno nebo více informačních míst, která budou odpovídat na opodstatněné dotazy vlád, hospodářských subjektů a jiných zúčastněných stran týkající se celních a jiných obchodních záležitostí. Informační místa zodpovídají dotazy v přiměřené lhůtě stanovené každou stranou, která se může lišit v závislosti na povaze nebo složitosti žádosti. Strana nepožaduje úhradu poplatku za zodpovězení dotazů ani za poskytnutí formulářů a dokumentů.

ČLÁNEK 4.14

Předběžná rozhodnutí

1. Pro účely tohoto článku se „předběžným rozhodnutím“ rozumí písemné rozhodnutí vydané žadateli před dovozem zboží, na které se vztahuje žádost, jež stanoví režim, který strana na zboží uplatní v okamžiku dovozu s ohledem na:

- a) sazební zařazení zboží;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že zveřejnění odkazuje na veřejné zpřístupnění právních předpisů.

b) původ zboží a

c) jakékoli jiné záležitosti, na kterých se strany dohodnou.

2. Každá strana vydá předběžné rozhodnutí prostřednictvím svých celních orgánů. Toto předběžné rozhodnutí se vydá v přiměřeném a časově omezeném rozsahu žadateli, který podal písemnou žádost, a to i v elektronické podobě, obsahující veškeré nezbytné informace v souladu s právními předpisy vydávající strany.

3. Předběžné rozhodnutí je platné po dobu nejméně tří let ode dne, kdy nabylo účinku, pokud se nezměnily právní předpisy, skutečnosti nebo okolnosti odůvodňující původní předběžné rozhodnutí.

4. Strana může odmítnout vydat předběžné rozhodnutí, pokud jsou skutečnosti a okolnosti, které tvoří základ předběžného rozhodnutí, předmětem správního nebo soudního přezkumu nebo pokud žádost nesouvisí se zamýšleným použitím předběžného rozhodnutí. Pokud strana odmítne předběžné rozhodnutí vydat, neprodleně písemně informuje žadatele a uvede relevantní skutečnosti a důvod svého rozhodnutí.

5. Každá strana zveřejní alespoň:

a) požadavky na žádost o předběžné rozhodnutí, včetně informací, které mají být poskytnuty, a formátu;

b) lhůtu, ve které předběžné rozhodnutí vydá, a

c) dobu, po kterou je předběžné rozhodnutí platné.

6. Pokud některá ze stran zruší, změní či zneplatní předběžné rozhodnutí, oznámí to žadateli písemně s uvedením relevantních skutečností a důvodu svého rozhodnutí. Strana zruší, změní či zneplatní předběžné rozhodnutí se zpětným účinkem pouze tehdy, pokud rozhodnutí bylo založeno na neúplných, nesprávných, nepravdivých nebo zavádějících informacích poskytnutých žadatelem.
7. Předběžné rozhodnutí vydané některou ze stran je pro tuto stranu ve vztahu k žadateli závazné. Předběžné rozhodnutí je závazné rovněž pro žadatele.
8. Každá strana provede, na základě písemné žádosti žadatele, přezkum předběžného rozhodnutí nebo rozhodnutí o zrušení, změně nebo zneplatnění předběžného rozhodnutí.
9. S výhradou požadavků na důvěrnost ve svých právních předpisech každá strana zveřejní, a to i on-line, podstatné prvky svých předběžných rozhodnutí.

ČLÁNEK 4.15

Tranzit a překládka

1. Každá strana zajistí zjednodušení a účinnou kontrolu tranzitu přes své území a překládky na něm.
2. Každá strana podporuje a provádí regionální ujednání o tranzitu s cílem zjednodušit obchod.
3. Každá strana zajistí spolupráci a koordinaci svých dotčených orgánů a příslušných agentur s cílem usnadnit tranzitní dopravu.

4. Každá strana umožní pohyb zboží určeného k dovozu v rámci svého území pod celním dohledem ze vstupního celního úřadu do jiného celního úřadu na svém území, z něhož má být zboží propuštěno nebo odbaveno, jsou-li splněny všechny regulační požadavky.

ČLÁNEK 4.16

Celní agenti

1. Strana nezavede povinné využívání celních agentů jako požadavku, aby hospodářské subjekty plnily své povinnosti, pokud jde o dovoz, vývoz a tranzit zboží.
2. Každá strana zveřejní svá opatření týkající se využívání celních agentů.
3. Při vydávání licencí celním agentům strany uplatňují transparentní, nediskriminační a přiměřená pravidla.

ČLÁNEK 4.17

Kontrola před odesláním

Strany nevyžadují povinné provádění kontrol před odesláním, jak jsou definovány v Dohodě o kontrole před odesláním obsažené v příloze 1A Dohody o WTO, ani žádnou jinou kontrolní činnost prováděnou v místě určení soukromými společnostmi před celním odbavením.

ČLÁNEK 4.18

Odvolání

1. Každá strana poskytne účinné, rychlé, nediskriminační a snadno přístupné postupy zajišťující právo na odvolání proti správním krokům, usnesením a rozhodnutím celních nebo jiných příslušných orgánů, jež mají vliv na dovoz, vývoz nebo tranzit zboží.
2. Odvolací řízení mohou zahrnovat správní přezkum orgánem dohledu a soudní přezkum rozhodnutí, jež byla přijata na správní úrovni, v souladu s právními předpisy strany.
3. Právo na odvolání má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány nebo jiné příslušné orgány o rozhodnutí a neobdržela rozhodnutí o své žádosti v příslušných lhůtách.
4. Každá strana zajistí, aby její celní orgány nebo jiné příslušné orgány poskytly osobám, jimž jsou vydávána správní rozhodnutí, důvody těchto rozhodnutí, aby se v případě potřeby usnadnilo odvolací řízení.

ČLÁNEK 4.19

Sankce

1. Každá strana zajistí, aby její celní předpisy stanovily, že veškeré sankce uložené za porušení jejích celních předpisů nebo procesních požadavků jsou přiměřené a nediskriminační.
2. Každá strana zajistí, aby sankce uložené za porušení jejích celních předpisů nebo procesních požadavků byla uložena pouze osobě, která je za porušení právně odpovědná.
3. Každá strana zajistí, aby uložená sankce závisela na skutečnostech a okolnostech případu a byla úměrná míře a závažnosti porušení. Každá strana se při posuzování a výběru sankcí vyvaruje pobídek nebo střetů zájmů.
4. Každá strana se vyzývá, aby jako možnou polehčující okolnost při stanovení sankce zvažila skutečnost, že okolnosti porušení celních předpisů nebo procesních požadavků byly celním orgánům poskytnuty předem.
5. Pokud strana uloží sankci za porušení celních předpisů nebo procesních požadavků, poskytne osobě, které byla sankce uložena, písemné vysvětlení s uvedením povahy porušení a použitelného práva, právního předpisu nebo postupů, na jehož základě byly výše nebo rozsah sankce za porušení uloženy.

ČLÁNEK 4.20

Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu

1. Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu (dále jen „podvýbor“) se zřizuje podle čl. 33.4 odst. 1.
2. Podvýbor zajistí řádné provádění této kapitoly, vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích příslušnými orgány v souladu s kapitolou 25 oddílem C pododdílem 2, protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech a veškerými dalšími celními předpisy dohodnutými stranami a posoudí veškeré záležitosti vyplývající z jejich uplatňování.
3. Úkolem podvýboru je:
 - a) sledovat provádění a správu této kapitoly a kapitoly 3;
 - b) sloužit jako fórum pro konzultace a diskuse o všech celních záležitostech, včetně konkrétních celních postupů, celní hodnoty, celních režimů, celní nomenklatury, celní spolupráce a vzájemné správní pomoci v celních věcech;
 - c) sloužit jako fórum pro konzultace a diskusi o otázkách týkajících se pravidel původu a správní spolupráce a opatření na hranicích v oblasti práv duševního vlastnictví a

d) posilovat spolupráci při vývoji, uplatňování a vynucování celních postupů, vzájemné správní pomoci v celních věcech, pravidlech původu a správní spolupráci.

4. Podvýbor může vydávat doporučení k záležitostem, na něž se vztahuje odstavec 2. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod mají pravomoc přijímat rozhodnutí o vzájemném uznávání technik řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů partnerství pro usnadnění obchodu, včetně aspektů, jako je předávání údajů a vzájemně dohodnuté přínosy.

ČLÁNEK 4.21

Dočasné použití

1. Pro účely tohoto článku se „dočasným použitím“ rozumí celní režim, v jehož rámci může být určité zboží, včetně dopravních prostředků, dopraveno na celní území s podmíněným osvobozením od dovozních cel a daní a bez uplatnění dovozních zákazů nebo omezení hospodářské povahy. Toto zboží musí být dovezeno ke zvláštnímu účelu a musí být určeno ke zpětnému vývozu ve stanovené lhůtě a bez jakékoli změny s výjimkou běžných odpisů v důsledku jeho použití.

2. Každá strana udělí dočasné použití s úplným podmíněným osvobozením od dovozních cel a daní a bez uplatňování zákazů dovozu či omezení hospodářské povahy¹, jak stanoví její právní a správní předpisy, pro toto zboží:

- a) zboží určené k vystavení nebo použití na výstavách, veletrzích, zasedáních nebo podobných akcích, což znamená zboží určené k vystavení nebo předvedení na akci, zboží určené k použití v souvislosti s vystavením zahraničních produktů na akci a zařízení včetně zařízení pro tlumočení, přístrojů pro záznam a reprodukci zvuku a obrazu a filmy výchovné, vědecké nebo kulturní povahy určené k použití na mezinárodních jednáních, konferencích nebo kongresech a zboží získané při těchto událostech ze zboží propuštěného do režimu dočasného použití; každá strana může před uskutečněním události požadovat vydání povolení vlády nebo záruky nebo vkladu;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že dočasné použití zboží, které je uvedeno v odstavci 1 a 2 tohoto článku a jež je do Chile dovezeno z Evropské unie, nepodléhá zaplacení poplatku stanoveného v článku 107 celního nařízení Chile (*Ordenanza de Aduanas*), obsaženého ve vyhlášce 30 Ministerstva financí, úřední věstník ze dne 4. června 2005 („*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 4 de junio de 2005*“).

- b) profesionální zařízení, což znamená vybavení pro tisk nebo pro rozhlasové nebo televizní vysílání, které je nezbytné pro zástupce tisku nebo vysílacích nebo televizních organizací, které navštěvují území jiné země pro účely zpravodajství nebo pro přenos nebo záznam materiálu pro stanovené pořady, kinematografické zařízení nezbytné pro osobu, která navštěvuje území jiné země za účelem zhotovení určitého filmu nebo filmů, jakékoli jiné vybavení nezbytné pro výkon povolání, živnosti nebo zaměstnání osoby, která navštěvuje území jiné země za účelem provedení určitého úkolu, pokud nemá být použito pro průmyslovou výrobu nebo balení zboží nebo, s výjimkou náradí, pro využívání přírodních zdrojů, pro stavbu, opravy nebo údržbu budov nebo pro přemísťování zeminy a podobné projekty, pomocné přístroje pro výše uvedená zařízení a jejich příslušenství, a součástky dovezené za účelem opravy dočasně použitého profesionálního zařízení;
- c) zboží dovezené v rámci obchodní operace, jehož dovoz sám o sobě nepředstavuje obchodní operaci, jako například: obaly, které jsou dovezeny za účelem zpětného vývozu jako prázdné nebo naplněné nebo dovezené prázdné pro účely zpětného vývozu jako naplněné; kontejnery, bez ohledu na to, zda jsou naplněny zbožím, a příslušenství a vybavení pro dočasně použité kontejnery, které jsou buď dováženy s kontejnerem určeným ke zpětnému vývozu samostatně nebo s jiným kontejnerem, nebo jsou dováženy samostatně za účelem zpětného vývozu s kontejnerem a součástmi určenými k opravě kontejnerů, jimž bylo uděleno dočasné použití; palety; vzorky; reklamní filmy;
- d) zboží dovezené výlučně pro vzdělávací, vědecké nebo kulturní účely, jako je vědecké vybavení, pedagogický materiál, předměty k uspokojování potřeb námořníků a jakékoli jiné zboží dovezené v souvislosti se vzdělávacími, vědeckými nebo kulturními činnostmi; náhradní díly pro vědecké vybavení a pedagogický materiál, jimž bylo uděleno dočasné použití, a náradí zvláště určené k údržbě, zkoušení, měření nebo opravě tohoto vybavení;

- e) předměty osobní potřeby, což znamená veškeré nové nebo použité předměty, které může cestující, se zřetelem na všechny okolnosti cesty, během ní rozumně potřebovat pro osobní použití, s výjimkou jakéhokoli zboží dováženého k obchodním účelům, a zboží dovážené ke sportovním účelům, jako jsou sportovní potřeby a jiné předměty určené k použití cestujícími při sportovních závodech nebo přehlídkách nebo pro trénink na území, pro něž bylo dočasné použití uděleno;
- f) propagační materiál cestovního ruchu, kterým se rozumí zboží dovážené za účelem povzbuzení veřejnosti k návštěvě jiné cizí země, zejména za účelem účasti na kulturních, náboženských, turistických, sportovních nebo profesních setkáních či přehlídkách, které se v této zemi konají; každá strana může požadovat poskytnutí záruky nebo jistoty za toto zboží;
- g) zboží dovážené pro humanitární účely, což znamená lékařské, chirurgické a laboratorní zařízení a humanitární zásilky, jako jsou vozidla a jiné dopravní prostředky, příkrývky, stany, prefabrikované domy nebo jiné zboží prvořadě potřeby, které je zasláno jako pomoc osobám postiženým přírodní katastrofou a podobnými katastrofami, a
- h) zvířata dovezená pro zvláštní účely, jako policejní psi nebo koně, pátrací psi, vodící psi, záchranní psi, zvířata pro účely účasti na přehlídkách, výstavách, soutěžích, závodech nebo předváděcích akcích, zvířata pro zábavní účely, jako jsou cirkusová zvířata, turné, včetně zvířat v zájmovém chovu cestujících, výkon práce nebo přepravy, nebo pro lékařské účely, jako je dodávání hadího jedu.

3. Každá strana akceptuje v souladu se svými právními předpisy¹ dočasné použití zboží uvedeného v odstavci 2 bez ohledu na jeho původ, jakož i karnetů ATA vydaných v druhé straně v souladu s Úmluvou o dočasném použití, uzavřenou v Istanbulu dne 26. června 1990, potvrzených druhou stranou a zaručených sdružením, které je členem mezinárodního záručního řetězce, potvrzených příslušnými orgány a platných na celním území dovážející strany.

ČLÁNEK 4.22

Opravené zboží

1. Pro účely tohoto článku se „opravou“ rozumí jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, která zahrnuje obnovení původní funkce zboží a jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození, nebo zajistit soulad zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno. Oprava zahrnuje uvedení do původního stavu a údržbu, s výjimkou operace či postupu, který:

a) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě Chile budou karnety A.T.A akceptovány v souladu s vyhláškou Ministerstva zahraničních věcí č. 103 z roku 2004 (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*), kterou se stanoví „Úmluva o dočasném použití a její přílohy A, B1, B2 a B3, s řádně uvedenými výhradami“ a její změny.

- b) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží nebo
 - c) se používá ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží.
2. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které znovu vstupuje na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy.
3. Odstavec 2 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu, které je následně vyvezeno k opravě a není zpětně dovezeno do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu.
4. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží dočasně dovezené z celního území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na jeho původ.

ČLÁNEK 4.23

Poplatky a formality

1. Poplatky a jiné platby uložené některou ze stran na dovoz nebo vývoz zboží druhé strany nebo v souvislosti s nimi se omezí na výši odpovídající přiměřeným nákladům poskytovaných služeb a nebudou prostředkem nepřímé ochrany domácích výrobků nebo zdanění dovozu nebo vývozu z fiskálních účelů.
2. Žádná ze stran neukládá poplatky ani jiné platby na dovoz nebo vývoz zboží z druhé strany nebo v souvislosti s nimi na valorickém základě.

3. Každá strana může ukládat poplatky nebo vymáhat náklady pouze v případě, že jsou poskytovány specifické služby, včetně:

- a) požadované přítomnosti zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadované přítomnosti v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;
- b) analýz nebo znaleckých posudků týkajících se zboží a poštovních poplatků za vrácení zboží žadateli, zejména pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací nebo poskytování informací týkajících se používání celních předpisů;
- c) kontrol zboží nebo odběrů vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ, nebo
- d) výjimečných kontrolních opatření, jsou-li tato opatření nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

4. Každá strana neprodleně zveřejní veškeré poplatky a platby, které může uložit v souvislosti s dovozem nebo vývozem, a to takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další zúčastněné strany.

5. Žádná strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoliv zboží druhé strany konzulární transakce, ani související poplatky a platby.

KAPITOLA 5

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ODDÍL A

ANTIDUMPINGOVÁ A VYROVNÁVACÍ CLA

ČLÁNEK 5.1

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle antidumpingové dohody a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
2. Pro účely tohoto oddílu se nepoužijí preferenční pravidla původu podle kapitoly 3.

ČLÁNEK 5.2

Transparentnost

1. Antidumpingová a antisubvenční šetření a opatření by měla být používána plně v souladu s příslušnými požadavky WTO stanovenými v antidumpingové dohodě a v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a měla by být založena na spravedlivém a transparentním systému.

2. Každá ze stran co nejdříve po uložení prozatímních opatření a v každém případě před konečným rozhodnutím zajistí úplné zpřístupnění všech podstatných skutečností a úvah, na nichž zakládá rozhodnutí o použití konečných opatření. Tímto zpřístupněním není dotčen článek 6.5 antidumpingové dohody ani článek 12.4 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Každá ze stran sdělí tyto podstatné skutečnosti a úvahy písemně a poskytne zúčastněným stranám dostatek času na předložení připomínek k nim.

3. Každé zúčastněné straně se poskytne možnost slyšení za účelem vyjádření jejích stanovisek během antidumpingového nebo antisubvenčního šetření za předpokladu, že to zbytečně nezdržuje provádění šetření.

ČLÁNEK 5.3

Přihlédnutí k veřejnému zájmu

Každá ze stran zohlední situaci svého domácího výrobního odvětví, dovozců a jejich reprezentativních sdružení, reprezentativních uživatelů a reprezentativních organizací spotřebitelů v rozsahu, v jakém v příslušném časovém rámci poskytnou orgánům provádějícím šetření příslušné informace. Strana se může na základě těchto informací rozhodnout neuplatňovat antidumpingová nebo vyrovnávací opatření.

ČLÁNEK 5.4

Pravidlo nižšího cla

Pokud některá ze stran ukládá antidumpingové clo na zboží druhé strany, nesmí výše takového cla přesáhnout dumpingové rozpětí. Pokud je to možné, mělo by být antidumpingové clo nižší než toto rozpětí, pokud by takové nižší clo postačovalo k odstranění újmy způsobené domácím výrobnímu odvětví.

ČLÁNEK 5.5

Neuplatnění řešení sporů

Na tento oddíl se nevztahuje kapitola 31.

ODDÍL B

GLOBALNÍ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 5.6

Obecná ustanovení

Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle článku XIX GATT 1994, Dohody o ochranných opatřeních a článku 5 Dohody o zemědělství.

ČLÁNEK 5.7

Transparentnost a uložení konečných opatření

1. Bez ohledu na článek 5.6 strana zahajující šetření ohledně souhrnných ochranných opatření nebo hodlající uplatňovat souhrnná ochranná opatření na žádost druhé strany a za podmínky, že má tato druhá strana na věci podstatný zájem, okamžitě poskytne písemné oznámení obsahující všechny relevantní informace, jež vedou k zahájení šetření ohledně souhrnných ochranných opatření nebo k jejich uplatnění, včetně předběžných zjištění, je-li to relevantní. Tímto oznámením není dotčen čl. 3 odst. 2 Dohody o ochranných opatřeních.
2. Při ukládání konečných souhrnných ochranných opatření se každá strana snaží tato opatření uložit způsobem, který co nejméně ovlivňuje dvoustranný obchod, za předpokladu, že strana dotčená opatřeními má podstatný zájem, jak je definován v odstavci 4.
3. Pro účely odstavce 2 platí, že pokud se některá ze stran domnívá, že jsou naplněny právní požadavky k uložení konečných souhrnných ochranných opatření, a má v úmyslu taková opatření uplatnit, oznámí to druhé straně a poskytne jí možnost dvoustranných konzultací, pokud má druhá strana podstatný zájem, jak je definován v odstavci 4. Není-li dosaženo uspokojivého řešení do 15 dnů od oznámení, může dovážející strana přijmout vhodná souhrnná opatření, aby situaci napravila.
4. Pro účely tohoto článku se má za to, že strana má zásadní zájem, pokud patří mezi pět největších dodavatelů dováženého zboží během posledních tří let, měřeno z hlediska absolutního objemu nebo hodnoty.

ČLÁNEK 5.8

Neuplatnění řešení sporů

Na tento oddíl se nevztahuje kapitola 31.

ODDÍL C

DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

PODODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 5.9

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „domácím výrobním odvětvím“, pokud jde o dovážené zboží, výrobci obdobného nebo přímo soutěžícího zboží, kteří působí na území strany, jako celek, nebo výrobci, jejichž společná výroba obdobného nebo přímo soutěžícího zboží představuje větší podíl celkové domácí výroby tohoto zboží;

b) „přechodným obdobím“:

- i) doba sedmi let ode dne vstupu této dohody v platnost nebo
- ii) pro jakékoli zboží, u něhož harmonogram strany uplatňující dvoustranné ochranné opatření v příloze 2 stanoví dobu odstraňování cel v délce sedmi let, období odstraňování cel pro toto zboží plus dva roky.

ČLÁNEK 5.10

Uplatnění dvoustranného ochranného opatření

1. Bez ohledu na oddíl B, pokud se v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této dohody zboží pocházející z jedné ze stran dováží na území druhé strany v takovém zvýšeném množství, v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě, a za takových podmínek, že způsobuje nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácím výrobcům vyrábějícím obdobné zboží nebo přímo soutěžící zboží, může dovážející strana přijmout vhodná dvoustranná ochranná opatření za podmínek stanovených v tomto oddíle a v souladu s tímto oddílem stanovenými postupy.
2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, může dovážející strana použít jedno z těchto dvoustranných ochranných opatření:
 - a) pozastavení jakéhokoli dalšího snižování celní sazby na dotčené zboží stanovené touto dohodou nebo

- b) zvýšení celní sazby na dotčené zboží na úroveň, která nepřesahuje nižší z následujících úrovní:
- i) celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod na dané zboží platnou v okamžiku uplatnění opatření nebo
 - ii) celní sazbu uplatňovanou na dané zboží podle doložky nejvyšších výhod platnou v den, který bezprostředně předchází dni vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 5.11

Normy pro dvoustranná ochranná opatření

1. Dvoustranné ochranné opatření se neuplatní:
 - a) kromě v rozsahu a po takovou dobu, které mohou být nezbytné k zabránění vážné újmy nebo hrozbě vážné újmy domácímu výrobnímu odvětví k jejich nápravě;
 - b) po dobu delší než dva roky; toto období může být prodlouženo o další dva roky, pokud příslušné orgány dovážející strany provádějící šetření určí v souladu s postupy uvedenými v tomto oddíle, že opatření je i nadále nezbytné k zabránění závažné újmy nebo hrozbě závažné újmy domácímu výrobnímu odvětví nebo k jejich nápravě, za předpokladu, že celková doba uplatňování dvoustranného ochranného opatření, včetně doby původního uplatňování a jakéhokoli jejího prodloužení, nepřesáhne čtyři roky, nebo
 - c) po uplynutí přechodného období stanoveného v čl. 5.9 písm. b).

2. Jakmile strana přestane uplatňovat dvoustranné ochranné opatření, je celní sazbou sazba, která by byla platná pro dané zboží v souladu s jejím sazebníkem v příloze 2.
3. Aby se usnadnilo přizpůsobení dotčeného odvětví v situaci, kdy očekávaná doba trvání dvoustranného ochranného opatření přesahuje jeden rok, strana, která opatření uplatňuje, je v pravidelných intervalech během období uplatňování postupně liberalizuje.

ČLÁNEK 5.12

Prozatímní dvoustranná ochranná opatření

1. Za kritických okolností, kdy by prodlení způsobilo obtížně napravitelnou škodu, může strana prozatímně uplatnit dvoustranné ochranné opatření, aniž by splnila požadavky čl. 5.21 odst. 1, poté, co je předběžně zjištěno, že existují jasné důkazy, že se dovoz zboží pocházejícího z druhé strany zvýšil v důsledku snížení či odstranění cla podle této dohody a že tento dovoz způsobuje nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví.
2. Doba trvání jakéhokoli prozatímního dvoustranného ochranného opatření nepřesáhne 200 dnů, během nichž musí strana, jež opatření uplatňuje, dodržovat příslušná procesní pravidla stanovená v pododdílu 2. Strana uplatňující prozatímní dvoustranné ochranné opatření neprodleně vrátí veškerá zvýšení cel, pokud šetření popsané v pododdíle 2 nevede ke zjištění, že jsou splněny podmínky čl. 5.10 odst. 1. Doba trvání prozatímního dvoustranného ochranného opatření se započítává do období popsaného v čl. 5.11 odst. 1 písm. b).

3. Strana, jež uplatňuje prozatímní dvoustranné ochranné opatření, uvědomí druhou stranu o přijetí takových prozatímních opatření a neprodleně postoupí záležitost Výboru pro obchod k posouzení, pokud o to druhá strana požádá.

ČLÁNEK 5.13

Vyrovnání a pozastavení celních koncesí

1. Strana, která uplatňuje dvoustranné ochranné opatření, konzultuje s druhou stranou, na jejíž zboží se opatření vztahuje, s cílem dohodnout se na vhodném vyrovnání liberalizujícím obchod ve formě koncesí, které budou mít v podstatě rovnocenné účinky na obchod. Strana uplatňující dvoustranné ochranné opatření poskytne příležitost k těmto konzultacím nejpozději 30 dnů po jeho uplatnění.
2. Pokud konzultace uvedené v odstavci 1 nevedou k dohodě o vyrovnání liberalizujícím obchod do 30 dnů od zahájení konzultací, může strana, na jejíž zboží se dvoustranné ochranné opatření vztahuje, pozastavit uplatňování koncesí, které mají v podstatě rovnocenné účinky na obchod druhé strany.
3. Strana, na jejíž zboží se dvoustranné ochranné opatření vztahuje, písemně oznámí pozastavení uplatňování koncesí v souladu s odstavcem 2 druhé straně nejméně 30 dnů před tímto pozastavením.

4. Povinnost poskytnout vyrovnání podle odstavce 1 a právo pozastavit uplatňování koncesí podle odstavce 2:

- a) se neuplatní po dobu prvních 24 měsíců, během nichž je v platnosti dvoustranné ochranné opatření, za předpokladu, že dvoustranné ochranné opatření bylo uplatněno v důsledku absolutního zvýšení dovozu, a
- b) skončí dnem ukončení dvoustranného ochranného opatření.

ČLÁNEK 5.14

Časová prodleva mezi dvěma dvoustrannými ochrannými opatřeními a nesouběžné uplatňování ochranných opatření

1. Strana neuplatní dvoustranné ochranné opatření uvedené v tomto oddíle na dovoz zboží, které bylo dříve předmětem takového opatření, pokud neuplynula doba rovnající se polovině doby, během níž bylo ochranné opatření uplatňováno pro bezprostředně předcházející období. Dvoustranné ochranné opatření, které bylo uplatněno více než jednou na stejné zboží, nesmí být prodlouženo o další dva roky, jak je stanoveno v čl. 5.11 odst. 1 písm. b).
2. Žádná strana nesmí uplatňovat, pokud jde o stejné zboží a během téhož období:
 - a) dvoustranné ochranné opatření nebo prozatímní dvoustranné ochranné opatření podle této dohody a

- b) souhrnné ochranné opatření podle článku XIX GATT 1994 a Dohody o ochranných opatřeních.

ČLÁNEK 5.15

Nejvzdálenější regiony¹ Evropské unie

1. Pokud se jakékoli zboží pocházející z Chile dováží na území jednoho nebo několika nejvzdálenějších regionů Evropské unie v takovém zvýšeném množství a za takových podmínek, že to způsobuje nebo hrozí způsobit vážné zhoršení hospodářské situace dotčeného nejvzdálenějšího regionu, může Evropská unie po posouzení alternativních řešení výjimečně uplatnit dvoustranná ochranná opatření omezená na území dotčeného regionu.
2. Pro účely odstavce 1 se „vážným zhoršením“ rozumí závažné obtíže v hospodářském odvětví vyrábějícím obdobné nebo přímo soutěžící zboží. Určení vážného zhoršení je založeno na objektivních faktorech, včetně následujících:
 - a) zvýšení objemu dovozu v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě a dovozu z dalších zdrojů a

¹ Ke dni vstupu této dohody v platnost jsou nejvzdálenějšími regiony Evropské unie: Guadeloupe, Francouzská Guyana, Martinik, Réunion, Mayotte, Svatý Martin, Azory, Madeira a Kanárské ostrovy. Tento článek se rovněž vztahuje na zemi nebo zámořské území, které změní svůj status na status nejvzdálenějšího regionu rozhodnutím Evropské rady v souladu s postupem stanoveným v čl. 355 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to ode dne přijetí uvedeného rozhodnutí. V případě, že na základě tohoto postupu přestane být nejvzdálenější region Evropské unie nejvzdálenějším regionem, přestane se tento článek na tuto zemi nebo zámořské území vztahovat ode dne rozhodnutí Evropské rady v tomto ohledu. Evropská unie oznámí Chile jakoukoli změnu týkající se území považovaných za nejvzdálenější regiony Evropské unie.

b) vliv dovozu uvedeného v odstavci 1 na situaci dotčeného průmyslového nebo hospodářského odvětví, a to i na úrovni prodeje, výroby, finanční situaci a zaměstnanost.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, ostatní ustanovení tohoto oddílu použitelná na dvoustranná ochranná opatření se rovněž použijí na jakákoli ochranná opatření přijatá podle tohoto článku. Jakýkoli odkaz na „vážnou újmu“ v jiných ustanoveních tohoto oddílu se považuje za „vážné zhoršení“, je-li použit ve vztahu k nejvzdálenějším regionům Evropské unie.

PODODDÍL 2

PROCESNÍ PRAVIDLA POUŽITELNÁ NA DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 5.16

Rozhodné právo

Při uplatňování dvoustranných ochranných opatření musí příslušný orgán provádějící šetření každé strany dodržovat ustanovení tohoto pododdílu. V případech, na které se nevztahuje tento pododdíl, použije příslušný orgán provádějící šetření pravidla stanovená právem strany tohoto orgánu.

ČLÁNEK 5.17

Zahájení ochranného postupu

1. Příslušný orgán strany, který provádí šetření, může zahájit postup týkající se dvoustranného ochranného opatření (dále jen „ochranný postup“) na základě písemné žádosti¹ domácího výrobního odvětví nebo jeho jménem nebo za výjimečných okolností z vlastního podnětu.
2. Žádost bude považována za předloženou domácím výrobním odvětvím nebo jeho jménem, jestliže je podporována domácími výrobci, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové domácí výroby obdobného nebo přímo soutěžícího zboží vyrobeného tou částí domácího výrobního odvětví, která buď vyjadřuje svou podporu žádosti, nebo se žádostí nesouhlasí. Příslušný orgán provádějící šetření však šetření nezahájí, jestliže domácí výrobci, výslovně podporující žádost, představují méně než 25 % celkové domácí výroby obdobného nebo přímo soutěžícího zboží vyráběného domácím výrobním odvětvím.
3. Jakmile příslušný orgán provádějící šetření zahájí ochranný postup, je písemná žádost uvedená v odstavci 1 zpřístupněna zúčastněným stranám, s výjimkou jakýchkoli důvěrných informací, které jsou v ní obsaženy.
4. Po zahájení ochranného postupu zveřejní příslušný orgán provádějící šetření oznámení o zahájení ochranného postupu v úředním věstníku dané strany. Oznámení uvádí:
 - a) v příslušném případě subjekt, který podal písemnou žádost;

¹ V případě Evropské unie může tuto žádost podat jeden nebo více členských států jménem domácího výrobního odvětví.

- b) dovážené zboží, na které se vztahuje ochranný postup;
- c) položku a číslo položky sazebníku, do níž je dovážené zboží zařazeno;
- d) druh navrhovaného opatření, které má být uplatněno;
- e) veřejné slyšení podle čl. 5.20 písm. a) nebo lhůtu, ve které mohou zúčastněné strany podat žádost o slyšení podle čl. 5.20 písm. b);
- f) místo, kde lze nahlédnout do písemné žádosti a jakýchkoli jiných dokumentů, které nemají důvěrnou povahu a které byly podány v průběhu řízení, a
- g) název, adresu a telefonní číslo úřadu, na který je třeba se obrátit pro více informací.

5. Pokud jde o ochranný postup zahájený podle odstavce 1 na základě písemné žádosti, dotčený příslušný orgán provádějící šetření nezveřejní oznámení požadované podle odstavce 4, aniž by nejprve pečlivě posoudil, zda písemná žádost splňuje požadavky jeho domácích právních předpisů a požadavky odstavců 1 a 2 a obsahuje přiměřené důkazy o tom, že dovoz zboží pocházejícího z druhé strany vzrostl v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této dohody a že tento dovoz způsobuje nebo hrozí způsobit údajnou vážnou újmu.

ČLÁNEK 5.18

Šetření

1. Strana uplatní dvoustranné ochranné opatření až poté, co její příslušný orgán provádějící šetření provede šetření v souladu s čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních; za tímto účelem jsou čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.
2. V šetření uvedeném v odstavci 1 strana splní požadavky podle čl. 4 odst. 2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4 odst. 2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí.
3. Pokud strana učiní oznámení podle odstavce 1 tohoto článku a čl. 3 odst. 1 Dohody o ochranných opatřeních, že uplatňuje nebo prodlužuje dvoustranné ochranné opatření, obsahuje toto oznámení:
 - a) důkazy o vážné újmě nebo její hrozbě, způsobené zvýšeným dovozem zboží pocházejícího z druhé strany v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této dohody; šetření prokáže na základě objektivních důkazů existenci příčinné souvislosti mezi zvýšeným dovozem dotčeného zboží a vážnou újmou nebo její hrozbou. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než zvýšený dovoz, aby se zajistilo, že vážná újma nebo hrozba závažné újmy způsobené těmito jinými činiteli nejsou přičítány zvýšenému dovozu;

- b) přesný popis zboží pocházejícího z druhé strany, na které se vztahuje dvoustranné ochranné opatření, včetně jeho čísla nebo položky v rámci kódu HS, na němž jsou založeny harmonogramy celních závazků v příloze 2;
- c) přesný popis dvoustranného ochranného opatření;
- d) datum zavedení dvoustranného ochranného opatření, jeho očekávanou dobu trvání a případně časový plán postupné liberalizace opatření v souladu s čl. 5.11 odst. 3 a
- e) v případě prodloužení dvoustranného ochranného opatření důkazy o tom, že se dotčené domácí výrobní odvětví přizpůsobuje.

4. Na žádost strany, na jejíž zboží se vztahuje ochranný postup podle tohoto oddílu, zahájí strana, která tento postup provádí, konzultace s žádající stranou za účelem přezkumu oznámení podle odstavce 1 nebo jakéhokoli veřejného oznámení či zprávy, které vydal příslušný orgán provádějící šetření v souvislosti s ochranným postupem.

5. Každá strana zajistí, aby její příslušný orgán provádějící šetření dokončil šetření podle tohoto článku do 12 měsíců ode dne jeho zahájení.

ČLÁNEK 5.19

Důvěrné informace

1. S každou informací, která je svou povahou důvěrná nebo která je poskytována na důvěrném základě, bude, na základě náležitého zdůvodnění, příslušným orgánem provádějícím šetření jako s důvěrnou nakládáno. Taková informace nebude zpřístupněna bez svolení zúčastněné strany, která ji poskytla.
2. Zúčastněné strany poskytující důvěrnou informaci jsou požádány o dodání jejího shrnutí, které nemá důvěrnou povahu, nebo pokud tyto strany uvedou, že takovou informaci nelze shrnout, o sdělení důvodů. Toto shrnutí je natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělené informace. Pokud však příslušný orgán provádějící šetření shledá, že žádost o důvěrné nakládání není oprávněná, a jestliže dotčená zúčastněná strana není ochotna informaci zveřejnit nebo dát svolení k jejímu zpřístupnění v zobecněné nebo shrnující podobě, nemusí příslušný orgán provádějící šetření tuto informaci vzít v úvahu, ledaže lze z jeho pohledu uspokojivě z vhodných zdrojů prokázat, že informace je správná.

ČLÁNEK 5.20

Slyšení

V průběhu každého ochranného postupu příslušný orgán provádějící šetření:

- a) uspořádá po patřičném oznámení veřejné slyšení, aby se všechny zúčastněné strany a jakékoli zájmové sdružení spotřebitelů mohly dostavit osobně nebo prostřednictvím právního zástupce za účelem předložení důkazů a slyšení ohledně údajné vážné újmy nebo její hrozby a ohledně vhodného prostředku nápravy, nebo
- b) poskytne všem zúčastněným stranám příležitost ke slyšení, pokud ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení uvedeném v čl. 5.17 odst. 4 podaly písemnou žádost, která ukazuje, že budou pravděpodobně ovlivněny výsledkem šetření a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

ČLÁNEK 5.21

Oznámení, přezkoumání ve Výboru pro obchod a zveřejnění

1. Pokud se strana domnívá, že nastala některá z okolností uvedených v čl. 5.10 odst. 1 nebo čl. 5.15 odst. 1, neprodleně záležitost postoupí Výboru pro obchod k posouzení. Výbor pro obchod může předložit jakékoli doporučení potřebné pro nápravu vzniklé okolnosti. Nevydá-li Výbor pro obchod doporučení k nápravě okolností nebo není-li nalezeno uspokojivé řešení do 30 dnů od data, kdy strana předložila věc Výboru pro obchod, může dovážející strana v souladu s tímto oddílem přijmout dvoustranná ochranná opatření vhodná k nápravě dané okolností.

2. Pro účely odstavce 1 poskytne dovážející strana vyvážející straně všechny příslušné informace, včetně důkazů o vážné újmě nebo hrozbě vážné újmy domácím výrobcům obdobného a přímo soutěžícího zboží způsobených zvýšeným dovozem, přesného popisu dotčeného zboží a navrhovaného dvoustranného ochranného opatření, navrhovaného data jeho uložení a předpokládané doby trvání.
3. Strana, jež přijímá dvoustranné ochranné opatření, zveřejní svá zjištění a odůvodněné závěry ohledně všech relevantních faktických a právních skutečností ve svém úředním věstníku, včetně popisu dováženého zboží a situace, která vedla k uložení opatření v souladu s čl. 5.10 odst. 1 nebo čl. 5.15 odst. 1, příčinné souvislosti mezi takovou situací a zvýšeným dovozem a formy, úrovně a doby trvání opatření.

ČLÁNEK 5.22

Přijímání anglicky psaných dokumentů v ochranných postupech

Aby se usnadnilo předkládání dokumentů v rámci ochranných postupů, přijme příslušný orgán strany, který provádí šetření a je odpovědný za řízení, dokumenty předložené zúčastněnými stranami v angličtině za předpokladu, že tyto strany později v delší lhůtě stanovené příslušným orgánem předloží překlad dokumentů do jazyka ochranného postupu.

KAPITOLA 6

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 6.1

Cíle

Cílem této kapitoly je:

- a) chránit zdraví lidí, zvířat a rostlin na území stran a zároveň usnadňovat obchod se zvířaty, živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jinými produkty, na něž se vztahují sanitární a fytosanitární opatření, mezi stranami, a to:
 - i) zlepšováním transparentnosti, komunikace a spolupráce mezi stranami v oblasti sanitárních a fytosanitárních opatření;
 - ii) zavedením mechanismů a postupů pro usnadnění obchodu a
 - iii) dalšího provádění zásad Dohody o sanitárních a fytosanitárních opatřeních;
- b) spolupracovat na mnohostranných fórech a v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a vědy o ochraně rostlin;
- c) spolupracovat v jiných sanitárních nebo fytosanitárních záležitostech nebo na jiných fórech.

ČLÁNEK 6.2

Mnohostranné závazky

Strany potvrzují svá práva a povinnosti, jež vyplývají z Dohody o WTO a zejména z Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření. Tato práva a závazky jsou základem činností stran podle této kapitoly.

ČLÁNEK 6.3

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na:

- a) všechna sanitární a fytosanitární opatření definovaná v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, pokud ovlivňují obchod mezi stranami;
- b) spolupráci na mnohostranných fórech uznaných v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření;
- c) spolupráci v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a vědy o ochraně rostlin a
- d) spolupráci v jakýchkoli jiných sanitárních nebo fytosanitárních záležitostech na jakýchkoli jiných fórech, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 6.4

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 6-A až 6-H:

- a) se použijí definice uvedené v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, jakož i definice uvedené v *Codex Alimentarius*, podle Světové organizace pro zdraví zvířat a Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin, uzavřené v Římě dne 17. listopadu 1997, a
- b) „chráněnou zónou“ se pro konkrétní regulovaný škodlivý organismus rozumí úředně vymezená zeměpisná část území strany, o níž je známo, že se zde tento škodlivý organismus nevyskytuje navzdory příznivým podmínkám a jeho výskytu v jiných částech území této strany.

ČLÁNEK 6.5

Příslušné orgány

1. Příslušnými orgány stran jsou orgány odpovědné za provádění opatření uvedených v této kapitole, jak je stanoveno v příloze 6-A.
2. V souladu s článkem 6.12 se strany vzájemně informují o veškerých významných změnách ve struktuře, organizaci nebo rozdělení pravomocí svých příslušných orgánů.

ČLÁNEK 6.6

Uznávání statusu nález a infekcí zvířat a škodlivých organismů

1. Na status nález zvířat a infekcí zvířat, včetně zoonóz, se vztahuje toto:
 - a) dovážející strana uzná pro obchodní účely nálezový status vyvážející strany nebo jejích regionů, jak jej určí vyvážející strana v souladu s odst. 1 písm. a) bodem i) přílohy 6-C, pokud jde o nákazy zvířat uvedené v dodatku 6-B-1;
 - b) pokud se strana domnívá, že její území nebo kterýkoli z jejích regionů má zvláštní status, pokud jde o konkrétní nález zvířat jinou než nákazy zvířat uvedené v dodatku 6-B-1, může požádat o uznání tohoto statusu v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 3 přílohy 6-C; dovážející strana může požadovat záruky, pokud jde o dovoz živých zvířat a živočišných produktů, které odpovídají dohodnutému statusu této strany;
 - c) strany uznávají, že základem obchodu mezi nimi je status území nebo regionů nebo status odvětví nebo pododvětví stran v souvislosti s prevalencí nebo výskytem nález zvířat jiných než nález zvířat uvedených v dodatku 6-B-1 nebo infekcí zvířat nebo případně s nimi spojených rizik, jak je vymezují mezinárodní normalizační organizace uznané v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření; dovážející strana může případně požadovat záruky, pokud jde o dovoz živých zvířat a živočišných produktů, které odpovídají stanovenému statusu dané strany v souladu s doporučeními normalizačních organizací, a

- d) aniž jsou dotčeny články 6.9 a 6.15, a pokud dovážející strana nevznesla výslovnou námitku a nepožádá o podpůrné nebo dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 6.11 a 6.14, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na základě písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Na status škodlivých organismů se vztahují tato ustanovení:

- a) strany uznávají pro obchodní účely status škodlivého organismu, pokud jde o škodlivé organismy uvedené v dodatku 6-B-2, a
- b) aniž jsou dotčeny články 6.9 a 6.15, a pokud dovážející strana nevznesla výslovnou námitku a nepožádá o podpůrné nebo dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 6.11 a 6.14, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na základě písmene a) tohoto odstavce.

ČLÁNEK 6.7

Uznávání rozhodnutí o regionalizaci, pokud jde o nákazy zvířat a infekce zvířat a o škodlivé organismy

- 1. Strany uznávají koncept regionalizace a uplatňují jej na vzájemný obchod.
- 2. Rozhodnutí o regionalizaci týkající se nálezů suchozemských a vodních živočichů uvedených v dodatku 6-B-1 a škodlivých organismů uvedených v dodatku 6-B-2 se přijímají v souladu s přílohou 6-C.

3. Pokud jde o nákazy zvířat, oznámí vyvážející strana žádající dovážející stranu o uznání rozhodnutí o regionalizaci v souladu s článkem 6.14 svá opatření zavádějící regionalizaci s úplným vysvětlením a podpůrnými údaji pro svá zjištění a rozhodnutí.
4. Aniž je dotčen článek 6.15 a pokud dovážející strana nevznese výslovnou námitku a nepožádá o dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 6.11 a 6.14 do 15 pracovních dnů od obdržení rozhodnutí o regionalizaci, považují strany uvedené rozhodnutí za přijaté.
5. Konzultace uvedené v odstavci 4 tohoto článku se uskuteční v souladu s čl. 6.14 odst. 2. Dovážející strana vyhodnotí dodatečné informace do 15 pracovních dnů od přijetí dodatečných informací. Ověření uvedené v odstavci 4 tohoto článku se provede v souladu s článkem 6.11 a do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti o ověření.
6. Pokud jde o škodlivé organismy, každá strana zajistí, aby obchod s rostlinami, rostlinnými produkty a jinými produkty zohledňoval status škodlivého organismu uznaný druhou stranou. Vyvážející strana usilující o uznání rozhodnutí o regionalizaci druhou stranou oznámí druhé straně svá opatření a rozhodnutí v souladu s příslušnými mezinárodními standardy pro fytoosanitární opatření Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), včetně č. 4 „Požadavky na zřízení oblastí prostých škodlivých organismů“, č. 8 „Určení statusu škodlivého organismu v oblasti“, a dalšími mezinárodními norami pro fytoosanitární opatření, které strany považují za vhodné. Aniž je dotčen článek 6.15 a pokud strana nevznese výslovnou námitku a nepožádá o dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 6.11 a 6.14 do tří měsíců od obdržení rozhodnutí o regionalizaci, považují strany uvedené rozhodnutí za přijaté.

7. Konzultace uvedené v odstavci 4 tohoto článku se uskuteční v souladu s čl. 6.14 odst. 2. Dovážející strana vyhodnotí dodatečné informace do tří měsíců od jejich přijetí. Každá strana provede ověření uvedené v odstavci 4 tohoto článku v souladu s článkem 6.11 a do 12 měsíců od obdržení žádosti o ověření, přičemž zohlední biologii dotčeného škodlivého organismu a plodin.
8. Po dokončení postupů stanovených v odstavcích 2 až 7 tohoto článku, a aniž je dotčen článek 6.15, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na tomto základě.

ČLÁNEK 6.8

Uznání rovnocennosti

1. Strany mohou uznat rovnocennost ve vztahu k jednotlivým opatřením, skupině opatření nebo systémům použitelným pro určité odvětví nebo pododvětví.
2. Pro účely uznání rovnocennosti se strany řídí konzultačním procesem uvedeným v odstavci 3. Tento proces zahrnuje objektivní prokázání rovnocennosti vyvážející stranou a objektivní posouzení tohoto prokázání dovážející stranou s ohledem na případné uznání rovnocennosti dovážející stranou.

3. Strany do tří měsíců poté, co dovážející strana obdrží od vyvážející strany žádost o uznání rovnocennosti jednoho nebo více opatření ovlivňujících jedno nebo více odvětví nebo pododvětví, zahájí konzultační proces, který zahrnuje kroky stanovené v příloze 6-E. V případě vícenásobných žádostí vyvážející strany se strany na žádost dovážející strany dohodnou v rámci podvýboru uvedeného v článku 6.16 na harmonogramu, v souladu s nímž zahájí postup uvedený v tomto odstavci.
4. Není-li dohodnuto jinak, dovážející strana dokončí posouzení rovnocennosti, jak je stanoveno v příloze 6-E, nejpozději 180 dnů poté, co od vyvážející strany obdrží důkaz rovnocennosti stanovený v uvedené příloze. Výjimečně v případě sezónních plodin je odůvodněné dokončit posouzení rovnocennosti později, je-li to nezbytné, aby bylo možné ověřit fytosanitární opatření během vhodného období růstu plodiny.
5. Prioritní odvětví nebo pododvětví každé strany, pro něž může být zahájen konzultační proces uvedený v odstavci 3 tohoto článku, se případně stanoví v pořadí podle priorit v dodatku 6-E-1. Podvýbor uvedený v článku 6.16 může Radě pro obchod doporučit, aby tento seznam, včetně pořadí priorit, změnila.
6. Dovážející strana může zrušit nebo pozastavit uznání rovnocennosti na základě změny opatření ovlivňujících dotyčnou rovnocennost jednou ze stran za předpokladu, že jsou dodrženy tyto postupy:
- a) v souladu s článkem 6.13 informuje vyvážející strana dovážející stranu o každé navrhované změně opatření vyvážející strany, u něhož je uznána rovnocennost, a o pravděpodobném dopadu navrhované změny na tuto rovnocennost; dovážející strana do 30 pracovních dnů od obdržení této informace informuje vyvážející stranu o tom, zda bude tato rovnocennost na základě navrhované změny i nadále uznávána, a

- b) v souladu s článkem 6.13 informuje dovážející strana vyvážející stranu o každé navrhované změně opatření dovážející strany, na níž je založeno uznání rovnocennosti, a o pravděpodobném dopadu navrhované změny na toto uznání rovnocennosti; pokud dovážející strana tuto rovnocennost nadále neuznává, mohou strany společně stanovit podmínky pro obnovení postupu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku na základě navrhované změny.

7. Aniž je dotčen článek 6.15, dovážející strana nezruší ani nepozastaví uznání rovnocennosti, dokud navrhovaná změna jedné ze stran nevstoupí v platnost.

8. Uznání nebo zrušení či pozastavení uznání rovnocennosti přísluší výhradně dovážející straně, která jedná v souladu se svým správním a právním rámcem, včetně, pokud jde o rostliny, rostlinné produkty a jiné zboží, příslušných sdělení v souladu s mezinárodním standardem FAO pro fytosanitární opatření 13 „Pokyny pro oznamování nesouladu a nouzových opatření“ a případně dalšími mezinárodními standardy pro fytosanitární opatření. Dovážející strana poskytne vyvážející straně úplné písemné vysvětlení a podpůrné údaje týkající se zjištění a rozhodnutí, na něž se vztahuje tento článek. V případě neuznání, odnětí nebo pozastavení uznání rovnocennosti informuje dovážející strana vyvážející stranu o podmínkách pro obnovení postupu uvedeného v odstavci 3.

ČLÁNEK 6.9

Transparentnost a obchodní podmínky

1. Strany uplatňují obecné dovozní podmínky. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá v souladu s článkem 6.7, vztahují se dovozní podmínky dovážející strany na území vyvážející strany. V souladu s článkem 6.13 informuje dovážející strana vyvážející stranu o svých sanitárních a fytosanitárních dovozních požadavcích. Tyto informace případně zahrnují vzory všech úředních osvědčení nebo potvrzení požadovaných dovážející stranou.
2. Každá strana musí při oznamování změn nebo navrhovaných změn podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku dodržovat článek 7 a přílohu B Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a následná rozhodnutí přijatá Výborem WTO pro sanitární a fytosanitární opatření. Aniž je dotčen článek 6.15, zohlední dovážející strana dobu přepravy mezi územími stran při stanovení data vstupu v platnost jakýchkoli změn podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Pokud dovážející strana nesplní oznamovací povinnosti uvedené v odstavci 2, bude po dobu 30 dnů ode dne vstupu dotyčné změny v platnost nadále přijímat veškerá úřední osvědčení nebo potvrzení zaručující dovozní podmínky platné před touto změnou.
4. Pokud Chile udělí přístup na trh jednomu nebo více odvětvím nebo pododvětvím Evropské unie v souladu s podmínkami uvedenými v odstavci 1, schválí Chile veškeré následné žádosti o vývoz předložené členskými státy na základě komplexní dokumentace obsahující informace, jež má Evropská komise k dispozici, známé jako profil země, pokud Chile za omezených zvláštních okolností nepožádá o dodatečné informace, považuje-li to za vhodné.

5. Do 90 dnů od uznání rovnocennosti v souladu s článkem 6.8 přijme strana právní a správní opatření nezbytná k provedení tohoto uznání rovnocennosti s cílem umožnit obchod mezi stranami v odvětvích a pododvětvích, v nichž dovážející strana uznává všechna sanitární a fytosanitární opatření vyvážející strany jako rovnocenná. U zvířat, živočišných produktů, rostlin, rostlinných produktů a jiných produktů, na něž se vztahují dotčená sanitární a fytosanitární opatření, může být vzor úředního osvědčení nebo úředního dokladu požadovaného dovážející stranou nahrazen osvědčením podle přílohy 6-H.

6. V případě produktů uvedených v odstavci 5 v odvětvích nebo pododvětvích, u nichž jsou jedno nebo některá, ale ne všechna opatření uznána za rovnocenná, budou strany pokračovat v obchodu mezi sebou na základě splnění podmínek uvedených v odstavci 1. Na žádost vyvážející strany se použije odstavec 7.

7. Pro účely této kapitoly dovážející strana nepodmíní dovoz produktů druhé strany dovozními licencemi.

8. Pokud jde o obecné dovozní podmínky ovlivňující obchod mezi stranami, zahájí strany na žádost vyvážející strany konzultace v souladu s článkem 6.14 s cílem stanovit alternativní nebo dodatečné dovozní podmínky dovážející strany. Strany případně založí tyto alternativní nebo dodatečné dovozní podmínky na opatřeních vyvážející strany, která dovážející strana uzná za rovnocenná. Dohodnou-li se strany na alternativních nebo dodatečných dovozních podmínkách, přijme dovážející strana do 90 dnů od jejich stanovení právní nebo správní opatření nezbytná k umožnění dovozu na tomto základě.

9. Pokud jde o dovoz zvířat, živočišných produktů, produktů živočišného původu a vedlejších produktů živočišného původu, dovážející strana na žádost vyvážející strany doprovázenou příslušnými zárukami schválí bez předchozí kontroly a v souladu s přílohou 6-D zařízení, která se nacházejí na území vyvážející strany. Pokud vyvážející strana nepožádá o doplňující informace, přijme dovážející strana do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti o schválení doprovázené příslušnými zárukami nezbytná právní nebo správní opatření k umožnění dovozu na tomto základě.
10. Prvotní seznam zařízení schválí strana v souladu s přílohou 6-D.
11. Na žádost strany poskytne druhá strana úplné vysvětlení a podpůrné údaje, na jejichž základě proběhlo určování a rozhodování, na něž se vztahuje tento článek.

ČLÁNEK 6.10

Postupy pro vydávání osvědčení

1. Pro účely postupů pro vydávání osvědčení musí strany dodržovat zásady a kritéria stanovené v příloze 6-H.
2. Strana vydá osvědčení nebo úřední doklady uvedené v čl. 6.9 odst. 1, 5 a 6, jak je stanoveno v příloze 6-H.
3. Podvýbor uvedený v článku 6.16 může Výboru pro obchod nebo Radě pro obchod doporučit, aby přijaly rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla, která je třeba dodržovat v případě elektronického vydávání osvědčení, odnětí nebo nahrazení osvědčení.

ČLÁNEK 6.11

Ověřování

1. Pro účely účinného provádění této kapitoly má každá strana právo:
 - a) provádět v souladu s pokyny stanovenými v příloze 6-F ověření celého kontrolního programu příslušných orgánů druhé strany nebo jeho části; náklady na toto ověření nese strana, která ověření provádí;
 - b) vyžádat si od druhé strany ode dne, který určí strany, celý její celkový kontrolní program nebo jeho část a zprávu o výsledcích kontrol provedených v rámci tohoto programu a
 - c) v případě laboratorních testů týkajících se produktů živočišného původu požádat druhou stranu, aby se účastnila pravidelného vzájemného srovnávacího zkušebního programu zvláštních zkoušek, který organizuje referenční laboratoř druhé strany; náklady spojené s touto účastí nese zúčastněná strana.
2. Každá strana může sdílet výsledky a závěry svých ověření se třetími zeměmi a zveřejnit je.
3. Podvýbor uvedený v článku 6.16 může Radě pro obchod doporučit, aby s náležitým ohledem na příslušnou práci vykonanou mezinárodními organizacemi změnila přílohu 6-F.

4. Výsledky ověření uvedených v tomto článku mohou přispět k opatřením strany nebo stran uvedeným v člancích 6.6 až 6.9 a 6.12.

ČLÁNEK 6.12

Dovozní kontroly a poplatky za kontroly

1. Dovozní kontroly prováděné dovážející stranou u zásilek z vyvážející strany dodržují zásady stanovené v příloze 6-G. Výsledky těchto kontrol mohou přispět k procesu ověřování uvedenému v článku 6.11.
2. Míry četnosti fyzických dovozních kontrol uplatňované každou stranou jsou stanoveny v příloze 6-G. Podvýbor uvedený v článku 6.16 může Radě pro obchod doporučit změnu přílohy 6-G.
3. Strana se může v rámci svých pravomocí a v souladu se svými právními předpisy odchýlit od četnosti stanovené v příloze 6-G v důsledku pokroku dosaženého v souladu s články 6.8 a 6.9, nebo v důsledku ověřování, konzultací nebo jiných opatření stanovených v této kapitole.
4. Poplatky za kontrolu nepřekročí náklady vzniklé příslušnému orgánu při provádění dovozních kontrol a jsou spravedlivé ve vztahu k poplatkům účtovaným za kontrolu podobných domácích produktů.

5. Dovážející strana informuje vyvážející stranu o každé změně opatření ovlivňujících dovozní kontroly a inspekční poplatky, včetně důvodů této změny, a o jakýchkoli významných změnách ve správním postupu při těchto kontrolách.
6. U produktů uvedených v čl. 6.9 odst. 5 se strany mohou dohodnout na vzájemném snížení četnosti fyzických dovozních kontrol.
7. Podvýbor může Radě pro obchod doporučit podmínky pro schválení dovozních kontrol každé strany za účelem úpravy jejich četnosti nebo jejich nahrazení, které se použijí od určitého data. Tyto podmínky se zahrnou do přílohy 6-G rozhodnutím Rady pro obchod. Od tohoto data si strany mohou vzájemně schvalovat kontroly dovozu některých produktů s cílem snížit jejich četnost nebo je nahradit.

ČLÁNEK 6.13

Výměna informací

1. Strany si systematicky vyměňují informace důležité pro provádění této kapitoly s cílem vypracovat normy, poskytnout jistotu, zajistit vzájemnou důvěru a prokázat účinnost kontrolovaných programů. V případě potřeby může výměna informací zahrnovat výměnu úředníků.
2. Strany si rovněž vyměňují informace o dalších důležitých otázkách, včetně:
 - a) významných událostí týkajících se produktů, na něž se vztahuje tato kapitola, včetně výměny informací podle článků 6.8 a 6.9;

- b) výsledků ověřovacích postupů stanovených v článku 6.11;
- c) výsledků dovozních kontrol stanovených v článku 6.12 v případě odmítnutých nebo nevyhovujících zásilek zvířat a živočišných produktů;
- d) vědeckých stanovisek týkajících se této kapitoly, za jejichž vypracování odpovídá strana, a
- e) rychlých výstrah týkajících se obchodu v oblasti působnosti této kapitoly.

3. Strana včas předloží vědecké dokumenty nebo údaje příslušnému vědeckému fóru za účelem doložení veškerých názorů nebo tvrzení týkajících se záležitosti vyplývající z této kapitoly.

Výsledky tohoto hodnocení se zpřístupní stranám.

4. Pokud strana zpřístupní informace uvedené v tomto článku prostřednictvím oznámení WTO v souladu s článkem 7 a přílohou B Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření nebo na svých oficiálních, veřejně přístupných a bezplatných internetových stránkách, má se za to, že výměna informací stanovených v tomto článku proběhla.

5. V případě škodlivých organismů představujících známé a bezprostřední nebezpečí pro stranu se přímá komunikace zasílá této straně poštou nebo e-mailem. Strany se řídí pokyny stanovenými mezinárodním standardem FAO pro fytosanitární opatření 17 „Ohlašování škodlivých organismů“.

6. Strany si vyměňují informace uvedené v tomto článku e-mailem, faxem nebo poštou.

ČLÁNEK 6.14

Oznamování a konzultace

1. Strana do dvou pracovních dnů od jakéhokoli závažného nebo významného rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, včetně mimořádných situací při kontrole potravin nebo situací, kdy existuje jasně zjištěné riziko závažných účinků na zdraví spojených s konzumací živočišných nebo rostlinných produktů, oznámí druhé straně toto riziko a zejména:
 - a) opatření, která mají vliv na rozhodnutí o regionalizaci uvedená v článku 6.7;
 - b) výskyt nebo vývoj nákazy zvířat nebo škodlivého organismu uvedených v příloze 6-B;
 - c) zjištění epizootologického významu nebo důležitých souvisejících rizik, pokud jde o nákazy zvířat a škodlivé organismy, které nejsou uvedeny v příloze 6-B nebo které jsou novými nákazami zvířat nebo škodlivými organismy, a
 - d) dodatečná opatření nad rámec základních požadavků příslušných opatření přijatých za účelem tlumení nebo eradikace nákaz zvířat nebo škodlivých organismů nebo ochrany veřejného zdraví a jakékoli změny v profylaktických politikách, včetně politik očkování.
2. Pokud má strana závažné obavy ohledně rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, může tato strana požádat o konzultace s druhou stranou ohledně této situace. Tyto konzultace se uskuteční co nejdříve a v každém případě do 13 pracovních dnů od podání žádosti. Každá strana se během těchto konzultací snaží poskytnout veškeré informace nezbytné k zamezení narušení obchodu a k dosažení vzájemně přijatelného řešení v souladu s ochranou zdraví lidí, zvířat nebo rostlin.

3. Strana může požádat, aby se konzultace uvedené v odstavci 2 tohoto článku konaly prostřednictvím videokonference nebo audiokonference. Žádající strana připraví zápis z konzultací, který podléhá schválení stranami. Pro účely tohoto schválení se použije čl. 6.13 odst. 6.

ČLÁNEK 6.15

Ochranná doložka

1. Přijme-li vyvážející strana vnitrostátní opatření ke kontrole příčiny, která by mohla představovat závažné riziko pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, přijme tato strana, aniž je dotčen odstavec 2, rovnocenná opatření, aby zabránila zavlečení tohoto rizika na území dovážející strany.
2. Dovážející strana může z důvodu závažného rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin přijmout dočasná opatření nezbytná pro ochranu zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. U zásilek, které jsou přepravovány mezi stranami při uplatňování těchto prozatímních opatření, zváží dovážející strana nejvhodnější a nejprůměrnější řešení, aby se zabránilo zbytečnému narušení obchodu.
3. Strana, která přijímá opatření uvedená v tomto článku, uvědomí druhou stranu do jednoho pracovního dne o rozhodnutí provést tato opatření. Na žádost jedné ze stran a v souladu s čl. 6.14 odst. 2 povedou strany konzultace o situaci do 13 pracovních dnů od oznámení. Strany náležitě zohlední veškeré informace poskytnuté během těchto konzultací a vynasnaží se zabránit zbytečnému narušení obchodu, případně s přihlédnutím k výsledku konzultací podle čl. 6.14 odst. 2.

ČLÁNEK 6.16

Podvýbor pro sanitární a fytosanitární opatření

1. Podvýbor pro sanitární a fytosanitární opatření (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 se skládá ze zástupců stran odpovědných za sanitární a fytosanitární opatření.
2. Podvýbor:
 - a) sleduje provádění a posuzuje záležitosti, jichž se tato kapitola týká, a zkoumá všechny záležitosti, které mohou vyvstat ve vztahu k jejímu provádění, a
 - b) předkládá Radě pro obchod doporučení ke změnám příloh podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a), zejména s ohledem na pokrok dosažený v rámci konzultací a postupů stanovených v této kapitole.
3. Podvýbor se dohodne na opatřeních, která mají být přijata v zájmu dosažení cílů této kapitoly. Podvýbor stanoví cíle a milníky pro tyto akce. Podvýbor vyhodnotí výsledky těchto akcí.
4. Podvýbor může doporučit, aby Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod podle čl. 33.4 odst. 2 v případě potřeby zřídily technické pracovní skupiny složené ze zástupců každé strany na odborné úrovni, které určí a řeší technické a vědecké otázky vyplývající z uplatňování této kapitoly.

5. Podvýbor může doporučit, aby Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod přijaly rozhodnutí o zvláštním jednacím řádu tohoto podvýboru s ohledem na specifickou sanitární a fytosanitární opatření.

ČLÁNEK 6.17

Spolupráce na mnohostranných fórech

1. Strany podporují spolupráci na mnohostranných fórech relevantních pro sanitární a fytosanitární otázky, zejména v mezinárodních normalizačních organizacích uznaných v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.
2. Podvýbor zřízený článkem 6.16 je příslušným fórem pro výměnu informací a spolupráci v záležitostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

ČLÁNEK 6.18

Vědecká spolupráce v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a ochrany rostlin

1. Strany usilují o usnadnění vědecké spolupráce mezi orgány stran odpovědnými za vědecké hodnocení v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a ochrany rostlin.

2. Podvýbor může doporučit, aby Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod podle čl. 33.4 odst. 2 zřídily technickou pracovní skupinu pro vědeckou spolupráci uvedenou v odstavci 1 tohoto článku (dále jen „pracovní skupina“), která se bude skládat ze zástupců vědeckých subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku na odborné úrovni jmenovaných každou stranou.
3. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod zřizující pracovní skupinu vymezí její mandát, oblast působnosti a pracovní program.
4. Pracovní skupina si může vyměňovat informace, včetně:
- a) vědeckých a technických informací a
 - b) sběru údajů.
5. Činností pracovní skupiny není dotčena nezávislost vnitrostátních nebo regionálních orgánů žádné ze stran.
6. Každá strana zajistí, aby zástupci jmenovaní podle odstavce 2 nebyli dotčeni střety zájmů podle právních předpisů dané strany.

ČLÁNEK 6.19

Územní působnost pro Evropskou unii

1. Odchylně od článku 33.8 se tato kapitola pro Evropskou unii použije na území členských států, jak je stanoveno v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625¹, a pokud jde o rostliny, rostlinné produkty a jiné zboží, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031².
2. Strany jsou srozuměny s tím, že pokud jde o území Evropské unie, bude zohledněna jeho specifická a Evropská unie bude uznána jako jediný subjekt.

-
- ¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. EU L 95, 7.4.2017, s. 1).
- ² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. EU L 317, 23.11.2016, s. 4).

KAPITOLA 7

SPOLUPRÁCE V OBLASTI UDRŽITELNÝCH POTRAVINOVÝCH SYSTÉMŮ

ČLÁNEK 7.1

Cíl

Cílem této kapitoly je navázat úzkou spoluprací mezi stranami s cílem zapojit se do přechodu k udržitelnosti příslušných potravinových systémů. Strany uznávají význam posilování politik a definování programů, které přispívají k rozvoji udržitelných, inkluzivních, zdravých a odolných potravinových systémů, a úlohu obchodu při sledování tohoto cíle.

ČLÁNEK 7.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na spolupráci mezi stranami za účelem zlepšení udržitelnosti jejich potravinových systémů.
2. Tato kapitola obsahuje ustanovení o spolupráci na konkrétních aspektech udržitelných potravinových systémů, včetně:
 - a) udržitelnosti potravinového řetězce a omezení potravinových ztrát a plýtvání potravinami;

- b) boje proti podvodům v potravinářství v rámci potravinového řetězce;
 - c) dobrých životních podmínek zvířat;
 - d) boje proti antimikrobiální rezistenci a
 - e) omezení používání hnojiv a chemických pesticidů, u nichž posouzení rizik ukázalo, že představují nepřijatelná rizika pro zdraví nebo životní prostředí.
3. Tato kapitola se rovněž vztahuje na spolupráci stran na mnohostranných fórech.
4. Tato kapitola se použije, aniž je dotčeno uplatňování jiných kapitol týkajících se potravinových systémů nebo udržitelnosti, zejména kapitol 6, 9 a 26.

ČLÁNEK 7.3

Definice

1. Pro účely této kapitoly se rozumí:
- a) „potravinovým řetězcem“ všechny kroky od prvovýroby až po prodej konečnému spotřebiteli, včetně produkce, zpracování, výroby, přepravy, dovozu, skladování, distribuce a prodeje konečnému spotřebiteli;

- b) „prvovýrobou“ produkce, chov nebo pěstování primárních produktů, včetně sklizně, dojení a produkce hospodářských zvířat před porážkou, jakož i lov, rybolov a sběr volně rostoucích produktů, a
- c) „udržitelným potravinovým systémem“ potravinový systém, který poskytuje bezpečné, výživné a dostatečné potraviny pro všechny, aniž by ohrožoval hospodářské, sociální a environmentální základy potřebné k zajištění potravinového zabezpečení a výživy pro budoucí generace; takový udržitelný potravinový systém:
- i) je ziskový (hospodářská udržitelnost);
 - ii) má široké přínosy pro společnost (sociální udržitelnost) a
 - iii) má pozitivní nebo neutrální dopad na přírodní prostředí, včetně změny klimatu (environmentální udržitelnost).

ČLÁNEK 7.4

Udržitelnost potravinového řetězce a omezení potravinových ztrát a plýtvání potravinami

1. Strany uznávají vzájemné vazby mezi současnými potravinovými systémy a změnou klimatu. Strany spolupracují na snížení nepříznivých dopadů potravinových systémů na životní prostředí a klima, jakož i na posílení jejich odolnosti.
2. Strany uznávají, že potravinové ztráty a plýtvání potravinami mají negativní dopad na sociální, hospodářský a environmentální rozměr potravinových systémů.

3. Strany spolupracují v oblastech, které mohou zahrnovat:
- a) udržitelnou produkci potravin, včetně zemědělství, zlepšování životních podmínek zvířat, podpory ekologického zemědělství a omezení používání antimikrobiálních látek, hnojiv a chemických pesticidů, u nichž z posouzení rizik vyplývá, že představují nepřijatelné riziko pro zdraví nebo životní prostředí;
 - b) udržitelnost potravinového řetězce, včetně produkce potravin, metod a postupů zpracování;
 - c) zdravé a udržitelné stravování, snižování uhlíkové stopy spotřeby;
 - d) snížení emisí skleníkových plynů z potravinových systémů, zvýšení propadů uhlíku a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti;
 - e) inovace a technologie, které přispívají k přizpůsobení se dopadům změny klimatu a odolnosti vůči nim;
 - f) vypracování pohotovostních plánů k zajištění bezpečnosti dodávek potravin v dobách krize a
 - g) snížení potravinových ztrát a plýtvání potravinami v souladu s cílem udržitelného rozvoje 12, dílčím cílem 12.3, jak je definován v Agendě 2030.
4. Spolupráce podle tohoto článku může zahrnovat výměnu informací, odborných znalostí a zkušeností, jakož i spolupráci v oblasti výzkumu a inovací.

ČLÁNEK 7.5

Boj proti podvodům v rámci potravinového řetězce

1. Strany uznávají, že podvody mohou ovlivnit bezpečnost potravinového řetězce, ohrozit udržitelnost potravinových systémů a narušit poctivé obchodní praktiky, důvěru spotřebitelů a odolnost trhů s potravinami.
2. Strany spolupracují na odhalování a předcházení podvodům v potravinovém řetězci prostřednictvím:
 - a) výměny informací a zkušeností s cílem zlepšit odhalování podvodů v potravinovém řetězci a bojovat proti nim a
 - b) poskytování pomoci nezbytné ke shromáždění důkazů o postupech, které jsou nebo se jeví být v rozporu s jejich pravidly nebo které představují riziko pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin nebo pro životní prostředí nebo které uvádějí zákazníky v omyl.

ČLÁNEK 7.6

Dobré životní podmínky zvířat

1. Strany uznávají, že zvířata jsou vnímající bytosti a že s využíváním zvířat v systémech produkce potravin jde ruku v ruce odpovědnost za jejich dobré životní podmínky. Strany dodržují obchodní podmínky pro hospodářská zvířata a živočišné produkty, jejichž cílem je ochrana dobrých životních podmínek zvířat.

2. Strany usilují o dosažení společného porozumění ohledně mezinárodních norem Světové organizace pro zdraví zvířat (WOAH) v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
3. Strany spolupracují při vypracovávání a provádění norem pro dobré životní podmínky zvířat v hospodářství, během přepravy a při porážení a usmrcování zvířat v souladu se svými právními předpisy.
4. Strany posílí svou výzkumnou spolupráci v oblasti dobrých životních podmínek zvířat s cílem dále rozvíjet vědecky podložené normy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
5. Podvýbor uvedený v článku 7.8 se může zabývat dalšími otázkami v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
6. Strany si vyměňují informace, odborné znalosti a zkušenosti v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
7. Strany spolupracují v rámci WOAH a mohou spolupracovat na jiných mezinárodních fórech s cílem podporovat další rozvoj norem a osvědčených postupů v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a jejich provádění.
8. Podle čl. 33.4 odst. 2 může Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod zřídit technickou pracovní skupinu na podporu podvýboru uvedeného v článku 7.8 při provádění tohoto článku.

ČLÁNEK 7.7

Boj proti antimikrobiální rezistenci

1. Strany uznávají, že antimikrobiální rezistence představuje závažnou hrozbu pro zdraví lidí a zvířat a že používání, zejména pak nesprávné a nadměrné používání antimikrobiálních látek u zvířat, přispívá k celkovému rozvoji antimikrobiální rezistence a představuje významné riziko pro veřejné zdraví. Strany uznávají, že povaha hrozby vyžaduje nadnárodní přístup.
2. Každá strana postupně ukončí používání antimikrobních léčivých přípravků jako stimulatorů růstu.
3. Každá strana v souladu s přístupem „Jedno zdraví“:
 - a) zohledňuje stávající a budoucí pokyny, normy, doporučení a opatření vypracované v příslušných mezinárodních organizacích při vypracovávání iniciativ a vnitrostátních plánů zaměřených na podporu uvážlivého a odpovědného používání antimikrobiálních látek v chovu hospodářských zvířat a ve veterinární praxi a dodržuje je;
 - b) v případech, kdy se tak strany společně rozhodnou, prosazuje odpovědné a obezřetné používání antimikrobik, včetně omezení používání antimikrobik v živočišné výrobě a postupného ukončení používání antimikrobik jako stimulatorů růstu v živočišné výrobě, a
 - c) podporuje vypracování a provádění mezinárodních akčních plánů pro boj proti antimikrobiální rezistenci, pokud to strany považují za vhodné.

4. Podle čl. 33.4 odst. 2 může Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod zřídit technickou pracovní skupinu na podporu podvýboru uvedeného v článku 7.8 při provádění tohoto článku.

ČLÁNEK 7.8

Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy

1. Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 se skládá ze zástupců stran odpovědných za udržitelné potravinové systémy.
2. Podvýbor sleduje provádění této kapitoly a posuzuje veškeré záležitosti, které vyvstanou v souvislosti s jejím prováděním.
3. Podvýbor se dohodne na opatřeních, která mají být přijata v zájmu dosažení cílů této kapitoly. Podvýbor stanoví cíle a milníky pro tato opatření a sleduje pokrok stran při zavádění udržitelných potravinových systémů. Podvýbor v každém období vyhodnotí výsledky provádění těchto akcí.
4. Podvýbor může doporučit, aby Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod podle čl. 33.4 odst. 2 zřídily technické pracovní skupiny složené ze zástupců každé strany na odborné úrovni, které určí a řeší technické a vědecké otázky vyplývající z uplatňování této kapitoly.

5. Podvýbor Výboru pro obchod doporučí, aby stanovil pravidla pro zmírnění možných střetů zájmů pro účastníky zasedání podvýboru a všech zasedání technické pracovní skupiny uvedené v této kapitole. Výbor pro obchod přijme rozhodnutí, kterým se tato pravidla stanoví.

ČLÁNEK 7.9

Spolupráce na mnohostranných fórech

1. Strany případně spolupracují na mnohostranných fórech s cílem podpořit celosvětový přechod k udržitelným potravinovým systémům, které přispívají k dosažení mezinárodně dohodnutých cílů v oblasti životního prostředí, přírody a klimatu.
2. Podvýbor je fórem pro výměnu informací a spolupráci v záležitostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

ČLÁNEK 7.10

Dodatečná ustanovení

1. Činností podvýboru není dotčena nezávislost vnitrostátních nebo regionálních agentur stran.

2. Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva nebo povinnosti každé strany chránit důvěrné informace v souladu s právními předpisy každé strany. Pokud strana předloží druhé straně podle této kapitoly informace, které jsou podle jejích právních předpisů považovány za důvěrné, nakládá druhá strana s těmito informacemi jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

3. Při plném respektování práva každé strany na regulaci nelze žádné ustanovení této kapitoly vykládat tak, že by straně ukládalo povinnost:

- a) změnit své dovozní požadavky;
- b) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlit od svých vnitrostátních postupů;
- c) přijmout opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
- d) přijmout jakýkoli konkrétní regulační výsledek.

KAPITOLA 8

ENERGIE A SUROVINY

ČLÁNEK 8.1

Cíl

Cílem této kapitoly je podporovat dialog a spolupráci v odvětví energetiky a surovin ke vzájemnému prospěchu stran, podporovat udržitelný a spravedlivý obchod a investice zajišťující rovné podmínky v těchto odvětvích a posilovat konkurenceschopnost souvisejících hodnotových řetězců, včetně přidané hodnoty, v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 8.2

Zásady

1. Každá strana si ponechává svrchované právo určit, zda jsou oblasti na jejím území i ve výlučné ekonomické zóně k dispozici pro průzkum, výrobu a přepravu energetického zboží a surovin.
2. V souladu s touto kapitolou strany znovu potvrzují své právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky v oblasti energetiky a surovin.

ČLÁNEK 8.3

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 8-A a 8-B se rozumí:

- a) „povolením“ oprávnění, licence, koncese nebo podobný správní nebo smluvní nástroj, kterým příslušný orgán některé ze stran opravňuje určitý subjekt k výkonu určité hospodářské činnosti na jejím území v souladu s požadavky stanovenými v povolení;
- b) „zajištěním výkonové rovnováhy“ veškerá opatření a postupy ve všech lhůtách, jejichž prostřednictvím provozovatelé soustav kontinuálně zajišťují zachování frekvence soustavy v rámci předem stanoveného rozsahu stability a soulad s množstvím potřebných záloh s ohledem na požadovanou kvalitu;
- c) „energetickým zbožím“ zboží, z něhož se vyrábí energie a které je uvedeno s odpovídajícím kódem HS v příloze 8-A;
- d) „uhlovodíky“ zboží uvedené pod odpovídajícím kódem HS v příloze 8-A;
- e) „surovinami“ látky používané při výrobě průmyslových výrobků; včetně rud, koncentrátů, strusky, popela a chemických látek; netvářených (surových), zpracovaných a rafinovaných materiálů; kovového odpadu; šrotu a odpadu z přetavení, jež jsou zařazeny do příslušné kapitoly HS v příloze 8-A;
- f) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie vyrobená ze solárních, větrných, vodních, geotermálních, biologických nebo oceánských zdrojů nebo z jiných obnovitelných zdrojů okolního prostředí;

- g) „obnovitelnými palivy“ biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy a obnovitelná paliva nebiologického původu, včetně syntetických obnovitelných paliv a vodíku z obnovitelných zdrojů;
- h) „normami“ normy ve smyslu kapitoly 9;
- i) „provozovatelem soustavy“ se rozumí:
- i) za Evropskou unií: osoba odpovědná za provoz, údržbu a rozvoj distribuční nebo přenosové soustavy elektřiny v dané oblasti a za zajištění dlouhodobé schopnosti těchto soustav a
 - ii) za Chile: nezávislý subjekt odpovědný za koordinaci provozu propojených elektrických soustav, který zajišťuje efektivní hospodářskou výkonnost, bezpečnost a spolehlivost elektrické soustavy a poskytuje otevřený přístup k přenosové soustavě, a
- j) „technickými předpisy“ technické předpisy ve smyslu kapitoly 9.

ČLÁNEK 8.4

Dovozní a vývozní monopoly

Strana neurčí ani nebude zachovávat určený dovozní nebo vývozní monopol. Pro účely tohoto článku se pojmem „dovozní nebo vývozní monopol“ rozumí výlučné právo nebo udělení oprávnění jednou stranou určitému subjektu dovážet energetické zboží nebo suroviny z druhé strany nebo je do druhé strany vyvážet¹.

ČLÁNEK 8.5

Vývozní ceny²

1. Žádná ze stran nesmí stanovit prostřednictvím jakýchkoli opatření, včetně licencé nebo požadavků na minimální ceny, za vývoz energetického zboží nebo surovin do druhé strany vyšší cenu, než je cena tohoto zboží určeného pro domácí trh.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem nejsou dotčeny kapitoly 10, 11 a 22 a seznamy v přílohách 10-A až 10-C a 22 a nezahrnuje právo vyplývající z udělení práva duševního vlastnictví.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem není dotčena příloha 22.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může Chile zavést nebo zachovat opatření, jejichž cílem je podpořit přidanou hodnotu dodáváním surovin do průmyslových odvětví za preferenční ceny, aby mohly vznikat v Chile, pokud tato opatření splňují podmínky stanovené v příloze 8-B.

ČLÁNEK 8.6

Domácí regulované ceny

1. Strany uznávají význam konkurenčních trhů s energií pro zajištění širokého výběru dodávek energetického zboží a zvýšení blahobytu spotřebitelů. Strany rovněž uznávají, že regulační potřeby a přístupy se mohou mezi trhy lišit.
2. V návaznosti na odstavec 1 každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby dodávky energetického zboží byly založeny na tržních zásadách.
3. Strana může regulovat cenu účtovanou za dodávky energetického zboží pouze uložením závazku veřejné služby.
4. Pokud strana uloží závazek veřejné služby, zajistí, aby tento závazek byl jasně definovaný, transparentní a nediskriminační a nepřekračoval rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů závazku veřejné služby.

ČLÁNEK 8.7

Povolení k průzkumu a těžbě energetického zboží a surovin

1. Aniž je dotčena kapitola 13, pokud strana požaduje povolení k průzkumu nebo výrobě energetického zboží a surovin, zajistí tato strana, aby toto povolení bylo uděleno veřejným a nediskriminačním postupem¹.
2. Tato strana mimo jiné zveřejní druh povolení, příslušnou oblast nebo její část a navrhované datum nebo lhůtu pro udělení povolení, a to takovým způsobem, aby žadatelé, kteří by mohli mít zájem, mohli podat žádost.
3. Strana se může odchýlit od odstavce 2 tohoto článku a článku 13.3 v kterémkoli z těchto případů týkajících se uhlovodíků:
 - a) oblast byla předmětem předchozího řízení, které nevedlo k udělení povolení;
 - b) oblast je trvale dostupná pro průzkum nebo těžbu energetického zboží a surovin nebo
 - c) udělené povolení bylo zrušeno před datem skončení jeho platnosti.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě jakéhokoli rozporu mezi tímto článkem a kapitolami 10 a 11 a přílohami 10-A, 10-B a 10-C mají tyto kapitoly a přílohy v rozsahu nesouladu přednost.

4. Každá strana může požadovat, aby subjekt, kterému bylo uděleno povolení, zaplatil finanční příspěvek nebo nepeněžitý příspěvek. Finanční příspěvek nebo příspěvek ve formě věcného plnění se stanoví způsobem, který nenarušuje řízení a rozhodovací proces tohoto subjektu.

5. Každá strana zajistí, aby v případě zamítnutí žádosti bylo žadateli poskytnuto odůvodnění tohoto zamítnutí, aby žadatel mohl odvolacího nebo případně přezkumného řízení využít. Postupy pro odvolání nebo přezkum se předem zveřejní.

ČLÁNEK 8.8

Posouzení vlivu na životní prostředí

1. Strana zajistí, aby před udělením povolení pro projekt nebo činnost související s energetikou nebo surovinami, které mohou mít významný dopad na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší či klima nebo kulturní dědictví či krajinu, bylo provedeno posouzení dopadu na životní prostředí¹. Toto posouzení určí a posoudí tyto významné dopady.

2. Každá strana zajistí, aby byly relevantní informace dostupné veřejnosti v rámci procesu posuzování dopadu na životní prostředí, a poskytne veřejnosti čas a příležitosti k účasti na tomto procesu a k podání připomínek.

3. Každá strana před udělením povolení projektu nebo činnosti zveřejní a zohlední výsledky posouzení dopadu na životní prostředí.

¹ V případě Chile se „posouzením dopadu na životní prostředí“ rozumí studie dopadu na životní prostředí, jak je definována v hlavě 1 čl. 2 bodě i) zákona č. 19.300 nebo nahrazujícího aktu a jak je upravena v článku 11 téhož zákona.

ČLÁNEK 8.9

Přístup třetích stran k infrastruktuře pro přenos energie

1. Každá strana zajistí, aby provozovatelé soustav na jejím území poskytli nediskriminační přístup k energetické infrastruktuře pro přenos elektřiny kterémukoli subjektu strany. Přístup k infrastruktuře pro přenos elektřiny se v co největší míře udělí v přiměřené lhůtě ode dne podání žádosti o přístup tímto subjektem.
2. Každá strana v souladu se svými právními předpisy umožní subjektu strany přístup k infrastruktuře pro přenos elektřiny a její využívání za přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně nediskriminace mezi druhy zdrojů elektřiny, a za sazby odrážející náklady. Každá strana zveřejní podmínky týkající se přístupu k infrastruktuře pro přenos elektřiny a jejího využívání.
3. Bez ohledu na odstavec 1 může strana ve svých právních předpisech zavést nebo zachovat zvláštní výjimky z práva na přístup třetích stran na základě objektivních kritérií, pokud jsou nezbytné ke splnění legitimního cíle politiky. Tyto výjimky se zveřejní před tím, než začnou platit.
4. Strany uznávají význam pravidel stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 rovněž pro plynárenskou infrastrukturu. Strana, která neuplatňuje tato pravidla, pokud jde o plynárenskou infrastrukturu, o to usiluje, zejména pokud jde o přepravu obnovitelných paliv, přičemž uznává rozdíly ve vyspělosti a organizaci trhu.

ČLÁNEK 8.10

Přístup dodavatelů elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k infrastruktuře

1. Aniž jsou dotčeny články 8.7, 8.9 a 8.11, každá strana zajistí, aby dodavatelům energie z obnovitelných zdrojů druhé strany byl poskytnut přístup k elektrické síti a její využívání pro zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů umístěná na jejím území za přiměřených a nediskriminačních podmínek.
2. Pro účely odstavce 1 každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby její přenosové podniky a provozovatelé přenosové soustavy, pokud jde o dodavatele elektřiny z obnovitelných zdrojů druhé strany:
 - a) umožnili propojení mezi novými zařízeními na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů a elektrickou sítí, aniž by byly ukládány diskriminační podmínky;
 - b) umožnili spolehlivé využívání elektrické sítě;
 - c) poskytovali služby výkonové rovnováhy a
 - d) zajistili, aby byla zavedena vhodná provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem minimalizovat omezení distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů.
3. Odstavcem 2 není dotčeno legitimní právo každé strany na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních politických cílů, jako je potřeba zachovat bezpečný provoz a stabilitu elektroenergetické soustavy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

ČLÁNEK 8.11

Nezávislý subjekt

1. Každá strana udržuje nebo zřizuje funkčně nezávislý orgán nebo orgány, které:
 - a) stanoví nebo schvalují podmínky a sazby za přístup k elektrické síti a za její využívání a
 - b) v přiměřené lhůtě řeší spory týkající se vhodných podmínek a sazeb za přístup k elektrické síti a za její využívání.
2. Při plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí stanovených v odstavci 1 jedná tento orgán nebo orgány ve vztahu k uživatelům, vlastníkům a provozovatelům soustav elektrické sítě transparentně a nestranně.

ČLÁNEK 8.12

Spolupráce v oblasti norem

1. S cílem předcházet zbytečným technickým překážkám obchodu s energetickým zbožím a surovinami, identifikovat je a odstraňovat, se na toto zboží a suroviny vztahuje kapitola 9.

2. V souladu s články 9.4 a 9.6 strany podle potřeby podporují spolupráci mezi svými příslušnými regulačními a normalizačními orgány v oblastech, jako je energetická účinnost, udržitelná energie a suroviny, s cílem přispět k obchodu, investicím a udržitelnému rozvoji, mimo jiné prostřednictvím:

- a) sbližování nebo harmonizace, pokud možno, jejich příslušných stávajících norem, a to na základě společného zájmu a vzájemnosti a v souladu s postupy, na nichž se dohodnou regulační orgány a dotčené normalizační orgány;
- b) společných analýz, metodiky a přístupů, pokud možno, v zájmu podpory a usnadnění vývoje příslušných testů a etalonů ve spolupráci s příslušnými normalizačními orgány;
- c) vypracování společných norem, pokud možno, v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů a
- d) v případě potřeby prosazování norem pro zařízení týkající se surovin, výroby energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, včetně navrhování a označování výrobků, a to prostřednictvím stávajících iniciativ mezinárodní spolupráce.

3. Pro účely provádění této kapitoly usilují strany o podporu rozvoje a používání otevřených norem a interoperability sítí, systémů, zařízení, aplikací nebo součástí v odvětví energetiky a surovin.

ČLÁNEK 8.13

Výzkum, vývoj a inovace

Strany uznávají, že výzkum, vývoj a inovace jsou klíčovými prvky dalšího rozvoje účinnosti, udržitelnosti a konkurenceschopnosti v odvětví energetiky a surovin. Strany podle potřeby spolupracují mimo jiné při:

- a) podpoře výzkumu, vývoje, inovací a šíření technologií, procesů a postupů šetrných k životnímu prostředí a nákladově efektivních v oblasti energetiky a surovin;
- b) podpoře přidané hodnoty ke vzájemnému prospěchu stran a zvyšování výrobní kapacity v oblasti energetiky a surovin a
- c) posilování tvorby kapacit v rámci iniciativ v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

ČLÁNEK 8.14

Spolupráce v oblasti energetiky a surovin

1. Strany podle potřeby spolupracují v oblastech energetiky a surovin mimo jiné s cílem:
 - a) snížit nebo odstranit opatření, která by sama o sobě nebo společně s jinými opatřeními mohla narušit obchod a investice, včetně opatření technické, regulační a hospodářské povahy ovlivňujících odvětví energetiky nebo surovin;
 - b) projednávat, kdykoli je to možné, jejich postoje na mezinárodních fórech, kde se projednávají příslušné obchodní a investiční otázky, a podporovat mezinárodní programy v oblasti energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů a surovin a
 - c) prosazovat odpovědné chování podniků v souladu s mezinárodními normami, které byly schváleny nebo podporovány stranami, jako jsou pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, a zejména kapitola IX těchto pokynů o vědě a technologii.

Tematická spolupráce v oblasti energetiky

2. Strany uznávají potřebu urychlit zavádění obnovitelných a nízkouhlíkových zdrojů energie, zvýšit energetickou účinnost a podporovat inovace, aby byl zajištěn přístup k bezpečné, udržitelné a cenově dostupné energii. Strany spolupracují ve všech relevantních otázkách společného zájmu, jako jsou:
 - a) energie z obnovitelných zdrojů, zejména pokud jde o technologie, integraci do elektroenergetické soustavy a přístup k ní, ukládání a flexibilita a celý dodavatelský řetězec vodíku z obnovitelných zdrojů;

- b) energetická účinnost, včetně regulace, osvědčených postupů a účinných a udržitelných systémů vytápění a chlazení;
- c) zavádění elektromobility a dobíjecí infrastruktury a
- d) otevřené a konkurenceschopné trhy s energií.

Tematická spolupráce v oblasti surovin

3. Strany uznávají svůj společný závazek k odpovědnému získávání a udržitelné produkci surovin a svůj společný zájem na usnadnění integrace hodnotových řetězců surovin. Strany spolupracují ve všech relevantních otázkách společného zájmu, jako jsou:

- a) odpovědné těžební postupy a udržitelnost hodnotových řetězců surovin, včetně přínosu hodnotových řetězců surovin k plnění cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje;
- b) hodnotové řetězce surovin, včetně přidané hodnoty, a
- c) určení oblastí společného zájmu pro spolupráci v oblasti výzkumu, vývoje a inovací v celém hodnotovém řetězci surovin, včetně špičkových technologií, inteligentní těžby a digitálních dolů.

4. Při rozvoji činností v oblasti spolupráce zohlední strany dostupné zdroje. Činnosti lze provádět osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají strany k dispozici.

5. Činnosti v oblasti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti mezinárodních organizací, globálních fór a výzkumných institucí, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 8.15

Transformace energetiky a obnovitelná paliva

1. Pro účely provádění této kapitoly strany uznávají významný přínos obnovitelných paliv, mimo jiné vodíku z obnovitelných zdrojů, včetně jejich derivátů, a syntetických obnovitelných paliv při snižování emisí skleníkových plynů s cílem řešit změnu klimatu.
2. V souladu s čl. 8.12 odst. 2 strany případně spolupracují na sbližování nebo harmonizaci, je-li to možné, systémů certifikace pro obnovitelná paliva, například systémů týkajících se emisí během životního cyklu a bezpečnostních norem.
3. Pokud jde o obnovitelná paliva, strany rovněž spolupracují s cílem:
 - a) určit, omezit a případně odstranit opatření, která mohou narušit dvoustranný obchod, včetně opatření technické, regulační a hospodářské povahy;
 - b) podporovat iniciativy, které usnadňují dvoustranný obchod, s cílem podpořit výrobu vodíku z obnovitelných zdrojů a
 - c) podporovat využívání obnovitelných paliv s ohledem na jejich příspěvek ke snižování emisí skleníkových plynů.

4. Strany podle potřeby podporují rozvoj a provádění mezinárodních norem a regulační spolupráci, pokud jde o obnovitelná paliva, a spolupracují na příslušných mezinárodních fórech s cílem vytvořit příslušné systémy certifikace, které zabrání vzniku neopodstatněných překážek obchodu.

ČLÁNEK 8.16

Výjimka pro malé a izolované elektroenergetické soustavy

1. Pro účely provádění této kapitoly strany uznávají, že jejich právní předpisy mohou stanovit zvláštní režimy pro malé a izolované elektroenergetické soustavy.
2. Podle odstavce 1 může strana zachovat, přijmout nebo vymáhat opatření týkající se malých a izolovaných elektroenergetických soustav, která se odchylují od článků 8.6, 8.7, 8.9, 8.10 a 8.11, pokud tato opatření nepředstavují zastřené omezování obchodu nebo investic mezi stranami.

ČLÁNEK 8.17

Podvýbor pro obchod se zbožím

1. Podvýbor pro obchod se zbožím (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 odpovídá za provádění této kapitoly a přílohy 8-A a 8-B. Funkce stanovené v čl. 2.18 písm. a), c), d) a e) se obdobně vztahují na tuto kapitolu.

2. V souladu s články 8.12, 8.13, 8.14 a 8.15 může podvýbor stranám doporučit, aby zavedly nebo usnadnily jiné způsoby vzájemné spolupráce v oblasti energie a surovin.
3. Pokud se na tom strany vzájemně dohodnou, podvýbor se schází na zasedáních věnovaných provádění této kapitoly. Při přípravě těchto zasedání může každá strana případně zvážit příspěvky příslušných zúčastněných stran nebo odborníků.
4. Každá strana určí kontaktní místo, které usnadní provádění této kapitoly, mimo jiné zajištěním vhodného zapojení zástupců jedné ze stran, oznámí druhé straně své kontaktní údaje a neprodleně oznámí druhé straně veškeré změny těchto kontaktních údajů. V případě Chile je kontaktním místem zástupce sekretariátu pro mezinárodní hospodářské vztahy Ministerstva zahraničních věcí nebo jeho nástupce.

KAPITOLA 9

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 9.1

Cíl

Cílem této kapitoly je podnítit a usnadnit obchod se zbožím mezi stranami předcházením zbytečným technickým překážkám obchodu, jejich zjišťováním a odstraňováním a větší spoluprací v oblasti regulace.

ČLÁNEK 9.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se týká přípravy, přijímání a používání všech norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jak jsou definovány v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu, jež mohou ovlivnit obchod se zbožím mezi stranami.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato kapitola nevztahuje na:
 - a) nákupní specifikace vypracované vládními orgány pro požadavky na výrobu nebo spotřebu subjektů, na které se vztahuje kapitola 21, nebo

- b) sanitární a fytosanitární opatření, na něž se vztahuje kapitola 6.

ČLÁNEK 9.3

Začlenění některých ustanovení Dohody o technických překážkách obchodu

Do této dohody jsou obdobně začleněny články 2 až 9 a přílohy 1 a 3 Dohody o technických překážkách obchodu a jsou její součástí.

ČLÁNEK 9.4

Mezinárodní normy

1. Mezinárodní normy vypracované organizacemi uvedenými v příloze 9-A se považují za příslušné mezinárodní normy ve smyslu článků 2 a 5 a přílohy 3 Dohody o technických překážkách obchodu, pokud tyto organizace dodržují zásady a postupy stanovené v rozhodnutí Výboru WTO pro technické překážky obchodu o zásadách pro vypracování mezinárodních norem, pokynů a doporučení ve vztahu k článkům 2, 5 a příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu.¹
2. Rada pro obchod může na žádost strany přijmout rozhodnutí o změně přílohy 9-A podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

¹ G/TBT/9, 13. listopadu 2000, příloha 4.

ČLÁNEK 9.5

Technické předpisy

1. Strany uznávají význam provádění posouzení dopadu regulace plánovaných technických předpisů v souladu s jejich příslušnými pravidly a postupy.
2. Každá strana posoudí dostupné regulační a neregulační alternativy navrhovaného technického předpisu, které mohou v souladu s čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu plnit oprávněné cíle strany.
3. Každá strana použije jako základ pro své technické předpisy příslušné mezinárodní normy s výjimkou případů, kdy strana vyvíjející technický předpis může prokázat, že by tyto mezinárodní normy byly neúčinným nebo nevhodným prostředkem k dosažení oprávněných sledovaných cílů.
4. Jestliže některá ze stran mezinárodní normy jako základ pro své technické předpisy nepoužívá, uvede na žádost druhé strany veškeré podstatné odchylky od těchto příslušných mezinárodních norem, vysvětlí důvody, proč jsou tyto normy považovány za nevhodné či neúčinné k dosažení sledovaného cíle, a poskytne vědecké nebo technické důkazy, na nichž je uvedené posouzení založeno.

5. Kromě povinnosti každé strany podle čl. 2 odst. 3 Dohody o technických překážkách obchodu přezkoumá každá strana v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy své technické předpisy s cílem zlepšit sbližování těchto technických předpisů s příslušnými mezinárodními normami. Každá strana vezme mimo jiné v úvahu jakýkoli nový vývoj v příslušných mezinárodních normách a to, zda okolnosti, které vedly k odchylkám od příslušných mezinárodních norem, přetrvávají.

ČLÁNEK 9.6

Spolupráce v oblasti regulace

1. Strany uznávají, že existuje široká škála mechanismů spolupráce v oblasti regulace, které mohou pomoci odstranit nebo zabránit vytváření technických překážek obchodu.
2. Strana může druhé straně navrhnout činnosti v oblasti regulační spolupráce v oblastech, na něž se vztahuje tato kapitola. Tyto návrhy se předávají kontaktnímu místu uvedenému v článku 9.13 a sestávají z:
 - a) výměn informací o regulačních přístupech a postupech nebo
 - b) iniciativ k dalšímu sladění technických předpisů a postupů posuzování shody s příslušnými mezinárodními normami.

Druhá strana odpoví na návrh v přiměřené lhůtě.

3. Kontaktní místa uvedená v článku 9.13 informují Výbor pro obchod o činnostech spolupráce prováděných podle tohoto článku.
4. Strany usilují o výměnu a spolupráci v oblasti mechanismů usnadňujících přijímání výsledků posuzování shody s cílem odstranit zbytečné technické překážky obchodu.
5. Strany podporují spolupráci mezi svými příslušnými organizacemi odpovědnými za technickou regulaci, normalizaci, posuzování shody, akreditaci a metrologii, ať už jsou vládní či nevládní, s cílem řešit různé otázky, na něž se vztahuje tato kapitola.
6. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že strany zavazuje k tomu, aby:
- a) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlily od svých postupů;
 - b) přijaly opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
 - c) dosáhly určitého konkrétního regulačního výsledku.
7. Pro účely tohoto článku a ustanovení o spolupráci podle příloh 9-A až 9-E této kapitoly jedná jménem Evropské unie Evropská komise.

ČLÁNEK 9.7

Spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, souladu nepotravinářských výrobků s předpisy a jejich bezpečnosti

1. Strany uznávají význam spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, souladu a bezpečnosti nepotravinářských výrobků pro usnadnění obchodu a pro ochranu spotřebitelů a dalších uživatelů a význam budování vzájemné důvěry na základě sdílených informací.
2. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „výrobky určenými spotřebitelům“ zboží, které je nebo by mohlo být používáno spotřebiteli, s výjimkou potravin, zdravotnických prostředků a léčivých přípravků, a
 - b) „dozorem nad trhem“ činnosti prováděné a opatření přijatá orgány veřejné moci, včetně činností prováděných a opatření přijatých ve spolupráci s hospodářskými subjekty na základě postupů jedné ze stran, které této straně umožňují sledovat nebo řešit soulad výrobků s požadavky stanovenými v jejích právních předpisech nebo jejich bezpečnost.
3. S cílem zaručit nezávislé a nestranné fungování dozoru nad trhem každá strana zajistí, aby:
 - a) funkce dozoru nad trhem byly odděleny od funkcí posuzování shody a
 - b) neexistovaly zájmy, které by ovlivnily nestrannost orgánů dozoru nad trhem při provádění jejich kontroly hospodářských subjektů nebo dohledu nad nimi.

4. Strany mohou spolupracovat a vyměňovat si informace v oblasti bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků, zejména pokud jde o:

- a) činnosti a opatření v oblasti dozoru nad trhem a prosazování práva;
- b) metody posuzování rizik a testování výrobků;
- c) koordinované stahování výrobků z oběhu nebo jiná podobná opatření;
- d) vědecké, technické a regulační záležitosti ke zlepšení bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků;
- e) nové otázky s velkým významem pro zdraví a bezpečnost;
- f) činnosti související s normalizací a
- g) výměnu úředníků.

5. Evropská unie může Chile poskytnout vybrané informace ze svého systému včasného varování, pokud jde o výrobky určené spotřebitelům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES¹ nebo nahrazujícího aktu, a Chile může Evropské unii poskytnout vybrané informace o bezpečnosti spotřebních výrobků a o preventivních, omezujících a nápravných opatřeních přijatých s ohledem na spotřební výrobky. Výměna informací může mít podobu:

- a) nesystematické výměny v řádně odůvodněných zvláštních případech s výjimkou osobních údajů a

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. EU L 11, 15.1.2002, s. 4).

- b) systematické výměny založené na ujednání stanoveném rozhodnutím Rady pro obchod, které bude stanoveno v příloze 9-D.
6. Rada pro obchod může přijmout rozhodnutí o ujednání o pravidelné výměně informací, a to i elektronickými prostředky, o opatřeních přijatých v souvislosti s nevyhovujícími nepotravinářskými výrobky, na něž se nevztahuje odstavec 5 tohoto článku, které bude stanoveno v příloze 9-E.
7. Každá strana použije informace získané podle odstavců 4, 5 a 6 výhradně za účelem ochrany spotřebitele, zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí.
8. Každá strana zachází s informacemi získanými podle odstavců 4, 5 a 6 jako s důvěrnými.
9. Ujednání uvedená v odst. 5 písm. b) a v odstavci 6 stanoví definici výrobku, druh vyměňovaných informací, způsoby výměny a uplatňování pravidel důvěrnosti a ochrany osobních údajů.
10. Podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a) má Rada pro obchod pravomoc přijímat rozhodnutí za účelem stanovení nebo změny ujednání uvedených v přílohách 9-D a 9-E.

ČLÁNEK 9.8

Normy

1. S cílem harmonizovat normy na co nejširším základě každá strana podporuje normalizační orgány ustavené na svém území, jakož i regionální normalizační orgány, jejichž jsou smluvní strana nebo normalizační orgány ustavené na jejím území členy, aby:
 - a) se v mezích svých zdrojů zapojovaly do přípravy mezinárodních norem příslušnými mezinárodními normalizačními orgány;
 - b) jako základ k normám, které tvoří, využívaly příslušné mezinárodní normy, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné, například z důvodu nedostatečné úrovně ochrany, podstatných klimatických nebo geografických faktorů nebo podstatných technologických problémů;
 - c) předcházely zdvojení činností mezinárodních normalizačních orgánů nebo překrývání s nimi;
 - d) v pravidelných intervalech přezkoumávaly vnitrostátní a regionální normy, které nejsou založeny na příslušných mezinárodních normách, s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami;
 - e) spolupracovaly s příslušnými normalizačními orgány druhé strany při mezinárodních normalizačních činnostech, včetně mezinárodních normalizačních orgánů nebo na regionální úrovni, a

- f) podporovaly dvoustrannou spolupráci mezi sebou navzájem a s normalizačními orgány druhé strany.
2. Strany by si měly vyměňovat informace o:
- a) svém používání norem, z nichž vycházejí technické předpisy, a
- b) svých postupech normalizace a míře, v jaké využívají mezinárodní, regionální či subregionální normy jakožto základ pro své vnitrostátní normy.
3. Pokud se normy stanou závaznými začleněním do návrhu technického předpisu nebo postupu posuzování shody nebo odkazem na ně, uplatní se povinnosti týkající se transparentnosti stanovené v článku 9.10 této dohody a v člancích 2 nebo 5 Dohody o technických překážkách obchodu.

ČLÁNEK 9.9

Posuzování shody

1. Ustanovení článku 9.5 týkající se přípravy, přijímání a uplatňování technických předpisů se obdobně použijí i na postupy posuzování shody.
2. Pokud strana požaduje posuzování shody jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu:
- a) vybírá postupy posuzování shody, které jsou přiměřené souvisejícím rizikům;

- b) považuje v souladu se svými právními předpisy použití prohlášení dodavatele o shodě za jeden z možných způsobů prokázání shody s technickým předpisem a
- c) uvede na žádost druhé strany informace o kritériích použitých u konkrétních výrobků pro výběr postupů posuzování shody.

3. Pokud strana požaduje posuzování shody třetí stranou jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu, a tento úkol nevyhradí orgánu veřejné správy, jak je uvedeno v odstavci 4:

- a) přednostně využívá akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody;
- b) přednostně využívá mezinárodní normy pro akreditaci a posuzování shody, jakož i mezinárodní dohody zahrnující akreditační orgány smluvních stran, například prostřednictvím mechanismů Mezinárodní spolupráce pro akreditaci laboratoří (ILAC) a Mezinárodního akreditačního fóra (IAF);
- c) přistoupí nebo případně podpoří přistoupení subjektů posuzování shody k platným mezinárodním dohodám nebo ujednáním s cílem harmonizovat či usnadnit přijímání výsledků posuzování shody;
- d) zajistí, aby v případě, že byl pro konkrétní výrobek nebo soubor výrobků jmenován více než jeden subjekt posuzování shody, měly hospodářské subjekty možnost zvolit subjekt posuzování shody, který provede postup posuzování shody;

- e) zajistí, aby subjekty posuzování shody byly nezávislé na výrobcích, dovozcích a hospodářských subjektech obecně a aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi akreditačními orgány a subjekty posuzování shody;
 - f) umožní subjektům posuzování shody využívat k provádění zkoušek nebo inspekci v souvislosti s posuzováním shody subdodavatele, včetně subdodavatelů se sídlem na území druhé strany; žádné ustanovení tohoto odstavce nelze vykládat tak, že by zakazovalo kterékoli straně požadovat, aby subdodavatelé splňovali stejné požadavky, které by musel splnit subjekt posuzování shody, který zakázku zadává, aby mohl provádět smluvní zkoušky nebo inspekci sám, a
 - g) zveřejní na oficiální internetové stránce seznam subjektů, které k provádění tohoto posuzování shody jmenovala, a příslušné informace o mandátu každého takového subjektu.
4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání kterékoli straně požadovat, aby posuzování shody ve vztahu ke konkrétním výrobkům prováděly jí určené veřejné orgány. V takových případech strana:
- a) omezí poplatky za posuzování shody na přibližné náklady za poskytnuté služby a na žádost žadatele o posuzování shody vysvětlí, jak jsou poplatky, které za toto posuzování shody ukládá, množstevně omezeny na přibližné náklady na poskytnuté služby, a
 - b) zveřejní nebo na požádání uvede poplatky za posuzování shody.

5. Bez ohledu na odstavce 2, 3 a 4 tohoto článku v případech, kdy Evropská unie přijme prohlášení dodavatele o shodě v oblastech uvedených v příloze 9-B, Chile v souladu se svými právními předpisy stanoví účinný a transparentní postup pro uznávání certifikátů a protokolů o zkouškách vydaných subjekty posuzování shody, které se nacházejí na území Evropské unie a byly akreditovány akreditačním orgánem, který je členem mezinárodních ujednání o vzájemném uznávání ILAC a IAF, jako záruky, že výrobek splňuje požadavky chilských technických předpisů.

6. Pro účely tohoto článku se „prohlášením dodavatele o shodě“ rozumí osvědčení první strany vydané výrobcem na výhradní odpovědnost tohoto výrobce na základě výsledků vhodného typu činnosti posuzování shody a s vyloučením povinného posouzení třetí stranou jako záruky, že výrobek je ve shodě s technickým předpisem, který tyto postupy posuzování shody stanoví.

7. Na žádost kterékoli ze stran přezkoumá podvýbor uvedený v článku 9.14 seznam oblastí v odstavci 1 přílohy 9-B. Podvýbor může Radě pro obchod doporučit změnu přílohy 9-B podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

ČLÁNEK 9.10

Transparentnost

1. V souladu se svými příslušnými pravidly a postupy a aniž je dotčena kapitola 29 při vypracovávání významných technických předpisů, které mohou mít významný dopad na obchod se zbožím, každá strana zajistí, aby existovaly postupy transparentnosti, které osobám ze smluvních stran umožní poskytovat vstupní informace prostřednictvím procesu veřejné konzultace, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí, že nastanou naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti.
2. Každá strana umožní osobám z druhé strany účastnit se konzultačního procesu uvedeného v odstavci 1 za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky poskytované jejím vlastním osobám, a výsledky tohoto konzultačního procesu zveřejní.
3. Po oznámení návrhů technických předpisů a postupů posuzování shody ústřednímu rejstříku oznámení WTO každá strana poskytne druhé straně nejméně 60 dní pro podání písemných připomínek, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti. Strana zváží jakoukoli odůvodněnou žádost druhé strany o prodloužení lhůty pro podání připomínek.
4. V případě, že oznámený text není v jednom z úředních jazyků WTO, poskytne oznamující strana podrobný a úplný popis obsahu navrhovaných technických předpisů a postupů posuzování shody v oznamovacím formuláři WTO.

5. Pokud strana obdrží písemné připomínky uvedené v odstavci 3:
- a) projedná na žádost druhé strany písemné připomínky za účasti svého příslušného regulačního orgánu v době, kdy je lze vzít v úvahu, a
 - b) písemně odpoví na připomínky nejpozději ke dni zveřejnění přijatého technického předpisu nebo postupu posuzování shody.
6. Každá strana se vynasnaží zveřejnit na internetových stránkách své odpovědi na písemné připomínky podle odstavce 3, které obdrží od druhé strany, nejpozději v den zveřejnění přijatého technického předpisu nebo postupu posuzování shody.
7. Strana na žádost druhé strany poskytne informace týkající se cílů, právního základu a odůvodnění technického předpisu nebo postupu posuzování shody, který strana přijala nebo navrhuje přijmout.
8. Každá strana zajistí, aby technické předpisy a postupy posuzování shody, které přijala, byly bezplatně přístupné prostřednictvím úředních internetových stránek nebo internetových úředních věstníků.
9. Každá strana poskytne informace o přijetí a vstupu v platnost technického předpisu nebo postupu posuzování shody a přijatého konečného znění prostřednictvím dodatku k původnímu oznámení ústřednímu registru oznámení WTO.

10. Každá strana poskytne přiměřenou lhůtu mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost za podmínek stanovených v čl. 2 odst. 12 Dohody o technických překážkách obchodu. Pro účely tohoto článku se „přiměřenou lhůtou“ rozumí doba v délce minimálně šesti měsíců, ledaže by tato délka byla nedostatečná k dosažení oprávněných sledovaných cílů.

11. Strana zváží jakoukoli rozumnou žádost druhé strany obdrženou před koncem lhůty pro podání připomínek uvedené v odstavci 3 o prodloužení doby mezi zveřejněním technického předpisu a jeho vstupem v platnost, s výjimkou případů, kdy by prodlení bylo neúčinné pro splnění oprávněných sledovaných cílů.

ČLÁNEK 9.11

Značení a označování štítkem

1. Strany potvrzují, že jejich technické předpisy, které zahrnují nebo řeší výhradně značení nebo označování, dodržují zásady čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu.

2. Není-li to nezbytné pro splnění oprávněných cílů uvedených v čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu, strana, která požaduje povinné značení nebo označování štítkem výrobků:

- a) vyžaduje pouze informace, jež jsou podstatné pro spotřebitele či uživatele výrobku nebo jež uvádějí, že je výrobek v souladu s povinnými technickými požadavky;

- b) nevyžaduje předchozí schválení, registraci nebo certifikaci značení nebo označování štítkem výrobků ani uhrazení poplatků jako podmínku pro uvedení výrobků, které jinak splňují povinné technické požadavky, na trh;
- c) požaduje-li, aby hospodářské subjekty používaly jedinečné identifikační číslo, vydá takové číslo hospodářským subjektům druhé strany bez zbytečného prodlení a bez diskriminace;
- d) pokud tím nedochází ke klamání a není to rozporuplné či zavádějící ve vztahu k informacím, které jsou požadovány ve straně dovážející zboží, povolí strana:
 - i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného v dovážející straně;
 - ii) mezinárodně uznávané nomenklatury, piktogramy, symboly či grafická znázornění a
 - iii) kromě informací požadovaných ve straně dovážející zboží též další informace;
- e) souhlasí s tím, aby označování štítkem, včetně doplňkového označování štítkem nebo úprav štítků, probíhalo v celních skladech nebo v jiných určených oblastech v zemi dovozu jako alternativa k označování štítkem v zemi původu, pokud se nevyžaduje, aby toto označování prováděly schválené osoby z důvodů ochrany veřejného zdraví nebo bezpečnosti, a
- f) usiluje o přijetí dočasných nebo snímatelných štítkem nebo o uvedení příslušných informací v průvodní dokumentaci, a nikoli na štítcích fyzicky připojených k výrobku.

ČLÁNEK 9.12

Technické diskuse a konzultace

1. Kterákoli ze stran může požádat druhou stranu o poskytnutí informací o jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato kapitola. Druhá strana tyto informace dodá v přiměřené lhůtě.
2. Pokud se některá ze stran domnívá, že předloha nebo návrh technického předpisu nebo postupu posuzování shody druhé strany by mohly mít významný nepříznivý účinek na obchod mezi stranami, může požádat o technické projednání svých obav týkajících se daného opatření. Žádost se podává písemně a uvádí se v ní:
 - a) opatření;
 - b) ustanovení této kapitoly, k nimž se obavy žádající strany vztahují, a
 - c) důvody žádosti, včetně popisu obav žádající strany ohledně opatření.
3. Strana podává žádost podle tohoto článku kontaktnímu místu druhé strany určenému podle článku 9.13.
4. Na žádost jedné ze stran se strany sejdou, aby projednaly obavy vyjádřené v žádosti uvedené v odstavci 2 osobně nebo prostřednictvím videokonference nebo telekonference, a to do 60 dnů ode dne podání žádosti. Strany vynaloží veškeré úsilí, aby záležitost co nejdříve vyřešily k vzájemné spokojenosti.

5. Považuje-li žadající strana záležitost za naléhavou, může druhou stranu požádat, aby se jednání konalo v kratším časovém rámci. Druhá strana tuto žádost posoudí.
6. Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti žádné ze stran podle kapitoly 31.

ČLÁNEK 9.13

Kontaktní místa

1. Každá strana určí kontaktní místo, jež zprostředkovává spolupráci a koordinaci podle této kapitoly, a oznámí druhé straně jeho kontaktní údaje. Strana neprodleně uvědomí druhou stranu o jakýchkoli změnách těchto kontaktních údajů.
2. Kontaktní místa společně pracují na usnadnění provádění této kapitoly a spolupráce mezi stranami ve všech záležitostech týkajících se technických překážek obchodu. Kontaktní místa:
 - a) organizují technické diskuse a konzultace uvedené v článku 9.12;
 - b) neprodleně se zabývají každou otázkou, kterou vznese jedna strana v souvislosti s vypracováním, přijetím, použitím nebo prosazováním norem, technických předpisů či postupů posuzování shody;
 - c) na žádost jedné ze stran uspořádají jednání o jakékoli záležitosti vyplývající z této kapitoly a

- d) organizují výměnu informací o vývoji na nevládních, regionálních a vícestranných fórech týkajících se norem, technických předpisů a postupů posuzování shody.
3. Kontaktní místa vzájemně komunikují jakýmkoli dohodnutým způsobem, který je vhodný pro výkon jejich funkcí.

ČLÁNEK 9.14

Podvýbor pro technické překážky obchodu

Podvýbor pro technické překážky obchodu (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1:

- a) sleduje provádění a správu této kapitoly;
- b) posiluje spolupráci na vytváření a zlepšování norem, technických předpisů a postupů posuzování shody;
- c) stanoví prioritní oblasti společného zájmu pro budoucí práci v rámci této kapitoly a zváží návrhy nových iniciativ;
- d) sleduje a projednává vývoj v rámci Dohody o technických překážkách obchodu a
- e) podnikne jakékoli další kroky, o nichž se strany domnívají, že jim pomohou při provádění této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu.

KAPITOLA 10

LIBERALIZACE INVESTIC

ČLÁNEK 10.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná stranou na jejím území, která mají vliv na usazování podniku nebo provozování zahrnutého podniku ve všech hospodářských činnostech investora druhé strany.
2. Tato kapitola se nevztahuje na:
 - a) audiovizuální služby;
 - b) vnitrostátní námořní kobotáž¹ nebo

¹ Aniž je dotčen rozsah činností, které lze považovat za kobotáž podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, zahrnuje námořní kobotáž států ve smyslu této kapitoly dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem nacházejícím se v Chile nebo v členském státě a jiným přístavem nebo místem nacházejícím se v Chile nebo v tomtéž členském státě, včetně jeho kontinentálního šelfu podle Úmluvy OSN o mořském právu, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě nacházejícím se v Chile nebo v členském státě.

c) vnitrostátní a mezinárodní letecké služby nebo související služby na podporu leteckých služeb¹, pravidelných i nepravidelných, a služby přímo související s výkonem přepravních provozních práv, jiné než:

i) služby opravy a údržby letadel, během nichž je stroj vyřazen z provozu;

ii) prodej a marketing leteckých přepravních služeb;

iii) služby v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS) a

iv) pozemní odbavování.

3. Tato kapitola se nevztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná stranou, která se týkají finančních institucí druhé strany, investorů druhé strany a investic těchto investorů do finančních institucí na území této strany, jak je definováno v článku 18.2.

4. Články 10.5, 10.6, 10.8, 10.9 a 10.10 se nevztahují na zadávání veřejných zakázek.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že letecké služby nebo související služby na podporu leteckých služeb zahrnují tyto služby: leteckou dopravu; služby poskytnuté za použití letadla, jejichž hlavním účelem není přeprava zboží nebo cestujících, jako je hašení požárů ze vzduchu, letový výcvik, vyhlídkové lety, letecký postřik, letecký průzkum, letecké mapování, letecké fotografování, skoky padákem, vlek kluzáku, využití vrtulníků při těžbě dřeva a na stavbách a jiné letecké služby v oblasti zemědělství, průmyslu a kontroly; pronájem letadel s posádkou a služby související s provozem letiště.

5. Články 10.5, 10.6, 10.8 a 10.10 se nepoužijí na subvence poskytované stranou, včetně státem podporovaných úvěrů, záruk a pojištění.

ČLÁNEK 10.2

Definice

1. Pro účely této kapitoly a příloh 10-A, 10-B a 10-C se rozumí:
 - a) „činnostmi prováděnými při výkonu veřejné moci“ činnosti, které se neprovádí, včetně služeb, které se neposkytují, ani na komerčním základě, ani v soutěži s jedním či více hospodářskými subjekty;
 - b) „službami v oblasti oprav a údržby letadel“ činnosti, které jsou prováděny na letadle nebo jeho části v době, kdy je staženo z provozu, a nezahrnuje takzvanou běžnou údržbu;
 - c) „službami v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS)“ služby poskytované prostřednictvím počítačových systémů, které obsahují informace o letových řádech leteckých dopravců, dostupnosti míst, tarifech a pravidlech tarifů, jejichž pomocí lze provést rezervaci nebo vystavit letenky;
 - d) „zahrnutým podnikem“ podnik, který je usazen v souladu s písmenem h) investorem jedné strany na území druhé strany v souladu s platnými právními předpisy a který existuje ke dni vstupu této dohody v platnost nebo je usazen později;

- e) „přeshraničním poskytováním služeb“ poskytování služby:
- i) z území jedné strany na území druhé strany nebo
 - ii) na území jedné strany spotřebiteli služby z druhé strany;
- f) „hospodářskými činnostmi“ jakékoli činnosti průmyslové, obchodní nebo odborné povahy či řemesla, včetně poskytování služeb, s výjimkou činností prováděných při výkonu veřejné moci;
- g) „podnikem“ právnická osoba, pobočka nebo zastoupení zřízené prostřednictvím usazení;
- h) „usazením“ založení podniku, včetně nabytí¹, investorem jedné strany na území druhé strany;

¹ Pojmem „nabytí“ se rozumí rovněž kapitálová účast v právnické osobě s cílem vytvořit nebo udržet dlouhodobé hospodářské vztahy.

- i) „pozemním odbavováním“ poskytování – za poplatek nebo na smluvním základě – následujících služeb na letišti: zastoupení leteckého dopravce, správa a dozor; odbavování cestujících; odbavování zavazadel; služby na odbavovací ploše; catering, kromě přípravy potravin; odbavování leteckého nákladu a pošty; dodávky paliva do letadla, servis a čištění letadla; pozemní doprava a letový provoz, správa posádky a plánování letu; pozemní odbavování nezahrnuje: odbavování vlastními silami; bezpečnost; traťovou údržbu; opravy a údržbu letadel nebo provoz či řízení základní centralizované letištní infrastruktury, jako jsou odmrazovací zařízení, systémy pro distribuci pohonných hmot, systémy odbavování zavazadel a pevné dopravní systémy uvnitř letiště;
- j) „investorem strany“ fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o založení, zakládá nebo založila podnik v souladu s písmenem h);
- k) „právníkou osobou strany“¹:
- i) v případě Evropské unie:
- A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle práva Evropské unie nebo alespoň jednoho z jejích členských států a zapojená do podstatných obchodních operací² na území Evropské unie a

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že se společnosti provozující lodní dopravu uvedené v této definici považují za právnické osoby strany pouze ve vztahu k činnostem týkajícím se poskytování služeb námořní dopravy.

² V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Evropská unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu popsany v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“.

- B) společnosti provozující lodní dopravu usazené mimo Evropskou unii a ovládané fyzickými osobami členského státu, jejichž plavidla jsou registrována v členském státě a plují pod jeho vlajkou;

ii) za Chile:

- A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle právních předpisů Chile, která se zabývá podstatnými obchodními operacemi na území Chile, a

- B) společnosti provozující lodní dopravu usazené mimo Chile a ovládané fyzickými osobami Chile, jejichž plavidla jsou registrována v Chile a plují pod jeho vlajkou;

- l) „provozováním“ provádění, řízení, udržování, užívání, požívání, prodej nebo jiná forma zcizení podniku investorem jedné strany na území druhé strany;

- m) „prodejem a marketingem leteckých přepravních služeb“ možnost, aby dotčený letecký dopravce bez omezení prodával své letecké přepravní služby a obchodoval s nimi, včetně všech aspektů obchodování, jako je průzkum trhu, inzerce a distribuce; tyto činnosti nezahrnují tvorbu cen leteckých přepravních služeb ani příslušných podmínek, a

- n) „službou“ jakákoli služba v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci.

ČLÁNEK 10.3

Právo regulace

Strany potvrzují právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí, včetně změny klimatu, veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, soukromí a ochrana údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

ČLÁNEK 10.4

Vztah k jiným kapitolám

1. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto kapitolou a kapitolou 18 má v rozporné otázce přednost kapitola 18.
2. Požadavek strany, aby poskytovatel služeb z druhé strany složil kauci či jinou formu finanční jistoty jako podmínku pro přeshraniční poskytování služby na jejím území, sám o sobě neznamená, že se tato kapitola uplatní na přeshraniční poskytování této služby. Tato kapitola se vztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná stranou v souvislosti s kaucí nebo finanční jistotou, pokud tato kauce nebo finanční jistota představuje zahrnutý podnik.

ČLÁNEK 10.5

Přístup na trh

V odvětvích nebo pododvětvích, v nichž jsou přijaty závazky týkající se přístupu na trh, strana nepřijme ani nezachová opatření na základě svého územního členění ani pro celé své území, pokud jde o přístup investorů druhé strany nebo zahrnutého podniku na trh prostřednictvím usazení nebo provozování činnosti, která:

- a) omezují počet podniků, které mohou vykonávat určitou hospodářskou činnost, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních práv nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
- b) omezují celkové hodnoty transakcí nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
- c) omezují celkový počet operací nebo celkové množství produkce vyjádřené v určených číselných jednotkách formou kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby¹;
- d) omezují nebo vyžadují specifické typy právnické osoby nebo společného podnikání, jejichž prostřednictvím může investor druhé strany vykonávat hospodářskou činnost, nebo

¹ Ustanovení písmen a), b) a c) se nevztahují na opatření přijatá za účelem omezení produkce zemědělských produktů nebo produktů rybolovu.

- e) omezují celkový počet fyzických osob, jež mohou být zaměstnány v určitém odvětví nebo jež může zaměstnat určitý podnik a které jsou nezbytné pro výkon hospodářské činnosti a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby.

ČLÁNEK 10.6

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým podnikům, pokud jde o usazení, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích¹ svým vlastním investorům a jejich podnikům.
2. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým podnikům, pokud jde o provoz, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích² svým vlastním investorům a jejich podnikům.
3. Zacházením poskytnutým stranou podle odstavců 1 a 2 se rozumí:
 - a) pokud jde o chilskou regionální nebo místní veřejnou správu, zacházení, které není méně příznivé než nejpriznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto úrovní správy investorům Chile a jejich podnikům na jeho území;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

- b) pokud jde o veřejnou správu členského státu nebo v členském státě, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto veřejnou správou investorům tohoto členského státu a jejich podnikům na jeho území¹.

ČLÁNEK 10.7

Zadávání veřejných zakázek

1. Každá strana zajistí, aby podnikům, které představují zahrnuté podniky, bylo poskytnuto zacházení, které není méně příznivé než zacházení poskytované v obdobných situacích jejím vlastním podnikům, pokud jde o jakékoli opatření týkající se nákupu zboží nebo služeb zadavatelem pro veřejné účely.
2. Na uplatňování povinnosti národního zacházení stanovené v tomto článku se nadále vztahují bezpečnostní výjimky a obecné výjimky stanovené v článku 21.3.

ČLÁNEK 10.8

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým podnikům, pokud jde o usazování, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích² investorům třetí země a jejich podnikům.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení poskytované veřejnou správou členského státu nebo v členském státě zahrnuje případně regionální a místní úroveň správy.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

2. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým podnikům, pokud jde o provoz, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích¹ investorům třetí země a jejich podnikům.

3. Odstavce 1 a 2 nelze vykládat tak, že ukládají straně povinnost rozšířit na investory druhé strany nebo na zahrnuté podniky výhodu jakéhokoli zacházení vyplývajícího z opatření zajišťujících uznání norem, včetně norem nebo kritérií pro povolení, udělování licencí nebo osvědčení fyzické osoby nebo podniku k výkonu hospodářské činnosti, ani omezitelných opatření.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení uvedené v odstavcích 1 a 2 nezahrnuje postupy nebo mechanismy řešení investičních sporů stanovené v jiných mezinárodních investičních smlouvách nebo obchodních dohodách. Hmotněprávní ustanovení v jiných mezinárodních investičních smlouvách nebo obchodních dohodách nezakládají sama o sobě „zacházení“ uvedené v odstavcích 1 a 2, a nemohou tudíž vést k porušení tohoto článku v případě neexistence opatření přijatých nebo zachovávaných stranou. Opatření strany uplatňovaná podle takových hmotněprávních ustanovení mohou představovat „zacházení“ podle tohoto článku, a vést tak k porušení tohoto článku.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

ČLÁNEK 10.9

Výkonnostní požadavky

1. Žádná ze stran v souvislosti s usazením nebo provozováním jakéhokoli podniku strany nebo třetí země na svém území neuloží ani nevynucuje žádný požadavek ani nevymáhá žádný závazek:

- a) vyvážet stanovenou míru nebo procentní podíl zboží či služeb;
- b) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- c) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území nebo nakupovat zboží či služby od fyzických osob či podniků na svém území;
- d) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem;
- e) omezit na svém území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jeho vývozu nebo devizové příjmy;
- f) převádět technologie, výrobní proces nebo jiné duševní vlastnictví fyzické osobě nebo podniku na jejím území;
- g) dodávat výhradně z území této strany zboží, které vyrábí, nebo služby, které poskytuje, na určitý regionální nebo světový trh;

- h) umístit ústředí tohoto investora pro určitou oblast světa, která je širší než území strany, nebo pro světový trh na jejím území;
- i) najmout stanovený počet nebo procentní podíl jejích státních příslušníků;
- j) omezit vývoz nebo prodej na vývoz nebo
- k) pokud jde o jakoukoli licenční smlouvu existující v době, kdy je požadavek uložen nebo vymáhán nebo je vymáhán jakýkoli závazek, nebo jakoukoli budoucí licenční smlouvu¹ volně uzavřenou mezi investorem a fyzickou nebo právnickou osobou nebo jakýmkoli jiným subjektem na jeho území za předpokladu, že je tento požadavek uložen či vynucován nebo závazek vymáhán způsobem, který představuje přímý zásah do licenční smlouvy prostřednictvím výkonu pravomoci mimosoudního vládního orgánu strany, přijmout:
- i) danou sazbu nebo výši licenčního poplatku nižší než určitá úroveň v rámci licenční smlouvy nebo
- ii) stanovenou dobu trvání licenční smlouvy.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že písmeno k) se nepoužije, pokud je licenční smlouva uzavřena mezi investorem a stranou.

¹ Licenční smlouvou uvedenou v tomto pododstavci se rozumí smlouva týkající se udělování licencí na technologii, výrobní proces nebo jiné duševní vlastnictví.

3. Žádná ze stran nepodmíní poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním podniku strany nebo třetí země na svém území dodržováním jakéhokoli z následujících požadavků:

- a) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- b) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území nebo nakupovat zboží či služby od fyzických osob či podniků na svém území;
- c) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem;
- d) omezit na svém území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jeho vývozu nebo devizové příjmy nebo
- e) omezit vývoz nebo prodej na vývoz.

4. Odstavec 3 nelze vykládat tak, že některé ze stran brání, aby podmínila poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním podniku na svém území investorem strany nebo třetí země dodržováním požadavku umístit na její území výrobu nebo na jejím území poskytovat službu, vzdělávat nebo zaměstnávat pracovníky, postavit nebo rozšířit určité zařízení nebo provádět výzkum a vývoj.

5. Ustanovení odst. 1 písm. f) a k) se nepoužijí, pokud:
- a) některá ze stran povoluje užití práva duševního vlastnictví v souladu s články 31 nebo 31*bis* Dohody TRIPS nebo přijme či ponechá v platnosti opatření vyžadující zpřístupnění údajů nebo vyhrazených informací, jež spadají do oblasti působnosti čl. 39 odst. 3 Dohody TRIPS a jsou s ním v souladu, nebo
 - b) požadavek je uložen nebo vynucován nebo závazek vymáhán soudem, správním tribunálem nebo orgánem pro hospodářskou soutěž za účelem nápravy praktiky, o níž bylo po soudním nebo správním řízení rozhodnuto, že představuje porušení právních předpisů strany v oblasti hospodářské soutěže.
6. Ustanovení odst. 1 písm. a), b) a c) a odst. 3 písm. a) a b) se nevztahují na kvalifikační požadavky na zboží nebo služby, pokud jde o účast v programech na podporu vývozu a programech zahraniční pomoci.
7. Ustanovení odst. 3 písm. a) a b) se nepoužijí na požadavky uložené dovážející stranou na obsah zboží nutný k tomu, aby se na zboží mohlo vztahovat preferenční sazební zacházení nebo preferenční kvóty.
8. Pro upřesnění je třeba uvést, že tento článek nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze stran povolila poskytování určité služby na přeshraničním základě, pokud tato strana přijme nebo ponechá v platnosti omezení nebo zákazy týkající se takového poskytování služeb, které jsou v souladu s výhradami, podmínkami nebo kvalifikacemi stanovenými pro odvětví, pododvětví nebo činnost uvedené v přílohách 10-A, 10-B a 10-C.
9. Tímto článkem nejsou dotčeny závazky strany podle Dohody o WTO.

ČLÁNEK 10.10

Vrcholné vedení a správní rady

Žádná ze stran nevyžaduje, aby zahrnutý podnik jmenoval fyzické osoby určité státní příslušnosti jako členy správních rad nebo na pozici vrcholného vedení, jako jsou výkonní nebo vedoucí pracovníci.

ČLÁNEK 10.11

Nesouladná opatření

1. Články 10.6, 10.8, 10.9 a 10.10 se nevztahují na:

a) stávající nesouladná opatření strany, jež zachovávají:

i) v případě Evropské unie:

A) Evropská unie, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;

B) ústřední orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;

C) regionální orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1, nebo

D) místní orgány veřejné správy a

ii) v případě Chile:

- A) ústřední orgány veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2;
- B) regionální orgány veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2, nebo
- C) místní orgány veřejné správy;

- b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce nebo
- c) změnu nesouladného opatření uvedeného v písmeni a) tohoto odstavce v rozsahu, v jakém tato změna nesnižuje soulad opatření, který existoval bezprostředně před touto změnou, s články 10.6, 10.8, 10.9 nebo 10.10.

2. Články 10.6, 10.8, 10.9 a 10.10 se nevztahují na opatření strany týkající se odvětví, pododvětví nebo činností, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze 10-B.

3. Strana nesmí na základě žádného opatření přijatého po dni vstupu této dohody v platnost a zahrnutého do jejích výhrad uvedených v příloze 10-B vyžadovat od investora druhé strany z důvodu jeho státní příslušnosti, aby prodal nebo jinak zcizil zahrnutý podnik existující v okamžiku, kdy opatření nabude účinku.

4. Článek 10.5 se nevztahuje na žádné opatření strany, které je v souladu se závazky stanovenými v příloze 10-C.

5. Články 10.6 a 10.8 se nevztahují na opatření strany, které představuje výjimku z nebo odchylku od článku 3 nebo 4 Dohody TRIPS, jak je konkrétně stanoveno v člancích 3, 4 a 5 uvedené dohody.

6. Pro upřesnění je třeba uvést, že články 10.6 a 10.8 nelze vykládat tak, že brání některé ze stran ve stanovování požadavků na informace, mimo jiné pro statistické účely, v souvislosti s usazením nebo provozováním investorů druhé strany nebo zahrnutých podniků, pokud to nepředstavuje prostředek k obcházení povinností této strany podle uvedených článků.

ČLÁNEK 10.12

Odepření výhod

Strana může odepřít výhody této kapitoly investorovi druhé strany nebo zahrnutému podniku, pokud strana, která výhody odepírá, přijme nebo zachová opatření týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, která:

- a) zakazují transakce s tímto investorem nebo zahrnutým podnikem nebo
- b) by byla porušena nebo obcházena, pokud by tomuto investorovi nebo zahrnutému podniku byly přiznány výhody vyplývající z této kapitoly, a to i v případě, že by opatření zakazovala transakce s osobou, která tohoto investora nebo zahrnutý podnik vlastní nebo ovládá.

ČLÁNEK 10.13

Podvýbor pro služby a investice

Podvýbor pro služby a investice (dále jen „podvýbor“) se zřizuje podle čl. 33.4 odst. 1. Při řešení záležitostí týkajících se investic podvýbor sleduje a zajišťuje řádné provádění této kapitoly a příloh 10-A, 10-B a 10-C.

KAPITOLA 11

PŘESHRANIČNÍ OBCHOD SLUŽBAMI

ČLÁNEK 11.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření některé ze stran, která mají vliv na přeshraniční obchod službami poskytovanými poskytovateli služby druhé strany. Mezi tato opatření patří ta, jež mají dopad na:

- a) výrobu, distribuci, uvádění na trh, prodej a dodávání služby;
- b) nákup, využívání nebo placení služby;
- c) přístup ke službám, u nichž strana požaduje, aby byly obecně nabízeny veřejnosti, včetně distribučních, dopravních nebo telekomunikačních sítí, a jejich využívání v souvislosti s poskytováním služby, a
- d) poskytnutí obligace nebo jiné formy finanční záruky jako podmínky pro poskytnutí služby.

2. Tato kapitola se nepoužije na:

- a) finanční služby, jak jsou definovány v článku 18.2;

- b) audiovizuální služby;
- c) vnitrostátní námořní kabotáž¹;
- d) vnitrostátní a mezinárodní letecké služby nebo související služby na podporu leteckých služeb², pravidelných i nepravidelných, a služby přímo související s výkonem provozních práv, jiné než:
 - i) služby opravy a údržby letadel, během nichž je stroj vyřazen z provozu;
 - ii) prodej a marketing služeb letecké dopravy;
 - iii) služby v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS) a
 - iv) pozemní odbavování;

¹ Aniž je dotčen rozsah činností, které lze považovat za kabotáž podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, zahrnuje námořní kabotáž států ve smyslu této kapitoly dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem nacházejícím se v Chile nebo v členském státě a jiným přístavem nebo místem nacházejícím se v Chile nebo v tomtéž členském státě, včetně jeho kontinentálního šelfu podle Úmluvy OSN o mořském právu, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě nacházejícím se v Chile nebo v členském státě.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že letecké služby nebo související služby na podporu leteckých služeb zahrnují tyto služby: leteckou dopravu; služby poskytnuté za použití letadla, jejichž hlavním účelem není přeprava zboží nebo cestujících, jako je hašení požárů ze vzduchu, letový výcvik, vyhlídkové lety, letecký postřik, letecký průzkum, letecké mapování, letecké fotografování, skoky padákem, vlek kluzáku, využití vrtulníků při těžbě dřeva a na stavbách a jiné letecké služby v oblasti zemědělství, průmyslu a kontroly; pronájem letadel s posádkou a služby související s provozem letiště.

- e) veřejné zakázky a
- f) subvence nebo granty poskytované stranou nebo státním podnikem, včetně státem podporovaných půjček, záruk a pojištění.

ČLÁNEK 11.2

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 10-A, 10-B a 10-C se rozumí:

- a) „službami v oblasti oprav a údržby letadel“ činnosti, které jsou prováděny na letadle nebo jeho části v době, kdy je staženo z provozu, a nezahrnují tzv. běžnou údržbu;
- b) „službami v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS)“ služby poskytované prostřednictvím počítačových systémů, které obsahují informace o letových řádech leteckých dopravců, dostupnosti míst, tarifech a pravidlech tarifů, jejichž pomocí lze provést rezervaci nebo vystavit letenky;
- c) „přeshraničním obchodem službami“ nebo „přeshraničním poskytováním služeb“ poskytování služby:
 - i) z území jedné strany na území druhé strany nebo
 - ii) na území jedné strany spotřebiteli služby z druhé strany;

- d) „podnikem“ právnická osoba, pobočka nebo zastoupení zřízené prostřednictvím usazení;
- e) „pozemním odbavováním“ poskytování – za poplatek nebo na smluvním základě – následujících služeb na letišti: zastoupení leteckého dopravce, správa a dozor; odbavování cestujících; odbavování zavazadel; služby na odbavovací ploše; catering, kromě přípravy potravin; odbavování leteckého nákladu a pošty; dodávka paliva do letadla; obsluha a úklid letadla; pozemní doprava a letový provoz, správa posádky a plánování letu; pozemní odbavování nezahrnuje: odbavování vlastními silami; bezpečnost; traťovou údržbu; opravy a údržbu letadel nebo provoz či řízení základní centralizované letištní infrastruktury, jako jsou odmrazovací zařízení, systémy pro distribuci pohonných hmot, systémy odbavování zavazadel a pevné dopravní systémy uvnitř letiště;
- f) „právníčkou osobou strany“¹:
- i) v případě Evropské unie:
- A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle práva Evropské unie nebo alespoň jednoho z jejích členských států a zapojená do podstatných obchodních operací² na území Evropské unie a

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že se společnosti provozující lodní dopravu uvedené v této definici považují za právnické osoby strany pouze ve vztahu k činnostem týkajícím se poskytování služeb námořní dopravy.

² V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Evropská unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu popsany v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“.

- B) společnosti provozující lodní dopravu usazené mimo Evropskou unii a ovládané fyzickými osobami členského státu, jejichž plavidla jsou registrována v členském státě a plují pod jeho vlajkou;

ii) za Chile:

- A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle právních předpisů Chile, která se zabývá podstatnými obchodními operacemi na území Chile, a
- B) společnosti provozující lodní dopravu usazené mimo Chile a ovládané fyzickými osobami Chile, jejichž plavidla jsou registrována v Chile a plují pod jeho vlajkou;

- g) „prodejem a marketingem leteckých přepravních služeb“ možnost, aby dotčený letecký dopravce bez omezení prodával své letecké přepravní služby a obchodoval s nimi, včetně všech aspektů obchodování, jako je průzkum trhu, inzerce a distribuce; tyto činnosti nezahrnují tvorbu cen leteckých přepravních služeb ani příslušných podmínek;
- h) „službou“ jakákoli služba v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci;
- i) „službou poskytovanou při výkonu veřejné moci“ jakákoli služba, která není poskytována ani na komerčním základě, ani v soutěži s jedním nebo více poskytovateli služeb, a
- j) „poskytovatelem služby strany“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o poskytování služby nebo službu poskytuje.

ČLÁNEK 11.3

Právo regulace

Strany opětovně potvrzují právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí, včetně změny klimatu, veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, ochrana soukromí a údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

ČLÁNEK 11.4

Národní zacházení

1. Každá ze stran poskytne službám a poskytovatelům služeb druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním službám a poskytovatelům služeb.
2. Zacházením poskytovaným některou ze stran podle odstavce 1 se rozumí:
 - a) pokud jde o chilskou regionální nebo místní státní správu, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto úrovní správy svým vlastním službám a poskytovatelům služeb;
 - b) pokud jde o veřejnou správu členského státu, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto veřejnou správou svým vlastním službám a poskytovatelům služeb.

3. Strana může splnit požadavek odstavce 1 tím, že bude službám a poskytovatelům služeb druhé strany poskytovat buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním službám a poskytovatelům služeb.
4. Formálně stejné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch služeb nebo poskytovatelů služeb strany v porovnání s poskytovateli služeb druhé strany.
5. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana poskytovala kompenzaci za přirozená konkurenční znevýhodnění způsobená zahraniční povahou příslušných služeb nebo poskytovatelů služeb.

ČLÁNEK 11 5

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá ze stran poskytne službám a poskytovatelům služby druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích službám a poskytovatelům služby ze třetí země.
2. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že ukládá straně povinnost rozšířit na služby a poskytovatele služeb druhé strany výhodu jakéhokoli zacházení vyplývajícího z opatření zajišťujících uznání norem, včetně norem nebo kritérií pro povolení, udělování licencí nebo osvědčení fyzické osoby nebo podniku k výkonu hospodářské činnosti, ani obezřetnostních opatření.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení uvedené v odstavci 1 nezahrnuje postupy či mechanismy řešení sporů, které jsou upraveny jinými mezinárodními smlouvami či obchodními dohodami. Hmotněprávní ustanovení v jiných mezinárodních smlouvách nebo obchodních dohodách nezakládají sama o sobě zacházení uvedené v odstavci 1, a nemohou tudíž vést k porušení tohoto článku v případě neexistence opatření přijatých nebo zachovávaných stranou. Opatření strany uplatňovaná podle takových hmotněprávních ustanovení mohou představovat „zacházení“ podle tohoto článku, a vést tak k porušení tohoto článku.

ČLÁNEK 11.6

Místní přítomnost

Žádná ze stran nesmí vyžadovat, aby poskytovatel služby druhé strany zřídil podnik či jej zachoval, nebo aby měl trvalý pobyt na jejím území jako podmínku pro přeshraniční poskytování služby.

ČLÁNEK 11.7

Přístup na trh

V odvětvích nebo pododvětvích, kde jsou přijaty závazky týkající se přístupu na trh, strana nepřijme ani nezachová v platnosti, ať již na celém svém území nebo na základě územního členění, opatření, která:

a) ukládají omezení týkající se:

- i) počtu poskytovatelů služeb, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních poskytovatelů služeb nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
- ii) celkové hodnoty transakcí služeb nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
- iii) celkového počtu operací služeb nebo celkového množství produkce služeb vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby¹ nebo
- iv) celkového počtu fyzických osob, jež mohou být zaměstnány v určitém odvětví služeb nebo jež může zaměstnat poskytovatel služeb a které jsou nezbytné pro poskytování určité služby a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby, nebo

¹ Tento bod se netýká opatření strany, která omezují vstupy pro poskytování služeb.

- b) omezují či vyžadují specifický druh právní subjektivity nebo společného podniku, jehož prostřednictvím poskytovatel služby může službu poskytovat.

ČLÁNEK 11.8

Nesouladná opatření

1. Články 11.4, 11.5 a 11.6 se nevztahují na:

- a) stávající nesouladná opatření strany, jež zachovávají:

- i) v případě Evropské unie:

A) Evropská unie, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;

B) ústřední orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;

C) regionální orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1, nebo

D) místní orgány veřejné správy a

ii) v případě Chile:

- A) ústřední orgány veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2;
- B) regionální orgány veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2, nebo
- C) místní orgány veřejné správy;

- b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce nebo
- c) změnu jakéhokoli nesouladného opatření podle písmene a) tohoto odstavce, pokud tato změna nesnižuje soulad opatření, který existoval bezprostředně před změnou, s články 11.4, 11.5 a 11.6.

2. Články 11.4, 11.5 a 11.6 se nevztahují na žádné opatření strany týkající se odvětví, pododvětví nebo činností, jak je stanoveno v jejich listině v příloze 10-B.

3. Článek 11.7 se nevztahuje na žádné opatření strany týkající se odvětví, pododvětví nebo činností, pro která jsou stanoveny závazky, jak je stanoveno v příloze 10-C.

ČLÁNEK 11.9

Odepření výhod

Strana může odepřít výhody této kapitoly poskytovateli služeb druhé strany, pokud strana, která výhody odpírá, přijme nebo zachová opatření týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, která:

- a) zakazují transakce s tímto poskytovatelem služby nebo s osobou, která daného poskytovatele služeb vlastní nebo ovládá, nebo
- b) by byla porušena nebo obcházena, pokud by tomuto poskytovateli služeb byly přiznány výhody vyplývající z této kapitoly.

ČLÁNEK 11.10

Podvýbor pro služby a investice

Podvýbor pro služby a investice (dále jen „podvýbor“) se zřizuje podle čl. 33.4 odst. 1. Při řešení záležitostí týkajících se služeb podvýbor sleduje a zajišťuje řádné provádění této kapitoly, kapitol 12, 13, 14, 15, 16, 17 a 19 a příloh 10-A, 10-B, 10-C, 12-A, 12-B, 12-C, 14-A a 14-B.

KAPITOLA 12

DOČASNÁ PŘÍTOMNOST FYZICKÝCH OSOB ZA ÚČELEM PODNIKÁNÍ

ČLÁNEK 12.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření strany týkající se výkonu hospodářských činností prostřednictvím vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany, které jsou obchodními návštěvami pro účely usazení, investorů, osob převedených v rámci společnosti, krátkodobých obchodních návštěv, smluvních poskytovatelů služeb a nezávislých odborníků na jejím území.
2. Tato kapitola se nevztahuje na odvětví uvedená v čl. 11.1 odst. 2 písm. b), c) a d).
3. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob druhé strany, jež usilují o přístup na její pracovní trh, ani na opatření týkající se občanství nebo národnosti, bydliště nebo zaměstnání na trvalém základě.
4. Žádná ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání straně, aby uplatňovala opatření za účelem regulace vstupu fyzických osob z druhé strany na její území nebo jejich dočasného pobytu na něm, včetně opatření, jež jsou nezbytná pro ochranu celistvosti jejích hranic, a aby zajistila pořádaný pohyb fyzických osob přes hranice, za předpokladu, že se tato opatření neuplatňují takovým způsobem, který ruší nebo zmenšuje výhody vznikající druhé straně podle této dohody.

5. Pouhá skutečnost, že jedna strana požaduje, aby osoby druhé strany získaly vízum, se nepovažuje za zrušení nebo omezení výhod plynoucích druhé straně podle této dohody.
6. Pokud v této kapitole nebyly přijaty závazky, všechny požadavky stanovené v právních předpisech některé ze stran upravující vstup a dočasný pobyt fyzických osob se použijí i nadále, včetně předpisů týkajících se délky pobytu.
7. Bez ohledu na tuto kapitolu se nadále použijí všechny požadavky stanovené právními předpisy strany, pokud jde o opatření v oblasti práce a sociálního zabezpečení, včetně právních předpisů týkajících se minimálních mezd a kolektivních mzdových ujednání.
8. Závazky podle této kapitoly týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob za účelem podnikání se nevztahují na případy, kdy zamýšlený účel nebo účinek vstupu a dočasného pobytu narušuje nebo jinak ovlivňuje výsledek pracovněprávního sporu nebo vyjednávání nebo zaměstnávání fyzických osob, které jsou účastníky takového sporu.

ČLÁNEK 12.2

Definice

1. Definice v člancích 10.2 a 11.2 se vztahují na tuto kapitolu a na přílohy 12-A, 12-B a 12-C, s výjimkou definice investora strany v čl. 10.2 odst. 1 písm. j).

2. Pro účely této kapitoly a příloh 12-A, 12-B a 12-C se rozumí:
- a) „obchodními prodejci“ krátkodobé obchodní návštěvy, které:
 - i) jsou zástupci dodavatele služeb nebo zboží strany pro účely sjednávání prodeje služeb nebo zboží nebo uzavírání dohod o prodeji služeb nebo zboží pro tohoto dodavatele, včetně: účasti na zasedáních nebo konferencích; účasti na konzultacích s podnikatelskými kolegy, přijímání objednávek nebo sjednávání smluv s podnikem nacházejícím se na území druhé strany;
 - ii) neuskutečňují poskytování služby v rámci smlouvy uzavřené mezi podnikem, který nemá obchodní přítomnost na území strany, kde krátkodobé obchodní návštěvy dočasně pobývají, a spotřebitelem na tomto území a
 - iii) nejsou komisionáři;
 - b) „obchodními návštěvami pro účely usazení“ fyzické osoby pracující ve vedoucím postavení v právnické osobě strany, které jsou odpovědné za založení podniku takové právnické osoby na území druhé strany, nenabízejí ani neposkytují služby ani nevykonávají žádnou jinou hospodářskou činnost, než je nezbytná pro účely usazení, a které nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území druhé strany;

- c) „smluvními poskytovateli služeb“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou strany, která sama není usazena na území druhé strany a není agenturou pro umístování a zprostředkování zaměstnanců ani prostřednictvím takové agentury a která uzavřela v dobré víře s konečným spotřebitelem druhé strany smlouvu o poskytování služeb na území druhé strany, která vyžaduje dočasnou přítomnost jejich zaměstnanců na území této druhé strany za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb¹;
- d) „nezávislími odborníky“ fyzické osoby podílející se na poskytování služby a registrované jako osoby samostatně výdělečně činné na území strany, ale ne na území druhé strany, které uzavřely v dobré víře, nikoli prostřednictvím agentury pro umístování a zprostředkování zaměstnanců, s koncovým spotřebitelem z druhé strany smlouvu o poskytování služeb, která vyžaduje jejich dočasnou přítomnost na území druhé strany²;
- e) „osobami zajišťujícími instalaci a údržbu“ krátkodobé obchodní návštěvy se specializovanými znalostmi nezbytnými pro smluvní závazek prodávajícího nebo pronajímatele, které poskytují služby nebo školí pracovníky za účelem poskytování služeb na základě záruky nebo jiné smlouvy o poskytování služeb související s prodejem nebo pronájmem obchodního nebo průmyslového zařízení nebo strojů, včetně počítačů a souvisejících služeb, nakupovaných nebo pronajatých od podniku nacházejícího se mimo území strany, do níž se žádá o vstup a dočasný pobyt, po celou dobu trvání záruky nebo smlouvy o poskytování služeb.

¹ Smlouva o poskytování služeb uvedená v tomto písmenu musí být v souladu s požadavky právních předpisů strany, v níž se smlouva plní.

² Smlouva o poskytování služeb uvedená v tomto písmenu musí být v souladu s požadavky právních předpisů strany, v níž se smlouva plní.

- f) „osobami převedenými v rámci společnosti“ fyzické osoby, které byly zaměstnány právnickou osobou strany nebo společníky v právnické osobě strany po dobu nejméně jednoho roku, jsou dočasně převedeny do podniku této právnické osoby na území druhé strany a patří do jedné z těchto kategorií:
- i) řídicí pracovníci;
 - ii) specialisté;
 - iii) zaměstnaní stážisté;
- g) „investorem“ fyzická osoba, která na území druhé strany zřídí podnik, jemuž se tato fyzická osoba nebo právnická osoba zaměstnávající tuto fyzickou osobu zavázala ke značnému objemu kapitálu nebo je v procesu tohoto závazku, a která vyvíjí nebo spravuje provoz tohoto podniku v dozorčí nebo výkonné funkci;
- h) „řídicími pracovníky“ fyzické osoby, které zastávají vedoucí postavení v rámci právnické osoby strany a které zejména řídí podnik na území druhé strany¹ a podléhají obecnému dohledu nebo vedení zejména ze strany vyšší úrovně vedení, správní rady nebo akcionářů podniku nebo jim rovnocenných osob a jejichž odpovědností je mimo jiné:
- i) řízení podniku nebo jeho oddělení či nižšího útvaru;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tato definice nevylučuje vedoucí pracovníky, kteří sice přímo neplní úkoly týkající se skutečného poskytování služeb, ale vykonávají v rámci plnění svých povinností popsaných v této definici úkoly, které jsou nezbytné pro poskytování služeb.

- ii) dohled na práci ostatních kontrolních, odborných nebo řídicích zaměstnanců a
 - iii) osobní pravomoc přijímat a propouštět zaměstnance nebo doporučovat přijetí, propuštění či jiná opatření ve vztahu k zaměstnancům;
- i) „krátkodobými obchodními návštěvami“ fyzické osoby, které usilují o vstup a dočasný pobyt na území druhé strany a které se nezabývají přímým prodejem široké veřejnosti, nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území druhé strany a které jsou:
- i) obchodními prodejci;
 - ii) osobami zajišťujícími instalaci a údržbu;
- j) „specialisty“ fyzické osoby pracující v právnické osobě strany, které mají specializované znalosti nezbytné pro oblast činnosti, techniky nebo řízení podniku; při hodnocení takových znalostí se přihlíží nejen ke znalostem specifickým pro podnik, ale také k tomu, zda má tato osoba vysokou úroveň kvalifikace včetně odpovídajících profesních zkušeností pro práci nebo činnost, které vyžadují specifické technické znalosti, včetně případné příslušnosti k akreditované profesi; a

- k) „zaměstnanými stážisty“ fyzické osoby, které mají vysokoškolské vzdělání a jsou dočasně převedeny za účelem rozvoje kariéry nebo za účelem odborné přípravy v oblasti obchodních technik nebo metod¹.

ČLÁNEK 12.3

Osoby převedené v rámci společnosti, obchodní návštěvy pro účely usazení a investoři

1. S výhradou příslušných podmínek a kvalifikací uvedených v příloze 12-A každá strana:
 - a) umožní vstup a dočasný pobyt osobám převedeným v rámci společnosti, obchodním návštěvám pro účely usazení a investorům druhé strany;
 - b) umožní na svém území zaměstnávání osob převedených v rámci společnosti druhé strany;
 - c) neponechá v platnosti ani nepřijme omezení ve formě číselných kvót nebo testů ekonomické potřeby týkajících se celkového počtu fyzických osob, kterým je v určitém odvětví povolen vstup jako obchodní návštěvě pro účely usazení nebo jako investorům nebo které mohou být zaměstnány jako osoby převedené v rámci společnosti, a to buď na základě územního členění, nebo na celém svém území, a

¹ Přijímající podnik může být povinen předložit program stáže na dobu trvání pobytu ke schválení předem a doložit tak, že účelem pobytu je stáž. V případě Rakouska, Česka, Německa, Francie, Španělska, Maďarska a Litvy musí mít stáž vztah k získanému vysokoškolskému vzdělání.

- d) poskytne osobám převedeným v rámci společnosti, obchodním návštěvám pro účely usazení a investorům druhé strany, pokud jde o jejich dočasný pobyt na jejím území, zacházení neméně příznivé, než jaké v obdobných situacích poskytuje vlastním fyzickým osobám.

2. Povolená délka pobytu je:

- a) v případě Chile období až dvou let, které může být prodlouženo, aniž by bylo nutné žádat o trvalý pobyt, za předpokladu, že podmínky, na nichž je pobyt založen, zůstávají splněny, a
- b) v případě Evropské unie období až tří let pro řídící pracovníky a specialisty; až jeden rok pro zaměstnané stážisty a investory a až 90 dnů během jakéhokoli šestiměsíčního období pro obchodní návštěvy pro účely usazení.

ČLÁNEK 12.4

Krátkodobé obchodní návštěvy

1. S výhradou výjimek z oblasti působnosti stanovených v čl. 10.1 odst. 2 a s výhradou příslušných podmínek a kvalifikací uvedených v příloze 12-A povolí strana krátkodobým obchodním návštěvám vstup a dočasný pobyt bez požadavku pracovního povolení, testu ekonomické potřeby nebo jiného postupu předchozího schválení podobného záměru.

2. Pokud se krátkodobé obchodní návštěvy některé ze stran zabývají poskytováním služby spotřebiteli na území strany, v níž dočasně pobývají, poskytne jim tato strana, pokud jde o poskytování této služby, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním poskytovatelům služeb.
3. Přípustná délka pobytu je nejvýše 90 dnů během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období.

ČLÁNEK 12.5

Smluvní poskytovatelé služeb a nezávislí odborníci

1. Každá strana povolí vstup a dočasný pobyt smluvních poskytovatelů služeb druhé strany na svém území v odvětvích, pododvětvích a činnostech uvedených v příloze 12-B, s výhradou příslušných podmínek a kvalifikací v ní uvedených, a za předpokladu, že:
 - a) fyzické osoby se podílejí na poskytování služby jako zaměstnanci právnické osoby, která získala smlouvu o poskytování služeb na dobu nepřesahující 12 měsíců;
 - b) fyzické osoby vstupující na území druhé strany byly zaměstnány jako zaměstnanci právnické osoby uvedené v písmenu a) po dobu nejméně jednoho roku bezprostředně předcházejícího datu podání žádosti o vstup na území druhé strany a mají ke dni podání žádosti o vstup alespoň tři roky odborné praxe získané po dosažení zletilosti v odvětví činnosti, které je předmětem smlouvy;

- c) fyzické osoby vstupující na území druhé strany musí mít:
- i) vysokoškolské vzdělání nebo kvalifikaci dokládající znalosti rovnocenné úrovni¹ a
 - ii) odbornou kvalifikaci, je-li vyžadována k výkonu činnosti podle právních a správních předpisů strany, kde je služba poskytována;
- d) fyzická osoba nedostává jinou odměnu za poskytování služeb na území druhé strany, než je odměna vyplácená právnickou osobou, která fyzickou osobu zaměstnává, a
- e) přístup udělený podle tohoto článku se vztahuje pouze na činnost v oblasti služby, která je předmětem smlouvy, a jeho součástí není právo používat profesní označení strany, kde se služba poskytuje.
2. Každá strana povolí vstup a dočasný pobyt nezávislých odborníků druhé strany na svém území, v odvětvích, pododvětvích a činnostech uvedených v příloze 12-B, s výhradou příslušných podmínek a kvalifikací v ní uvedených, a za předpokladu, že:
- a) uzavřená smlouva nepřesahuje 12 měsíců;

¹ Nezískala-li dotyčná osoba vzdělání či kvalifikaci na území strany, kde je služba poskytována, může tato strana posoudit rovnocennost s vysokoškolským vzděláním požadovaným na jejím území.

- b) fyzické osoby mají ke dni podání žádosti o vstup a dočasný pobyt alespoň šestiletou odbornou praxi v odvětví činnosti, která je předmětem smlouvy;
- c) fyzické osoby vstupující na území druhé strany mají:
- i) vysokoškolské vzdělání nebo kvalifikaci dokládající znalosti rovnocenné úrovni¹ a
 - ii) odbornou kvalifikaci, je-li vyžadována k výkonu činnosti podle právních předpisů strany, kde je služba poskytována;
- d) přístup udělený podle tohoto článku se vztahuje pouze na činnost v oblasti služby, která je předmětem smlouvy; jeho součástí není právo používat profesní označení strany, kde se služba poskytuje.
3. Strana nepřijme ani nezachová omezení celkového počtu smluvních poskytovatelů služeb nebo nezávislých odborníků druhé strany, kterým je povolen vstup a dočasný pobyt, a to formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby.
4. Strana udělí smluvním poskytovatelům služeb a nezávislým odborníkům druhé strany s ohledem na poskytování jejich služeb na svém území zacházení neméně příznivé, než jaké uděluje v obdobných situacích svým vlastním poskytovatelům služeb.

¹ Nezískala-li dotyčná osoba vzdělání či kvalifikaci na území strany, kde je služba poskytována, může tato strana posoudit rovnocennost s vysokoškolským vzděláním požadovaným na jejím území.

5. Povolená délka pobytu:

- a) pro Evropskou unii v souhrnu nepřesáhne délku šesti měsíců během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období nebo dobu trvání smlouvy, podle toho, co je kratší, a
- b) činí v případě Chile období až jednoho roku, které může být prodlouženo o další období, pokud podmínky, na nichž je pobyt založen, zůstávají platné.

ČLÁNEK 12.6

Nesouladná opatření

V rozsahu, v jakém má příslušné opatření vliv na vstup nebo dočasný pobyt fyzických osob za účelem podnikání, se čl. 12.3 odst. 1 písm. c) a d) a čl. 12.5 odst. 3 a 4 nevztahují na:

- a) stávající nesouladná opatření některé strany na úrovni:
 - i) v případě Evropské unie:
 - A) Evropské unie, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;
 - B) ústředních orgánů veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1;
 - C) regionálních orgánů veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v dodatku 10-A-1, nebo

- D) místních orgánů veřejné správy, jiných než orgány uvedené v podbodě C), a
- ii) v případě Chile:
- A) ústředních orgánů veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2;
- B) regionálních orgánů veřejné správy, jak je stanoveno v dodatku 10-A-2, nebo
- C) místních orgánů veřejné správy;
- b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce;
- c) změnu nesouladného opatření uvedeného v písmenech a) a b) tohoto článku v rozsahu, v jakém tato změna nesnižuje soulad opatření, který existoval bezprostředně před touto změnou, s čl. 12.3 odst. 1 písm. c) a d) a čl. 12.5 odst. 3 a 4, nebo
- d) opatření některé ze stran, které je v souladu s podmínkou nebo kvalifikací podle přílohy 10-B.

ČLÁNEK 12.7

Transparentnost

1. Strana zveřejní informace týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany podle čl. 12.1 odst. 1.

2. Informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku zahrnují v příslušných případech následující informace:

- a) kategorie víza, povolení nebo obdobný typ oprávnění v souvislosti se vstupem nebo dočasným pobytem;
- b) požadované doklady a podmínky, které musí být splněny;
- c) způsoby podání žádosti a možnosti týkající se místa podání, např. konzulární úřad nebo online;
- d) poplatky spojené s podáním žádosti a orientační časový rámec pro vyřízení žádosti;
- e) maximální délku pobytu pro každý typ povolení uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce;
- f) podmínky pro možné prodloužení nebo obnovení platnosti;
- g) pravidla týkající se osob doprovázejících závislé osoby;
- h) dostupná řízení ve věci přezkumu nebo odvolání a
- i) příslušné právní předpisy s obecnou působností vztahující se na vstup a dočasný pobyt fyzických osob.

V 3. Pokud jde o informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, strana se vynasnaží neprodleně informovat druhou stranu o zavedení jakýchkoli nových požadavků nebo postupů nebo o jakýchkoli změnách požadavků nebo postupů, které mají vliv na účinné podávání žádostí o udělení vstupu na území, dočasného pobytu v této straně a případně o pracovní povolení v této straně.

ČLÁNEK 12.8

Neuplatnění řešení sporů

Kapitola 31 se nepoužije na odepření vstupu a dočasného pobytu, ledaže se jedná o zvyklost.

KAPITOLA 13

DOMÁCÍ REGULACE

ČLÁNEK 13.1

Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření stran týkající se licenčních požadavků a postupů, kvalifikačních požadavků a postupů a technických norem¹, které mají vliv na:
 - a) přeshraniční poskytování služeb;
 - b) poskytování služby nebo výkon jakékoli jiné hospodářské činnosti prostřednictvím usazení podniku nebo provozování zahrnuté investice nebo
 - c) poskytování služby prostřednictvím dočasného pobytu některých kategorií fyzických osob jedné strany na území druhé strany, jak je stanoveno v článku 12.1.
2. Tato kapitola se vztahuje pouze na odvětví, pro která strana přijala specifické závazky podle kapitol 10, 11 a 12, a v rozsahu, v jakém se tyto specifické závazky použijí.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud jde o opatření týkající se technických norem, tato kapitola se vztahuje pouze na opatření ovlivňující obchod službami.

3. Bez ohledu na odstavec 2 se tato kapitola nevztahuje na licenční požadavky a postupy, kvalifikační požadavky a postupy a technické normy týkající se:

- a) výroby základních chemických látek a jiných chemických výrobků;
- b) výroby pryžových výrobků;
- c) výroby plastových výrobků;
- d) výroby střídavých a stejnosměrných motorů, generátorů a transformátorů;
- e) výroby akumulátorů, galvanických článků a baterií a
- f) recyklace kovového a nekovového odpadu a šrotu.

4. Bez ohledu na odstavec 1 se tato kapitola nevztahuje na opatření strany v rozsahu, v jakém představují omezení podléhající zařazení do seznamu podle článků 10.5, 10.6, čl. 10.11 odst. 1 a 2, článků 11.4, 11.6, 11.7, čl. 11.8 odst. 1 a 2, čl. 12.3 odst. 1, čl. 12.4 odst. 2, čl. 12.5 odst. 1 a článku 12.6.

5. Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „povolením“ povolení vykonávat některou z činností uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c), které je výsledkem postupu, jímž se žadatel musí řídit, aby prokázal splnění licenčních požadavků, kvalifikačních požadavků nebo technických norem;

- b) „příslušným orgánem“ ústřední, regionální nebo místní orgán veřejné správy či samosprávy nebo nevládní orgán vykonávající pravomoc svěřenou ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy, který je oprávněn rozhodovat o povolení poskytovat službu, a to i prostřednictvím založení podniku, nebo o povolení vykonávat jakoukoli jinou hospodářskou činnost;
 - c) „licenčními postupy“ správní nebo procesní pravidla, která musí fyzická nebo právnická osoba žádající o povolení, včetně změny nebo obnovení povolení, dodržovat, aby prokázala soulad s licenčními požadavky;
 - d) „licenčními požadavky“ zásadní požadavky jiné než kvalifikační požadavky, které musí fyzická nebo právnická osoba splnit za účelem získání, změny nebo obnovení povolení;
 - e) „kvalifikačními postupy“ správní nebo procesní pravidla, která musí fyzická osoba dodržovat, aby prokázala splnění kvalifikačních požadavků pro účely získání povolení, a
 - f) „kvalifikačními požadavky“ zásadní požadavky týkající se způsobilosti fyzické osoby poskytovat službu, které musí fyzická osoba splňovat za účelem získání, změny nebo obnovení povolení.
6. Pro účely této kapitoly platí rovněž definice stanovené v člancích 10.2 a 11.2.

ČLÁNEK 13.2

Podmínky pro udělování licencí a kvalifikace

1. Každá strana zajistí, aby opatření týkající se licenčních požadavků, licenčních postupů, kvalifikačních požadavků a kvalifikačních postupů byla založena na kritériích, která vylučují, aby příslušné orgány vykonávaly svou posuzovací pravomoc svévolným způsobem¹.
2. Kritéria uvedená v odstavci 1 musí být:
 - a) jasná;
 - b) objektivní a transparentní a
 - c) předem přístupná veřejnosti a zainteresovaným osobám.
3. Při přijímání technických norem každá strana vyzve své příslušné orgány, aby přijaly technické normy vypracované prostřednictvím otevřených a transparentních postupů, a podpoří subjekty, včetně příslušných mezinárodních organizací², určené k vypracování technických norem, aby používaly otevřené a transparentní postupy.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tato kritéria mohou mimo jiné zahrnovat způsobilost a schopnost poskytovat službu nebo vykonávat jakoukoli jinou hospodářskou činnost, a to i způsobem, který je v souladu s regulačními požadavky strany, jako jsou zdravotní a environmentální požadavky. Příslušné orgány mohou posoudit váhu přidělenou každému kritériu.

² Pojmem „příslušné mezinárodní organizace“ se rozumí mezinárodní orgány, jejichž členství je otevřeno příslušným orgánům obou stran.

4. Povolení se s výhradou dostupnosti udělí, jakmile je po náležitém přezkoumání zjištěno, že byly splněny podmínky pro jeho získání.

5. Je-li počet licencí, které jsou pro určitou činnost dostupné, omezen z důvodu nedostatku dostupných přírodních zdrojů nebo technických kapacit, použije kterákoli ze stran u potenciálních uchazečů výběrové řízení, které zajistí plnou záruku nestrannosti a transparentnosti, mimo jiné zejména dostatečné zveřejnění informací o zahájení, průběhu a ukončení řízení.

6. S výhradou odstavce 5 při stanovení pravidel pro výběrové řízení může kterákoli ze stran zohlednit legitimní politické cíle, včetně otázek zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a zachování kulturního dědictví.

ČLÁNEK 13.3

Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy

1. Licenční a kvalifikační postupy a formality musí být jasné, předem zveřejněné a samy o sobě nesmí představovat omezení poskytování služby nebo výkonu jiné hospodářské činnosti. Každá strana se vynasnaží, aby byly tyto postupy a formality co nejjednodušší a zbytečně nekomplikovaly či nezdržovaly poskytování služby či výkon jiné hospodářské činnosti.

2. Pokud se vyžaduje povolení, každá strana neprodleně zveřejní nebo jinak poskytne informace nezbytné k tomu, aby žadatel splnil požadavky a postupy pro získání, zachování, změnu a obnovení takového povolení. Tyto informace zahrnují alespoň tyto informace, pokud existují:

- a) požadavky a postupy;
- b) kontaktní údaje příslušných orgánů;
- c) poplatky;
- d) technické normy;
- e) postupy pro odvolání nebo přezkum rozhodnutí týkajících se žádostí;
- f) postupy pro sledování nebo vymáhání dodržování podmínek licencí a kvalifikací;
- g) možnosti zapojení veřejnosti, například prostřednictvím slyšení nebo připomínek, a
- h) orientační časové rámce pro zpracování žádosti.

3. Poplatek za povolení¹, který může žadateli vzniknout, musí být přiměřený, transparentní a sám o sobě nesmí omezovat poskytování příslušné služby nebo výkon příslušné hospodářské činnosti.
4. Každá strana zajistí, aby postupy a rozhodnutí příslušného orgánu ve schvalovacím řízení byly nestranné ve vztahu ke všem žadatelům. Příslušný orgán rozhoduje nezávisle a nezodpovídá se žádné osobě poskytující službu nebo vykonávající hospodářské činnosti, pro něž je dané povolení požadováno.
5. Pokud se použijí zvláštní lhůty pro podání žádosti, je žadateli poskytnuta přiměřená lhůta na podání žádosti. Příslušné orgány by měly žádosti přijímat pokud možno v elektronické podobě za stejných podmínek pravosti jako tištěné žádosti.
6. Příslušný orgán zahájí zpracování žádosti bez zbytečného odkladu po jejím podání. Každá strana se vynasnaží stanovit orientační časový rámec pro zpracování žádosti a na žádost žadatele a bez zbytečného odkladu zajistí, aby příslušný orgán poskytl informace o stavu žádosti. Každá strana zajistí, aby zpracování žádosti, včetně konečného rozhodnutí, bylo dokončeno v přiměřené lhůtě ode dne podání úplné žádosti.

¹ Poplatky za povolení nezahrnují platby za využívání přírodních zdrojů, aukce, výběrová řízení nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

7. Příslušný orgán v přiměřené lhůtě po obdržení žádosti, kterou považuje za neúplnou, informuje žadatele, v proveditelném rozsahu určí dodatečné informace potřebné k doplnění žádosti a poskytne žadateli příležitost nedostatky v žádosti napravit.
8. Příslušný orgán přijímá namísto originálů dokumentů jejich kopie, které jsou ověřeny v souladu s právními předpisy této strany, ledaže příslušné orgány požadují originály dokumentů v zájmu ochrany integrity povolovacího postupu.
9. Pokud příslušný orgán žádost zamítne, je o tom žadatel písemně a bez zbytečného odkladu informován, a to buď na vlastní žádost, nebo z podnětu příslušného orgánu. Žadatel je v zásadě informován o důvodech rozhodnutí o zamítnutí žádosti a o lhůtě pro odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žadateli se povolí v přiměřených lhůtách žádost znovu podat.
10. Každá strana zajistí, aby udělené povolení nabylo účinnosti bez zbytečného odkladu a v souladu s podmínkami v něm uvedenými.
11. Jsou-li pro povolení vyžadovány zkoušky, příslušný orgán zajistí tyto zkoušky v přiměřeně častých intervalech a poskytne přiměřenou lhůtu, aby žadatelé mohli požádat o provedení zkoušky.

ČLÁNEK 13.4

Přezkum

Vstoupí-li v platnost výsledky jednání týkajících se čl. V odst. 4 GATS, strany tyto výsledky společně přezkoumají. Pokud ze společného přezkumu vyplýne, že začlenění těchto výsledků do této dohody by zlepšilo pravidla v ní obsažená, strany společně rozhodnou, zda tyto výsledky do této dohody začlení.

ČLÁNEK 13.5

Správa obecně použitelných opatření

Každá strana zajistí, aby veškerá obecně použitelná opatření, jež ovlivňují obchod službami, byla uplatňována přiměřeně, objektivně a nestranně.

ČLÁNEK 13.6

Odvolání proti správním rozhodnutím

Každá strana zachová nebo zřídí obecné, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení, které umožní na žádost dotčeného investora nebo poskytovatele služeb provést bezodkladný přezkum a v odůvodněných případech přijmout přiměřená opatření k nápravě správních rozhodnutí týkajících se usazení, přeshraničního poskytování služeb nebo dočasné přítomnosti fyzických osob za účelem podnikání. Pokud tato řízení nejsou nezávislá na orgánu, který je oprávněn přijmout příslušné správní rozhodnutí, každá strana zajistí, aby tato řízení skýtala možnost objektivního a nestranného přezkumu.

KAPITOLA 14

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ ODBORNÝCH KVALIFIKACÍ

ČLÁNEK 14.1

Vzájemné uznávání odborných kvalifikací.

1. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání kterékoli straně požadovat, aby fyzické osoby měly potřebnou kvalifikaci a odbornou praxi vyžadovanou pro dotčenou oblast činnosti na území, kde je činnost prováděna.
2. Každá strana vybízí příslušné profesní organizace nebo orgány pro dotčené odvětví činnosti na svém území, aby vypracovaly a poskytly Podvýboru pro služby a investice uvedenému v článku 11.10 společná doporučení týkající se vzájemného uznávání odborných kvalifikací. Tato společná doporučení musí být podpořena fakticky podloženým posouzením:
 - a) ekonomické hodnoty předpokládaného ujednání o vzájemném uznávání profesních kvalifikací (dále jen „ujednání o vzájemném uznávání“) a
 - b) slučitelnosti příslušných režimů, tj. do jaké míry jsou požadavky uplatňované každou ze stran na udělování povolení, licencí, výkon činnosti a osvědčování slučitelné.

3. Po obdržení společného doporučení přezkoumá Podvýbor pro služby a investice v přiměřené lhůtě jeho soulad s touto dohodou. V návaznosti na tento přezkum může tento podvýbor podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a) vypracovat a doporučit Radě pro obchod, aby přijala rozhodnutí o ujednání o vzájemném uznávání s cílem určit nebo změnit ujednání o vzájemném uznávání uvedená v příloze 14-B¹.
4. Ujednání uvedené v odstavci 3 tohoto článku stanoví podmínky pro uznávání odborných kvalifikací získaných v Evropské unii a odborných kvalifikací získaných v Chile v souvislosti s činností, na kterou se vztahují kapitoly 10, 11, 12 nebo 19.
5. Pokyny pro ujednání o uznávání odborných kvalifikací stanovené v příloze 14-A se zohlední při vypracovávání společných doporučení uvedených v odstavci 2 tohoto článku a když Rada pro obchod posuzuje, zda má být přijato ujednání uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že ujednání o vzájemném uznávání nepovedou k automatickému uznávání odborných kvalifikací, ale ve společném zájmu stran stanoví podmínky pro příslušné orgány udělující uznání těchto kvalifikací.

KAPITOLA 15

DORUČOVACÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 15.1

Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola stanoví zásady regulačního rámce pro všechny doručovací služby.
2. Pro účely této kapitoly se rozumí:
 - a) „doručovacími službami“ poštovní a kurýrní nebo expresní služby, včetně sběru, třídění, přepravy a doručování poštovních zásilek;
 - b) „expresními doručovacími službami“ sběr, třídění, přeprava a doručování poštovních zásilek s větší rychlostí a spolehlivostí a mohou zahrnovat prvky přidané hodnoty, jako je sběr z místa původu, osobní dodání adresátovi, sledování zásilky, možnost změnit místo určení a adresáta během přepravy nebo potvrzení o přijetí;
 - c) „expresními poštovními službami“ mezinárodní expresní doručovací služby poskytované prostřednictvím sdružení Express Mail Service Cooperative, které je dobrovolným sdružením určených provozovatelů poštovních služeb v rámci Světové poštovní unie;

- d) „licenci“ povolení udělené jednotlivému poskytovateli doručovacích služeb příslušným regulačním orgánem, které stanoví postupy, povinnosti a požadavky specifické pro odvětví doručovacích služeb;
- e) „poštovní zásilkou“ zásilka do 31,5 kg adresovaná v konečné podobě, ve které ji má přepravit jakýkoli typ poskytovatele doručovacích služeb, ať už veřejný, nebo soukromý, a může zahrnovat takové zásilky, jako je psaní, balík, noviny nebo katalog;
- f) „poštovním monopolem“ výlučné právo poskytovat určité doručovací služby na území strany v souladu s právem této strany a
- g) „univerzální službou“ trvalé poskytování doručovacích služeb stanovené kvality na všech místech území strany za ceny dostupné pro všechny uživatele.

ČLÁNEK 15.2

Univerzální služba

1. Každá strana má právo vymezit, jaké povinnosti mají zůstat součástí univerzální služby. Každá strana, která zachovává povinnost univerzální služby, ji spravuje transparentním, nediskriminačním a neutrálním způsobem vůči všem poskytovatelům doručovacích služeb, na něž se tato povinnost vztahuje.
2. Pokud některá ze stran požaduje, aby příchozí expresní poštovní služby byly poskytovány na základě univerzální služby, neudělí těmto službám preferenční zacházení vzhledem k jiným mezinárodním expresním doručovacím službám.

ČLÁNEK 15.3

Předcházení praktikám narušujícím trh

Každá strana zajistí, aby se poskytovatel doručovacích služeb, který má povinnost poskytovat univerzální službu nebo drží poštovní monopol, nepodílel na praktikách narušujících trh, jako jsou:

- a) používání výnosů z poskytování služby, která je předmětem povinnosti univerzální služby, nebo poštovního monopolu na křížové subvencování poskytování expresních doručovacích služeb nebo jakýchkoli neuniverzálních doručovacích služeb nebo
- b) neodůvodněné rozlišování mezi zákazníky, jako jsou podniky, odesílatelé pošty velkého objemu nebo konsolidátoři, pokud jde o sazby nebo jiné podmínky pro poskytnutí doručovací služby, které jsou předmětem povinnosti poskytovat univerzální službu nebo poštovního monopolu.

ČLÁNEK 15.4

Licence

1. Požaduje-li strana k poskytování doručovacích služeb licenci, zveřejní:
 - a) veškeré požadavky na udělení licence a lhůtu, jež je běžně požadována za účelem rozhodnutí o žádosti o licenci, a
 - b) podmínky této licence.

2. Postupy, povinnosti a požadavky týkající se udělování licence musí být transparentní, nediskriminační a založené na objektivních kritériích.
3. Pokud příslušný regulační orgán žádost o licenci zamítne, informuje písemně žadatele o důvodech zamítnutí. Každá strana zavede nebo zachová odvolací řízení prostřednictvím orgánu, který je nezávislý na stranách zapojených do řízení o žádosti o licenci. Tímto orgánem může být tribunál nebo soud.

ČLÁNEK 15.5

Nezávislost regulačních orgánů

1. Každá strana zajistí, aby žádný orgán odpovědný za regulaci doručovacích služeb nebyl odpovědný žádnému poskytovateli doručovacích služeb a aby rozhodnutí a postupy, které regulační orgán přijímá, byly nestranné, nediskriminační a transparentní ve vztahu ke všem účastníkům trhu na jejím území.
2. Každá strana zajistí, aby orgán odpovědný za regulaci doručovacích služeb plnil své úkoly včas a měl odpovídající finanční a lidské zdroje.

KAPITOLA 16

TELEKOMUNIKAČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 16.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola stanoví zásady regulačního rámce pro poskytování telekomunikačních sítí a služeb liberalizovaných podle kapitol 10 a 11.
2. Tato kapitola se nevztahuje na poskytování služeb v souvislosti s obsahem nebo výkon redakční odpovědnosti nad obsahem přenášeným pomocí telekomunikačních sítí a služeb.

ČLÁNEK 16.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „přiřazenými zařízeními“ služby, fyzická infrastruktura a jiná zařízení spojená s telekomunikační sítí nebo službou, která umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo k tomu mají potenciál, a zahrnují budovy nebo vstupy do budov, elektrické vedení v budovách, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce, kabelovody, potrubí, stožáry, vstupní šachty a rozvodné skříně;

- b) „hlavními zařízeními“ zařízení veřejné telekomunikační sítě nebo služby, která:
- i) jsou výhradně či převážně poskytována jediným poskytovatelem nebo omezeným počtem poskytovatelů a
 - ii) není možné za účelem poskytování služby ekonomicky nebo technicky nahradit;
- c) „propojením“ spojování veřejných telekomunikačních sítí používaných stejnými nebo různými poskytovateli telekomunikačních sítí nebo služeb, které má uživatelům jednoho poskytovatele umožnit komunikovat s uživateli téhož nebo jiného poskytovatele nebo získat přístup ke službám poskytovaným jiným poskytovatelem, bez ohledu na to, zda tyto služby poskytují zúčastnění poskytovatelé nebo jiný poskytovatel, který má přístup k síti;
- d) „službami přístupu k internetu“ veřejné telekomunikační služby, které poskytují přístup k internetu na území strany, a tím poskytují propojení s prakticky všemi koncovými body internetu, bez ohledu na použitou technologii sítě a použité koncové zařízení;
- e) „pronajatými okruhy“ telekomunikační služby nebo zařízení mezi dvěma nebo více určenými body, včetně bodů virtuální povahy, která vyčleňují kapacitu pro vyhrazené užívání uživatelem nebo dostupnost pro uživatele;
- f) „hlavním poskytovatelem“ poskytovatel telekomunikačních sítí nebo služeb, který je schopen podstatně ovlivnit podmínky účasti (pokud jde o cenu a nabídku), na relevantním trhu telekomunikačních sítí nebo služeb v důsledku kontroly nad hlavními zařízeními nebo využívání svého postavení na tomto trhu;

- g) „sítovými prvky“ zařízení nebo vybavení používané k poskytování veřejné telekomunikační služby, včetně vlastností, funkcí a schopností poskytovaných prostřednictvím těchto zařízení nebo vybavení;
- h) „přenositelností čísel“:
- i) v případě Evropské unie schopnost účastníka, který o to požádá, ponechat si stávající telefonní číslo, v případě účastníků pevných linek i na stejném místě, při změně poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb v rámci stejné kategorie, aniž by byla narušena kvalita, spolehlivost nebo pohodlí, a
 - ii) v případě Chile schopnost koncového uživatele ponechat si na požádání stávající telefonní číslo při změně poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb, aniž by byla narušena kvalita, spolehlivost nebo pohodlí;
- i) „veřejnou telekomunikační síť“ telekomunikační síť využívaná zcela nebo převážně k poskytování veřejných telekomunikačních služeb mezi koncovými body sítě;
- j) „veřejnou telekomunikační službou“ telekomunikační služba, která je obecně nabízena veřejnosti;
- k) „účastníkem“ fyzická nebo právnická osoba, která je stranou smlouvy s poskytovatelem veřejných telekomunikačních služeb o poskytování těchto služeb;
- l) „telekomunikacemi“ vysílání a příjem signálů jakýmkoli elektromagnetickými prostředky;

- m) „telekomunikační sítě“ přenosové systémy, popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují vysílání a příjem signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky;
- n) „telekomunikačním regulačním orgánem“ subjekt nebo subjekty, které některá ze stran pověřila regulací telekomunikačních sítí a služeb, na něž se vztahuje tato kapitola¹;
- o) „telekomunikační službou“ služba, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu a příjmu signálů, včetně vysílání signálů, prostřednictvím telekomunikačních sítí, a to i sítí používaných pro vysílání;
- p) „univerzální službou“ minimální soubor služeb stanovené kvality, které musí být zpřístupněny všem uživatelům na území strany za dostupné ceny bez ohledu na jejich zeměpisné umístění, a
- q) „uživatel“ fyzická nebo právnická osoba využívající veřejnou telekomunikační síť nebo službu.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že telekomunikační regulační orgán zahrnuje jakýkoli orgán pověřený stranou prosazováním povinností stanovených v této kapitole.

ČLÁNEK 16.3

Telekomunikační regulační orgán

1. Každá strana zajistí, aby její telekomunikační regulační orgán byl právně odlišný a funkčně nezávislý na jakémkoli poskytovateli telekomunikačních sítí, služeb nebo zařízení a aby rozhodnutí přijatá jejím telekomunikačním regulačním orgánem a postupy jím používané byly nestranné vůči všem účastníkům trhu.
2. Strana, která má poskytovatele telekomunikačních sítí, služeb nebo zařízení ve svém vlastnictví nebo pod svou kontrolou, zajistí účinné strukturální oddělení regulační funkce telekomunikací od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.
3. S cílem zajistit nezávislost a nestrannost telekomunikačních regulačních orgánů každá strana zajistí, aby její telekomunikační regulační orgán neměl finanční zájem ani si neudržel provozní nebo řídicí úlohu v žádném poskytovateli telekomunikačních sítí, služeb nebo zařízení.
4. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé telekomunikačních sítí, služeb nebo zařízení neovlivnili rozhodnutí a postupy telekomunikačního regulačního orgánu.
5. Každá strana vybaví svůj telekomunikační regulační orgán pravomocí regulace a dohledu, jakož i odpovídajícími finančními a lidskými zdroji, aby mohl plnit úkoly, které mu byly svěřeny za účelem vymáhání povinností stanovených v této kapitole. Tato pravomoc musí být vykonávána transparentně a včas. Tyto úkoly se zveřejní ve snadno přístupné a jasné formě, zejména pokud je těmito úkoly pověřen více než jeden orgán.

6. Každá strana udělí svému telekomunikačnímu regulačnímu orgánu pravomoc zajistit, aby jí poskytovatelé telekomunikačních sítí nebo služeb na požádání neprodleně poskytli veškeré informace, včetně finančních informací, které jsou nezbytné k tomu, aby telekomunikační regulační orgán mohl plnit své úkoly v souladu s touto kapitolou. S veškerými poskytnutými informacemi se nakládá v souladu s požadavky na důvěrnost.

7. Každá strana zajistí, aby uživatel nebo poskytovatel telekomunikačních sítí nebo služeb, jichž se týká rozhodnutí vydané telekomunikačním regulačním orgánem, měl právo se proti rozhodnutí odvolat u odvolacího orgánu, který je nezávislý na telekomunikačním regulačním orgánu a jiných stranách dotčených rozhodnutím. Pokud v souladu s právními předpisy strany telekomunikačního regulačního orgánu nejsou uložena předběžná opatření, zůstává rozhodnutí uvedeného orgánu v platnosti do dokončení odvolání.

ČLÁNEK 16.4

Povolení poskytovat telekomunikační síť nebo služby

1. Pokud strana požaduje povolení k poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb, stanoví přiměřenou lhůtu, kterou telekomunikační regulační orgán obvykle potřebuje k rozhodnutí o žádosti o povolení, sdělí tuto lhůtu žadateli transparentním způsobem a vynasnaží se o žádosti rozhodnout ve sdělené lhůtě¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tento článek nebrání žádné straně v tom, aby povolila poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb na základě prostého oznámení, aniž by musela čekat na rozhodnutí telekomunikačního regulačního orgánu.

2. Kritéria pro udělení povolení a použitelné postupy musí být co nejjednodušší, objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřené. Veškeré povinnosti a podmínky uložené v povolení nebo s ním spojené musí být nediskriminační, transparentní, přiměřené a musí souviset s poskytovanými službami.
3. Každá strana zajistí, aby žadatel obdržel písemně důvody pro zamítnutí nebo zrušení povolení či uložení zvláštních podmínek pro poskytovatele. V případě takového zamítnutí, zrušení nebo uložení musí mít žadatel možnost obrátit se na odvolací orgán.
4. Správní poplatky uložené poskytovatelům musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a úměrné správním nákladům, které odůvodněně vznikly při řízení, kontrole a prosazování povinností stanovených v této kapitole¹.

ČLÁNEK 16.5

Propojení

Aniž je dotčen článek 16.9, každá strana zajistí, aby měl každý poskytovatel veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb na svém území právo a v případě, že o to jiný poskytovatel veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb na jejím území požádá, povinnost vyjednat propojení za účelem poskytování veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb na jejím území.

¹ Správní poplatky nezahrnují platby za práva využívat omezené zdroje a povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

ČLÁNEK 16.6

Přístup a používání

1. Každá strana zajistí, aby byl každému poskytovateli služeb druhé strany umožněn přístup k veřejným telekomunikačním sítím nebo službám a jejich využívání za přiměřených a nediskriminačních¹ podmínek, mimo jiné v souladu s odstavci 2 až 5.
2. Každá strana zajistí, aby každý poskytovatel služeb druhé strany měl přístup ke všem veřejným telekomunikačním službám nabízeným na jejím území nebo přes její hranice, včetně soukromých pronajatých okruhů, a mohl je používat, a za tímto účelem s výhradou odstavce 5 zajistí, aby byl tento poskytovatel oprávněn:
 - a) zakoupit nebo pronajmout a připojit koncové nebo jiné zařízení, které je pomocí rozhraní spojeno se sítí a které je nezbytné pro poskytování jejich služeb;
 - b) propojit soukromé pronajaté nebo vlastněné okruhy s veřejnými telekomunikačními sítěmi nebo s okruhy pronajatými nebo vlastněnými jiným poskytovatelem telekomunikačních služeb a
 - c) používat jiné provozní protokoly podle své volby, než jaké jsou obecně nezbytné k zajištění dostupnosti telekomunikačních služeb veřejnosti.

¹ Pro účely tohoto článku se výrazem „nediskriminační“ rozumí zacházení podle nejvyšších výhod a národní zacházení ve smyslu článků 10.6, 10.8, 11.4 a 11.5, jakož i za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky přiznané jakémukoliv jinému uživateli obdobných veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb za obdobných okolností.

3. Každá strana zajistí, aby poskytovatel služeb druhé strany směl využívat veřejných telekomunikačních sítí či služeb pro přesun informací na jejím území nebo přes její hranice, a to i pro vnitropodnikové komunikace takového poskytovatele služeb a pro přístup k informacím uloženým v databázích či jinak ve strojově čitelném formátu na území kterékoli strany.

4. Bez ohledu na odstavec 3 může strana přijmout nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti a důvěrnosti komunikací s výhradou požadavku, aby taková opatření nesloužila jako prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace nebo jako skryté omezování obchodu službami.

5. Každá ze stran zajistí, aby ve vztahu k přístupu k veřejným telekomunikačním sítím a službám na jejím území a k jejich využívání nebyly kladeny žádné jiné podmínky než ty, které jsou nutné k tomu, aby:

- a) zabezpečila povinnost veřejné služby poskytovatelů veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, zejména pak jejich schopnost zpřístupnit své služby široké veřejnosti, nebo
- b) chránila technickou integritu veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb.

ČLÁNEK 16.7

Řešení sporů v oblasti telekomunikací

1. Každá strana zajistí, aby v případě sporu mezi poskytovateli telekomunikačních sítí nebo služeb v souvislosti s právy nebo povinnostmi vyplývajícími z této kapitoly a na žádost kterékoli ze stran sporu vydal telekomunikační regulační orgán v přiměřené lhůtě závazné rozhodnutí k vyřešení sporu.
2. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí vydané telekomunikačním regulačním orgánem bylo zpřístupněno veřejnosti s ohledem na požadavky týkající se ochrany obchodního tajemství podle jejích právních předpisů. Telekomunikační regulační orgán poskytne stranám sporu úplné odůvodnění rozhodnutí. Strany sporu mají právo se proti tomuto rozhodnutí odvolat v souladu s čl. 16.3 odst. 7.
3. Každá strana zajistí, aby postup uvedený v odstavcích 1 a 2 nebránil žádné straně sporu v podání žaloby k soudnímu orgánu v souladu s právními předpisy strany.

ČLÁNEK 16.8

Opatření na ochranu hospodářské soutěže týkající se velkých poskytovatelů

Každá ze stran přijme nebo ponechá v platnosti vhodná opatření, která mají zabránit poskytovatelům telekomunikačních sítí či služeb, kteří jednotlivě nebo ve spojení zaujímají postavení hlavního poskytovatele, v uplatňování či zachovávání praktik narušujících hospodářskou soutěž, včetně:

- a) křížového subvencování narušujícího hospodářskou soutěž;
- b) využívání informací získaných od konkurence za účelem narušení hospodářské soutěže a
- c) včasné neposkytnutí technických informací o základních zařízeních a obchodně významných informací, které jsou pro poskytování služeb nezbytné, ostatním poskytovatelům služeb.

ČLÁNEK 16.9

Propojení s hlavními poskytovateli

1. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb poskytovali propojení v jakémkoli technicky proveditelném bodě sítě. Hlavní poskytovatelé zajistí toto propojení:

- a) za nediskriminačních podmínek, a to i pokud jde o sazby, technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu, a v kvalitě, jež nesmí být nižší, než jaká je stanovena pro vlastní obdobné služby nebo obdobné služby jejich dceřiných společností nebo jiných přidružených společností;
- b) včas a za podmínek (mimo jiné pokud jde o sazby, technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu), které jsou transparentní, přiměřené a zohledňují kritérium ekonomické proveditelnosti a jež jsou dostatečně samostatné, aby poskytovatel nemusel platit za síťové prvky nebo zařízení, které pro účely poskytování dané služby nepotřebuje, a
- c) na žádost i v jiných bodech sítě než v koncových, jež jsou přístupné většině uživatelů, za poplatky odrážející náklady na vybudování dalších nezbytných zařízení.

2. Každá strana zveřejní platné postupy pro propojení s hlavním poskytovatelem.

3. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé podle potřeby veřejně zpřístupnili buď své dohody o propojení, nebo své referenční nabídky na propojení.

ČLÁNEK 16.10

Přístup k základním zařízením hlavních dodavatelů

Každá strana poskytne svému telekomunikačnímu regulačnímu orgánu pravomoc požadovat, aby hlavní poskytovatel na jejím území zpřístupnil svá hlavní zařízení poskytovatelům telekomunikačních sítí nebo služeb za přiměřených a nediskriminačních podmínek za účelem poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb, s výjimkou případů, kdy to není nezbytné k dosažení účinné hospodářské soutěže na základě shromážděných skutečností a posouzení trhu provedeného telekomunikačním regulačním orgánem. Hlavní zařízení hlavního poskytovatele mohou zahrnovat síťové prvky, služby pronajatých okruhů a přiřazená zařízení.

ČLÁNEK 16.11

Omezené zdroje

1. Každá ze stran zajistí, aby přidělování a udělování práv na užívání omezených zdrojů, včetně rádiového spektra, čísel a přístupových práv, probíhalo otevřeným, objektivním, včasným, transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem a s ohledem na cíle obecného zájmu. Postupy, podmínky a povinnosti spojené s právy na užívání vycházejí z objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.
2. Každá ze stran veřejně zpřístupní současné užívání přidělených kmitočtových pásem, avšak podrobná identifikace rádiového spektra přiděleného pro zvláštní státní účely není požadována.

3. Opatření strany přidělující spektrum a spravující kmitočty nejsou opatření, která jsou sama o sobě v rozporu s články 10.5 a 11.7 Každá strana si vyhrazuje právo zavést a uplatňovat svá opatření při správě spektra a kmitočtů, jež mohou omezit počet poskytovatelů telekomunikačních služeb, za předpokladu, že tak činí způsobem, který je v souladu s touto dohodou. To zahrnuje možnost přidělovat kmitočtová pásma s ohledem na současné a budoucí potřeby a dostupnost spektra.

ARTICLE 16.12

Přenositelnost čísel

Každá strana zajistí, aby poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb na jejím území poskytovali přenositelnost čísel včas a za přiměřených podmínek.

ČLÁNEK 16.13

Univerzální služba

1. Každá strana má právo vymežit, jaký druh povinností univerzální služby si přeje zachovat, a rozhodnout o jejich rozsahu a provádění.
2. Povinnosti univerzální služby nebudou samy o sobě považovány za protisoutěžní, pokud jsou spravovány přiměřeným, transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem. Plnění těchto povinností musí probíhat z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a nesmí zatěžovat více, než je nezbytné pro druh univerzální služby vymezené stranou.

3. Každá strana zajistí, aby postupy pro určení poskytovatelů univerzální služby byly přístupné všem poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, a určí poskytovatele univerzální služby prostřednictvím účinného, transparentního a nediskriminačního mechanismu.
4. Pokud se strana rozhodne financovat poskytování univerzální služby poskytovatelem, zajistí, aby toto financování nepřekračovalo čisté náklady způsobené povinností univerzální služby.

ČLÁNEK 16.14

Důvěrnost informací

1. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé telekomunikačních sítí nebo služeb, kteří získají důvěrné informace od jiného poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, v rámci vyjednávání podle článků 16.5, 16.6, 16.9 a 16.10 používali tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost těchto informací.
2. Každá ze stran zajistí důvěrnost telekomunikací a s nimi souvisejících provozních údajů přenášených při využívání veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, s výhradou požadavku, aby opatření jí přijatá za tímto účelem nesloužila jako prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace nebo jako zastřené omezování obchodu službami.

ČLÁNEK 16.15

Podíly zahraničních subjektů

Pokud jde o poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb, s výjimkou veřejnoprávního rozhlasového vysílání, prostřednictvím komerční přítomnosti, strana neukládá požadavky na společné podniky ani neomezí účast zahraničního kapitálu, pokud jde o maximální procentní omezení pro podíly zahraničních subjektů nebo celkovou hodnotu jednotlivých nebo úhrnných zahraničních investic.

ČLÁNEK 16.16

Otevřený a nediskriminační přístup k internetu

1. Každá strana přijme nebo zachová opatření k zajištění toho, aby poskytovatelé služeb přístupu k internetu umožnili uživatelům těchto služeb přístup k informacím, obsahu a službám podle svého výběru a jejich šíření.
2. Odstavcem 1 nejsou dotčeny právní předpisy strany týkající se zákonnosti informací, obsahu nebo služeb uvedených ve zmíněném odstavci.
3. Bez ohledu na odstavec 1 mohou poskytovatelé služeb přístupu k internetu zavést nediskriminační¹, rozumná, transparentní a přiměřená opatření pro správu sítě, která jsou v souladu s právními předpisy strany.

¹ S výhradou výjimek stanovených v právních předpisech strany.

4. Každá strana přijme nebo zachová opatření k zajištění toho, aby poskytovatelé služeb přístupu k internetu umožnili uživatelům těchto služeb používat zařízení podle svého výběru za předpokladu, že tato zařízení nepoškozují bezpečnost jiných zařízení, sítě nebo služeb poskytovaných prostřednictvím sítě.

ČLÁNEK 16.17

Mezinárodní mobilní roaming

1. Strany usilují o spolupráci při prosazování transparentních a přiměřených sazeb za mezinárodní mobilní roamingové služby způsobem, který může pomoci podpořit růst obchodu mezi stranami a zvýšit blahobyt spotřebitelů.
2. Každá strana může přijmout opatření ke zvýšení transparentnosti a posílení hospodářské soutěže, pokud jde o mezinárodní mobilní roamingové sazby a technologické alternativy, jako je:
 - a) zajištění snadné dostupnosti informací o maloobchodních cenách pro veřejnost a
 - b) minimalizace překážek používání technologických alternativ roamingu, kdy spotřebitelé při návštěvě území některé ze stran z území druhé strany mají přístup k telekomunikačním službám za použití jimi zvoleného zařízení.

KAPITOLA 17

SLUŽBY MEZINÁRODNÍ NÁMOŘNÍ DOPRAVY

ČLÁNEK 17.1

Oblast působnosti, definice a zásady

1. Tato kapitola stanoví zásady týkající se liberalizace služeb mezinárodní námořní dopravy podle kapitol 10, 11 a 12.
2. Pro účely této kapitoly, kapitol 10, 11 a 12 a příloh 10-A, 10-B a 10-C se rozumí:
 - a) „službami skladování a úschovy kontejnerů“ činnosti spočívající ve skladování kontejnerů, ať již v přístavních oblastech nebo ve vnitrozemí, s cílem jejich nakládání nebo vykládání, opravy a přípravy pro nalodění;
 - b) „službami celního odbavení“ nebo „službami celních agentů“ činnosti, které spočívají v provádění celních formalit týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu nákladů na účet jiné osoby, bez ohledu na to, zda je tato služba hlavní činností poskytovatele služeb, nebo je běžným doplňkem jeho hlavní činnosti;
 - c) „dopravní operací typu z domu do domu nebo multimodální dopravní operací“ přeprava nákladu pod jedním přepravním dokladem, při níž je použito více než jednoho druhu dopravy a která zčásti probíhá v mezinárodních mořských vodách;

- d) „přípojnou dopravou“ předchozí a následná přeprava mezinárodního nákladu, zejména nákladu v kontejnerech, po moři mezi přístavy nacházejícími se na území některé ze stran strany, přičemž tento náklad směřuje na místo určení mimo území dané strany;
- e) „zasílatelskými nákladními službami“ činnosti, které spočívají v organizaci a sledování odesílání zásilek jménem lodních zasílatelů opatřováním dopravních a souvisejících služeb, přípravou dokumentace a poskytováním obchodních informací;
- f) „mezinárodním nákladem“ náklad přepravovaný mezi přístavem jedné strany a přístavem druhé strany nebo třetí země, nebo mezi přístavem jednoho členského státu a přístavem jiného členského státu;
- g) „službami mezinárodní námořní dopravy“ doprava cestujících nebo nákladu námořními plavidly mezi přístavem jedné strany a přístavem druhé strany nebo třetí země, která zahrnuje přímé uzavírání smluv s poskytovateli jiných dopravních služeb, za účelem zajištění dopravních operací typu z domu do domu nebo multimodálních dopravních operací pod jednotným přepravním dokladem, nikoli však právo poskytovat tyto jiné dopravní služby;
- h) „službami námořních agentur“ činnosti spočívající v agenturním zastupování obchodních zájmů jedné nebo více lodních linek nebo rejdařství v určité zeměpisné oblasti za tímto účelem:
 - i) marketing a prodej služeb v námořní dopravě a souvisejících služeb od cenových nabídek po fakturaci a vystavování konosamentů jménem společností, opatřování a opětovný prodej nezbytných souvisejících služeb, příprava dokumentace a poskytování obchodních informací, nebo

- ii) jednání jménem společností ohledně zastávky lodě nebo převzetí nákladu, je-li to třeba;
 - i) „pomocnými námořními službami“ námořní služby při manipulaci s nákladem, služby celního odbavení, služby skladování a úschovy kontejnerů, služby námořních agentur a námořní zasilatelské nákladní služby a
 - j) „námořními službami při manipulaci s nákladem“ činnosti vykonávané dokařskými společnostmi, včetně provozovatelů terminálů, s výjimkou přímých činností dokařů, pokud je tato pracovní síla organizována nezávisle na dokařských nebo terminálových společnostech; k zahrnutým činnostem patří organizace těchto činností a dohled nad těmito činnostmi:
 - i) nakládkou nebo vykládkou nákladu z lodi a na loď;
 - ii) uvazováním nebo odvazováním nákladu a
 - iii) přijetím či dodáním a úschovou nákladů před nakládkou na loď nebo po vyložení z lodi.
3. S ohledem na stávající úroveň liberalizace mezi stranami v oblasti mezinárodní námořní dopravy se použijí tyto zásady:
- a) strany účinně uplatní zásadu neomezeného přístupu na mezinárodní námořní trh a obchodu na komerčním a nediskriminačním základě a

- b) každá strana poskytne plavidlům, která plují pod vlajkou druhé strany nebo která provozují poskytovatelé služeb druhé strany, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje vlastním plavidlům, mimo jiné pokud jde o přístup do přístavů, využití infrastruktury a služeb v přístavech a pomocných námořních služeb a rovněž o související platby a poplatky, celní služby a přidělení prostoru pro kotvení a vybavení pro nakládku a vykládku.
4. Při používání zásad uvedených v odstavci 3 každá strana:
- a) nezačlenění do budoucích dohod o službách v námořní dopravě s třetími zeměmi ustanovení o sdílení nákladu, včetně suchého sypkého a kapalného nákladu a pravidelné námořní dopravy, a v případě, že takováto ustanovení existují v předchozích dohodách, v přiměřené lhůtě ukončí jejich platnost, a
- b) ode dne vstupu této dohody v platnost zruší všechna jednostranná opatření, správní, technické nebo ostatní překážky, které by mohly mít omezující nebo diskriminační účinky na svobodné poskytování služeb v mezinárodní námořní dopravě a upustí od jejich zavádění.
5. Každá strana povolí poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy druhé strany, aby měli podnik usazený a působící na jejím území v souladu s podmínkami stanovenými v její listině specifických závazků v přílohách 10-A, 10-B a 10-C.

6. Každá strana zpřístupní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy druhé strany za přiměřených a nediskriminačních podmínek tyto služby v přístavech: lodivodské služby, pomoc při vlečení a tažení lodí, dodávky zásob, paliva a vody, likvidaci odpadů a balastní vody z vypouštění nádrží, služby kapitána přístavu, navigační služby, provozní služby na pobřeží nezbytné pro provoz plavidla, včetně komunikace, dodávek vody a elektrické energie, zařízení pro nouzové opravy, kotvení a přistání.

7. Každá strana povolí poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy druhé strany přemístit vlastněné nebo pronajaté prázdné kontejnery, které nejsou přepravovány jako náklad za úplatu, mezi chilskými přístavy nebo mezi přístavy členského státu.

KAPITOLA 18

FINANČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 18.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná některou stranou, která se týkají:
 - a) finančních institucí druhé strany;
 - b) investorů druhé strany a finančních institucí těchto investorů na území dané strany nebo
 - c) přeshraničního obchodu s finančními službami.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že kapitola 10 se vztahuje na opatření:
 - a) týkající se investora strany do zahrnutého podniku podle definice v čl. 10.2 odst. 1 písm. d), který není finanční institucí, avšak poskytuje na území druhé strany finanční služby, nebo takového zahrnutého podniku a
 - b) jiné než opatření týkající se poskytování finančních služeb, které se týká investora některé ze stran, nebo zahrnutého podniku usazeného tímto investorem na území druhé strany, který je finanční institucí.

3. Ustanovení kapitol 10 a 11 se vztahují na opatření v oblasti působnosti této kapitoly pouze v rozsahu, v jakém jsou tato ustanovení začleněna do této kapitoly a jsou její součástí.
4. Články 10.12 a 11.9 se začleňují do této kapitoly a stávají se její součástí.
5. Tato kapitola se nevztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná některou stranou, která se týkají:
- a) činností vykonávaných centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem při provádění měnové nebo kurzové politiky;
 - b) činností nebo služeb, jež jsou součástí veřejného penzijního systému nebo povinného systému sociálního zabezpečení, nebo
 - c) činností prováděných nebo služeb poskytovaných na účet strany, se zárukou strany nebo za použití finančních zdrojů strany, včetně jejích veřejnoprávních subjektů.
6. Bez ohledu na odstavec 5 se tato kapitola na taková opatření vztahuje, pokud strana umožňuje, aby její finanční instituce prováděly jakékoli činnosti nebo poskytovaly služby uvedené v odst. 5 písm. b) nebo c) v konkurenci s veřejnoprávními subjekty nebo finančními institucemi.
7. Články 18.3 a 18.5 až 18.9 se nevztahují na zadávání veřejných zakázek.
8. Články 18.3 a 18.5 až 18.8 se nevztahují na subvence poskytované stranou, včetně státem podporovaných úvěrů, záruk a pojištění.

ČLÁNEK 18.2

Definice

Pro účely této kapitoly a přílohy 18 se rozumí:

- a) „poskytovatelem přeshraničních finančních služeb strany“ osoba strany, která provozuje na území dotčené strany poskytování finanční služby a která poskytuje finanční služby prostřednictvím přeshraničního poskytování dotčené služby nebo usiluje o její poskytování;
- b) „přeshraničním poskytováním finančních služeb“ nebo „přeshraničním obchodem s finančními službami“ poskytování finanční služby:
 - i) z území jedné strany na území druhé strany nebo
 - ii) na území jedné strany osobou této strany spotřebiteli služby z druhé strany;
- c) „finanční institucí“ poskytovatel jedné nebo více finančních služeb, pokud je regulován nebo je nad ním při poskytování těchto služeb vykonáván dohled jako nad finanční institucí podle práva strany, na jejímž území je usazen, a to včetně pobočky, kterou má na území strany poskytovatel finančních služeb se sídlem na území druhé strany;

d) „finanční službou“ jakákoli služba finanční povahy, včetně pojišťovacích služeb a služeb souvisejících s pojištěním, bankovních a jiných finančních služeb (kromě pojištění). Finanční služby zahrnují tyto činnosti:

i) pojišťovací služby a služby související s pojištěním:

A) přímé pojištění (včetně spolupojištění):

1) životní pojištění a

2) neživotní pojištění;

B) zajištění a retrocese;

C) zprostředkování pojištění, například makléřství a zprostředkovatelství, a

D) doplňkové služby k pojištění, například služby v oborech poradenství, pojistná matematika, posouzení rizika a pojistná plnění, a

ii) bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění):

A) příjem vkladů a jiných splatných finančních prostředků od veřejnosti;

B) půjčky všech typů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodních transakcí;

C) finanční leasing;

- D) veškeré služby týkající se plateb a převodů peněz, včetně úvěrových, platebních a debetních karet, cestovních šeků a bankovních směnek;
- E) záruky a závazky;
- F) obchodování na vlastní účet nebo na účet zákazníků, ať už na burze, na mimoburzovním trhu nebo jinak, s těmito prostředky:
- 1) nástroji peněžního trhu (včetně šeků, směnek, vkladových certifikátů);
 - 2) cizími měnami;
 - 3) derivátovými produkty včetně termínovaných obchodů (futures) a opcí;
 - 4) nástroji využívajícími směnných kurzů a úrokových sazeb, včetně takových produktů jako swapy a dohody o termínování kurzů;
 - 5) převoditelnými cennými papíry nebo
 - 6) jinými obchodovatelnými nástroji a finančními aktivy včetně drahých kovů;
- G) účast při vydávání všech druhů cenných papírů, včetně upisování a investování jako prostředník (veřejně i soukromě), a poskytování služeb souvisejících s takovým vydáváním;
- H) peněžní makléřství;

- I) správa aktiv, například správa hotovosti nebo portfolia, všechny formy správy kolektivního investování, správa penzijního fondu a správcovské, depozitní a svěřenské služby;
- J) služby při vyrovnání a zúčtování finančního majetku, včetně cenných papírů, derivátů a jiných obchodovatelných nástrojů;
- K) poskytování a přenos finančních informací a zpracování finančních dat a souvisejícího programového vybavení a
- L) poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby ve vztahu ke všem činnostem uvedeným v podbodech A) až K), včetně úvěrových referencí a rozborů, výzkumu a poradenství v oblasti investic a portfolia, poradenství v oblasti akvizic a podnikové restrukturalizace a strategie;
- e) „poskytovatelem finančních služeb strany“ fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o poskytování finanční služby nebo ji poskytuje, avšak nezahrnuje veřejný subjekt;
- f) „investorem strany“ fyzická nebo právnická osoba strany, jež usiluje o usazení finanční instituce na území druhé strany nebo toto usazení provádí či provedla;

g) „právníckou osobou strany“:

i) za Evropskou unii: právnická osoba založená nebo organizovaná podle práva Evropské unie nebo alespoň jednoho z jejích členských států a zapojená do podstatných obchodních operací¹ na území Evropské unie a

ii) za Chile: právnická osoba založená nebo organizovaná podle právních předpisů Chile a zapojená do podstatných obchodních operací na území Chile;

h) „novou finanční službou“ služba finanční povahy včetně služeb vztahujících se ke stávajícím nebo novým produktům nebo způsobu, jakým se daný produkt dodává, která není poskytována žádným poskytovatelem finančních služeb na území strany, ale je poskytována na území druhé strany;

i) „veřejným subjektem“:

i) vláda, centrální banka nebo měnový orgán strany nebo jakýkoli subjekt vlastněný nebo kontrolovaný stranou, který se především zabývá výkonem veřejných funkcí nebo činností pro veřejné účely; tento pojem nezahrnuje subjekt, který se především zabývá dodáváním finančních služeb na obchodním základě, nebo

ii) soukromý subjekt vykonávající funkce, které obvykle vykonává centrální banka nebo měnový orgán při výkonu těchto funkcí, a

¹ V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Evropská unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu popsany v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“.

- j) „samosprávnou organizací“ nevládní subjekt, včetně burzy či trhu cenných papírů nebo futures, clearingové agentury nebo případně jakékoli jiné organizace či sdružení vykonávajících regulaci poskytovatelů finančních služeb nebo finančních institucí či dohled nad nimi na základě stanov či pověření ústředního, regionálního nebo místního orgánu veřejné správy či samosprávy.

ČLÁNEK 18.3

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne investorům finančních institucí druhé strany a zahrnutým podnikům, jež jsou finančními institucemi, pokud jde o usazení, zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje v obdobných situacích¹ svým vlastním investorům finančních institucí a jejich podnikům, které jsou finančními institucemi.
2. Každá strana poskytne investorům finančních institucí druhé strany a zahrnutým podnikům, jež jsou finančními institucemi, pokud jde o provoz, zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje v obdobných situacích² svým vlastním investorům finančních institucí a jejich podnikům, které jsou finančními institucemi.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

3. Zacházením poskytnutým stranou podle odstavců 1 a 2 se rozumí:
- a) pokud jde o chilskou regionální nebo místní státní správu, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto úrovní správy investorům do finančních institucí Chile a jejich podnikům, jež jsou finančními institucemi, na jeho území;
 - b) pokud jde o veřejnou správu členského státu, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto veřejnou správou investorům do finančních institucí tohoto členského státu a jejich podnikům, jež jsou finančními institucemi, na jeho území¹.

ČLÁNEK 18.4

Zadávání veřejných zakázek

1. Každá strana zajistí, aby finančním institucím druhé strany usazeným na jejím území bylo poskytnuto zacházení, které není méně příznivé než zacházení poskytované v obdobných situacích jejím vlastním finančním institucím, pokud jde o jakékoli opatření týkající se nákupu zboží nebo služeb zadavatelem pro veřejné účely.
2. Na uplatňování povinnosti národního zacházení stanovené v tomto článku se nadále vztahují bezpečnostní výjimky a obecné výjimky stanovené v článku 21.3.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení poskytované veřejnou správou členského státu nebo v členském státě zahrnuje případně regionální a místní úroveň správy.

ČLÁNEK 18.5

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne investorům finančních institucí druhé strany a zahrnutým podnikům, jež jsou finančními institucemi, pokud jde o usazení, zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje v obdobných situacích¹ investorům finančních institucí třetí země a jejich podnikům, které jsou finančními institucemi.
2. Každá strana poskytne investorům finančních institucí druhé strany a zahrnutým podnikům, jež jsou finančními institucemi, pokud jde o provoz, zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje v obdobných situacích² investorům finančních institucí třetí země a jejich podnikům, které jsou finančními institucemi.
3. Odstavce 1 a 2 nelze vykládat tak, že ukládají straně povinnost rozšířit na investory finančních institucí druhé strany nebo na jejich zahrnuté podniky, jež jsou finančními institucemi, výhodu jakéhokoli zacházení vyplývajícího z opatření zajišťujících uznání norem, včetně norem nebo kritérií pro povolení, udělování licencí nebo osvědčení fyzické osoby nebo podniku k výkonu hospodářské činnosti, ani omezující opatření.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že stanovit, zda je zacházení poskytováno v „obdobných situacích“, vyžaduje analýzu případ od případu založenou na faktech a závisí na celkovém posouzení situací.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení uvedené v odstavcích 1 a 2 nezahrnuje postupy nebo mechanismy řešení investičních sporů stanovené v jiných mezinárodních investičních smlouvách nebo obchodních dohodách. Hmotněprávní ustanovení v jiných mezinárodních investičních smlouvách nebo obchodních dohodách nezakládají sama o sobě „zacházení“ uvedené v odstavcích 1 a 2, a nemohou tudíž vést k porušení tohoto článku v případě neexistence opatření přijatých nebo zachovávaných stranou. Opatření strany uplatňovaná podle takových hmotněprávních ustanovení mohou představovat „zacházení“ podle tohoto článku, a vést tak k porušení tohoto článku.

ČLÁNEK 18.6

Přístup na trh

1. V odvětvích nebo pododvětvích uvedených v seznamu v oddíle B dodatků 18-1 a 18-2, v nichž jsou přijaty závazky týkající se přístupu na trh, strana nepřijme ani nezachová opatření na základě svého územního členění ani pro celé své území, pokud jde o přístup finančních institucí investory druhé strany na trh prostřednictvím usazení nebo provozování činnosti, která:
 - a) omezují počet finančních institucí, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních poskytovatelů služeb nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
 - b) omezují celkovou hodnotu transakcí finančních služeb nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavkem na test ekonomické potřeby;

- c) omezují celkový počet operací finančních služeb nebo celkového množství produkce finančních služeb vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
- d) omezují celkový počet fyzických osob, jež mohou být zaměstnány v určitém odvětví finančních služeb nebo jež může zaměstnat finanční instituce a které jsou nezbytné pro poskytování určité finanční služby a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby, nebo
- e) omezují či vyžadují specifický druh právní subjektivity nebo společného podniku, jehož prostřednictvím finanční instituce může poskytovat služby.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že tento článek nebrání straně požadovat, aby finanční instituce poskytovala určité finanční služby prostřednictvím různých právnických osob, pokud podle právních předpisů této strany nemůže být plný rozsah finančních služeb poskytovaných finanční institucí nabízen prostřednictvím jediného subjektu.

ČLÁNEK 18.7

Přeshraniční poskytování finančních služeb

1. Články 11.4, 11.5, 11.6 a 11.7 jsou začleněny do této kapitoly a jsou její součástí a vztahují se na opatření týkající se poskytovatelů přeshraničních finančních služeb poskytujících finanční služby uvedené v oddílech A dodatků 18-1 a 18-2.

2. Strana povolí osobám usazeným na jejím území a svým fyzickým osobám bez ohledu na to, kde se nacházejí, nakupovat finanční služby od poskytovatelů přeshraničních finančních služeb z druhé strany usazených na území druhé strany. Tato povinnost od strany nevyžaduje, aby na svém území takovým poskytovatelům povolila podnikat nebo nabízet služby. Strana může definovat „podnikání“ a „nabídky“ pro účely této povinnosti za předpokladu, že tyto definice nejsou v rozporu s odstavcem 1 tohoto článku.

3. Aniž jsou dotčeny ostatní způsoby obezřetnostní regulace přeshraničního obchodu s finančními službami, může strana požadovat registraci nebo povolení poskytovatelů přeshraničních finančních služeb druhé strany a registraci nebo povolení finančních nástrojů.

ČLÁNEK 18.8

Vrcholné vedení a správní rady

Žádná ze stran nevyžaduje, aby finanční instituce druhé strany, která je usazena na jejím území, jmenovala fyzické osoby určité státní příslušnosti jako členy správních rad nebo na pozici vrcholného vedení, jako jsou výkonní nebo vedoucí pracovníci.

ČLÁNEK 18.9

Výkonnostní požadavky

1. V souvislosti s usazením nebo provozováním jakékoli finanční instituce strany nebo třetí země na jejím území tato strana neuloží ani nevynucuje žádný požadavek ani nevynucuje žádný závazek:

- a) vyvážet stanovenou míru nebo procentní podíl zboží či služeb;
- b) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- c) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území nebo nakupovat zboží či služby od fyzických osob či podniků na svém území;
- d) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovou finanční institucí;
- e) omezit na svém území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovou finanční institucí jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jeho vývozu nebo devizové příjmy;
- f) převádět technologie, výrobní proces nebo jiné duševní vlastnictví fyzické osobě nebo podniku na jejím území;
- g) dodávat výhradně z území této strany zboží, které vyrábí, nebo služby, které poskytuje, na určitý regionální nebo světový trh;

- h) umístit ústředí této finanční instituce pro určitou oblast světa, která je širší než území strany, nebo světový trh na jejím území;
- i) najmout stanovený počet nebo procentní podíl jejích státních příslušníků nebo
- j) omezit vývoz nebo prodej na vývoz.

2. Strana nepodmíní poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním finanční instituce strany nebo třetí země na svém území dodržováním jakéhokoli z následujících požadavků:

- a) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- b) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území nebo nakupovat zboží či služby od fyzických osob či podniků na svém území;
- c) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovou finanční institucí;
- d) omezit na svém území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovou finanční institucí jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jeho vývozu nebo devizové příjmy nebo
- e) omezit vývoz nebo prodej na vývoz.

3. Odstavec 2 nelze vykládat tak, že některé ze stran brání, aby podmínila poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním finanční instituce na svém území investorem strany nebo třetí země dodržováním požadavku umístit na její území výrobu nebo na jejím území poskytovat službu, vzdělávat nebo zaměstnávat pracovníky, postavit nebo rozšířit určité zařízení nebo provádět výzkum a vývoj.
4. Ustanovení odst. 1 písm. f) se nepoužije, pokud:
- a) některá ze stran povoluje užití práva duševního vlastnictví v souladu s články 31 nebo 31*bis* Dohody TRIPS nebo přijme či ponechá v platnosti opatření vyžadující zpřístupnění údajů nebo vyhrazených informací, jež spadají do oblasti působnosti čl. 39 odst. 3 Dohody TRIPS a jsou s ním v souladu, nebo
 - b) požadavek je uložen nebo závazek vymáhán soudem, správním tribunálem nebo orgánem pro hospodářskou soutěž za účelem nápravy praktiky, o níž bylo po soudním nebo správním řízení rozhodnuto, že představuje porušení právních předpisů strany v oblasti hospodářské soutěže.
5. Ustanovení odst. 1 písm. a), b) a c) a odst. 2 písm. a) a b) se nevztahují na kvalifikační požadavky na zboží nebo služby, pokud jde o účast v programech na podporu vývozu a programech zahraniční pomoci.
6. Ustanovení odst. 2 písm. a) a b) se nepoužijí na požadavky uložené dovážející stranou na obsah zboží nutný k tomu, aby se na zboží mohlo vztahovat preferenční sazební zacházení nebo preferenční kvóty.

7. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že tento článek nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze stran povolila poskytování určité služby na přeshraničním základě, pokud tato strana přijme nebo ponechá v platnosti omezení nebo zákazy týkající se takového poskytování služeb, které jsou v souladu s výhradami, podmínkami nebo kvalifikacemi stanovenými pro odvětví, pododvětví nebo činnost uvedené v příloze 18.

8. Tímto článkem nejsou dotčeny závazky strany podle Dohody o WTO.

ČLÁNEK 18.10

Nesouladná opatření

1. Články 18.3, 18.5, 18.7, 18.8 a 18.9 se nevztahují na:

a) stávající nesouladná opatření strany, jež zachovávají:

i) v případě Evropské unie:

A) Evropská unie, jak je stanoveno v oddíle C dodatku 18-1;

B) ústřední orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v oddíle C dodatku 18-1;

C) regionální orgány veřejné správy členského státu, jak je stanoveno v oddíle C dodatku 18-1, nebo

D) místní orgány veřejné správy a

ii) v případě Chile:

A) ústřední orgány veřejné správy, jak je stanoveno v oddíle C dodatku 18-2;

B) regionální orgány veřejné správy, jak je stanoveno v oddíle C dodatku 18-2, nebo

C) místní orgány veřejné správy ;

b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce nebo

c) změnu nesouladného opatření uvedeného v písmeni a) tohoto odstavce v rozsahu, v jakém tato změna nesnižuje míru souladu opatření, který existoval bezprostředně před touto změnou, s články 18.3, 18.5, 18.7, 18.8 nebo 18.9.

2. Články 18.3, 18.5, 18.7, 18.8 a 18.9 se nevztahují na žádná opatření strany týkající se odvětví, pododvětví nebo činností, jak jsou uvedeny touto stranou v oddíle D dodatků 18-1 a 18-2.

3. Strana nesmí na základě žádného opatření přijatého po dni vstupu této dohody v platnost a zahrnutého do oddíl D dodatků 18-1 nebo 18-2 vyžadovat od investora druhé strany z důvodu jeho státní příslušnosti, aby prodal nebo jinak zcizil finanční instituci existující v okamžiku, kdy opatření nabude účinku.

4. Článek 18.6 se nevztahuje na žádná opatření strany týkající se odvětví, pododvětví nebo činností, jak jsou uvedeny touto stranou v oddíle B dodatků 18-1 nebo 18-2.

5. Pokud některá ze stran vznesla výhradu k článkům 10.6, 10.8, 10.9, 10.10, 11.4 nebo 11.5 v příloze 10-A nebo 10-B, představuje tato výhrada rovněž výhradu k článkům 18.3, 18.5, 18.7, 18.8 nebo 18.9, pokud se na opatření, odvětví, pododvětví nebo činnost uvedenou ve výhradě vztahuje tato kapitola.

ČLÁNEK 18.11

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Žádné ustanovení této dohody nebrání straně, aby přijala nebo zachovala opatření z obezřetnostních důvodů, jako je:

- a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost, nebo
- b) zajištění integrity a stability finančního systému této strany.

2. V případech, kdy tato opatření nejsou v souladu s ustanoveními této dohody, nesmí být používána jako prostředek, jak se vyhnout závazkům či povinnostem strany vyplývajícím z této dohody.

ČLÁNEK 18.12

Zacházení s informacemi

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze stran zveřejnit informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo vlastnické informace v držení veřejných subjektů.

ČLÁNEK 18.13

Domácí regulace a transparentnost

1. Kapitola 13, s výjimkou čl. 13.1 odst. 5 písm. c) až f), a kapitola 29 se nevztahují na opatření strany v oblasti působnosti této kapitoly.
2. Každá strana v mezích proveditelnosti a v souladu se svým právním systémem pro přijímání opatření:
 - a) předem zveřejní:
 - i) obecně použitelné právní předpisy, které navrhuje pro přijetí v souvislosti se záležitostmi spadajícími do oblasti působnosti této kapitoly, nebo
 - ii) dokumenty, které poskytují dostatečné podrobnosti o těchto možných nových právních předpisech, aby zúčastněné osoby a druhá strana mohly posoudit, zda a jak by mohly být jejich zájmy významně dotčeny;

- b) poskytne zainteresovaným osobám a druhé straně přiměřenou příležitost vyjádřit se k veškerým navrhovaným právním předpisům nebo dokumentům zveřejněným podle písmene a);
- c) zváží veškeré připomínky předložené v souladu s písmenem b) a
- d) poskytne přiměřenou dobu mezi zveřejněním jakýchkoli právních předpisů podle písm. a) bodu i) a dnem, kdy je poskytovatelé finančních služeb musí dodržovat.

3. Tento článek se vztahuje na opatření strany týkající se licenčních požadavků a postupů a kvalifikačních požadavků a postupů a použije se pouze v odvětvích, pro něž strana přijala specifické závazky podle této kapitoly, a v rozsahu, v jakém se tyto specifické závazky uplatňují.

4. Pokud strana přijme nebo zachová opatření týkající se povolení k poskytování finanční služby, zajistí, aby:

- a) tato opatření byla založena na objektivních a transparentních kritériích¹;
- b) povolovací postupy byly nestranné a vhodné k tomu, aby žadatelé prokázali, zda splňují požadavky, pokud takové požadavky existují, a
- c) povolovací postupy samotné neoprávněně nebránily splnění požadavků.

¹ Tato kritéria mohou mimo jiné zahrnovat způsobilost a schopnost poskytovat službu, včetně schopnosti tak činit způsobem, který je v souladu s regulačními požadavky strany. Příslušné orgány mohou posoudit váhu přidělenou každému kritériu.

5. Pokud strana požaduje povolení¹ k poskytování finanční služby, neprodleně zveřejní nebo jinak poskytne informace nezbytné k tomu, aby žadatel splnil požadavky a postupy pro získání, zachování, změnu a obnovení takového povolení. Tyto informace zahrnují mimo jiné:

- a) požadavky a postupy pro získání, zachování, změnu a obnovení takového povolení;
- b) kontaktní údaje příslušných orgánů;
- c) postupy pro odvolání nebo přezkum rozhodnutí týkajících se žádostí;
- d) postupy pro sledování nebo vymáhání dodržování podmínek licencí a kvalifikací a
- e) možnosti zapojení veřejnosti, například prostřednictvím slyšení nebo připomínek.

6. Pokud strana požaduje povolení k poskytování finanční služby, příslušné orgány této strany:

- a) pokud je to proveditelné, umožní žadateli, aby podal žádost kdykoli v průběhu roku²;

¹ Pro účely této kapitoly se „povolením“ rozumí povolení k poskytování finanční služby vyplývající z postupu, který musí žadatel dodržet, aby prokázal splnění licenčních nebo kvalifikačních požadavků.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že příslušné orgány nejsou povinny začít posuzovat žádosti mimo svou úřední pracovní dobu a pracovní dny.

- b) poskytnou přiměřenou lhůtu pro podání žádosti, pokud pro žádosti existují zvláštní lhůty;
- c) zahájí zpracování žádosti bez zbytečného odkladu;
- d) usilují o přijímání žádostí v elektronické podobě za stejných podmínek pravosti jako podání v tištěné podobě a
- e) přijímají namísto originálů dokumentů jejich kopie, které jsou ověřeny v souladu s právními předpisy této strany, ledaže se originály dokumentů požadují v zájmu ochrany integrity povolovacího postupu.

7. Každá strana usiluje o to, aby povolovací postupy a formality byly co nejjednodušší a aby nepřiměřeně neztěžovaly nebo nezpožďovaly poskytování finanční služby.

8. Každá strana se vynasnaží stanovit orientační časový rámec pro zpracování žádosti a na žádost žadatele a bez zbytečného odkladu poskytne informace o stavu žádosti.

9. Považuje-li příslušný orgán žádost za neúplnou pro zpracování podle právních předpisů strany, v přiměřené lhůtě a nakolik je to možné:

- a) informuje žadatele o tom, že žádost je neúplná;
- b) uvede na žádost žadatele další informace potřebné k doplnění žádosti nebo jinak vysvětlí, proč je žádost považována za neúplnou, a

c) poskytne žadateli příležitost¹ předložit další informace nezbytné k doplnění žádosti.

10. Není-li žádný z kroků uvedených v odst. 9 písm. a), b) nebo c) proveditelný, příslušné orgány, je-li žádost zamítnuta z důvodu neúplnosti, zajistí, aby o tom v přiměřené lhůtě informovaly žadatele.

11. Každá ze stran zajistí, aby její příslušné orgány ve vztahu k poplatkům za povolení², které účtují, poskytly žadatelům sazebník poplatků nebo informace o tom, jak jsou výše poplatků stanovovány, a nevyužívaly tyto poplatky k tomu, aby se vyhnuly závazkům nebo povinnostem této strany.

12. Příslušný orgán přijímá své rozhodnutí nezávisle a není odpovědný žádné osobě poskytující služby, pro něž se vyžaduje licence nebo povolení.

13. Každá strana zajistí, aby zpracování žádosti, včetně dosažení konečného rozhodnutí, bylo dokončeno v přiměřené lhůtě ode dne podání úplné žádosti a aby byl žadatel o rozhodnutí týkajícím se žádosti v co největší možné míře informován písemně.

¹ Taková příležitost nevyžaduje, aby příslušný orgán prodloužil lhůtu.

² Poplatky za povolení nezahrnují platby za využívání přírodních zdrojů, aukce, výběrová řízení nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

14. Pokud příslušný orgán žádost zamítne, je o tom žadatel písemně a bez zbytečného odkladu informován, a to buď na vlastní žádost, nebo z podnětu příslušného orgánu. Je-li to proveditelné, je žadatel informován o důvodech rozhodnutí o zamítnutí žádosti a o lhůtě pro odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žadateli by se mělo povolit v přiměřených lhůtách žádost znovu podat.

15. Jsou-li pro povolení vyžadovány zkoušky, příslušný orgán zajistí, aby byly tyto zkoušky organizovány v přiměřeně častých intervalech, a poskytne přiměřenou lhůtu, aby žadatelé mohli požádat o provedení zkoušky.

16. Každá strana zajistí, aby udělené povolení nabylo účinnosti bez zbytečného odkladu v souladu s podmínkami v nich uvedenými.

ČLÁNEK 18.14

Finanční služby nově poskytované na území jedné strany

1. Strana povolí finanční instituci druhé strany, která není pobočkou, poskytovat jakoukoli novou finanční službu, kterou by první strana povolila svým vlastním finančním institucím poskytovat v obdobných situacích v souladu se svými právními předpisy, za předpokladu, že zavedení nových finančních služeb nevyžaduje nové právní předpisy nebo změnu těch stávajících.

2. Strana může stanovit institucionální a právní formu, jejímž prostřednictvím lze nové finanční služby poskytovat, a k jejich poskytování může vyžadovat povolení. Pokud se takové povolení vyžaduje, přijme se rozhodnutí v přiměřené době a toto povolení lze zamítnout pouze z důvodů obezřetnosti.

3. Tento článek nebrání finanční instituci jedné strany, aby požádala druhou stranu o povolení poskytovat finanční službu, která není poskytována na území žádné ze stran. Na tuto žádost se vztahují právní předpisy strany, která obdržela žádost a jež nepodléhá povinnostem stanoveným v tomto článku.

ČLÁNEK 18.15

Samosprávné organizace

Pokud strana požaduje, aby finanční instituce nebo poskytovatel přeshraničních finančních služeb druhé strany byl za účelem poskytování finanční služby na jejím území členem samosprávné organizace, účastnil se jí nebo k ní měl přístup, zajistí tato strana, aby tato samosprávná organizace plnila povinnosti stanovené v článcích 10.6, 10.8, 11.4 a 11.5.

ČLÁNEK 18.16

Platební a zúčtovací systémy

Za podmínek, které odpovídají národnímu zacházení, uděluje každá strana finančním institucím druhé strany, které jsou usazeny na jejím území, přístup k platebním a zúčtovacím systémům, které provozují veřejnoprávní subjekty, a k oficiálním možnostem financování a refinancování, které jsou dostupné v normálním průběhu běžného podnikání. Tento článek neposkytuje přístup k nástrojům věřitele poslední instance působícího u strany.

ČLÁNEK 18.17

Podvýbor pro finanční služby

1. Podvýbor pro finanční služby (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 se skládá ze zástupců stran odpovědných za finanční služby.
2. Podvýbor:
 - a) dohlíží na provádění této kapitoly;
 - b) zváží otázky týkající se finančních služeb, které mu předloží kterákoli strana, a

- c) vede dialog o regulaci odvětví finančních služeb s cílem zlepšit vzájemné znalosti příslušných regulačních systémů stran a spolupracovat při vytváření mezinárodních norem.

ČLÁNEK 18.18

Technické diskuse a konzultace

1. Strana může požádat o technické diskuse a konzultace s druhou stranou, pokud jde o jakoukoli záležitost plynoucí z této dohody, která ovlivňuje finanční služby. Druhá strana tuto žádost s porozuměním posoudí. Strany podávají podvýboru zprávu o výsledcích svých diskusí a konzultací.
2. Každá strana zajistí, aby v rámci těchto technických diskusí a konzultací její delegace zahrnovala úředníky s příslušnými odbornými znalostmi v oblasti finančních služeb.
3. Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že strany zavazuje k tomu, aby:
 - a) se odchýlily od svých příslušných právních předpisů týkajících se sdílení informací mezi finančními regulačními orgány nebo od požadavků dohody nebo ujednání mezi finančními orgány stran nebo
 - b) požadovaly, aby regulační orgány přijaly jakákoli opatření, která by zasahovala do konkrétních záležitostí v oblasti regulace, dohledu, správy nebo vymáhání.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že brání straně, která požaduje informace pro účely dohledu týkající se finanční instituce nacházející se na území druhé strany nebo poskytovatele přeshraničních finančních služeb druhé strany, obrátit se na příslušný regulační orgán druhé strany, aby si tyto informace vyžádala.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti žádné ze stran podle kapitoly 31.

ČLÁNEK 18.19

Řešení sporů

1. Kapitola 31, včetně příloh 31-A a 31-B, se použije na řešení sporů týkajících se uplatňování nebo výkladu této kapitoly ve znění tohoto článku.

2. Kromě požadavků stanovených v článku 31.9 musí mít rozhodci odbornou kvalifikaci nebo zkušenosti v právu nebo praxi v oblasti finančních služeb, což může zahrnovat regulaci finančních institucí, pokud se strany nedohodnou jinak.

3. Podvýbor doporučí Výboru pro obchod sestavit seznam nejméně patnácti osob splňujících požadavky uvedené v odstavci 2, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodců. Výbor pro obchod sestaví tento seznam nejpozději jeden rok ode dne vstupu této dohody v platnost. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Evropské unie;

- b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Chile a
 - c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.
4. V každé části je obsaženo nejméně pět jmen. Výbor pro obchod zajistí, aby byl vždy zajištěn tento minimální počet osob na seznamu.
5. Pro účely této kapitoly nahrazuje seznam uvedený v odstavci 3 tohoto článku seznam vypracovaný podle čl. 31.8 odst. 1.

KAPITOLA 19

DIGITÁLNÍ OBCHOD

ODDÍL A

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 19.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na obchod elektronickými prostředky.
2. Tato kapitola se nepoužije na audiovizuální služby.

ČLÁNEK 19.2

Definice

1. Na tuto kapitolu se vztahují definice uvedené v člancích 10.2 a 11.2.

2. Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, stanoví-li tak právní předpisy strany, která využívá nebo požaduje veřejnou telekomunikační službu pro účely, které nespadají do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;
- b) „přímým marketingovým sdělením“ jakákoli forma obchodní reklamy, jejímž prostřednictvím fyzická nebo právnická osoba sděluje marketingová sdělení přímo koncovým uživatelům prostřednictvím veřejné telekomunikační služby a jež zahrnuje alespoň elektronickou poštu a textové a multimediální zprávy;
- c) „elektronickým ověřováním pravosti“ postup, který umožňuje potvrdit:
 - i) elektronickou identifikaci fyzické nebo právnické osoby nebo
 - ii) původ a integritu dat v elektronické podobě;
- d) „elektronickou pečeti“ data v elektronické podobě používaná právnickou osobou, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena s cílem zaručit jejich původ a integritu;
- e) „elektronickým podpisem“ data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo s nimi logicky spojena a která splňují tyto požadavky:
 - i) používá je fyzická osoba k odsouhlasení dat v elektronické podobě, k nimž se vztahují,
a

- ii) jsou propojena s daty v elektronické podobě, k nimž se vztahují, takovým způsobem, že lze zjistit jakoukoli následnou změnu dat v elektronické podobě;
- f) „elektronickou službou vytvářející důvěru“ elektronická služba spočívající ve vytváření, ověřování a validaci elektronických podpisů, elektronických pečeti, elektronických časových razítek, elektronického doporučeného doručování, autentizace internetových stránek a certifikátů souvisejících s těmito službami;
- g) „koncovým uživatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která používá nebo požaduje veřejnou telekomunikační službu buď jako spotřebitel, nebo stanoví-li tak právní předpisy strany, pro obchodní, podnikatelské nebo profesní účely;
- h) „osobními údaji“ osobní údaje ve smyslu čl. 1.3 písm. u) a
- i) „veřejnou telekomunikační službou“ veřejná telekomunikační služba ve smyslu čl. 16.2 písm. j).

ČLÁNEK 19.3

Právo regulace

Strany opětovně potvrzují právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí, včetně změny klimatu, veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, ochrana soukromí a údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

ČLÁNEK 19.4

Výjimky

Žádné ustanovení této kapitoly nebrání stranám přijmout nebo zachovat opatření v souladu s články 18.11, 32.1 a 32.2 z důvodů veřejného zájmu v nich uvedených.

ODDÍL B

TOKY ÚDAJŮ A OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

ČLÁNEK 19.5

Přeshraniční toky údajů

Strany se zavazují zajistit přeshraniční toky údajů s cílem usnadnit digitální obchod. Za tímto účelem strana neomezí přeshraniční toky údajů mezi stranami tím, že by:

- a) požadovala používání výpočetních zařízení nebo síťových prvků na území této strany ke zpracování, včetně uložení povinnosti používat výpočetní zařízení nebo síťové prvky, které jsou certifikovány nebo schváleny na území této strany;
- b) požadovala lokalizaci údajů na území této strany za účelem jejich uložení nebo zpracování;
- c) zakazovala ukládání nebo zpracování na území druhé strany nebo

- d) podmiňovala přeshraniční přenos údajů používáním výpočetních zařízení nebo síťových prvků na území této strany nebo požadavky na lokalizaci na území této strany.

ČLÁNEK 19.6

Ochrana osobních údajů a soukromí

1. Každá strana uznává, že ochrana osobních údajů a soukromí je základním právem a že vysoké standardy v tomto ohledu přispívají k důvěře v digitální ekonomiku a k rozvoji obchodu.
2. Každá strana může přijmout a zachovat opatření, která považuje za vhodná k zajištění ochrany osobních údajů a soukromí, včetně přijetí a uplatňování pravidel pro přeshraniční předávání osobních údajů. Žádným ustanovením této dohody není dotčena ochrana osobních údajů a soukromí poskytovaná opatřeními některé ze stran.

ODDÍL C

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 19.7

Clo na elektronický přenos

Strana neuloží cla na elektronické přenosy mezi osobou této strany a osobou druhé strany.

ČLÁNEK 19.8

Nevyžadování předchozího povolení

1. Strana nevyžaduje předchozí povolení pouze z toho důvodu, že služba je poskytována on-line¹, ani nesmí přijmout či zachovat jakýkoli jiný požadavek s rovnocenným účinkem.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání, služby související s hazardními hrami, služby právního zastupování ani na služby notářů nebo rovnocenných povolání v rozsahu, v němž zahrnují přímou a specifickou účast na výkonu veřejné moci.

¹ Služba je poskytována on-line, je-li poskytována elektronickými prostředky a aniž jsou poskytovatel a příjemce služby současně přítomni.

ČLÁNEK 19.9

Uzavírání smluv elektronickou cestou

1. Každá strana zajistí, aby její právní předpisy umožňovaly uzavírání smluv elektronickými prostředky a aby právní požadavky na smluvní postupy nevytvářely překážky pro používání smluv uzavřených elektronickými prostředky ani nevedly k tomu, že tyto smlouvy budou zbaveny právního účinku a platnosti z důvodu uzavření elektronickými prostředky.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na:
 - a) služby rozhlasového a televizního vysílání, hazardních her a právního zastupování;
 - b) služby notářů nebo rovnocenných povolání v rozsahu, v němž zahrnují přímou a specifickou účast na výkonu veřejné moci, a
 - c) smlouvy, které zakládají nebo převádějí práva k nemovitostem, smlouvy, které ze zákona vyžadují účast soudů, orgánů veřejné moci nebo povolání vykonávajících veřejnou moc, záruční smlouvy a finanční kolaterály poskytnuté osobami, které jednají za účelem, který nespadá do jejich obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti, a smlouvy, které se řídí rodinným právem nebo dědickým právem.

ČLÁNEK 19.10

Elektronické služby vytvářející důvěru a elektronické ověřování pravosti

1. Strana neodmítne právní účinek či přípustnost elektronické služby vytvářející důvěru a elektronického ověřování pravosti jako důkazu v soudním nebo správním řízení na základě toho, že je v elektronické podobě.
2. Strana nepřijme ani nezachová opatření, která by:
 - a) zakazovala stranám elektronické transakce, aby pro svoji transakci společně stanovily vhodné metody elektronického ověřování pravosti, nebo
 - b) bránila stranám, aby elektronická transakce mohla soudním či správním orgánům prokázat, že jejich elektronická transakce je v souladu se všemi právními požadavky, pokud jde o elektronické služby vytvářející důvěru a služby elektronického ověřování pravosti.
3. Bez ohledu na odstavec 2 může strana požadovat, aby u určité kategorie elektronických transakcí metoda elektronického ověřování pravosti nebo elektronické služby vytvářející důvěru:
 - a) byla certifikována orgánem akreditovaným v souladu s jejími právními předpisy nebo
 - b) splňovala určité výkonnostní normy, které musí být objektivní, transparentní a nediskriminační a týkají se pouze specifických vlastností dané kategorie elektronických transakcí.

ČLÁNEK 19.11

Důvěra spotřebitelů v on-line prostředí

1. Strany uznávají význam posílení důvěry spotřebitelů v digitální obchod. Každá strana přijme nebo zachová opatření k zajištění účinné ochrany spotřebitelů zapojených do transakcí elektronického obchodu, včetně opatření, která:
 - a) zakazují podvodné a klamavé obchodní praktiky;
 - b) požadují, aby dodavatelé zboží a poskytovatelé služeb jednali v dobré víře a dodržovali poctivé obchodní praktiky, a to i prostřednictvím zákazu účtovat spotřebitelům nevyžádané zboží a služby;
 - c) požadují, aby dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb poskytli spotřebitelům jasné a důkladné informace o své totožnosti a kontaktních údajích¹, jakož i o zboží nebo službách, transakci a příslušných právech spotřebitelů, a
 - d) poskytují spotřebitelům přístup ke zjednání nápravy, aby mohli uplatnit svá práva, včetně práva na nápravu, pokud jsou zboží nebo služby zaplacený a nejsou dodány nebo poskytovány podle dohody.
2. Strany uznávají význam spolupráce mezi svými příslušnými orgány odpovědnými za ochranu spotřebitele nebo jinými příslušnými subjekty, pokud jde o činnosti týkající se elektronického obchodu, s cílem posílit ochranu spotřebitele.

¹ V případě zprostředkujících poskytovatelů služeb to zahrnuje rovněž totožnost a kontaktní údaje skutečného dodavatele zboží nebo služby.

ČLÁNEK 19.12

Nevyžádaná přímá marketingová sdělení

1. Každá strana zajistí, aby koncoví uživatelé byli účinně chráněni před nevyžádanými přímými marketingovými sděleními.
2. Každá strana přijme nebo zachová účinná opatření týkající se nevyžádaných přímých marketingových sdělení, která:
 - a) požadují, aby poskytovatelé nevyžádaných přímých marketingových sdělení zajistili, že příjemci budou schopni zabránit průběžnému přijímání těchto sdělení, nebo
 - b) vyžadují, aby příjemci se zasíláním přímých marketingových sdělení vyjádřili souhlas v souladu s jejími právními předpisy.
3. Každá strana zajistí, aby přímá marketingová sdělení byla jako taková jasně identifikovatelná, jasně uváděla, čím jménem jsou činěna, a aby obsahovala nezbytné informace, které koncovým uživatelům umožní kdykoli požádat o bezplatné ukončení jejich podáváníí.

ČLÁNEK 19.13

Zákaz povinného převodu zdrojového kódu nebo přístupu k němu

1. Žádná se stran nepožaduje předání či zpřístupnění zdrojového kódu softwaru, který vlastní fyzická nebo právnická osoba druhé strany. Tento odstavec se nevztahuje na dobrovolné předání či zpřístupnění zdrojového kódu na komerčním základě osobou druhé strany, například v souvislosti s transakcí v rámci zadávání veřejných zakázek nebo volně sjednanou smlouvou. Nic v tomto odstavci nebrání osobě strany v tom, aby udělila licenci na svůj software zdarma a s otevřeným zdrojovým kódem.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že články 18.11, 32.1 a 32.2 se mohou vztahovat na opatření strany přijatá nebo zachovávaná v souvislosti s certifikačním postupem.
3. Žádné ustanovení tohoto článku nemá vliv na:
 - a) požadavky soudu, správního soudu nebo orgánu pro hospodářskou soutěž s cílem napravit porušení práva v oblasti hospodářské soutěže;
 - b) ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví nebo
 - c) právo strany přijmout opatření v souladu s článkem 21.3.

ČLÁNEK 19.14

Spolupráce v regulačních otázkách týkajících se digitálního obchodu

1. Strany spolupracují prostřednictvím výměny informací o svých příslušných právních předpisech, jakož i o jejich provádění, pokud jde o regulační otázky vyplývající z digitálního obchodu, včetně:
 - a) uznávání a usnadňování interoperabilních přeshraničních elektronických služeb vytvářejících důvěru a elektronického ověřování pravosti;
 - b) zacházení s přímými marketingovými sděleními;
 - c) ochrany spotřebitelů on-line a
 - d) jakýchkoli dalších záležitostí důležitých pro rozvoj digitálního obchodu.
2. Strany vedou dialog založený na výměně informací podle odstavce 1.
3. Tento článek se nevztahuje na pravidla a opatření strany pro ochranu osobních údajů a soukromí, včetně pravidel a opatření týkajících se přeshraničního předávání osobních údajů.

ČLÁNEK 19.15

Přezkum

Na žádost kterékoli ze stran přezkoumá Podvýbor pro služby a investice uvedený v článku 11.10 provádění této kapitoly, zejména s ohledem na příslušné změny ovlivňující digitální obchod, které mohou vyplynout z nových obchodních modelů nebo technologií. Podvýbor pro služby a investice podá zprávu o svých zjištěních a může Výboru pro obchod vydat veškerá nezbytná doporučení.

KAPITOLA 20

POHYB KAPITÁLU, PLATBY A PŘEVODY A DOČASNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 20.1

Cíl a oblast působnosti

Cílem této kapitoly je umožnit volný pohyb kapitálu a plateb souvisejících s transakcemi liberalizovanými podle této části¹.

ČLÁNEK 20.2

Běžný účet

Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, povolí každá strana ve volně směnitelné měně a v souladu s články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu, přijaté v Bretton Woods, New Hampshire dne 22. července 1944, veškeré platby a převody týkající se transakcí na běžném účtu platební bilance, které spadají do oblasti působnosti této dohody.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že na tuto kapitolu se vztahuje příloha 20.

ČLÁNEK 20.3

Pohyb kapitálu

Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, každá strana v souvislosti s transakcemi na kapitálovém a finančním účtu platební bilance povoluje volný pohyb kapitálu za účelem liberalizace investic a jiných transakcí, jak je stanoveno v kapitolách 10, 11 a 18.

ČLÁNEK 20.4

Uplatňování právních předpisů týkajících se pohybu kapitálu, plateb či převodů

1. Články 20.2 a 20.3 nelze vykládat tak, že některé straně brání v uplatňování jejích právních předpisů týkajících se:
 - a) úpadku, platební neschopnosti nebo ochrany práv věřitelů;
 - b) vydávání finančních nástrojů, jako jsou cenné papíry, termínované obchody (futures) nebo deriváty, obchodování nebo podnikání s nimi;
 - c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o pohybu kapitálu, platbách nebo převodech, je-li to nezbytné pro pomoc donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům;
 - d) trestných činů nebo klamavých či podvodných praktik;
 - e) zajištění souladu s příkazy nebo rozsudky v soudním nebo správním řízení nebo

f) systému sociálního zabezpečení, veřejného důchodového systému nebo systému povinného spoření.

2. Právní předpisy uvedené v odstavci 1 se uplatňují spravedlivým a nediskriminačním způsobem, a nikoli způsobem, který by představoval skryté omezení pohybu kapitálu, plateb nebo převodů.

ČLÁNEK 20.5

Dočasná ochranná opatření

Ve výjimečných případech, kdy nastanou nebo hrozí závažné obtíže pro fungování hospodářské a měnové unie Evropské unie, může Evropská unie přijmout nebo zachovat ochranná opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo převodů po dobu nepřesahující šest měsíců. Tato opatření jsou omezena na nezbytně nutnou míru.

ČLÁNEK 20.6

Omezení v případě potíží s platební bilancí a vnějším financováním

1. Má-li některá ze stran vážné potíže s platební bilancí nebo s vnějším financováním nebo jí takové potíže hrozí, může přijmout nebo ponechat v platnosti omezující opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo platebních převodů¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že vážné potíže s platební bilancí a vnější finanční potíže či hrozba takových potíží mohou být mimo jiných faktorů způsobeny vážnými potížemi souvisejícími s měnovou či kurzovou politikou nebo hrozbou takových potíží.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku:

- a) jsou v souladu s použitelnými články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu;
- b) nepřesahují to, co je nezbytné k řešení situace stanovené v odstavci 1 tohoto článku;
- c) jsou dočasná a postupně se ruší podle toho, jak se bude zlepšovat situace uvedená v odstavci 1 tohoto článku;
- d) nepůsobí zbytečnou újmu obchodním, hospodářským a finančním zájmům druhé strany a
- e) nejsou diskriminační ve srovnání s třetími zeměmi v obdobných situacích.

3. V případě obchodu se zbožím může každá strana přijmout nebo ponechat v platnosti omezující opatření v zájmu udržení své vnější finanční pozice nebo platební bilance. Tato opatření musí být v souladu s GATT 1994 a Ujednáním o ustanoveních o platební bilanci Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994.

4. V případě obchodu službami může každá ze stran přijmout nebo ponechat v platnosti omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Tato opatření musí být v souladu s článkem XII GATS.

5. Strana, která přijme nebo zachová opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, o nich neprodleně uvědomí druhou stranu.

6. Pokud jsou omezující opatření přijata nebo zachována podle tohoto článku, zahájí strany neprodleně konzultace v Podvýboru pro služby a investice, ledaže se takové konzultace konají na jiných fórech, jichž jsou obě strany členy. V rámci konzultací se posuzují potíže s platební bilancí nebo vnějším financováním, které vedly k přijetí příslušných opatření, přičemž se mimo jiné přihlíží k těmto faktorům:

- a) povaha a rozsah potíží;
- b) vnější hospodářské a obchodní prostředí a
- c) dostupná alternativní nápravná opatření.

7. V rámci konzultací podle odstavce 6 se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavci 1 a 2. Tyto konzultace budou vycházet ze všech dostupných relevantních zjištění statistické či faktické povahy předložených Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a v závěrech se zohlední hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené strany provedené MMF.

KAPITOLA 21

ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

ČLÁNEK 21.1

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 21-A a 21-B se rozumí:

- a) „komerčním zbožím či službami“ typ zboží nebo služeb, které se běžně prodávají nebo nabízejí na obchodním trhu nebo které obvykle kupují nestátní odběratelé k nestátním účelům;
- b) „stavebními službami“ služby, jejichž cílem je jakákoli realizace inženýrských staveb nebo stavebních prací jakýmkoli prostředky na základě oddílu 51 CPC;
- c) „elektronickou aukcí“ opakující se postup, při němž dodavatelé využívají elektronických prostředků pro prezentaci nových cen, nebo nových hodnot pro kvantifikovatelné necenové prvky nabídek, které souvisejí s hodnotícími kritérii, nebo pro prezentaci obojího, a jenž umožňuje řazení a přetřezování nabídek;
- d) slovy „písemně“ nebo „písemný“ jakékoli slovní nebo číselné vyjádření, které lze číst, reprodukovat a posléze sdělovat; jednat se může i o elektronicky předávané nebo uchovávané informace;

- e) „omezeným zadávacím řízením“ řízení, ve kterém zadavatel kontaktuje jednoho nebo více dodavatelů dle svého výběru;
- f) „opatřením“ jakýkoli právní předpis, postup, správní směrnice či praxe nebo jakýkoli jiný krok zadavatele ve vztahu k zahrnuté veřejné zakázce;
- g) „stálým seznamem“ seznam dodavatelů, kteří podle zadavatele splňují podmínky pro zařazení na tento seznam, a který zadavatel zamýšlí využít více než jednou;
- h) „oznámením zamýšlené veřejné zakázky“ oznámení zveřejněné zadavatelem vyzývající zainteresované dodavatele k podání žádosti o účast, k předložení nabídky, nebo k obojímu;
- i) „kompenzací“ jakákoli podmínka nebo opatření, které se využívají k podpoře místního rozvoje nebo ke zlepšení platební bilance strany, jako je použití vnitrostátního obsahu, udělování licencí na technologii, investiční požadavky, výměnný obchod nebo podobná opatření či požadavky;
- j) „otevřeným nabídkovým řízením“ řízení, při němž může nabídku předložit jakýkoli zainteresovaný dodavatel;
- k) „zadavatelem“ subjekt uvedený v oddílech A, B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B;
- l) „kvalifikovaným dodavatelem“ dodavatel, jehož zadavatel uznává jako splňujícího podmínky účasti;
- m) „výběrovým nabídkovým řízením“ řízení, v němž zadavatel vyzve k předložení nabídky pouze kvalifikované dodavatele;

- n) „službami“ i stavební práce, není-li uvedeno jinak;
- o) „normou“ dokument schválený uznaným orgánem, který nabízí pro obecné a opakované použití pravidla, pokyny nebo charakteristiky výrobků či služeb nebo k nim se vztahující postupy a výrobní metody, jejichž dodržování není závazné; může rovněž zahrnovat či se výhradně týkat požadavků na terminologii, symboly, balení, označování či značení platných pro zboží, službu, postup či výrobní metodu;
- p) „dodavatelem“ osoba nebo skupina osob, která poskytuje nebo by mohla poskytovat zboží či služby, a
- q) „technickou specifikací“ požadavek nabídkového řízení, který:
- i) stanoví vlastnosti:
 - A) zboží, jež má být pořízeno, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti a rozměrů nebo postupů a metod jeho výroby, nebo
 - B) služeb, jež mají být pořízeny, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti nebo postupů a metod jejich poskytování, nebo
 - ii) se zabývá terminologií, symboly, požadavky na balení, značení nebo označování, jež se týkají zboží či služby.

ČLÁNEK 21.2

Oblast působnosti a rozsah

1. Tato kapitola se vztahuje na jakékoli opatření týkající se zahrnutých veřejných zakázek bez ohledu na to, zda se uskutečňuje výhradně nebo částečně elektronickými prostředky.
2. Pro účely této kapitoly se „zahrnutou veřejnou zakázkou“ rozumí zakázka pro státní účely:
 - a) na pořízení zboží, služeb nebo jejich kombinace:
 - i) jak je uvedeno v příloze 21-A nebo 21-B, a
 - ii) za účelem jiným, než je komerční prodej či další prodej nebo za účelem použití ve výrobě nebo při dodávce zboží či poskytnutí služby na komerční prodej či další prodej;
 - b) zadávaná jakýmkoli smluvními prostředky včetně koupě, koupě na splátky, pronájmu či nájmu s právem následné koupě nebo bez něj;
 - c) jejíž hodnota odhadovaná v souladu s odstavci 6 až 8 tohoto článku se v době zveřejnění oznámení v souladu s článkem 21.6 rovná příslušné prahové hodnotě stanovené v příloze 21-A nebo 21-B nebo ji překračuje;
 - d) vypsána zadavatelem a

- e) která není jinak vyloučena podle odstavce 3 tohoto článku nebo podle přílohy 21-A nebo 21-B.
3. Není-li v příloze 21-A nebo 21-B stanoveno jinak, nevztahuje se tato kapitola na:
- a) nabývání nebo pronájem pozemků, stávajících budov nebo jiných nemovitostí nebo práv k nim;
 - b) mimosmluvní ujednání nebo jakoukoli formu pomoci, kterou strany poskytují, včetně dohod o spolupráci, grantů, půjček, subvencí, kapitálových injekcí, záruk a daňových pobídek;
 - c) pořizování nebo získávání služeb finančních agentur nebo depozitních služeb, konkurzních služeb a služeb řízení pro regulované finanční instituce nebo služeb souvisejících s prodejem, zpětným odkupem a distribucí veřejného dluhu, včetně půjček a vládních dluhopisů, směnek a jiných cenných papírů;
 - d) smlouvy na zajišťování veřejné zaměstnanosti;
 - e) veřejné zakázky udílené:
 - i) za konkrétním účelem poskytování mezinárodní pomoci, včetně rozvojové pomoci;
 - ii) v rámci konkrétního postupu nebo podmínky mezinárodní dohody o rozmisťování vojsk nebo o společném provádění projektu stranami nebo

iii) podle zvláštního postupu nebo podmínky mezinárodní organizace nebo financované mezinárodními granty, půjčkami nebo jinou pomocí, kde by platný postup nebo podmínka byly v rozporu s touto kapitolou, nebo

f) finanční služby.

4. Tato kapitola se použije na všechny zakázky, na něž se vztahují přílohy 21-A nebo 21-B, v nichž jsou závazky každé strany stanoveny takto:

- a) v oddíle A přílohy 21-A a 21-B ústřední orgány státní správy, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;
- b) v oddíle B přílohy 21-A a 21-B orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;
- c) v oddíle C přílohy 21-A a 21-B všechny ostatní orgány, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;
- d) v oddíle D příloh 21-A a 21-B zboží, na které se vztahuje tato kapitola;
- e) v oddíle E příloh 21-A a 21-B služby, jiné než stavební, na něž se vztahuje tato kapitola;
- f) v oddíle F příloh 21-A a 21-B stavební služby, na které se vztahuje tato kapitola;
- g) v oddíle G příloh 21-A a 21-B koncese na stavební práce, na které se vztahuje tato kapitola;

- h) v oddíle H příloh 21-A a 21-B veškeré obecné poznámky;
- i) v oddíle I příloh 21-A a 21-B sdělovací prostředky, v nichž strana zveřejňuje svá oznámení o veřejných zakázkách, oznámení o zadání zakázky a další informace týkající se jejího systému veřejných zakázek, jak je stanoveno v této kapitole;
- j) v oddíle J přílohy 21-B přepočítací koeficient, který se použije pro prahové hodnoty.

5. Pokud zadavatel v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou požádá osoby, které nejsou uvedeny v příloze 21-A nebo 21-B, aby zadávaly zakázky v souladu se zvláštními požadavky, použije se na tyto požadavky obdobně článek 21.4.

6. Při odhadování hodnoty veřejné zakázky za účelem zjištění, zda se jedná o zahrnutou veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatel:

- a) nebude veřejnou zakázku rozdělovat na dílčí zakázky, ani nebude vybírat či používat určitou oceňovací metodu pro odhad její hodnoty s cílem zakázku úplně nebo částečně vyloučit z působnosti této kapitoly, a
- b) uvede odhadovanou maximální celkovou hodnotu zakázky za celou dobu jejího trvání, bez ohledu na to, zda bude zadána jednomu či více dodavatelům, přičemž zohlední všechny formy odměňování, včetně:
 - i) prémie, honorářů, provizí a úroků a
 - ii) pokud zakázka stanoví možnost opcí, celkové hodnoty těchto opcí.

7. Pokud je při jediném požadavku na zakázku zadáno více zakázek nebo je zadána zakázka v samostatných částech (dále jen „opakované zakázky“), základem pro výpočet odhadované maximální celkové hodnoty je buď:

- a) hodnota opakujících se zakázek na zboží nebo služby téhož druhu zadáných během předcházejících dvanácti měsíců nebo předcházejícího rozpočtového roku zadavatele, přičemž tato hodnota je pokud možno upravena s ohledem na očekávané změny množství či hodnoty zboží nebo služeb pořizovaných v následujících dvanácti měsících, nebo
- b) odhadovaná hodnota opakujících se zakázek na zboží nebo služby téhož druhu, jež mají být zadány během dvanácti měsíců, které následují po zadání první zakázky, či v rozpočtovém roce zadavatele.

8. V případě zakázky zadávané prostřednictvím koupě na splátky, pronájmu či nájmu zboží nebo služeb nebo zakázky, jejíž celková cena není stanovena, je základem pro ocenění:

- a) v případě smlouvy na dobu určitou:
 - i) je-li doba trvání smlouvy kratší či rovna dvanácti měsícům, celková odhadovaná maximální hodnota zakázky po dobu jejího trvání;
 - ii) přesahuje-li doba trvání smlouvy dvanáct měsíců, celková odhadovaná maximální hodnota včetně odhadované zůstatkové hodnoty;
- b) v případě zakázek na dobu neurčitou odhadovaná měsíční splátka vynásobená 48;
- c) není-li jisté, zda se jedná o smlouvu na dobu určitou, použije se písmeno b).

ČLÁNEK 21.3

Bezpečnost a obecné výjimky

1. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že některé straně brání učinit opatření nebo nezveřejnit informace, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů týkajících se státních zakázek na zbraně, střelivo či válečný materiál nebo státních zakázek, jež jsou nepostradatelné pro národní bezpečnost nebo pro účely obrany státu.
2. S výhradou požadavku, aby taková opatření nebyla uplatňována způsobem, který by vedl ke svévolné nebo neoprávněné diskriminaci stran, pokud převládají stejné podmínky, nebo ke skrytým omezením mezinárodního obchodu, se nic v této kapitole nevykládá tak, že by bránilo kterékoli straně ukládat nebo prosazovat opatření, jež:
 - a) jsou nutná k ochraně veřejné mravnosti, pořádku nebo bezpečnosti;
 - b) jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
 - c) jsou nutná k ochraně duševního vlastnictví nebo
 - d) se vztahují ke zboží nebo službám osob se zdravotním postižením, dobročinných institucí nebo vytvořeným prací vězňů.
3. Strany si jsou vědomy toho, že odst. 2 písm. b) zahrnuje opatření na ochranu životního prostředí nezbytná pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin.

ČLÁNEK 21.4

Obecné zásady

Zákaz diskriminace

1. V případě jakýchkoli opatření týkajících se zahrnutých veřejných zakázek poskytne každá strana, včetně jejích zadavatelů, u zboží a služeb druhé strany a u dodavatelů druhé strany nabízejících zboží nebo služby z kterékoli strany okamžitě a bezpodmínečně zacházení, které není méně příznivé, než jaké strana, včetně jejích zadavatelů, poskytuje u svého vlastního zboží, služeb a dodavatelů.
2. V případě jakýchkoli opatření týkajících se zahrnuté veřejné zakázky nesmí žádná strana včetně jejích zadavatelů:
 - a) zacházet s dodavatelem usazeným na jejím území méně příznivě než s jiným dodavatelem usazeným na jejím území na základě míry zahraniční příslušnosti nebo vlastnictví nebo
 - b) diskriminovat dodavatele usazeného na jejím území na základě toho, že zboží nebo služby, které pro určitou veřejnou zakázku nabízí, jsou zbožím nebo službami druhé strany.

Použití elektronických prostředků

3. Strany zajistí, aby veškerá komunikace a výměna informací v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou byla prováděna elektronickými prostředky, včetně zveřejňování informací o veřejných zakázkách, oznámení a zadávací dokumentace a přijímání nabídek. Při zadávání zahrnuté veřejné zakázky elektronickými prostředky musí zadavatel:

- a) zajistit, aby byla veřejná zakázka zadána s použitím takových informačních technologií a softwaru (včetně technologií a softwaru pro ověřování pravosti a kódování informací), které jsou obecně dostupné a interoperabilní s ostatními běžně dostupnými IT a softwarovými produkty;
- b) stanovit a udržovat mechanismy, které zajišťují integritu žádostí o účast a integritu nabídek, včetně registrace času přijetí a také prevence neoprávněného přístupu, a
- c) používat elektronické informační a komunikační prostředky pro uveřejňování oznámení a zadávací dokumentace v zadávacích řízeních a v nejširším možném rozsahu pro podávání nabídek.

Provádění nabídkového řízení

4. Zadavatel zadává zahrnuté veřejné zakázky transparentním a nestranným způsobem, který:
- a) je v souladu s touto kapitolou, s využitím metod, jako je otevřené zadávací řízení, výběrové zadávací řízení a omezené zadávací řízení, a

- b) předchází střetům zájmů a korupčním praktikám v souladu s příslušnými právními předpisy.

Pravidla původu

5. Pro účely zadávání veřejných zakázek, na něž se vztahuje tato kapitola, strana nepoužije pravidla původu na zboží dovážené z druhé strany, která se liší od pravidel původu, která tato strana uplatňuje v běžném obchodním styku na dovoz téhož zboží.

Kompenzace

6. Pokud jde o zahrnuté zakázky, žádná ze stran, včetně jejích zadavatelů, v žádné fázi zadávacího řízení neusiluje o kompenzace, nezohledňuje je, neukládá ani nevymáhá.

Opatření, jež se netýkají pouze veřejných zakázek

7. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na cla a odvody jakéhokoli druhu ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním; způsob výběru takových cel a poplatků; ostatní dovozní předpisy nebo náležitosti a opatření ovlivňující obchod službami, jiná než opatření týkající se zahrnutých veřejných zakázek.

Protikorupční opatření

8. Každá strana zajistí, aby měla k dispozici vhodná opatření k řešení a předcházení korupce ve svých veřejných zakázkách. Taková opatření mohou zahrnovat postupy, jejichž cílem je učinit nezpůsobilé pro účast na veřejných zakázkách strany, a to buď na dobu neurčitou, nebo po stanovenou dobu, dodavatele, u nichž justiční orgány této strany v konečném rozhodnutí rozhodly, že se dopustili uplácení, podvodu nebo jiného protiprávního jednání v souvislosti s veřejnými zakázkami na území této strany. Každá strana rovněž zajistí, aby zavedla politiky a postupy pro co největší odstranění nebo řešení jakéhokoli možného střetu zájmů osob, které jsou zapojeny do zadávání veřejných zakázek nebo na ně mají vliv.

ČLÁNEK 21.5

Informace o systému zadávání zakázek

1. Každá strana:

- a) neprodleně uveřejní každý právní předpis, soudní rozhodnutí, obecně závazné správní opatření a standardní smluvní doložky, které jsou stanoveny právním předpisem a jsou začleněny v podobě odkazu do oznámení nebo zadávací dokumentace a do postupu vztahujícího se k zahrnutým veřejným zakázkám, jakož i veškeré jejich úpravy, a to v příslušných elektronických či tištěných médiích oficiálně určených na národní úrovni, která jsou široce distribuována a jsou veřejnosti snadno dostupná, a
- b) poskytne druhé straně na požádání jejich vysvětlení.

2. V oddíle I přílohy 21-A nebo 21-B jsou obsaženy seznamy:
- a) elektronických nebo tištěných médií, v nichž dotčená strana zveřejňuje informace podle odstavce 1;
 - b) elektronických nebo tištěných médií, v nichž dotčená strana zveřejňuje oznámení vyžadovaná podle článku 21.6, čl. 21.8 odst. 9 a čl. 21.17 odst. 2, a
 - c) internetových adres nebo adres, na nichž dotčená strana zveřejňuje:
 - i) statistické údaje o zakázkách podle čl. 21.17 odst. 4 nebo
 - ii) svá oznámení o zadáných zakázkách podle čl. 21.17 odst. 5.
3. Každá strana neprodleně oznámí podvýboru uvedenému v článku 21.21 jakoukoli změnu informací strany uvedených v oddíle I přílohy 21-A nebo 21-B.

ČLÁNEK 21.6

Oznamování

Oznámení zamýšlené veřejné zakázky

1. U každého zadávacího řízení týkajícího se veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, zadavatel zveřejní oznámení zamýšlené zakázky, s výjimkou okolností uvedených v článku 21.14.

2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, musí každé oznámení zamýšlené veřejné zakázky obsahovat tyto údaje:

- a) jméno a adresu zadavatele a další informace potřebné pro jeho kontaktování a pro získání všech relevantních dokumentů, které se zakázkou souvisejí, případně jejich cenu a platební podmínky;
- b) popis veřejné zakázky, včetně povahy a množství zboží nebo služeb, jež mají být pořízeny, nebo, není-li množství známo, odhadovaného množství;
- c) u opakujících se zakázek pokud možno odhad, kdy budou oznámeny navazující zamýšlené veřejné zakázky;
- d) popis všech možností;
- e) lhůty pro dodání zboží či poskytnutí služeb nebo dobu trvání smlouvy;
- f) metodu zadávání veřejné zakázky, která se použije, a informace o tom, zda se v jejím rámci uplatní jednání či elektronická dražba;
- g) případně adresu a lhůtu pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení;
- h) adresu a lhůtu pro podávání nabídek;

- i) jazyk či jazyky, v nichž mohou být nabídky nebo žádosti o účast podány, pokud mohou být podány v jiném jazyce než v úředním jazyce strany zadavatele;
- j) seznam a stručný popis podmínek účasti dodavatelů, včetně požadavků na specifické dokumenty nebo osvědčení, jež musí dodavatelé v této souvislosti předložit, nejsou-li tyto požadavky uvedeny v zadávací dokumentaci, která je poskytována všem zainteresovaným dodavatelům současně s oznámením zamýšlené veřejné zakázky;
- k) informace o kritériích, která se použijí pro výběr, a o počtu dodavatelů, kteří budou do řízení připuštěni, pokud zadavatel podle čl. 21.8 odst. 5 hodlá do řízení přizvat jen omezený počet vybraných kvalifikovaných dodavatelů, a
- l) údaj, že se na zakázku vztahuje tato kapitola.

Souhrnné oznámení

3. Pro každou zamýšlenou veřejnou zakázku zveřejní zadavatel souhrnné oznámení, které bude dostupné v jednom z úředních jazyků WTO¹ v okamžiku zveřejnění úplného oznámení zamýšlené veřejné zakázky. Souhrnné oznámení musí obsahovat přinejmenším tyto informace:

- a) předmět zakázky;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že úředními jazyky WTO jsou angličtina, španělština a francouzština.

- b) nejzazší lhůtu pro předložení nabídky nebo případně nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast v nabídkovém řízení nebo o zařazení na stálý seznam a
- c) adresu, na níž si lze vyžádat dokumentaci potřebnou k veřejné zakázce.

Oznamování plánovaných veřejných zakázek

4. Zadavatelé se vyzývají, aby v každém finančním roce co nejdříve zveřejnili oznámení o plánovaných veřejných zakázkách (dále jen „oznámení o plánovaných veřejných zakázkách“). Oznámení o plánovaných veřejných zakázkách by mělo obsahovat předmět zakázek a plánované datum uveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky.
5. Zadavatelé uvedení v oddílech B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B mohou využívat oznámení o plánovaných veřejných zakázkách jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že toto oznámení obsahuje všechny informace stanovené v odstavci 2 tohoto článku, které jsou zadavateli dostupné, a také prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli.

Společná pravidla pro oznamování

6. Oznámení zamýšlené veřejné zakázky, souhrnné oznámení a oznámení o plánovaných veřejných zakázkách jsou přímo a bezplatně přístupná elektronicky prostřednictvím jediného přístupového místa na internetu. Oznámení lze kromě toho zveřejňovat také ve vhodném tištěném médiu, které musí být široce distribuováno, a musí být veřejnosti snadno dostupná nejméně do uplynutí lhůty uvedené v oznámení.

Příslušné papírové a elektronické médium je každou stranou uvedeno na seznamu v oddíle I příloh 21-A a 21-B.

7. Bez ohledu na požadavky stanovené v odstavci 6 týkající se přístupnosti oznámení zamýšlené veřejné zakázky, souhrnných oznámení a oznámení plánovaných veřejných zakázek bezplatně elektronickými prostředky prostřednictvím jediného přístupového místa zřídí Chile ode dne vstupu této dohody v platnost a po přechodné období tří let až do úplného zprovoznění jediného přístupového místa jako dočasnou alternativu k jedinému přístupovému místu bránu, která by měla být přístupná bezplatně a měla by poskytovat odkazy na platformy nebo internetové stránky, na nichž jsou oznámení zveřejňována. Brána obsahuje odkazy na nejvýše čtyři internetové stránky, jimiž jsou:

- a) *Mercado público*;
- b) *Ministerio de Obras Públicas*;
- c) *Dirección General de Concesiones* a
- d) *Diario Oficial*.

8. Strany stanoví pravidelný přezkum odstavce 7 tohoto článku, včetně diskuse v rámci podvýboru uvedeného v článku 21.21, zejména o stavu provádění jediného přístupového místa.

ČLÁNEK 21.7

Podmínky účasti

1. Zadavatel omezí veškeré podmínky účasti v nabídkovém řízení na podmínky, které jsou zásadní pro zajištění toho, aby měl dodavatel pro realizaci dané veřejné zakázky právní a finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti.
2. Při stanovování podmínek účasti zadavatel:
 - a) nepodmiňuje účast dodavatele v zadávacím řízení tím, zda mu byla v předchozích zadávacích řízeních zadavatelem strany zadána jedna nebo více zakázek;
 - b) může vyžadovat odpovídající předchozí zkušenosti, pokud jsou zásadní pro splnění podmínek veřejné zakázky, a
 - c) nevyžaduje předchozí zkušenosti na území strany jako podmínku získání zakázky.
3. Při posuzování, zda dodavatel splňuje podmínky účasti, zadavatel:
 - a) hodnotí finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti dodavatele na základě jeho podnikatelských aktivit jak na území strany zadavatele, tak mimo něj, a

b) při posuzování vychází z podmínek, které předem blíže určil v oznámeních či v zadávací dokumentaci.

4. Pokud existují podpůrné důkazy a není-li tento odstavec uplatňován způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami, může strana, včetně jejích zadavatelů, dodavatele vyloučit z důvodů, jako jsou:

a) úpadek;

b) nepravdivá prohlášení;

c) významné či přetrvávající nedostatky při provádění některých podstatných požadavků či povinností podle předchozí smlouvy či smluv;

d) pravomocné rozhodnutí v souvislosti se závažnou trestnou činností nebo se závažnými přestupky;

e) závažná profesní pochybení nebo jednání či opomenutí, která mají nepříznivý dopad na obchodní bezúhonnost dodavatele, nebo

f) neplacení daní.

ČLÁNEK 21.8

Způsobilost dodavatelů

Registrační systémy a kvalifikační postupy

1. Strana, včetně jejích zadavatelů, může spravovat systém registrace dodavatelů, do něhož se dodavatelé, kteří mají zájem, musí zaregistrovat a poskytnout určité informace. V takovém případě strana zajistí, aby dodavatelé, kteří mají zájem, měli přístup k informacím o registračním systému, a to elektronicky, a aby mohli kdykoli požádat o registraci. Příslušný orgán je v přiměřené lhůtě informuje o rozhodnutí o udělení nebo zamítnutí této žádosti. Je-li žádost zamítnuta, musí být rozhodnutí řádně odůvodněno.

2. Každá strana zajistí, aby:

- a) její zadavatelé vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých kvalifikačních postupech, a
- b) pokud její zadavatelé spravují systémy registrace, vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů v těchto systémech.

3. Žádná strana, včetně jejích zadavatelů, nesmí přijmout ani používat systém registrace nebo kvalifikační postup za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro účast dodavatelů druhé strany v jejích zadávacích řízeních.

Výběrové zadávací řízení

4. Pokud zadavatel hodlá využít výběrového zadávacího řízení:

- a) uvede v oznámení zamýšlené veřejné zakázky přinejmenším informace uvedené v čl. 21.6 odst. 2 písm. a), b), f), g), j), k) a l) a vyzve dodavatele k podání žádosti o účast a
- b) poskytne kvalifikovaným dodavatelům do zahájení běhu lhůty pro podávání nabídek přinejmenším informace uvedené v čl. 21.6 odst. 2 písm. c), d), e), h) a i), které oznámí podle čl. 21.12 odst. 3 písm. b).

5. Zadavatel umožní všem kvalifikovaným dodavatelům účastnit se daného zadávacího řízení, ledaže by zadavatel v oznámení zamýšlené veřejné zakázky stanovil jakékoliv omezení počtu dodavatelů, jimž bude dovoleno podat nabídku, a kritéria či odůvodnění pro výběr tohoto omezeného počtu dodavatelů. Výzva k podání nabídky se zasílá takovému počtu dodavatelů, který je nezbytný pro zajištění účinné hospodářské soutěže.

6. Pokud zadávací dokumentace není veřejně přístupná od data uveřejnění oznámení podle odstavce 4, zadavatel zajistí, aby tyto dokumenty byly poskytnuty všem kvalifikovaným dodavatelům vybraným v souladu s odstavcem 5 ve stejnou dobu.

Stálé seznamy

7. Zadavatel může vést stálý seznam dodavatelů, pokud oznámení vyzývající dodavatele, kteří mají zájem, k podání žádosti o zařazení na seznam:

- a) je zveřejňováno každý rok, a
- b) je-li zveřejněno elektronicky, je nepřetržitě k dispozici na vhodném médiu uvedeném v oddíle I příloh 21-A a 21-B.

8. Oznámení uvedené v odstavci 7 zahrnuje:

- a) popis zboží či služeb nebo jejich kategorií, pro něž lze seznam použít;
- b) podmínky účasti, které musí dodavatelé splňovat, aby byli zařazeni na seznam, a způsob, jakým bude zadavatel ověřovat splnění těchto podmínek dodavatelem;
- c) jméno a adresu zadavatele a další údaje potřebné pro jeho kontaktování a pro získání všech relevantních dokumentů, které se seznamem souvisejí;
- d) dobu platnosti seznamu a způsob jeho obnovení nebo ukončení, nebo není-li uvedena doba platnosti, popis způsobu, jakým bude oznámeno, že je používání seznamu ukončeno, a
- e) informaci o tom, že seznam lze použít pro veřejné zakázky, na něž se vztahuje tato kapitola.

9. V případech, kdy je platnost stálého seznamu stanovena na tři roky nebo méně, může zadavatel bez ohledu na ustanovení odstavce 7 zveřejnit oznámení podle odstavce 7 pouze jednou, a sice na začátku doby platnosti seznamu, za předpokladu, že oznámení:

- a) uvádí dobu platnosti a žádná další oznámení již nebudou uveřejněna a
- b) je zveřejněno elektronickými prostředky a je během doby platnosti neustále dostupné.

10. Zadavatel umožní dodavatelům požádat kdykoliv o zařazení na stálý seznam a všechny kvalifikované dodavatele na tento seznam zapíše v přiměřeně krátké době.

11. Pokud dodavatel, který není zařazen na stálý seznam, podá žádost o účast v zadávacím řízení založeném na stálém seznamu a předloží všechny požadované dokumenty ve lhůtě stanovené v čl. 21.12 odst. 2, zadavatel jeho žádost posoudí. Při zvažování zadání dané zakázky nesmí zadavatel vyloučit dodavatele pouze z toho důvodu, že na posouzení žádosti nemá dostatek času, ledaže není ve výjimečných případech kvůli složitosti zakázky schopen dokončit posouzení žádosti ve lhůtě stanovené pro podávání nabídek.

Subjekty uvedené v oddílech B a C přílohy 21-A nebo 21-B

12. Zadavatel uvedený v oddíle B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B může oznámení vyzývající dodavatele k podání žádosti o zařazení na stálý seznam použít jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že:

- a) oznámení je zveřejněno v souladu s odstavcem 7 tohoto článku a obsahuje informace stanovené v odstavci 8 tohoto článku a co nejvíce dostupných informací požadovaných podle čl. 21.6 odst. 2 a sdělení, že se jedná o oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo že pouze dodavatelé na stálém seznamu obdrží další oznámení o vyhlášení zakázky, na něž se vztahuje stálý seznam, a
- b) zadavatel neprodleně poskytne dodavatelům, kteří u něho projeví o danou zakázku zájem, informace, jež jim budou postačovat pro posouzení jejich zájmu o zakázku, včetně všech zbývajících dostupných informací stanovených v čl. 21.6 odst. 2, a to v mezích dostupnosti takových informací.

13. Zadavatel, na něhož se vztahuje oddíl B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B, může dodavateli, který požádal o zařazení na stálý seznam v souladu s odstavcem 10 tohoto článku, umožnit předložení nabídky pro danou zakázku, pokud má zadavatel dostatek času na posouzení, zda tento dodavatel splňuje podmínky účasti.

Informace o rozhodnutích zadavatele

14. Zadavatel neprodleně informuje všechny dodavatele, kteří podají žádost o účast na veřejné zakázce nebo o zařazení na stálý seznam, o svém rozhodnutí ohledně jejich žádostí.

15. Pokud zadavatel zamítne dodavatelovu žádost o účast v zadávacím řízení nebo žádost o zařazení na stálý seznam, přestane dodavatele považovat za kvalifikovaného nebo jej vyškrtně ze stálého seznamu, neprodleně o této skutečnosti dotyčného dodavatele vyrozumí a na jeho žádost mu neprodleně poskytne písemné odůvodnění svého rozhodnutí.

ČLÁNEK 21.9

Technické specifikace

1. Zadavatel nesmí vypracovávat, přijímat ani uplatňovat žádné technické specifikace nebo předepisovat žádný postup pro posuzování shody za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro mezinárodní obchod.
2. Při předepisování technických specifikací pořizovaného zboží nebo služby zadavatel, je-li to vhodné:
 - a) stanoví technické specifikace spíše ve smyslu výkonnostních a funkčních požadavků než vzhledových nebo popisných charakteristik a
 - b) založí technické specifikace na mezinárodních normách, a pokud takové mezinárodní normy neexistují, na vnitrostátních technických předpisech, uznávaných vnitrostátních normách nebo stavebních předpisech.

3. Pokud se v technických specifikacích použijí vzhledové nebo popisné charakteristiky, měl by zadavatel uvést, je-li to vhodné, že bude brát v úvahu nabídky rovnocenného zboží či služeb, které prokazatelně splňují podmínky dané zakázky, a to použitím například slov „nebo rovnocenné“ v zadávací dokumentaci.
4. Zadavatel nesmí v technických specifikacích uvádět požadavek nebo odkaz na určitou ochrannou známku nebo obchodní jméno, patent, autorské právo, průmyslový vzor nebo typ, specifický původ, výrobce nebo dodavatele, pokud existuje jiný dostatečně přesný nebo srozumitelný způsob, jak požadavky na danou zakázku popsat; pokud takový způsob neexistuje, musí zadavatel v zadávací dokumentaci použít například slova „nebo rovnocenný“.
5. Zadavatel nesmí způsobem, který by ve svém důsledku bránil hospodářské soutěži, vyžadovat ani přijímat rady, které by mohly být použity při přípravě nebo přijímání technických specifikací pro určitou zakázku, od osoby, která může mít na zakázce obchodní zájem.
6. Pro upřesnění je třeba uvést, že strana, včetně jejích zadavatelů, může v souladu s tímto článkem vypracovávat, přijímat či uplatňovat technické specifikace s cílem podporovat zachování přírodních zdrojů nebo ochranu životního prostředí.

ČLÁNEK 21.10

Zadávací dokumentace

1. Zadavatel poskytne dodavatelům zadávací dokumentaci, která obsahuje všechny informace potřebné k tomu, aby dodavatelé mohli připravit a předložit odpovídající nabídky. Pokud nebyly tyto údaje poskytnuty již v oznámení zamýšlené veřejné zakázky, musí zadávací dokumentace obsahovat úplné informace:
 - a) o zakázce, včetně povahy a množství pořizovaného zboží či služeb, nebo, není-li toto množství známo, množství odhadovaného, a o veškerých požadavcích, které musí být splněny, včetně jakýchkoli technických specifikací, osvědčení o posouzení shody, plánů, nákrešů nebo instrukčních materiálů;
 - b) o podmínkách účasti dodavatelů, včetně seznamu informací a dokumentů, jež musí dodavatelé předložit v souvislosti s podmínkami účasti;
 - c) pokud není jediným kritériem cena, o všech hodnotících kritériích, která vezme zadavatel při zadávání zakázky v úvahu, a o jejich relativním významu;
 - d) pokud zadavatel provádí zadávací řízení elektronicky, o všech požadavcích na ověřování pravosti a kódování nebo jiných požadavcích souvisejících s elektronickým příjmem informací;
 - e) pokud zadavatel provádí elektronickou aukci, o pravidlech, podle nichž bude aukce probíhat, včetně určení prvků nabídky souvisejících s hodnotícími kritérii;

- f) o datu, čase, místě, případně o osobách, jejichž přítomnost bude povolena, pokud budou nabídky otevírány veřejně;
- g) o všech ostatních podmínkách, včetně platebních podmínek a jakýchkoli omezení prostředků, kterými lze nabídky podávat, například v tištěné formě nebo elektronicky, a
- h) o lhůtách pro dodání zboží či poskytnutí služeb.

2. Při stanovování dne pro dodání pořizovaného zboží nebo poskytnutí pořizovaných služeb vezme zadavatel v úvahu takové faktory, jako je složitost zakázky, předpokládaný rozsah subdodávek nebo reálná doba nezbytná pro výrobu, vyskladnění a přepravu zboží z dodacích míst nebo nezbytná pro poskytnutí služeb.

3. Hodnotící kritéria uvedená v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo zadávací dokumentaci mohou zahrnovat mimo jiné cenu a jiné nákladové faktory, kvalitu, technickou úroveň, vlastnosti z hlediska vlivu na životní prostředí a dodací podmínky.

4. Zadavatel neprodleně:

- a) poskytne zadávací dokumentaci, a zajistí tak, že budou mít zainteresovaní dodavatelé dostatek času k předložení odpovídajících nabídek;
- b) poskytne zadávací dokumentaci na požádání kterémukoli dodavateli, který má zájem, a

- c) odpoví na jakoukoli odůvodněnou žádost o příslušné informace podanou jakýmkoli zainteresovaným nebo zúčastněným dodavatelem ve lhůtě stanovené v právních předpisech každé strany za předpokladu, že tyto informace tohoto dodavatele nezvýhodňují oproti jiným dodavatelům.

Změny

5. Pokud zadavatel změní kritéria nebo požadavky stanovené v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci poskytnuté zúčastněným dodavatelům nebo pokud provede v oznámení či v zadávací dokumentaci úpravy nebo je vydá znovu, předá veškeré takové změny nebo upravená či znovu vydaná oznámení nebo zadávací dokumentaci v písemné podobě:

- a) všem dodavatelům, kteří se v době provedení změny, úpravy nebo nového vydání účastní řízení, pokud jsou zadavateli známi, a ve všech ostatních případech stejným způsobem jako u původních informací a
- b) ve vhodnou dobu s ohledem na povahu a složitost veřejné zakázky, aby tito dodavatelé mohli změnit a případně znovu podat upravené nabídky.

ČLÁNEK 21.11

Environmentální a sociální hlediska

1. Strana může svým zadavatelům povolit, aby v průběhu celého zadávacího řízení používali environmentální a sociální hlediska, pokud nejsou diskriminační, jsou v souladu se zákazem kompenzací uvedeným v čl. 21.4 odst. 6 a souvisejí s předmětem zakázky.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že environmentální a sociální hlediska nesmí být připravována, přijímána ani uplatňována způsobem, který představuje prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami nebo zastřeného omezování obchodu mezi stranami.

ČLÁNEK 21.12

Lhůty

1. Zadavatel v souladu se svými vlastními přiměřenými potřebami poskytne dodavatelům dostatek času na přípravu a podání žádosti o účast, jakož i na podání odpovídající nabídky, přičemž vezme v úvahu takové faktory, jako je:

- a) povaha a složitost zakázky;
- b) předpokládaný rozsah subdodávek a
- c) doba potřebná pro předání nabídky ze zahraničí i z tuzemska, pokud k předání není použito elektronických prostředků.

Tyto lhůty, včetně jakýchkoli prodloužení, jsou stejné pro všechny zainteresované nebo zúčastněné dodavatele.

2. Zadavatel, který použije výběrového zadávacího řízení, zásadně nestanoví nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast dříve než za 25 dní ode dne zveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky. Pokud zadavatel z naléhavého a náležitě opodstatněného důvodu nemůže tento termín dodržet, lhůta může být zkrácena, ovšem nikoli na méně než 10 dnů.

3. S výjimkou případů stanovených v odstavcích 4, 5, 7 a 8 zadavatel nestanoví lhůtu pro podávání nabídek kratší než 40 dní ode dne, kdy:

- a) je zveřejněno oznámení zamýšlené veřejné zakázky, v případě otevřeného zadávacího řízení, nebo
- b) zadavatel oznámil dodavatelům, že budou vyzváni k podávání nabídek, nezávisle na tom, zda zadavatel vede či nevede stálý seznam, v případě výběrového nabídkového řízení.

4. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 zkrátit, ovšem nikoli na méně než deset dnů, jestliže:

- a) nejméně 40 dní a nejvýše dvanáct měsíců před uveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky podle čl. 21.6 odst. 4 zadavatel uveřejnil oznámení o plánovaných veřejných zakázkách a jestliže toto oznámení o plánovaných veřejných zakázkách obsahovalo:
 - i) popis veřejné zakázky;
 - ii) přibližnou lhůtu pro podávání nabídek nebo žádostí o účast v nabídkovém řízení;
 - iii) prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli;
 - iv) adresu, na které je možno žádat o dokumenty související s veřejnou zakázkou, a
 - v) tolik informací, které se požadují u oznámení zamýšlené zakázky podle čl. 21.6 odst. 2, kolik je k dispozici;

- b) zadavatel u zakázek, které se budou opakovat, v počátečním oznámení zamýšlené veřejné zakázky uvedl, že v následných oznámeních budou stanoveny lhůty pro podávání nabídek na základě tohoto bodu, nebo
- c) v naléhavých případech, které musí zadavatel řádně odůvodnit, tuto lhůtu pro podávání nabídek v souladu s odstavcem 3 nelze poskytnout.

5. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 zkrátit o pět dnů za kterékoli z následujících okolností:

- a) oznámení zamýšlené veřejné zakázky je zveřejněno elektronicky;
- b) veškerá zadávací dokumentace je od data zveřejnění zamýšlené veřejné zakázky elektronicky dostupná a
- c) zadavatel přijímá nabídky podané elektronicky.

6. Použití odstavce 5 ve spojení s odstavcem 4 nesmí v žádném případě vést ke zkrácení lhůty pro podávání nabídek stanovené v souladu s odstavcem 3 na méně než 10 dní ode dne, kdy bylo zveřejněno oznámení o zamýšlené veřejné zakázce.

7. Jestliže zadavatel pořizuje komerční zboží či služby nebo jejich kombinaci, může bez ohledu na ostatní ustanovení tohoto článku zkrátit lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 na ne méně než třináct dní za předpokladu, že zveřejní současně elektronicky jak oznámení zamýšlené veřejné zakázky, tak zadávací dokumentaci. Pokud navíc zadavatel přijímá nabídky na komerční zboží či služby podané elektronicky, může zkrátit lhůtu stanovenou v souladu s odstavcem 3 na ne méně než deset dní.

8. Pokud zadavatel uvedený v oddíle B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B vybral všechny nebo omezený počet kvalifikovaných dodavatelů, lze lhůtu pro podávání nabídek stanovit po vzájemné dohodě mezi zadavatelem a vybranými dodavateli. Jestliže k dohodě nedojde, lhůta nesmí být kratší než 10 dní.

ČLÁNEK 21.13

Jednání

1. Každá strana může stanovit, aby její zadavatelé v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou vedli jednání s dodavateli:
 - a) pokud zadavatel v oznámení zamýšlené veřejné zakázky podle čl. 21.6 odst. 2 uvedl, že hodlá vést jednání, nebo
 - b) pokud se na základě vyhodnocení jeví, že žádná nabídka není zjevně nejvýhodnější z hlediska zvláštních hodnotících kritérií stanovených v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v dokumentaci k zadávacímu řízení.
2. Zadavatel je povinen:
 - a) zajistit, aby každé vyloučení dodavatelů, kteří se účastní jednání, bylo provedeno v souladu s hodnotícími kritérii stanovenými v oznámeních zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci, a
 - b) po ukončení jednání poskytnout zbývajícím zúčastněným dodavatelům společnou lhůtu pro podání nových nebo přepracovaných nabídek.

ČLÁNEK 21.14

Omezené zadávací řízení

1. Není-li toto ustanovení použito s cílem zabránit hospodářské soutěži mezi dodavateli nebo způsobem, který diskriminuje dodavatele druhé strany či chrání domácí dodavatele, může zadavatel použít omezené zadávací řízení a může se rozhodnout nepoužít články 21.6, 21.7, 21.8, 21.10, 21.12, 21.13, 21.15 a 21.16 pouze za těchto okolností:

- a) pokud:
 - i) nabídky nebyly podány nebo dodavatelé o účast nepožádali;
 - ii) žádná z předložených nabídek nesplňuje základní požadavky zadávací dokumentace;
 - iii) žádný dodavatel nesplnil podmínky účasti nebo
 - iv) předložené nabídky byly prohlášeny příslušným orgánem za tajně dohodnuté za předpokladu, že požadavky dokumentace k zadávacímu řízení nejsou podstatně změněny;
- b) pokud zboží či služby mohou být dodány pouze určitým dodavatelem a neexistuje k nim žádná přiměřená alternativa nebo náhrada z těchto důvodů:
 - i) požadavek se týká uměleckého díla;

- ii) ochrana patentů, autorských práv nebo jiných výhradních práv nebo
 - iii) absence hospodářské soutěže z technických důvodů;
- c) pokud jde o dodatečné dodávky od původního dodavatele obsahující zboží a služby, které nebyly do prvotní zakázky zahrnuty, a pokud změna dodavatele tohoto dodatečného zboží či služeb:
- i) není možná z ekonomických nebo technických důvodů, jakými jsou požadavky na zaměnitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, softwarem, službami nebo instalacemi pořízenými v rámci prvotní veřejné zakázky, a
 - ii) by zadavateli způsobila značné obtíže nebo výrazné zvýšení nákladů;
- d) v nezbytně nutných případech, pokud z důvodů extrémní naléhavosti vyvolaných událostmi, které zadavatel nemohl předvídat, by zboží nebo služby nemohly být získány včas prostřednictvím otevřeného zadávacího řízení nebo výběrového zadávacího řízení;
- e) v případě zboží zakoupeného na komoditním trhu;
- f) pokud zadavatel pořizuje prototypy nebo první zboží nebo službu, které jsou vyvinuty na jeho žádost v průběhu plnění nebo pro plnění určité zakázky na výzkum, pokus, studii nebo původní vývoj; původní vývoj prvního zboží nebo služby může zahrnovat omezenou produkci nebo dodávku, jejímž účelem je zahrnout výsledky testů v terénu a prokázat, že zboží nebo služby jsou vhodné pro výrobu či dodávku v odpovídajícím množství a přijatelné kvalitě, avšak nezahrnuje výrobu nebo dodávku v množstvích nutných pro nastolení obchodní rentability nebo pro pokrytí nákladů na výzkum a vývoj;

- g) v případě nákupů za výjimečně výhodných podmínek, které jsou nabízeny pouze krátkodobě v souvislosti s neobvyklým prodejem, jako je likvidace, nucená správa nebo úpadek, a kdy nejde o běžné nákupy od pravidelných dodavatelů, nebo
- h) zakázka je udělena vítězi soutěže o návrh, pokud:
- i) soutěž byla uspořádána způsobem, který je v souladu se zásadami této kapitoly, zejména co se týká uveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky, a
 - ii) účastníci soutěže jsou hodnoceni nezávislou porotou a vítěz má získat zakázku na návrh.

2. Zadavatel vyhotoví o každé zakázce zadané podle odstavce 1 písemnou zprávu. Zpráva obsahuje jméno zadavatele, hodnotu a druh pořizovaného zboží nebo služeb a informace o okolnostech a podmínkách stanovených v odstavci 1, které odůvodňují použití omezeného zadávacího řízení.

ČLÁNEK 21.15

Elektronické aukce

Pokud zadavatel hodlá vypsát zahrnutou veřejnou zakázku za pomoci elektronické aukce, poskytne každému účastníkovi před zahájením této aukce:

- a) metodu pro automatické hodnocení, včetně matematického vzorce, která je založena na hodnotících kritériích stanovených v zadávací dokumentaci a která bude při aukci použita pro automatické řazení a přeřazování;
- b) výsledky všech prvotních hodnocení prvků jeho nabídky, pokud má být zakázka zadána na základě nejvýhodnější nabídky, a
- c) jakékoli jiné relevantní informace k průběhu aukce.

ČLÁNEK 21.16

Nakládání s nabídkami a zadávání zakázek

Nakládání s nabídkami

1. Zadavatel všechny nabídky přijímá, otevírá a nakládá s nimi podle postupů, které zaručí spravedlnost a nestrannost zadávacího řízení, jakož i zachování důvěrnosti nabídek.

2. Zadavatel nepenalizuje žádného dodavatele, jehož nabídka je přijata po uplynutí určené lhůty, pokud je toto zpoždění způsobeno pouze zanedbáním ze strany zadavatele.
3. Jestliže zadavatel v době od zahájení zadávacího řízení do zadání zakázky umožní některému dodavateli opravit nechtěné chyby formálního rázu, poskytne stejnou možnost všem zúčastněným dodavatelům.

Zadání zakázek

4. Nabídka, která má být hodnocena z hlediska možnosti zadání zakázky, musí mít písemnou podobu a musí v době otevření odpovídat nezbytným požadavkům stanoveným v oznámeních a v zadávací dokumentaci a musí být podána dodavatelem, který splňuje podmínky účasti.
5. S výjimkou případů, kdy zadavatel rozhodne, že zadání zakázky není ve veřejném zájmu, zadá zakázku tomu dodavateli, o kterém rozhodl, že je schopen splnit podmínky zakázky, a který výlučně na základě hodnotících kritérií stanovených v oznámeních a v zadávací dokumentaci podal:
- a) nejvýhodnější nabídku nebo
 - b) nejnižší cenu, pokud je jediným kritériem cena.

6. Pokud zadavatel obdrží nabídku s cenou, která je ve srovnání s cenami ostatních podaných nabídek mimořádně nízká, může u dodavatele ověřit, zda splňuje podmínky účasti a zda je schopen splnit podmínky zakázky.
7. Zadavatel nevyužívá opce, neruší zakázku ani neupravuje zadanou zakázku způsobem, který by znamenal obcházení povinností vyplývajících z této kapitoly.
8. Každá strana se zpravidla vynasnaží stanovit odkladnou lhůtu mezi zadáním zakázky a uzavřením smlouvy, aby měli neúspěšní uchazeči dostatek času na přezkoumání a podání stížnosti na rozhodnutí o zadání zakázky.

ČLÁNEK 21.17

Transparentnost informací o zakázce

Informace poskytované dodavatelům

1. Zadavatel zúčastněné dodavatele neprodleně seznámí se svým rozhodnutím o zadání zakázky a na žádost některého dodavatele tak učiní písemně. S výhradou čl. 21.18 odst. 2 a 3 poskytne zadavatel neúspěšným dodavatelům na jejich žádost odůvodnění, proč nevybral jejich nabídku, a uvede relativní přednosti, které měla nabídka vítězného dodavatele.

Zveřejňování informací o zadání zakázky

2. Nejpozději 72 dnů po zadání každé zakázky, na kterou se vztahuje tato kapitola, zveřejní zadavatel oznámení prostřednictvím příslušného tištěného nebo elektronického média uvedeného v oddíle I přílohy 21-A a 21-B. Pokud zadavatel zveřejní oznámení pouze v elektronickém médiu, musí být informace po přiměřenou dobu snadno dostupné. Oznámení obsahuje přinejmenším tyto informace:

- a) popis pořizovaného zboží či služeb;
- b) název a adresu zadavatele;
- c) název vítězného dodavatele;
- d) hodnotu vítězné nabídky nebo nejvyšší a nejnižší nabídky, která byla při zadání zakázky vzata v úvahu;
- e) datum zadání a
- f) použitý druh zadávacího řízení a v případě použití omezeného zadávacího řízení podle článku 21.14 popis okolností odůvodňujících použití tohoto postupu.

Uchovávání dokumentace a zpráv a elektronická zpětná dohledatelnost

3. Každý zadavatel uchovává nejméně po dobu tří let od zadání zakázky:
 - a) dokumentaci a zprávy týkající se zadávacích řízení a zadaných zakázek ve vztahu k zahrnutým veřejným zakázkám, včetně zpráv vyžadovaných podle článku 21.14, a
 - b) údaje, které zajišťují náležitou zpětnou dohledatelnost zadávání zahrnutých veřejných zakázek elektronicky.

Výměna statistických údajů

4. Na žádost druhé strany a s ohledem na jednání v podvýboru uvedeném v článku 21.21 zpřístupní každá strana druhé straně statistiky o zahrnutých veřejných zakázkách na zboží, služby a stavební služby, včetně v nejvyšší možné míře statistiky koncesí na stavební práce. V souladu s článkem 21.23 strany spolupracují, aby vzájemně lépe porozuměly svým statistikám o veřejných zakázkách.
5. Jestliže některá strana požaduje, aby byla oznámení o zadaných zakázkách podle odstavce 2 tohoto článku zveřejňována v elektronické podobě, a jsou-li tato oznámení přístupná veřejnosti prostřednictvím jediné databáze v podobě, která umožňuje provést analýzu zahrnutých zakázek, může tato strana nahradit podání zprávy podvýboru uvedenému v článku 21.21 tím, že poskytne odkaz na internetové stránky s pokyny nezbytnými pro přístup k těmto údajům a jejich používání.

ČLÁNEK 21.18

Zveřejnění informací

Poskytování informací stranám

1. Každá strana poskytne na žádost druhé strany neprodleně jakékoli informace potřebné ke zjištění, zda bylo zadávací řízení provedeno spravedlivě, nestranně a v souladu s touto kapitolou, včetně informací o vlastnostech a relativních výhodách vítězné nabídky. V případech, kdy by sdělení těchto informací poškodilo hospodářskou soutěž při zadávacích řízeních v budoucnosti, nezveřejní strana, která informace přijala, tyto informace žádnému dodavateli bez konzultace se stranou, která dané informace poskytla, a bez jejího souhlasu.

Nezveřejňování informací

2. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení této kapitoly strana, včetně jejích zadavatelů, nesdělí informace, které by mohly být na újmu oprávněným obchodním zájmům konkrétního dodavatele nebo které by mohly být na újmu korektní hospodářské soutěži mezi dodavateli, kromě v rozsahu vyžadovaném právními předpisy nebo s písemným souhlasem dodavatele, který informace poskytl.

3. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že strany, včetně jejich zadavatelů, orgánů a přezkumných subjektů, jsou povinny zveřejňovat důvěrné informace, pokud by takové zveřejnění:

- a) bránilo prosazování práva;
- b) mohlo poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli;

- c) poškodilo legitimní podnikatelské zájmy konkrétních osob, včetně ochrany duševního vlastnictví, nebo
- d) bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem.

ČLÁNEK 21.19

Vnitřní přezkumná řízení

1. Každá strana zajistí včasný, účinný, transparentní a nediskriminační postup pro správní či soudní přezkum, pomocí něhož bude moci dodavatel, v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou, na které daný dodavatel má nebo měl zájem, napadnout:

- a) porušení ustanovení této kapitoly nebo
- b) nedodržení opatření strany, kterými se provádí tato kapitola, pokud dodavatel nemá právo přímo napadnout porušení této kapitoly podle právních předpisů strany.

Procesní pravidla pro veškeré stížnosti musí mít písemnou podobu a být obecně dostupná.

2. Podá-li dodavatel v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou, na které má nebo měl daný dodavatel zájem, stížnost, že došlo k porušení nebo k nedodržení prováděcích opatření, jak je uvedeno v odstavci 1, strana zadavatele, který provádí zadávací řízení, vyzve zadavatele a dodavatele, aby se snažili vyřešit stížnost prostřednictvím konzultací. Zadavatel takovou stížnost včas a nestranně zváží, a to způsobem, který nepoškodí dodavatelovu účast v probíhajícím nebo budoucím zadávacím řízení ani jeho právo domáhat se nápravy ve správním nebo soudním přezkumném řízení.

3. Každému dodavateli se na vypracování a podání stížnosti poskytne dostatek času, v každém případě nejméně 10 dní od doby, kdy se dodavatel o důvodech pro stížnost dozvěděl nebo se rozumně dozvědět mohl.
4. Každá strana zřídí nebo pověří nejméně jeden nestranný správní či soudní orgán, který je nezávislý na zadavateli a který bude přijímat a přezkoumávat stížnosti podané dodavatelem v souvislosti se zahrnutou zakázkou.
5. Pokud stížnost prvotně přezkoumá jiný subjekt než orgán uvedený v odstavci 4, strana zajistí dodavateli právo podat odvolání proti prvotnímu rozhodnutí k nestrannému správnímu nebo soudnímu orgánu, který je nezávislý na zadavateli, jehož veřejná nabídka je předmětem stížnosti.
6. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí orgánu, který provádí přezkum a který není soudem, podléhala soudnímu přezkumu, nebo aby měl tento orgán postupy, které zajistí, aby:
- a) zadavatel odpověděl na stížnost písemně a zpřístupnil orgánu, který provádí přezkum, veškerou relevantní dokumentaci;
 - b) účastníci řízení (dále jen „účastníci“) měli právo být slyšeni předtím, než orgán, který provádí přezkum stížnosti, vynese rozhodnutí;
 - c) účastníci měli právo na zastoupení a doprovod;
 - d) účastníci měli přístup na všechna řízení;

e) účastníci měli právo požadovat, aby řízení probíhalo veřejně a mohli při něm být přítomni svědci, a

f) orgán provádějící přezkum vydával svá rozhodnutí nebo doporučení včas, písemně a s vysvětlením důvodů pro každé rozhodnutí či doporučení.

7. Každá strana přijme nebo zachová postupy pro:

a) rychlá dočasná opatření, která zajistí, aby dodavatel nepřišel o možnost účastnit se zadávacího řízení; tato předběžná opatření mohou vést k pozastavení zadávacího řízení; uvedené řízení může zajistit, že při rozhodování, zda by měla být taková opatření uplatněna, mohou být vzaty v úvahu hlavní nepříznivé důsledky pro dotčené zájmy, včetně veřejného zájmu; v případě neuplatnění opatření musí být pro to písemně uvedeny oprávněné důvody, a

b) nápravu nebo náhradu utrpěné ztráty či škody, která může být omezena buď na náklady spojené s přípravou nabídky, nebo na náklady související se stížností, nebo na obojí, pokud orgán, který provádí přezkum, rozhodl, že došlo k porušení dohody nebo k nedodržení prováděcích opatření, jak je uvedeno v odstavci 1.

ČLÁNEK 21.20

Změny a opravy rozsahu působnosti

1. Evropská unie může změnit nebo opravit přílohu 21-A a Chile může změnit nebo opravit přílohu 21-B.

Změny

2. Pokud některá ze stran hodlá změnit svou přílohu, jak je uvedeno v odstavci 1, tato strana:
 - a) o tom písemně informuje druhou stranu a
 - b) v oznámení uvede návrh přiměřené vyrovnávací úpravy ve vztahu ke druhé straně, aby byl rozsah působnosti zachován na srovnatelné úrovni jako před změnou.
3. Bez ohledu na odst. 2 písm. b) tohoto článku platí, že žádná strana nemusí poskytovat vyrovnávací úpravy, pokud se změna týká subjektu, nad nímž daná strana fakticky ztratila kontrolu nebo vliv. Má se za to, že vládní kontrola nebo vliv na zahrnuté veřejné zakázky subjektů uvedených v oddílech A, B nebo C přílohy 21-A nebo 21-B, pokud jde o zadávání zakázek subjektu, jsou účinně vyloučeny, pokud je subjekt vystaven hospodářské soutěži na trzích, na které není omezen přístup.
4. Pokud jedna ze stran oznámí druhé straně podle odstavce 2 zamýšlenou změnu své přílohy, druhá strana písemně vznesе námitku, pokud popírá, že:
 - a) úprava navržená podle odst. 2 písm. b) je přiměřená, aby byla zachována srovnatelná úroveň vzájemně dohodnuté působnosti, nebo
 - b) změna se vztahuje na subjekt, nad nímž daná strana fakticky ukončila kontrolu nebo vliv v souladu s odstavcem 3.

Druhá strana předloží jakoukoli písemnou námitku podle tohoto odstavce do 45 dnů od obdržení oznámení uvedeného v odst. 2 písm. a) tohoto článku. Pokud daná strana v uvedené lhůtě žádnou písemnou námitku nepředloží, má se za to, že úpravu nebo změnu přijala, a to i pro účely kapitoly 31.

Opravy

5. Strany považují následující změny přílohy 21-A nebo 21-B za opravu čistě formální povahy za předpokladu, že nemají vliv na vzájemně dohodnutou působnost stanovenou v této kapitole:

- a) změna názvu subjektu;
- b) fúze dvou nebo více subjektů uvedených v oddílech A, B a C přílohy 21-A nebo 21-B;
- c) rozdělení subjektu uvedeného v oddílech A, B a C přílohy 21-A nebo 21-B na dva nebo více subjektů, které jsou všechny přidány k subjektům uvedeným v témže oddíle přílohy 21-A nebo 21-B.

6. Pokud některá ze stran navrhne opravu přílohy 21-A nebo 21-B, oznámí to druhá strana každé dva roky ode dne vstupu této dohody v platnost.

7. Každá ze stran může druhé straně oznámit námitku proti navrhované opravě do 45 dní od obdržení vyrozumění. Pokud strana vznese námitku, musí uvést důvody, proč se domnívá, že navrhovaná oprava není změnou ve smyslu odstavce 5, a musí popsat účinek navrhované opravy na vzájemně dohodnutou působnost stanovenou v této kapitole. Pokud strana nepodá písemnou námitku do 45 dní od okamžiku, kdy obdržela oznámení, má se za to, že s navrhovanou opravou souhlasí.

Konzultace a řešení sporů

8. Pokud druhá strana vznesе námitku proti navrhované změně nebo opravě do 45 dnů, strany se po obdržení oznámení vynasnaží vyřešit tuto otázku konzultacemi. Pokud strany nedosáhnou dohody do 60 dnů od obdržení námitky, může strana, která usiluje o změnu nebo opravu své přílohy, předat záležitost k postupu řešení sporů podle této dohody. Navrhovaná změna nebo oprava nabude účinku až poté, co se obě strany dohodnou na konečném rozhodnutí postupem podle kapitoly 31, nebo na základě takového konečného rozhodnutí.

9. Nedosažení dohody v rámci konzultačního postupu podle odstavce 8 tohoto článku nezbavuje strany povinnosti vést konzultace podle kapitoly 31.

ČLÁNEK 21.21

Podvýbor pro veřejné zakázky

Podvýbor pro veřejné zakázky (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 se schází na žádost jedné ze stran, aby se zabýval záležitostmi souvisejícími s prováděním a fungováním této kapitoly, včetně:

- a) otázek týkajících se veřejných zakázek, které mu předloží kterákoli strana;
- b) sledování činností v oblasti spolupráce stran podle článku 21.23;

- c) usnadnění účasti malých a středních podniků na zahrnutých veřejných zakázkách, jak je stanoveno v článku 21.22, a
- d) diskuse o stavu provádění jediného přístupového místa podle čl. 21.6 odst. 7.

ČLÁNEK 21.22

Usnadnění účasti malých a středních podniků

1. Strany uznávají, že malé a střední podniky mohou významně přispět k hospodářskému růstu a zaměstnanosti a že je důležité usnadnit jejich účast na veřejných zakázkách.
2. Strany uznávají význam elektronického zadávání veřejných zakázek pro usnadnění účasti malých a středních podniků na zadávacích řízeních zajištěním transparentnosti.
3. Strany rovněž uznávají význam obchodních aliancí mezi dodavateli každé strany, a zejména mezi malými a středními podniky, včetně společné účasti na zadávacích řízeních.
4. Strany mohou:
 - a) poskytovat informace týkající se jejich opatření používaných s cílem přispět, podnitit, podpořit nebo usnadnit účast malých a středních podniků na veřejných zakázkách;
 - b) spolupracovat při vypracovávání mechanismů pro poskytování informací malým a středním podnikům o prostředcích pro účast na zahrnutých veřejných zakázkách podle této kapitoly.

5. Aby se usnadnila účast malých a středních podniků na zahrnutých veřejných zakázkách, každá strana v největší možné míře:

- a) poskytne definici malých a středních podniků na elektronickém portálu;
- b) usiluje o bezplatné zpřístupnění veškeré zadávací dokumentace;
- c) přijme jakékoli jiné opatření určené k usnadnění účasti malých a středních podniků na veřejných zakázkách, na něž se vztahuje tato kapitola, za předpokladu, že tato opatření nejsou diskriminační vůči podnikům druhé strany.

ČLÁNEK 21.23

Spolupráce

1. Strany vynaloží veškeré úsilí na rozvoj spolupráce s cílem dosáhnout lepšího porozumění svým systémům zadávání veřejných zakázek, jakož i lepšího přístupu na své příslušné trhy, například v těchto oblastech:

- a) výměna zkušeností a informací, jako jsou právní rámce, osvědčené postupy a statistiky;
- b) usnadnění účasti dodavatelů na zahrnutých veřejných zakázkách, zejména s ohledem na malé a střední podniky;
- c) vývoj a větší využívání elektronických prostředků v systémech veřejných zakázek;

- d) budování kapacit podporou vzájemného učení státních úředníků a zaměstnanců zadavatelů s cílem splnit ustanovení této kapitoly.
2. Strany informují podvýbor uvedený v článku 21.21 o každé z těchto činností.

ČLÁNEK 21.24

Další jednání

Podvýbor pro veřejné zakázky uvedený v článku 21.21 přezkoumá fungování této kapitoly a do čtyř let ode dne vstupu této dohody v platnost může Výboru pro obchod navrhnout, aby doporučil stranám uspořádat další jednání s cílem dosáhnout dalšího otevření přístupu na trh.

KAPITOLA 22

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘÍZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 22.1

Působnost

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle čl. XVII odst. 1 až 3 GATT 1994, Ujednání o výkladu článku XVII GATT 1994, jakož i podle čl. VIII odst. 1, 2 a 5 GATS.
2. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly (dále jen „subjekt“), které se zabývají obchodními činnostmi. Pokud se subjekt zabývá obchodními i neobchodními činnostmi¹, tato kapitola se vztahuje pouze na jeho obchodní činnosti.
3. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly na všech úrovních státní správy.

¹ Neobchodní činnosti mohou zahrnovat plnění legitimního poslání veřejné služby nebo jakoukoli činnost, která přímo souvisí se zajišťováním národní obrany nebo veřejné bezpečnosti.

4. Tato kapitola se nepoužije na zadávání zakázek stranou na zboží nebo službu nakupované pro vládní účely a nikoli s cílem jejich dalšího komerčního prodeje nebo dodávání zboží či poskytování služby pro komerční prodej, bez ohledu na to, zda tato zakázka představuje „zahrnutou zakázku“ ve smyslu článku 21.2.
5. Tato kapitola se nepoužije na služby poskytované při výkonu veřejné moci.
6. Tato kapitola se nepoužije na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud roční příjmy z obchodních činností dotčeného subjektu byly v některém z předchozích tří po sobě následujících fiskálních let nižší než 100 milionů zvláštních práv čerpání (ZPČ)¹.
7. Článek 22.4 se nevztahuje na odvětví služeb mimo oblast působnosti této dohody.
8. Článek 22.4 se nepoužije, pokud státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol některé strany nakupuje a prodává zboží nebo služby na základě:
- a) jakéhokoli stávajícího nesouladného opatření, které strana zachovává, prodlužuje, obnovuje nebo upravuje v souladu s článkem 10.11, 11.8 nebo 18.10, jak je stanoveno v jejím harmonogramu v příloze 10-A, nebo
 - b) jakéhokoli nesouladného opatření, které strana přijme nebo zachová, ve vztahu k odvětvím, pododvětvím nebo činnostem v souladu s článkem 10.11, 11.8 nebo 18.10, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze 10-B.

¹ Během prvních pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost bude prahová hodnota 200 milionů ZPČ.

ČLÁNEK 22.2

Definice

Pro účely této kapitoly a přílohy 22 se rozumí:

- a) „obchodními činnostmi“ činnosti, které provádí podnik, jejichž výsledkem je výroba zboží nebo poskytování služeb, které budou prodávány na relevantním trhu v množství a za ceny stanovené podnikem, a jež jsou vykonávány za účelem vytváření zisku¹;
- b) „obchodními úvahami“ úvahy týkající se ceny, kvality, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a jiných podmínek nákupu či prodeje nebo jiné faktory, které by se obvykle braly v úvahu při obchodních rozhodnutích soukromého podniku fungujícího podle zásad tržního hospodářství v příslušném obchodním nebo průmyslovém odvětví;
- c) „určit“ znamená zřídit nebo povolit monopol nebo rozšířit oblast působnosti monopolu na další zboží či službu;
- d) „určeným monopolem“ subjekt, včetně skupiny subjektů nebo vládní agentury, který je na relevantním trhu na území strany určen za jediného dodavatele nebo pořizovatele zboží nebo služby; není jím subjekt, jemuž bylo uděleno výlučné právo duševního vlastnictví, pouze v důsledku tohoto udělení;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „obchodní činnosti“ nezahrnují činnosti prováděné podnikem, který působí na neziskovém základě nebo na základě úhrady nákladů.

- e) „podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady“¹, jakýkoli veřejný nebo soukromý podnik, kterému strana právně nebo fakticky udělila zvláštní práva či výsady; strana přiznává zvláštní práva či výsady, pokud s přihlédnutím ke zvláštnímu odvětvovému předpisu, na základě kterého bylo právo či výsada přiznány, stanoví nebo omezí počet podniků oprávněných dodávat zboží nebo poskytovat službu na dva nebo více jinak než na základě objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií, čímž podstatným způsobem ovlivní schopnost jiného podniku dodávat totéž zboží nebo poskytovat tutéž službu ve stejné zeměpisné oblasti za zásadně stejných podmínek;
- f) „službou poskytovanou při výkonu veřejné moci“ služba poskytovaná při výkonu veřejné moci podle definice uvedené v čl. I odst. 3 písm. c) GATS, včetně definice uvedené v příloze GATS o finančních službách; a
- g) „státním podnikem“ podnik, který je vlastněn nebo kontrolován jednou ze stran²;

ČLÁNEK 22.3

Obecná ustanovení

Aniž jsou dotčena práva a povinnosti stran podle této kapitoly, žádná ustanovení této kapitoly nebrání stranám ve zřízení nebo zachování státního podniku, určení či zachování monopolu nebo přiznání zvláštních práv či výsad podniku.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že udělení licence omezenému počtu podniků na rozdělování vzácného zdroje podle objektivních, úměrných a nediskriminačních kritérií není samo o sobě zvláštním právem ani výsadou.

² Při stanovení vlastnictví nebo kontroly se v každém jednotlivém případě přezkoumají všechny relevantní právní a skutkové okolnosti.

ČLÁNEK 22.4

Nediskriminační zacházení a obchodní úvahy

1. Každá strana zajistí, aby všechny její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly při provozování obchodních činností:
 - a) jednaly při nákupu nebo prodeji zboží nebo služby podle obchodních úvah kromě případů, kdy sledují účel plnění podmínek jejich poslání veřejné služby, které nejsou v rozporu s písmenem b) nebo c) tohoto odstavce;
 - b) při nákupu zboží nebo služby:
 - i) poskytovaly zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované vlastními podniky, a
 - ii) poskytovaly zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem, který je zahrnutým podnikem podle definice v čl. 10.2 odst. 1 písm. d), na území dané strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky na relevantním trhu na území dané strany, které jsou investicemi jejích investorů, a
 - c) při prodeji zboží nebo služby:
 - i) poskytovaly podniku druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují vlastním podnikům, a

- ii) poskytovaly podniku, který je zahrnutým podnikem podle definice v čl. 10.2 odst. 1 písm. d), na území dané strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytují podnikům na relevantním trhu na území dané strany, které jsou investicemi jejich investorů.

2. Odstavec 1 nebrání státním podnikům, podnikům, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopolům v tom, aby:

- a) nakupovaly nebo dodávaly zboží či nakupovaly nebo poskytovaly služby za odlišných podmínek, včetně podmínek v souvislosti s cenou, a to za předpokladu, že takové odlišné podmínky jsou v souladu s obchodními úvahami, nebo
- b) odmítly nákup nebo dodání zboží či nákup nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že toto odmítnutí proběhne v souladu s obchodními úvahami.

ČLÁNEK 22.5

Regulační rámec

1. Strany v příslušných případech co nejlépe využívají mezinárodní normy, včetně Pokynů OECD pro řízení a správu státních podniků, je-li to vhodné.

2. Každá ze stran zajistí, aby jakýkoli regulační subjekt nebo jakýkoli jiný subjekt vykonávající regulační funkci, který tato strana zřídí nebo zachová:

- a) byl nezávislý na podnicích, které reguluje, a nesmí být vůči nim odpovědný, aby byla zajištěna účinnost regulační funkce a

- b) jednal za obdobných okolností nestranně¹ ve vztahu ke všem podnikům, které reguluje, včetně státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů².
3. Každá strana uplatňuje své právní předpisy na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly konzistentním a nediskriminačním způsobem.

ČLÁNEK 22.6

Transparentnost

1. Strana (dále jen „žádající strana“), která má důvod se domnívat, že obchodní činnosti státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu druhé strany mají nepříznivý dopad na její zájmy podle této kapitoly, může druhou stranu (dále jen „dožádaná strana“) požádat, aby jí písemně poskytla informace o obchodních činnostech daného subjektu, které souvisejí s prováděním této kapitoly.
2. Žádající strana uvede v žádosti podle odstavce 1 vysvětlení, jakým způsobem podle ní mohou činnosti subjektu ovlivňovat zájmy dané strany podle této kapitoly a specifikuje, které z informací uvedených v odstavci 3 požaduje.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že nestrannost, se kterou regulační orgán vykonává své regulační funkce, se posuzuje na základě obecného vzorce nebo praxe tohoto orgánu.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že v případech odvětví, u nichž se strany v jiných kapitolách této dohody dohodly na zvláštních povinnostech týkajících se regulačního orgánu, mají přednost příslušná ustanovení těchto jiných kapitol.

3. V souladu s odstavci 1 a 2 poskytnete dožádaná strana tyto informace:
- a) vlastnickou a hlasovací strukturu subjektu s uvedením procentního podílu akcií, které strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly kumulativně vlastní, a procentní podíl hlasovacích práv, která kumulativně drží, v subjektu;
 - b) popis jakýchkoli zvláštních akcií nebo zvláštních hlasovacích či jiných práv, které strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly drží, pokud se tato práva liší od práv spojených s kmenovými akciemi subjektu;
 - c) organizační strukturu subjektu a složení jeho správní rady nebo rovnocenného orgánu;
 - d) popis vládních úřadů nebo veřejných orgánů, které subjekt regulují nebo na něj dohlíží; popis požadavků na podávání zpráv, které mu tyto vládní úřady nebo veřejné orgány uložily; práva a postupy těchto vládních úřadů nebo jakýchkoli veřejných orgánů při jmenování, odvolávání nebo odměňování vedoucích pracovníků a členů jeho správní rady nebo jakéhokoli rovnocenného řídicího orgánu;
 - e) roční příjem subjektu a celková aktiva za poslední tři roky, pro které jsou tyto informace k dispozici;
 - f) jakékoli výjimky, imunity a související opatření, jichž subjekt podle právních předpisů dožádané strany využívá, a

g) všechny další veřejně přístupné informace týkající se subjektu, včetně výročních finančních zpráv a auditů prováděných třetí stranou.

4. Odstavce 1, 2 a 3 nevyžadují od žádné ze stran, aby zpřístupnila důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by bylo v rozporu s jejími právními předpisy, bránilo vymáhání práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo poškozovalo oprávněné obchodní zájmy konkrétních podniků.

5. Pokud dožádaná strana nemá požadované informace k dispozici, poskytne žádající straně písemné odůvodnění.

ČLÁNEK 22.7

Příloha týkající se konkrétní strany

1. Článek 22.4 se nevztahuje na nesouladné činnosti státních podniků nebo určených monopolů, které strana uvedla v harmonogramu v příloze 22 v souladu s podmínkami listiny závazků strany.

2. Na žádost kterékoli ze stran může Rada pro obchod přijmout rozhodnutí o změně přílohy 22 podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a) a v každém případě zváží změny přílohy 22 do pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost.

KAPITOLA 23

POLITIKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ČLÁNEK 23.1

Zásady

Strany uznávají význam volné a nerušené hospodářské soutěže v rámci obchodu a investic.

Uznávají, že praktiky narušující hospodářskou soutěž mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu.

ČLÁNEK 23.2

Regulační rámec

1. Každá strana zachová nebo přijme právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, které se vztahují na všechna hospodářská odvětví¹ a účinně řeší tyto obchodní praktiky:

- a) dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže se v Evropské unii vztahují na zemědělství v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. EU L 347, 20.12.2013, s. 671).

- b) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky a
 - c) fúze podniků, která zásadně narušuje účinnou hospodářskou soutěž, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení.
2. Každá strana zajistí, aby všechny veřejné nebo soukromé podniky podléhaly právním předpisům v oblasti hospodářské soutěže uvedeným v odstavci 1.
3. Uplatňování právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže každé strany by nemělo právně nebo fakticky bránit plnění zvláštních úkolů veřejného zájmu, které jsou dotčeným podnikům svěřeny. Odchylky z právních předpisů strany v oblasti hospodářské soutěže by měly být omezeny na úkoly veřejného zájmu a na to, co je nezbytně nutné k dosažení požadovaného cíle veřejné politiky, a měly by být transparentní.

ČLÁNEK 23.3

Provádění

1. Každá strana zachová funkčně nezávislý orgán, který je odpovědný za právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže uvedené v článku 23.2 a je náležitě vybaven pravomocemi a zdroji k jejich uplatňování a účinnému prosazování.
2. Každá strana uplatňuje své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže transparentním a nediskriminačním způsobem, přičemž dodržuje zásady procedurální spravedlnosti a respektuje právo dotčených podniků na obhajobu bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo vlastnickou strukturu.

ČLÁNEK 23.4

Spolupráce

1. Strany uznávají, že je v jejich společném zájmu podporovat spolupráci v oblastech souvisejících s jejich politikou hospodářské soutěže a s jejím prosazováním.
2. Pro usnadnění spolupráce si orgány stran pro hospodářskou soutěž mohou vyměňovat informace v souladu s pravidly důvěrnosti stanovenými v jejich příslušných právních předpisech.
3. Orgány stran pro hospodářskou soutěž usilují v co největší míře, je-li vhodné, o koordinaci svých činností v oblasti vymáhání, pokud jde o stejné nebo související jednání nebo případy.

ČLÁNEK 23.5

Konzultace

1. Za účelem podpory vzájemného porozumění mezi stranami nebo řešení konkrétních otázek týkajících se výkladu nebo uplatňování této kapitoly zahájí strany na žádost kterékoli ze stran neprodleně konzultace o jakékoli záležitosti týkající se výkladu nebo uplatňování této kapitoly¹. Strana žádající o konzultace případně uvede, jak daná záležitost ovlivňuje obchod nebo investice mezi stranami.

¹ V případě Evropské unie je partnerem GŘ pro hospodářskou soutěž Evropské komise.

2. Pro usnadnění konzultací uvedených v odstavci 1 se každá strana vynasnaží poskytnout druhé straně příslušné informace, které nemají důvěrnou povahu.

ČLÁNEK 23.6

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 31.

KAPITOLA 24

SUBVENCE

ČLÁNEK 24.1

Zásady

Strany uznávají, že subvence smí být poskytnuty, jsou-li nezbytné k dosažení cílů veřejné politiky. Strany však uznávají, že některé subvence mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu a hospodářské soutěže. Strana by proto v zásadě neměla subvence poskytovat v případě, že negativně ovlivňují nebo pravděpodobně negativně ovlivní obchod nebo hospodářskou soutěž mez stranami.

ČLÁNEK 24.2

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této kapitoly se „subvencí“ rozumí opatření, které splňuje podmínky stanovené v článku 1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, bez ohledu na to, zda je subvence poskytnuta podniku dodávajícímu zboží nebo podniku poskytujícímu služby¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem není dotčen výsledek budoucích diskusí ve WTO nebo na příslušných vícestranných fórech o definici subvencí na služby.

2. Tato kapitola se vztahuje na subvence, které jsou specifické v souladu s článkem 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
3. Tato kapitola se vztahuje na subvence jakémukoli podniku, včetně soukromých a veřejných podniků.
4. Každá strana zajistí, aby se na subvence podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu vztahovala pravidla stanovená v této kapitole, pokud uplatňování těchto pravidel právně nebo fakticky nebrání plnění konkrétních úkolů svěřených těmto podnikům. Svěřené úkoly musí být transparentní a jakékoli omezení nebo odchýlení se od uplatňování pravidel stanovených v této kapitole nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné k plnění svěřených úkolů.
5. Článek 24.5 se nepoužije na subvence v odvětví obchodu se zbožím, na které se vztahuje příloha 1 Dohody o zemědělství.
6. Články 24.5 a 24.6 se nevztahují na audiovizuální odvětví.
7. Články 24.5 a 24.6 se nepoužijí na subvence poskytované původním obyvatelům a jejich společenstvím za účelem pomoci při jejich hospodářském rozvoji¹. Tyto subvence musí být cílené, přiměřené a transparentní.
8. Články 24.5 a 24.6 se nepoužijí na subvence poskytované na nápravu škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi.

¹ Pro účely tohoto odstavce se původními obyvateli a jejich společenstvími rozumí původní obyvatelé a jejich společenství podle definice v právních předpisech každé strany. V případě Evropské unie právní předpisy zahrnují jak právní předpisy Evropské unie, tak právní předpisy každého z jejích členských států.

9. Článek 24.5 se nepoužije na subvence, které jsou dočasně poskytovány v reakci na hospodářskou mimořádnou situaci¹. Uvedené subvence musí být přiměřené a cílené za účelem nápravy dané hospodářské mimořádné situace.

10. Rada pro obchod může přijmout rozhodnutí, kterým se mění definice „subvence“ v odstavci 1 tohoto článku, pokud se týká podniků poskytujících služby, s cílem začlenit výsledek budoucích diskusí ve WTO nebo na příslušných vícestranných fórech o této záležitosti podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

ČLÁNEK 24.3

Vztah k Dohodě o WTO

Použitím této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti strany podle článku XV GATS, článku XVI GATT 1994, Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohody o zemědělství.

¹ „Hospodářskou mimořádnou situací“ se rozumí hospodářská událost, která způsobuje vážnou poruchu v hospodářství strany. V případě strany Evropské unie se „hospodářstvím strany“ rozumí hospodářství Evropské unie nebo jednoho či více jejích členských států.

ČLÁNEK 24.4

Transparentnost

1. Pokud jde o subvenci poskytnutou nebo zachovávanou na jejím území, každá strana zpřístupní tyto informace:

- a) právní základ a účel subvence;
- b) formu subvence;
- c) výši subvence nebo částku určenou pro subvenci v rozpočtu a
- d) je-li to možné, jméno příjemce subvence.

2. Strana splní požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku prostřednictvím:

- a) oznámení podle článku 25 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, pokud oznámení obsahuje všechny informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku a je učiněno nejméně každé dva roky;
- b) oznámení podle článku 18 Dohody o zemědělství nebo
- c) zveřejnění stranou nebo jejím jménem na veřejně přístupných internetových stránkách do 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla subvence poskytnuta nebo zachována.

ČLÁNEK 24.5

Konzultace

1. Pokud se jedna strana domnívá, že subvence poskytnutá druhou stranou má nebo může mít negativní účinek na její obchodní zájmy nebo na hospodářskou soutěž, může tato strana (dále jen „žádající strana“) druhé straně (dále jen „dožádaná strana“) vyjádřit své obavy písemně a požádat o konzultace v této záležitosti. V žádosti musí být vysvětleno, jak daná subvence má nebo může mít negativní účinek na obchodní zájmy žádající strany nebo na hospodářskou soutěž.
2. Pro účely odstavce 1 může žádající strana dožádanou stranu požádat, aby jí o subvenci poskytla tyto informace:
 - a) právní základ a politický cíl nebo účel subvence;
 - b) formu subvence;
 - c) data a dobu trvání subvence a jakoukoli jinou lhůtu, která se k ní vztahuje;
 - d) požadavky na způsobilost pro subvenci;
 - e) celkovou částku nebo roční částku zahrnutou do rozpočtu na subvenci;
 - f) jméno příjemce subvence, je-li to možné, a
 - g) jakékoli další informace umožňující posoudit negativní účinek subvence.

3. Dožádaná strana poskytne informace požadované podle odstavce 2 písemně nejpozději do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.
4. Pokud dožádaná strana neposkytne úplné nebo částečné informace požadované podle odstavce 2 a 3, vysvětlí důvody tohoto neposkytnutí písemně.
5. Pokud se po obdržení požadovaných informací a uskutečnění konzultací žádající strana domnívá, že dotčená subvence má nebo může mít značný negativní účinek na její obchodní zájmy nebo na hospodářskou soutěž, vynaloží dožádaná strana veškeré úsilí, aby tyto účinky odstranila nebo minimalizovala.

ČLÁNEK 24.6

Subvence podléhající podmínkám

1. Při poskytování níže uvedených subvencí uplatňuje každá strana tyto podmínky:
 - a) subvence, kde je vláda přímo nebo nepřímo odpovědná za pokrytí dluhů nebo závazků určitých podniků, jsou podmíněny tím, že pokrytí těchto dluhů a závazků není neomezené, pokud jde o výši těchto dluhů a závazků, nebo doba trvání odpovědnosti vlády není neomezená, a

b) subvence podnikům v platební neschopnosti nebo v problémech (jako jsou půjčky a záruky, příspěvky vyplácené v hotovosti, kapitálové vklady, poskytnutí majetku pod tržní cenou a osvobození od daní) s trváním delším než jeden rok, jsou podmíněny vypracováním věrohodného restrukturalizačního plánu, jenž je založen na realistických předpokladech s cílem zajistit v přiměřené lhůtě návrat podniků v platební neschopnosti nebo v problémech k dlouhodobé životaschopnosti, s výjimkou malých a středních podniků, které si přispívají na náklady spojené s restrukturalizací.

2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužije na subvence poskytované podnikům jako dočasná podpora likvidity ve formě úvěrových záruk nebo úvěrů omezených na částku potřebnou k pouhému udržení společnosti v problémech v provozu po dobu nezbytnou pro přijetí restrukturalizačního nebo likvidačního plánu.

3. Tento článek se vztahuje pouze na subvence, které negativně ovlivňují nebo pravděpodobně negativně ovlivní obchod a hospodářskou soutěž druhé strany.

4. Tento článek se nevztahuje na subvence:

a) poskytnuté k zajištění řádného odchodu společnosti z trhu nebo

b) jejichž kumulativní částky nebo rozpočty jsou nižší než 170 000 ZPČ na podnik po dobu tří po sobě následujících let.

ČLÁNEK 24.7

Využití subvencí

Každá strana zajistí, aby podniky využívaly subvence pouze pro plnění jasně vymezeného politického cíle, pro který byly poskytnuty¹.

ČLÁNEK 24.8

Neuplatnění řešení sporů

Na čl. 24.5 odst. 5 se nevztahuje kapitola 31.

ČLÁNEK 24.9

Důvěrnost

1. Při výměně informací podle této kapitoly vezmou strany v úvahu omezení vyplývající z jejich právních předpisů týkajících se služebního a obchodního tajemství a zajistí ochranu obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.
2. Pokud některá strana sděluje informace podle této kapitoly, strana, která tyto informace obdržela, zachová jejich důvěrnost.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana zavedla příslušné právní rámce a správní postupy za tímto účelem, je povinnost považována za splněnou.

KAPITOLA 25

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL A

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 25.1

Cíle

1. Cílem této kapitoly je:
 - a) usnadňovat výrobu a uvádění na trh inovativního a kreativního zboží a služeb mezi stranami a přispívat k udržitelnějšímu a inkluzivnějšímu hospodářství stran;
 - b) usnadňovat a řídit obchod mezi stranami a snižovat narušení a překážky tohoto obchodu a
 - c) dosáhnout přiměřené a účinné úrovně ochrany a vymáhání práv duševního vlastnictví.
2. Cíle stanovené v článku 7 Dohody TRIPS se použijí obdobně na tuto kapitolu.

ČLÁNEK 25.2

Působnost

1. Každá strana plní své závazky podle mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví, jichž je smluvní stranou, včetně Dohody TRIPS.
2. Tato kapitola doplňuje a dále upřesňuje práva a povinnosti každé strany podle Dohody TRIPS a dalších mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví.
3. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání straně uplatňovat své právní předpisy zavádějící vyšší normy pro ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví za předpokladu, že jsou uvedené předpisy slučitelné s touto kapitolou. Každá strana si může v rámci svého právního systému a praxe zvolit vhodný způsob provádění této kapitoly.

ČLÁNEK 25.3

Zásady

1. Zásady stanovené v článku 8 Dohody TRIPS se použijí obdobně na tuto kapitolu.

2. S ohledem na základní cíle veřejné politiky vnitrostátních systémů strany uznávají potřebu činit prostřednictvím svých systémů v oblasti duševního vlastnictví a při dodržování zásad transparentnosti následující kroky, a to při zohlednění zájmů relevantních zúčastněných stran včetně držitelů a uživatelů práv a veřejnosti:

- a) podporovat inovace a kreativitu a
- b) usnadňovat šíření informací, znalostí, technologií, kultury a umění.

ČLÁNEK 25.4

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 25-A, 25-B a 25-C se rozumí:

- a) „Bernskou úmluvou“ Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl, uzavřená v Bernu dne 9. září 1886 a ve znění ze dne 28. září 1979;
- b) „duševním vlastnictvím“ všechny kategorie práv duševního vlastnictví, na které se vztahují pododdíly 1 až 7 oddílu B této kapitoly nebo oddíly 1 až 7 části II Dohody TRIPS; ochrana duševního vlastnictví zahrnuje ochranu proti nekalé soutěži podle článku 10bis Pařížské úmluvy;
- c) „Pařížskou úmluvou“ Pařížská úmluva o ochraně průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a ve znění ze dne 28. září 1979;

- d) „Římskou úmluvou“ Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací, přijatá v Římě dne 26. října 1961 a
- d) „WIPO“ Světová organizace duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 25.5

Národní zacházení

1. Pokud jde o všechny kategorie práv duševního vlastnictví zahrnuté v této kapitole, každá strana poskytne státním příslušníkům druhé strany při ochraně¹ práv duševního vlastnictví zacházení, které není méně příznivé než zacházení s jejími vlastními státními příslušníky, s výhradou výjimek stanovených v Pařížské úmluvě, Bernské úmluvě, Římské úmluvě nebo Smlouvě o duševním vlastnictví v oboru integrovaných obvodů, uzavřené ve Washingtonu dne 26. května 1989 a Smlouvě WIPO o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech (dále jen „WPPT“), uzavřené v Ženevě dne 20. prosince 1996. Pokud jde o výkonné umělce, výrobce zvukových záznamů a vysílatele, tato povinnost se vztahuje pouze na práva poskytnutá podle této kapitoly.

¹ Pro účely tohoto odstavce zahrnuje „ochrana“ záležitosti, které mají vliv na dostupnost, nabývání, oblast působnosti, zachování a vymáhání práv duševního vlastnictví, jakož i záležitosti, které mají vliv na využívání práv duševního vlastnictví konkrétně upravených v této kapitole. Pro účely tohoto odstavce dále „ochrana“ zahrnuje rovněž opatření, která mají zabránit obcházení účinných technologických prostředků, a opatření, která souvisejí s informacemi o správě práv.

2. Strana může využít výjimek povolených podle odstavce 1 v souvislosti se svými soudními a správními postupy, včetně požadavku, aby státní příslušník druhé strany určil adresu pro soudní doručování na jejím území nebo aby jmenoval zástupce na jejím území, pokud jsou tyto výjimky:

- a) nezbytné k zajištění souladu s právními předpisy dotčené strany, jež nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, a
- b) nejsou uplatňovány způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu.

3. Odstavec 1 se nepoužije na postupy stanovené v mnohostranných dohodách uzavřených pod záštitou WIPO, které se týkají nabývání nebo zachování práv duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 25.6

Duševní vlastnictví a veřejné zdraví

1. Strany uznávají význam Prohlášení o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví přijatého na ministerské konferenci WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001 (dále jen „prohlášení z Dohá“). Při výkladu a provádění práv a povinností podle této kapitoly zajistí strany soulad s prohlášením z Dohá.

2. Každá strana provádí článek 31a Dohody TRIPS, jakož i přílohu a dodatek k dané příloze, který vstoupil v platnost dne 23. ledna 2017.

ČLÁNEK 25.7

Vyčerpání práv

Nic v této dohodě nebrání straně určit, zda nebo za jakých podmínek se podle jejích právních předpisů uplatní vyčerpání práv duševního vlastnictví.

ODDÍL B

NORMY TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

AUTORSKÉ PRÁVO A PRÁVA S NÍM SOUVISEJÍCÍ

ČLÁNEK 25.8

Mezinárodní dohody

1. Každá strana potvrzuje svůj závazek a dodržuje:
 - a) Bernskou úmluvu;
 - b) Římskou úmluvu;

- c) Smlouvu Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském, přijatou v Ženevě dne 20. prosince 1996;
 - d) WPPT a
 - e) Marrákešskou smlouvu o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení, uzavřenou v Marrákeši dne 27. června 2013.
2. Každá strana dodržuje Pekingskou smlouvu o audiovizuálních výkonech, přijatou v Pekingu dne 24. června 2012, a vyvine veškeré přiměřené úsilí o ratifikaci nebo o přistoupení k ní.

ČLÁNEK 25.9

Autoři

Každá strana poskytne autorům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich děl v celku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;
- b) jakoukoliv formu veřejného šíření originálu jejich děl nebo jejich rozmnoženin prodejem či jinak;
- c) jakékoli sdělování jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově, včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a

- d) komerční pronájem originálů nebo kopií jejich počítačových programů nebo kinematografických děl veřejnosti.

ČLÁNEK 25.10

Výkonní umělci

Každá strana poskytne výkonným umělcům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam¹ jejich výkonů;
- b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich výkonů vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;
- c) veřejné šíření jejich výkonů prodejem nebo jinak;
- d) zpřístupnění záznamů jejich výkonů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- e) bezdrátové vysílání a sdělování jejich výkonů veřejnosti, s výjimkou případů, kdy výkon sám je již výkonem vysílaným nebo kdy se tak děje ze záznamu.

¹ „Záznamem“ se rozumí zaznamenání zvuků nebo jejich vyjádření na hmotný podklad, z něhož mohou být pomocí technického zařízení vnímány, rozmnožovány nebo sdělovány.

ČLÁNEK 25.11

Výrobci zvukových záznamů

Každá strana poskytne výrobcům zvukových záznamů výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich zvukových záznamů vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;
- b) šíření jejich zvukových záznamů včetně kopií těchto záznamů veřejnosti prodejem či jiným převodem vlastnictví;
- c) zpřístupnění jejich zvukových záznamů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- d) obchodní pronájem jejich zvukových záznamů veřejnosti.

ČLÁNEK 25.12

Vysílací organizace

Každá strana poskytne vysílacím organizacím výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam jejich vysílání vysílaného bezdrátově;

- b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich vysílání vysílaného bezdrátově, vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě a
- c) opakované vysílání jejich vysílání bezdrátově, jakož i sdělování jejich vysílání veřejnosti¹, pokud je takové sdělování prováděno na místech přístupných veřejnosti po zaplacení vstupného.

ČLÁNEK 25.13

Vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a jejich sdělování veřejnosti²

1. Každá ze stran stanoví právo, kterým se zajistí, aby uživatel zaplatil jedinou spravedlivou odměnu výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů, pokud je užito zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům nebo rozmnoženiny takového zvukového záznamu k vysílání nebo sdělování veřejnosti³.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že nic v tomto odstavci nebrání straně určit podmínky, za nichž lze toto právo vykonávat, v souladu s čl. 13 písm. d) Římské úmluvy.

² Každá ze stran může výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů udělit rozsáhlejší práva, pokud jde o vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a jejich sdělování veřejnosti.

³ Pro účely tohoto článku „sdělování veřejnosti“ nezahrnuje zpřístupnění zvukového záznamu veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí.

2. Každá strana zajistí, aby jediná spravedlivá odměna podle odstavce 1 byla rozdělena mezi příslušné výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů. Pro případy, kdy neexistuje dohoda mezi výkonnými umělci a výrobcí zvukových záznamů, může každá strana ve svých právních předpisech stanovit pravidla, podle nichž se výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů o tuto jedinou spravedlivou odměnu dělí.

ČLÁNEK 25.14

Doba ochrany

1. Práva autora k jeho dílu trvají po dobu autorova života a nejméně 70 let po smrti autora bez ohledu na datum, kdy došlo k prvnímu oprávněnému zpřístupnění díla veřejnosti¹.
2. U díla spoluautorů se doba ochrany stanovená v odstavci 1 počítá od smrti spoluautora, který ostatní přežil.
3. U anonymních děl či pseudonymních děl trvá doba ochrany nejméně 70 let od oprávněného zpřístupnění díla veřejnosti. Pokud však autorem přijatý pseudonym nevzbuzuje žádné pochyby o jeho totožnosti, nebo pokud autor odhalí svou totožnost během doby uvedené v tomto odstavci, řídí se doba ochrany podle odstavce 1.

¹ Pokud strana stanoví zvláštní dobu ochrany v případech, kdy je za držitele práv označena právnická osoba, trvá doba ochrany nejméně 70 let poté, co bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti.

4. Doba ochrany kinematografických nebo audiovizuálních děl trvá nejméně 70 let ode dne smrti autora, který ostatní přežil. Osoby, které mají být považovány za autory kinematografického nebo audiovizuálního díla, se určují podle právních předpisů stran.
5. Práva vysílacích organizací zanikají za 50 let ode dne prvního vysílání.
6. Práva výkonných umělců zanikají nejdříve 50 let ode dne záznamu výkonu, avšak:
- a) pokud je záznam výkonu v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu 50 let uvedených v tomto odstavci, počítá se doba ochrany ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Pokud strana stanoví obě možnosti, počítá se doba ochrany od kterékoliv události, která nastane dříve, a
 - b) pokud je zvukový záznam výkonu v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu 50 let uvedených v tomto odstavci, trvá doba ochrany nejméně 70 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Pokud strana stanoví obě možnosti, počítá se doba ochrany od kterékoliv události, která nastane dříve.

7. Práva výrobců zvukových záznamů zanikají nejdříve 50 let ode dne uskutečnění záznamu. Pokud je však zvukový záznam v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti, zanikají práva nejdříve 70 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Strany mohou přijmout nebo zachovat účinná opatření k zajištění toho, aby zisk vytvořený v průběhu 20 let ochrany po uplynutí 50 let byl spravedlivě rozdělen mezi výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů.

ČLÁNEK 25.15

Právo na opětný prodej

1. Každá strana stanoví ve prospěch autora originálu výtvarného díla či plastiky právo na opětný prodej, vymezené jako nezcizitelné právo, kterého se nelze do budoucna vzdát, na autorskou odměnu založenou na prodejní ceně získané z jakéhokoli opětného prodeje díla následujícího po prvním převodu díla autorem¹.
2. Právo na opětný prodej uvedené v odstavci 1 se vztahuje na všechny úkony opětného prodeje, jehož se jako prodávající, kupující nebo zprostředkovatelé účastní profesionální zástupci trhu s uměleckými díly, například aukční síně, umělecké galerie a obecně obchodníci s uměleckými díly.

¹ Bez ohledu na tento článek se pro výpočet licenčních poplatků v případě Chile smí nadále uplatňovat ustanovení čl. 36 odst. 1 zákona č. 17.366 ze dne 28. srpna 1970, ve znění zákona č. 21.045 ze dne 13. října 2017.

3. Každá strana může stanovit, že právo na opětný prodej uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na úkony opětného prodeje, pokud prodávající získal umělecké dílo přímo od autora méně než tři roky před daným opětným prodejem a kdy cena opětného prodeje nepřesahuje určitou minimální částku.

ČLÁNEK 25.16

Kolektivní správa práv

1. Strany podporují spolupráci mezi svými organizacemi kolektivní správy za účelem podpory dostupnosti děl a jiných předmětů ochrany na svém území a převodu příjmů z výkonu práv za užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany mezi jejich příslušnými organizacemi kolektivní správy.
2. Strany podporují transparentnost organizací kolektivní správy, zejména pokud jde o příjmy z výkonu práv, které vybírají, srážky, které uplatňují na příjmy z výkonu práv, které vybírají, využívání vybraných příjmů z výkonu práv, politiku rozdělování a jejich repertoár.
3. Každá strana zajistí, aby organizace kolektivní správy, které jsou usazený na jejím území a které na základě smlouvy o zastupování zastupují jinou organizaci kolektivní správy práv usazenou na území druhé strany, byly vyzvány, aby přesně, pravidelně a náležitě vyplácely zastupované organizaci kolektivní správy jí náležící částky a poskytovaly jí informace o výši příjmů z výkonu práv vybraných jejím jménem a o veškerých srážkách těchto příjmů.

ČLÁNEK 25.17

Omezení a výjimky

Každá strana stanoví omezení nebo výjimky týkající se práv stanovených v článcích 25.9 až 25.13 pouze pro určité zvláštní případy, které nejsou v rozporu s běžným využíváním díla nebo jiného předmětu ochrany a nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy držitelů práv.

ČLÁNEK 25.18

Ochrana technologických prostředků

1. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu před obcházením jakéhokoli účinného technologického prostředku, které dotyčná osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo má dostatečné důvody to vědět.
2. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu před výrobou, dovozem, rozšiřováním, prodejem, pronájmem, reklamou na prodej nebo pronájem nebo před držbou zařízení, výrobků nebo součástí pro komerční účely nebo před poskytováním služeb, které:
 - a) jsou nabízeny, inzerovány nebo uváděny na trh za účelem obcházení účinných technologických prostředků;
 - b) mají pouze omezený komerčně významný účel nebo užití jiné, než je obcházení účinných technologických prostředků, nebo

- c) jsou přednostně určeny, vyrobeny, upraveny nebo provozovány za účelem umožnit nebo usnadnit obcházení účinných technologických prostředků.

3. Pro účely tohoto pododdílu se „technologickým prostředkem“ rozumí jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabráňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům nebo jiným předmětům ochrany¹, ke kterým nebylo uděleno svolení držitele autorského práva nebo práv s nimi souvisejících podle právních předpisů strany. Technologické prostředky se považují za účinné, pokud je použití chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany kontrolováno držiteli práv uplatněním kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava děl nebo jiných předmětů ochrany nebo mechanismu kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

4. Bez ohledu na právní ochranu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, nepřijmou-li držitelé práv dobrovolná opatření, může každá strana podle potřeby přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby odpovídající právní ochrana před obcházením účinných technologických prostředků zajištěná v souladu s tímto článkem nebránila beneficiům výjimek nebo omezení stanovených v souladu s článkem 25.17 využívat těchto výjimek nebo omezení.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pojem „díla nebo jiné předměty ochrany“ nezahrnuje díla nebo jiné předměty ochrany, jejichž doba ochrany již uplynula.

ČLÁNEK 25.19

Povinnosti týkající se informace o správě práv

1. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu proti každé osobě, která vědomě bez svolení, pokud je jí známo nebo má dostatečné důvody se domnívat, že takovým jednáním způsobuje, umožňuje, usnadňuje nebo zatajuje porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle právních předpisů strany:
 - a) odstraňuje nebo pozměňuje jakékoli elektronické informace týkající se správy práv a
 - b) rozšiřuje, dovází za účelem rozšiřování, vysílá, sděluje nebo zpřístupňuje veřejnosti díla nebo jiné předměty ochrany chráněné podle tohoto pododdílu, ze kterých byly bez svolení odstraněny nebo na nichž byly bez svolení pozměněny elektronické informace týkající se správy práv.
2. Pro účely tohoto článku se „informacemi týkajícími se správy práv“ rozumí jakékoli informace poskytnuté držitelem práv, které identifikují dílo nebo jiný předmět ochrany zmíněný v tomto článku, autora nebo jiného držitele práv, nebo informace o podmínkách použití díla nebo jiného předmětu ochrany a jakákoli čísla nebo kódy, které takovou informaci reprezentují.
3. Odstavec 2 se použije, pokud jakákoli informace uvedená ve zmíněném odstavci souvisí s kopií díla nebo jiného předmětu ochrany zmíněného v tomto článku nebo se objeví v souvislosti s veřejným sdělením tohoto díla nebo jiného předmětu ochrany.

PODODDÍL 2

OCHRANNÉ ZNÁMKY

ČLÁNEK 25.20

Mezinárodní dohody

Každá strana:

- a) dodržuje Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek, přijatý v Madridu dne 27. června 1989, pozměněný dne 12. listopadu 2007;
- b) dodržuje Smlouvu o známkovém právu, uzavřenou v Ženevě dne 27. října 1994, a Niceskou dohodu o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, pozměněnou dne 28. září 1979, a
- c) vynaloží veškeré přiměřené úsilí k přistoupení k Singapurské smlouvě o známkovém právu, uzavřené v Singapuru dne 27. března 2006.

ČLÁNEK 25.21

Práva vyplývající z ochranné známky

Každá strana stanoví, že zapsaná ochranná známka zakládá jejímu vlastníkovu výlučné právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly označení, které je shodné nebo podobné s označením, pro které je ochranná známka zapsána, pokud by takové užívání vedlo k pravděpodobnosti záměny. V případě užívání shodného označení pro shodné zboží nebo služby se předpokládá, že existuje pravděpodobnost záměny.

ČLÁNEK 25.22

Postup zápisu

1. Každá strana zajistí systém pro zápis ochranných známek, v jehož rámci musí být každé konečné rozhodnutí o zamítnutí zápisu (včetně částečného zamítnutí) přijaté příslušnou správou ochranných známek řádně odůvodněno a písemně sděleno příslušné straně.
2. Každá strana umožní třetím osobám podat námitky proti přihláškám ochranných známek nebo, je-li to relevantní podle jejích právních předpisů, zápisům ochranných známek. Takové námitkové řízení musí být sporné.
3. Každá strana zpřístupní veřejnosti elektronické databáze přihlášek ochranných známek a zapsaných ochranných známek.

ČLÁNEK 25.23

Všeobecně známé ochranné známky

Za účelem zavedení ochrany všeobecně známých ochranných známek, jak je uvedeno v článku 6*bis* Pařížské úmluvy a v čl. 16 odst. 2 a 3 Dohody TRIPS, potvrzují strany význam společného doporučení týkajícího se ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek, přijatého shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním WIPO v rámci 34. série zasedání shromáždění členských států WIPO ve dnech 20. až 29. září 1999.

ČLÁNEK 25.24

Výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky

1. Každá strana:
 - a) stanoví správné užití popisných výrazů jako omezenou výjimku z práv udělených ochranné známce a
 - b) může stanovit další omezené výjimky.
2. Odstavec 1 se použije za předpokladu, že výjimky berou zřetel na oprávněné zájmy vlastníků ochranných známek a třetích stran.

3. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku:
- a) její vlastní jméno nebo adresu;
 - b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, určeného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby zboží nebo poskytnutí služby anebo jiných jejích vlastností nebo
 - c) ochrannou známku, je-li to nezbytné k označení určeného účelu zboží nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.
4. Odstavec 3 se použije tehdy, užívá-li třetí strana ochrannou známku v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví¹.
5. Strana může stanovit, že ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku starší právo, které se vztahuje jen k určité lokalitě, je-li toto právo uznáno právními předpisy dané strany a je užíváno v rámci daného území.

¹ Případně může strana stanovit, že takové užívání nesmí příslušnou část veřejnosti uvádět v omyl nebo mást.

ČLÁNEK 25.25

Důvody zrušení

1. Každá strana stanoví, že ochranná známka může být zrušena, jestliže nebyla bez řádného důvodu po nepřetržitou dobu pěti let na daném území pro výrobky či služby, pro které byla zapsána, skutečně užívána a pokud pro toto neužívání neexistují řádné důvody. Strana nicméně může stanovit, že nikdo nemůže žádat, aby byl vlastník ochranné známky zbaven svých práv, jestliže v době mezi uplynutím pěti let a podáním návrhu na zrušení bylo započato se skutečným užíváním ochranné známky nebo se v něm pokračovalo. K započetí užívání nebo k jeho pokračování, k nimž došlo během období tří měsíců před podáním návrhu na zrušení, přičemž tato lhůta začíná běžet nejdříve po uplynutí období pěti let nepřetržitého neužívání, se však nepřihlíží, pokud byly přípravy k započetí nebo pokračování užívání podniknuty až poté, co se vlastník dozvěděl, že může být podán návrh na zrušení.
2. Ochranná známka může být rovněž zrušena, jestliže se po dni, ke kterému byla zapsána, v důsledku jednání nebo nečinnosti svého vlastníka stala označením, které je v obchodě běžným názvem pro zboží nebo službu, pro které je zapsána¹.

¹ Ochranná známka může být rovněž zrušena, jestliže po dni, ke kterému byla zapsána v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro zboží nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

ČLÁNEK 25.26

Přihlášky ve zlé víře

Ochranná známka může být prohlášena za neplatnou, pokud přihlašovatel požádal o zápis ochranné známky ve zlé víře. Každá strana může rovněž stanovit, že taková ochranná známka se do rejstříku nezapíše.

PODODDÍL 3

(PRŮMYSLOVÉ) VZORY¹

ČLÁNEK 25.27

Mezinárodní dohody

Každá strana vyvine co největší úsilí k přistoupení k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999.

¹ Odkazy v této kapitole na (průmyslové) vzory se považují za odkazy na zapsané průmyslové vzory.

ČLÁNEK 25.28

Ochrana zapsaných (průmyslových) vzorů¹

1. Každá strana zajistí ochranu nezávisle vytvořených (průmyslových) vzorů, které jsou nové nebo původní². Tato ochrana je zajišťována zápisem a uděluje výlučné právo jejich držiteli v souladu s tímto článkem.
2. Vlastník zapsaného (průmyslového) vzoru musí mít alespoň právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby vyráběly, prodávaly, dovážely, vyvážely nebo užívaly výrobek, který nese nebo ztělesňuje chráněný (průmyslový) vzor, pokud se takové jednání uskutečňuje pro komerční účely, nenáležitě ohrožuje obvyklé užití (průmyslového) vzoru nebo není v souladu se zásadami poctivého obchodního styku.
3. (Průmyslový) vzor použitý u některého výrobku nebo začleněný v některém výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový nebo původní, pouze pokud:
 - a) součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém použití složeného výrobku viditelná a

¹ Unie rovněž poskytuje ochranu nezapsanému (průmyslovému) vzoru, pokud splňuje požadavky nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. EU L 3, 5.1.2002, s. 1).

² Strana může ve svých právních předpisech stanovit, že může být vyžadována i individuální povaha (průmyslových) vzorů. Evropská unie má za to, že (průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

b) tyto viditelné znaky součásti uvedené v písmenu a) samy splňují předpoklady novosti nebo původnosti.

4. Pro účely odst. 3 písm. a) se „obvyklým použitím“ rozumí použití konečným uživatelem s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.

ČLÁNEK 25.29

Doba trvání ochrany

Využitelná doba ochrany trvá 15 let ode dne podání žádosti o zápis.

ČLÁNEK 25.30

Výjimky

1. Každá strana může stanovit omezené výjimky z ochrany (průmyslových) vzorů za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým užitím chráněných (průmyslových) vzorů a nezpůsobují nepřiměřenou újmu oprávněným zájmům držitele chráněného (průmyslového) vzoru, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran.

2. Ochrana (průmyslového) vzoru se nevztahuje na vzory v zásadě vynucené technickými nebo funkčními hledisky.

3. Právo k (průmyslovému) vzoru se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které musí být nezbytně napodobeny v jejich přesném tvaru a rozměrech, aby výrobek, ve kterém je (průmyslový) vzor začleněn nebo u kterého byl použit, mohl být mechanicky připojen k jinému výrobku nebo do něj vestavěn či jím obestavěn tak, aby oba výrobky plnily svou funkci.

4. Odchylně od odstavce 3 se právo k (průmyslovému) vzoru může vztahovat na (průmyslový) vzor umožňující sestavení nebo propojení několika vzájemně zaměnitelných výrobků v rámci jednoho stavebnicového systému.

ČLÁNEK 25.31

Vztah k autorskému právu

(Průmyslový) vzor může požívat ochrany také podle právních předpisů o autorském právu kterékoli strany, a to ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor vytvořen nebo v jakékoliv formě zachycen. Každá strana stanoví míru, ve které, a podmínky, za jakých je tato ochrana poskytnuta, včetně úrovně požadované původnosti.

PODODDÍL 4

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

ČLÁNEK 25.32

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této dohody se „zeměpisným označením“ rozumí označení, které identifikuje zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality jedné ze strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu.
2. Tento pododdíl se vztahuje na zeměpisná označení, která označují produkty uvedené na seznamu v příloze 25-C.
3. Strany se dohodly, že po vstupu této dohody v platnost zváží rozšíření oblasti působnosti zeměpisných označení, na něž se vztahuje tento pododdíl, na další zeměpisná označení chránící jiné typy produktů, na něž se nevztahuje odstavec 2, a zejména na řemeslné výrobky, s přihlédnutím k legislativnímu vývoji stran.
4. Strana chrání zeměpisná označení druhé strany v souladu s tímto pododdílem, jsou-li uvedena zeměpisná označení jako taková chráněna v zemi původu.

ČLÁNEK 25.33

Seznam zeměpisných označení

Každá strana po přezkoumání jak právních předpisů druhé strany uvedených v příloze 25-A, tak zeměpisných označení druhé strany uvedených na seznamu v příloze 25-C a po provedení řádných propagačních opatření v souladu se svými právními předpisy a zvyklostmi chrání zeměpisná označení druhé strany uvedená v příloze 25-C v souladu s úrovní ochrany stanovenou v tomto pododdíle.

ČLÁNEK 25.34

Změna seznamu zeměpisných označení

1. Strany se dohodly na možnosti změnit seznam zeměpisných označení obsažený v příloze 25-C podle čl. 25.40 odst. 1. Každé tři roky ode dne vstupu této dohody v platnost smí strana na svůj seznam zeměpisných označení obsažený v příloze 25-C doplnit nejvýše 45 zeměpisných označení. Strany doplní nová zeměpisná označení po dokončení námitkového řízení v souladu s kritérii stanovenými v příloze 25-B a po přezkoumání zeměpisných označení ke spokojenosti obou stran.
2. Pokud se změna seznamu zeměpisných označení v příloze 25-C týká drobné úpravy ve vztahu k pravopisu zeměpisného označení uvedeného na seznamu nebo odkazu na název zeměpisné oblasti, na kterou je označení vázáno, použije se postup uvedený v čl. 25.40 odst. 4.

3. Doplnění a změny zeměpisných označení podle odstavců 1 a 2 se provádí po vzájemné dohodě stran.

ČLÁNEK 25.35

Rozsah ochrany zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení uvedená na seznamu v příloze 25-C i označení doplněná podle článku 25.34 jsou chráněna proti:

- a) komerčnímu použití zeměpisného označení pro produkt, který je produktem stejného typu a:
 - i) nepochází z místa původu uvedeného v příloze 25-C pro toto zeměpisné označení nebo
 - ii) pochází z místa původu uvedeného v příloze 25-C pro toto zeměpisné označení, ale nebyl vyroben ani zhotoven v souladu se specifikací produktu označeného chráněným názvem, a to i tehdy, je-li název doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „styl“, „imitace“, „chut“ nebo podobnými výrazy;
- b) užívání jakýchkoli způsobů označení nebo obchodní úpravy produktu, které uvádějí nebo naznačují, že dotýčný produkt pochází z jiné zeměpisné oblasti, než je skutečné místo původu, způsobem, který může veřejnost uvést v omyl, pokud jde o zeměpisný původ produktu;

- c) jakékoli užívání, které představuje akt nekalé soutěže ve smyslu článku 10bis Pařížské úmluvy, včetně zneužívání pověsti zeměpisného označení nebo používání jakéhokoli nepravdivého nebo zavádějícího údaje o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu na vnitřním nebo vnějším obalu, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se samotného zboží, a jakékoli praktiky, které by mohly uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
2. Chráněná zeměpisná označení nesmějí na území stran zdruhovět.
3. Tento pododdíl nezakládá povinnost chránit zeměpisná označení, která nejsou nebo přestávají být chráněna na jejich území původu.
4. Strana nevylučuje, že ochranu nebo uznání zeměpisného označení mohou příslušné orgány na území původu zrušit na základě toho, že chráněný nebo uznávaný výraz přestal splňovat podmínky, za nichž byla ochrana nebo uznání původně uděleny na jejím území původu.
5. Pokud některé zeměpisné označení přestane být chráněno na svém území původu, oznámí to každá strana druhé straně. Toto oznámení se provádí v souladu s postupy podle článku 25.40.
6. Žádným ustanovením tohoto pododdílu není dotčeno právo jakékoli osoby užívat v obchodním styku vlastní jméno nebo jména jejího předchůdce v obchodu, není-li toto jméno použito ve snaze uvést veřejnost v omyl.

7. Ochrana poskytovaná podle tohoto pododdílu se vztahuje na překlad zeměpisných označení uvedených na seznamu v příloze 25-C, pokud použití takového překladu může veřejnost uvést v omyl.

8. Pokud je překlad zeměpisného označení totožný s druhovými nebo popisnými výrazy, včetně podstatných a přídavných jmen, nebo s výrazy běžně používanými v obecném jazyce jako běžné názvy produktu na území strany nebo v sobě takovýto výraz obsahuje, nebo pokud zeměpisné označení není totožné, ale takovýto výraz v sobě obsahuje, nejsou ustanoveními tohoto pododdílu nijak dotčena práva jakékoli osoby na použití tohoto výrazu ve spojení s daným produktem.

9. Ochrana stanovená v tomto pododdíle se nevztahuje na jednotlivou složku obsaženou ve vícesložkovém výrazu, který je chráněn jako zeměpisné označení uvedené na seznamu v dodatku 25-C-1, pokud je jednotlivá složka¹ výrazem běžně používaným v obecném jazyce jako běžný název souvisejícího produktu.

10. Nic v tomto pododdíle nebrání použití názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat² na území strany, pokud jde o jakýkoli produkt.

¹ V souladu s dodatkem 25-C-1, který obsahuje výrazy, jejichž ochrana není požadována.

² Ve vysvětlivkách v příloze 25-C jsou definovány odrůdy rostlin a plemena zvířat, jejichž používání není bráněno.

11. Pokud jde o nová zeměpisná označení, které strana zamýšlí doplnit v souladu s článkem 25.34, žádné ustanovení od strany nevyžaduje, aby chránila zeměpisné označení, které je totožné s výrazem, který je běžně používán v obecném jazyce jako běžný název souvisejícího produktu na území této strany¹.

ČLÁNEK 25.36

Užívací právo zeměpisných označení

1. Název chráněný podle tohoto pododdílu může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, který je v souladu s odpovídající specifikací.
2. Název chráněný podle tohoto pododdílu jako zeměpisné označení nesmí být podmíněn registrací uživatelů ani dalšími poplatky.

¹ Pro účely doplnění nových zeměpisných označení při určování toho, zda je výraz v obecném jazyce obvykle používán jako běžný název pro příslušné zboží na jejím území, mohou orgány strany vzít v úvahu, jak spotřebitelé tomuto výrazu na území této strany rozumí. Faktory, které jsou pro toto pochopení pro spotřebitele relevantní, mohou zahrnovat: a) zda se výraz používá k označení daného druhu produktu, jak je uvedeno příslušnými zdroji, jako jsou slovníky, noviny a příslušné internetové stránky, nebo b) jak je produkt, na něj tento výraz odkazuje, uváděn na trh a používán při obchodování na území této strany.

ČLÁNEK 25.37

Vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními

1. Strany zamítnou zápis ochranné známky, jejíž použití by bylo v rozporu s článkem 25.35 a která se týká produktu stejného typu jako zeměpisné označení, pokud je žádost o zápis ochranné známky podána po dni podání žádosti o ochranu zeměpisného označení na území dotčené strany.
2. Ochranné známky zapsané v rozporu s odstavcem 1 se prohlásí za neplatné, z moci úřední nebo na žádost zúčastněné strany, v souladu s právním předpisy a postupy stran.
3. Pro zeměpisná označení uvedená v článku 25.33 je dnem podání žádosti o ochranu podle odstavce 1 a 2 1. listopad 2022.
4. V případě zeměpisných označení doplněných do přílohy 25-C v souladu s článkem 25.34 je dnem podání žádosti o ochranu datum předání žádosti o ochranu zeměpisného označení druhé straně s výhradou úspěšného ukončení procesu změny seznamu chráněných zeměpisných označení podle článku 25.34.
5. Strany chrání zeměpisná označení i v případě, že již existuje předchozí ochranná známka. Předchozí ochranné známky zapsané v dobré víře mohou být obnoveny a mohou být předmětem změn, které vyžadují podání nových přihlášek ochranných známek, za předpokladu, že tyto změny nenarušují ochranu zeměpisných označení a že neexistují důvody pro prohlášení ochranné známky za neplatnou podle práva stran.

6. Pro účely odstavce 5 tohoto článku se „předchozí ochrannou známkou“ rozumí ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s článkem 25.35 a která byla přihlášena, zapsána nebo zavedena používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy, v dobré víře na území jedné strany předem, kdy druhá strana podala žádost o ochranu zeměpisného označení podle této dohody.

ČLÁNEK 25.38

Prosazování ochrany

Každá strana vymáhá ochranu stanovenou v článcích 25.35, 25.36 a 25.37 prostřednictvím správního předpisu na žádost zúčastněné strany. Každá strana ve svých právních předpisech a postupech stanoví další správní a soudní opatření s cílem zabránit protiprávnímu používání chráněných zeměpisných označení nebo je zastavit.

ČLÁNEK 25.39

Všeobecná pravidla

1. Žádná strana není povinna chránit jako zeměpisné označení podle tohoto pododdílu název, který se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, a v důsledku toho by mohl uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.

2. Jsou-li zeměpisná označení stran homonymní, poskytne strana každému zeměpisnému označení druhé strany ochranu za předpokladu, že v praxi existuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami používání a obchodní úpravy názvů tak, aby spotřebitel nebyl uveden v omyl.
3. Pokud jedna strana v rámci dvoustranného jednání s třetí zemí navrhne ochranu zeměpisného označení této třetí země, jehož název je homonymní se zeměpisným označením druhé strany, musí o tom být druhá strana informována a musí dostat možnost podat připomínky před tím, než se název stane chráněným.
4. Dovoz, vývoz a uvádění na trh produktů odpovídajících zeměpisným označením uvedeným na seznamu v příloze 25-C se provádí v souladu s právními předpisy platnými na území strany, ve které se produkty uvádějí na trh.
5. Veškerými záležitostmi vyplývajícími ze specifikací produktů chráněných zeměpisných označení se zabývá podvýbor uvedený v článku 25.40.
6. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto pododdílu mohou být zrušena pouze stranou, z jejíhož území produkt pochází. Strana oznámí druhé straně, jestliže zeměpisné označení uvedené na seznamu v příloze 25-C přestane být na jejím území chráněno. V návaznosti na takové oznámení se příloha 25-C změní v souladu s čl. 25.40 odst. 3.
7. Specifikaci produktu, na niž se v tomto pododdíle odkazuje, je specifikace schválená, včetně všech schválených změn, orgány strany na území, z něhož produkt pochází.

ČLÁNEK 25.40

Podvýbor, spolupráce a transparentnost

1. Pro účely tohoto pododdílu může podvýbor uvedený v článku 25.66 Radě pro obchod doporučit, aby podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a) změnila:
 - a) přílohu 25-A, pokud jde o odkazy na právní předpisy použitelné stranami;
 - b) přílohu 25-B, pokud jde o kritéria, která mají být zahrnuta do námitkového řízení, a
 - c) přílohu 25-C, pokud jde o zeměpisná označení.
2. Pro účely tohoto pododdílu je podvýbor uvedený v článku 25.66 odpovědný za výměnu informací ohledně:
 - a) legislativního a politického vývoje v oblasti zeměpisných označení;
 - b) zeměpisných označení pro účely zvážení jejich ochrany v souladu s tímto pododdílem a
 - c) jakékoli jiné záležitosti společného zájmu v oblasti zeměpisných označení.
3. Po oznámení uvedeném v čl. 25.39 odst. 6 doporučí podvýbor Radě pro obchod, aby změnila přílohu 25-C v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku s cílem ukončit ochranu podle této dohody.

4. V případě drobné úpravy týkající se pravopisu zeměpisného označení uvedeného na seznamu nebo odkazu na název zeměpisné oblasti, na kterou je označení vázáno, oznámí strana tuto změnu druhé straně v podvýboru spolu se svým vysvětlením. V případné takové drobné úpravě doporučí podvýbor Radě pro obchod změnit přílohu 25-C podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

5. Strany buď přímo, nebo prostřednictvím podvýboru udržují kontakt ve všech záležitostech týkajících se provádění a fungování tohoto pododdílu. Strana může zejména požádat druhou stranu o informace týkající se specifikací produktů a jejich změn, jakož i o kontaktní místa pro správní vymáhání.

6. Strany mohou zpřístupnit veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a kontaktní místa pro správní vymáhání, která se vztahují k zeměpisným označením druhé strany chráněným podle tohoto pododdílu.

ČLÁNEK 25.41

Jiná ochrana

1. Tento pododdíl se použije, aniž jsou dotčena práva a povinnosti stran v souladu s Dohodou o WTO nebo jakoukoli jinou mnohostrannou dohodou o právu duševního vlastnictví, jíž jsou Evropská unie a Chile smluvními stranami.

2. Tímto pododdílem není dotčeno právo žádat o uznání a ochranu zeměpisného označení podle příslušných právních předpisů stran.

PODODDÍL 5

PATENTY

ČLÁNEK 25.42

Mezinárodní dohody

Každá strana¹ dodržuje Smlouvu o patentové spolupráci, podepsanou ve Washingtonu dne 19. června 1970, ve znění ze dne 28. září 1979, naposledy pozměněnou dne 3. října 2001.

ČLÁNEK 25.43

Další ochrana v případě zdržení při registraci farmaceutických výrobků

1. Strany uznávají, že farmaceutické výrobky chráněné na jejich území patentem mohou před uvedením na trh podléhat postupu registrace nebo sanitární registrace.

¹ V případě Evropské unie je povinnost podle tohoto článku splněna členskými státy.

2. Každá strana stanoví vhodný a účinný mechanismus, který stanoví další ochranu s cílem kompenzovat majiteli patentu zkrácení účinné doby patentové ochrany v důsledku nepřiměřených průtahů¹ při udělování první registrace nebo první sanitární registrace na jejím území. Doba trvání této další ochrany nepřesáhne pět let.
3. Bez ohledu na odstavec 2 může každá ze stran v souladu se svými právními předpisy zajistit další ochranu výrobku který je chráněn patentem a podléhá postupu registrace nebo sanitární registrace, aby bylo majiteli patentu kompenzováno zkrácení účinné patentové ochrany. Doba trvání této další ochrany nepřesáhne pět let².
4. Pro upřesnění je třeba uvést, že při provádění povinností podle tohoto článku může každá strana stanovit podmínky a omezení za předpokladu, že tato strana i nadále uplatňuje tento článek.
5. Každá strana vyvine maximální úsilí, aby žádosti o registraci nebo sanitární registraci farmaceutických výrobků byly zpracovávány účinným a včasným způsobem, aby se zabránilo nepřiměřeným nebo zbytečným prodlevám. S cílem zabránit nepřiměřeným prodlevám může strana přijmout nebo zachovat postupy, které urychlují zpracování žádosti o registraci nebo sanitární registraci.

¹ Pro účely tohoto článku zahrnují „nepřiměřené průtahy“ zdržení při první odpovědi žadateli po dni podání žádosti o schválení registrace nebo sanitární registraci, které trvá více než dva roky. Zdržení, ke kterému dojde při udělování schválení registrace nebo sanitární registrace z důvodů, které lze přičíst žadateli, nebo nad nimiž nemá orgán pro udělování schválení registrace nebo sanitární registrace kontrolu, se při určování doby trvání těchto průtahů nemusí zohlednit.

² Touto maximální dobou trvání není dotčena možnost dalšího prodloužení ochrany v případě léčivých přípravků, u nichž proběhly pediatrické studie, jejichž výsledky jsou náležitě zohledněny v informacích o přípravku.

PODODDÍL 6

OCHRANA NEZPŘÍSTUPNĚNÝCH INFORMACÍ

ČLÁNEK 25.44

Rozsah ochrany obchodních tajemství

1. V zájmu plnění povinnosti dodržovat Dohodu TRIPS a zejména její čl. 39 odst. 1 a 2 každá strana zajistí odpovídající občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy, které každému vlastníku obchodního tajemství umožní zabránit získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.
2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:
 - a) „obchodním tajemstvím“ informace:
 - i) které jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo jako přesná sestava a souhrn jejich částí obecně známy nebo běžně přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotyčným druhem informací zabývají;
 - ii) které mají komerční hodnotu proto, že jsou tajné, a
 - iii) v souvislosti s nimiž osoba, která je má právoplatně ve své moci, podnikla za daných okolností kroky, aby je udržela v tajnosti;

b) „vlastníkem obchodního tajemství“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která má obchodní tajemství právoplatně v držení.

3. Pro účely tohoto pododdílu se za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku považují alespoň tyto formy jednání:

- a) získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka, pokud k němu dojde neoprávněným přístupem k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojením nebo zkopírováním;
- b) využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje jednu z následujících podmínek:
 - i) získala obchodní tajemství způsobem uvedeným v písmenu a);
 - ii) jedná v rozporu s dohodou o zachování mlčenlivosti či jakoukoli jinou povinností nezpřístupnit obchodní tajemství nebo
 - iii) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení využití obchodního tajemství,
- c) získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí osoba, která v době získání, využití nebo zpřístupnění tajemství věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která jej využívala nebo zpřístupnila neoprávněně ve smyslu písmene b).

4. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze stran považovat některou z těchto forem jednání za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku:

- a) nezávislé nalezení nebo vytvoření příslušné informace určitou osobou;
- b) reverzní inženýrství produktu osobou, která je jeho oprávněným držitelem a která není vázána žádnou závaznou právní povinností ve smyslu omezení získávání relevantních informací;
- c) získání, použití nebo zpřístupnění informací, pokud to vyžaduje nebo povoluje právo dané strany, nebo
- d) využívání zkušeností a dovedností, které zaměstnanci poctivě získali v rámci své obvyklé pracovní činnosti, těmito zaměstnanci.

5. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako omezování svobody projevu a informací, včetně svobody sdělovacích prostředků, chráněné v každé ze stran.

ČLÁNEK 25.45

Občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy v případě obchodních tajemství

1. Každá strana zajistí, aby jakákoli osoba, jež se účastní občanskoprávního soudního řízení podle článku 25.44 nebo má přístup k dokumentům, které jsou součástí tohoto soudního řízení, nesměla použít ani zpřístupnit jakékoli obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, jež bylo příslušnými justičními orgány na základě řádně odůvodněné žádosti podané zúčastněnou stranou označeno jako důvěrné a o němž se dověděla v důsledku této účasti nebo přístupu.

2. V občanskoprávních soudních řízeních uvedených v článku 25.44 každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc alespoň:

- a) nařídit předběžná opatření v souladu s právními předpisy strany, aby se zabránilo získání, použití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku;
- b) nařídit zdržovací opatření, aby se zabránilo získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku;
- c) nařídit osobě, která věděla nebo měla vědět, že získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, aby vlastníku obchodního tajemství zaplatila náhradu škody, která je přiměřená skutečné újmě způsobené v důsledku tohoto získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) přijmout zvláštní opatření k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství předloženého v občanskoprávním řízení ohledně údajného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku; tato zvláštní opatření mohou v souladu s právními předpisy příslušné strany zahrnovat možnost:
 - i) zcela nebo částečně omezit přístup k některým dokumentům;
 - ii) omezit přístup k slyšením a souvisejícím záznamům nebo přepisům;
 - iii) zpřístupnit verzi soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v níž jsou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství;

- e) uložit sankce jakékoli straně či každé jiné osobě účastnící se soudního řízení, která nevyhoví nebo odmítne vyhovět příkazům příslušných soudních orgánů týkajícím se ochrany obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství.

3. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány nemusely zajistit soudní řízení a prostředky nápravy uvedené v článku 25.44, pokud je jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku prováděno v souladu s jejími právními předpisy, za účelem odhalení pochybení, protiprávního jednání nebo protiprávní činnosti nebo za účelem ochrany oprávněného zájmu uznaného právem dané strany.

ČLÁNEK 25.46

Ochrana neveřejných údajů týkajících se farmaceutických výrobků

1. Pokud strana podmiňuje schválení registrace nebo sanitární registraci pro farmaceutický výrobek, který využívá novou chemickou látku, která dosud nebyla schválena, předložením nezveřejněných výsledků zkoušek nebo jiných údajů potřebných k určení, zda je používání těchto výrobků bezpečné a účinné, chrání strana tyto údaje před zveřejněním třetím stranám, pokud vytvoření takových údajů vyžaduje značné úsilí, a to kromě případů, kdy je zveřejnění nezbytné pro převažující veřejný zájem, nebo ledaže by byla přijata opatření k zajištění ochrany údajů před nepoctivými komerčními praktikami.
2. Každá strana zajistí, aby po dobu nejméně pěti let ode dne prvního schválení registrace nebo sanitární registrace v dotčené straně nebyl farmaceutický výrobek následně registrován na základě výsledků předklinických zkoušek a klinických hodnocení předložených v žádosti o první schválení registrace nebo sanitární registrace uveden na trh bez výslovného souhlasu držitele prvního schválení registrace nebo sanitární registrace.

3. Žádná ze stran nesmí být omezena při provádění zkrácených schvalovacích postupů pro farmaceutické výrobky na základě studií bioekvivalence a biologické dostupnosti.
4. Při plnění povinností podle tohoto článku může každá strana stanovit podmínky a omezení, pokud nadále uplatňuje tento článek.

ČLÁNEK 25.47

Ochrana údajů týkajících se agrochemických přípravků

1. Pokud strana podmiňuje udělení povolení k uvádění na trh pro agrochemický přípravek, který využívá novou chemickou látku, předložením zpráv o zkouškách nebo studiích týkajících se bezpečnosti a účinnosti tohoto přípravku, neudělí tato strana registraci pro jiný agrochemický přípravek na základě těchto zpráv o zkouškách nebo studiích bez souhlasu osoby, která je dříve předložila, po dobu nejméně deseti let ode dne první registrace agrochemického přípravku.
2. Strana může omezit ochranu podle tohoto článku na zprávy o zkouškách nebo studiích, které splňují tyto podmínky:
 - a) měly by být nezbytné pro registraci či změnu registrace s cílem umožnit použití agrochemického přípravku na jiné plodině a
 - b) měly by být ověřeny jako splňující zásady správné laboratorní praxe nebo správné pokusnické praxe.

3. Každá strana může stanovit pravidla zamezující opakování zkoušek na obratlovcích.
4. Každá strana může stanovit podmínky a omezení pro plnění povinností podle tohoto článku, pokud nadále uplatňuje tento článek.

PODODDÍL 7

ODRŮDY ROSTLIN

ČLÁNEK 25.48

Ochrana práv k odrůdám rostlin

Strany chrání práva k odrůdám rostlin v souladu s Mezinárodní úmluvou na ochranu nových odrůd rostlin ze dne 2. prosince 1961, naposledy revidovanou v Ženevě dne 19. března 1991 (dále jen „úmluva UPOV“), včetně výjimek z práva šlechtitele podle článku 15 uvedené úmluvy, a spolupracují při podpoře a vymáhání těchto práv.

ODDÍL C

VYMÁHÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

OBČANSKOPRÁVNÍ A SPRÁVNÍ VYMÁHÁNÍ

ČLÁNEK 25.49

Obecné povinnosti

1. Každá strana znovu potvrzuje své závazky podle dohody TRIPS a zajistí vymáhání práv duševního vlastnictví v souladu se svými právními předpisy a zvyklostmi. Strany stanoví opatření, řízení a prostředky nápravy uvedené v tomto pododdíle.
2. Tento oddíl se nevztahuje na práva, na něž se vztahuje pododdíl 6 oddílu B.
3. Strana stanoví opatření, řízení a prostředky nápravy, které musí být spravedlivé a nestranné a nesmí být nadměrně složité nebo nákladné, nesmí obsahovat nepřiměřené lhůty ani nesmí mít za následek bezdůvodná zdržení.
4. Opatření, řízení a prostředky nápravy podle odstavce 3 musí být rovněž účinné, přiměřené a odrazující a musí být používány způsobem, který zabraňuje vzniku překážek legálního obchodu a poskytuje záruky proti jejich zneužití.

5. Žádné ustanovení tohoto oddílu nezakládá pro žádnou ze stran povinnost:
- a) zavést pro vymáhání práv duševního vlastnictví zvláštní soudní systém odlišný od soudního systému používaného pro vymáhání právních předpisů obecně nebo
 - b) vztahující se k rozdělení zdrojů na prostředky pro vymáhání práv duševního vlastnictví a prostředky pro vymáhání právních předpisů obecně.

ČLÁNEK 25.50

Osoby oprávněné žádat o použití donucovacích opatření, řízení a prostředků nápravy

Každá strana uznává jako osoby způsobilé žádat o použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle a části III Dohody TRIPS:

- a) držitele práv duševního vlastnictví v souladu s právem každé ze stran;
- b) všechny ostatní osoby oprávněné užívat tato práva, zejména držitele licence, v rozsahu povoleném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem;
- c) kolektivní správce práv duševního vlastnictví, kteří jsou řádně uznáváni jako osoby oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, v rozsahu stanoveném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem;

- d) subjekty¹, které jsou řádně uznávány jako osoby oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, v rozsahu stanoveném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem.

ČLÁNEK 25.51

Důkazy

1. Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly i před zahájením řízení ve věci samé, na žádost strany, která předložila přiměřeně dostupné důkazy podporující její tvrzení, že bylo porušeno její právo duševního vlastnictví nebo že toto porušení hrozí, nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření k zajištění významných důkazů údajného porušování, s výhradou ochrany důvěrných informací podle práva dané strany. Při nařízení předběžných opatření vezmou justiční orgány v úvahu oprávněné zájmy údajného porušovatele práv.
2. Předběžná opatření uvedená v odstavci 1 mohou zahrnovat podrobný popis, též včetně odebrání vzorků, či fyzické zabavení zboží údajně porušujícího práva, a ve vhodných případech i hlavních materiálů a nástrojů použitých převážně k výrobě nebo distribuci tohoto zboží a dokumentů vztahujících se k tomuto zboží.
3. Každá strana přijme v případě porušení práv duševního vlastnictví spáchaného v obchodním měřítku opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné justiční orgány tam, kde je to vhodné, na žádost strany nařídit předání bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, které jsou v držení protistrany, s výhradou ochrany důvěrných informací.

¹ V případě Chile se pojmem „subjekty“ rozumí „federace a asociace“. V případě Evropské unie se pojmem „subjekty“ rozumí „profesní subjekty ochrany práv“.

ČLÁNEK 25.52

Právo na informace

1. Každá strana zajistí, aby během občanskoprávních řízení o porušení práv duševního vlastnictví a na základě odůvodněné a přiměřené žádosti navrhovatele mohly příslušné soudní orgány nařídit, že porušovatel nebo každá jiná osoba musí poskytnout informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými jsou porušována práva duševního vlastnictví.
2. Pro účely odstavce 1 se „každou jinou osobou“ rozumí osoba, která přinejmenším:
 - a) prokazatelně v obchodním měřítku držela zboží porušující práva;
 - b) prokazatelně v obchodním měřítku užívala služby porušující práva;
 - c) prokazatelně v obchodním měřítku poskytovala služby využívané při činnostech porušujících práva nebo
 - d) byla označena osobou uvedenou v tomto odstavci jako osoba podílející se na výrobě, zpracování nebo distribuci zboží porušujícího práva či poskytování služeb porušujících práva.
3. Informace uvedené v odstavci 1 mohou případně obsahovat:
 - a) jména a adresy producentů, výrobců, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů zboží nebo služeb, stejně jako zamýšlených velkoobchodníků a maloobchodníků, a

- b) údaje o vyprodukovaném, vyrobeném, dodaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně za dané zboží nebo služby.
4. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy některé ze stran, které:
- a) přiznávají držiteli práv právo na získání úplnějších informací;
 - b) upravují použití informací poskytnutých na základě tohoto článku v občanskoprávním řízení;
 - c) upravují odpovědnost za zneužití práva na informace;
 - d) poskytují možnost odepřít poskytnutí informací, které by nutily osobu uvedenou v odstavci 1 přiznat svou účast nebo účast svého blízkého příbuzného na porušení práv duševního vlastnictví, nebo
 - e) upravují ochranu důvěrnosti informačních zdrojů nebo zpracování osobních údajů.

ČLÁNEK 25.53

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány na žádost navrhovatele mohly vydat vůči údajnému porušovateli práv prozatímní soudní zákaz s cílem zamezit hrozící porušení práva duševního vlastnictví, nebo prozatímně zakázat, případně pod hrozbou opakovaného uložení pokuty, pokud to právo dané strany umožňuje, pokračování v údajném porušování tohoto práva, nebo podmínit takové pokračování složením záruky k zajištění vyrovnání držitele práva. Prozatímní soudní zákaz lze v případě potřeby vydat za stejných podmínek i vůči třetí straně¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejíchž služeb je využito k porušování práv duševního vlastnictví.
2. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány na žádost navrhovatele mohly nařídit zabavení nebo vydání² zboží, u kterého je podezření, že jsou jím porušována práva duševního vlastnictví, aby se zabránilo jeho vstupu do obchodních kanálů nebo oběhu v nich.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí strana“ zahrnuje i zprostředkovatele.

² Za účelem provedení tohoto odstavce si strana může zvolit mezi zabavením a vydáním.

3. V případě údajného porušení, ke kterému došlo v obchodním měřítku, každá ze stran zajistí, aby soudní orgány mohly tehdy, když navrhovatel prokáže okolnosti, jež by mohly ohrozit náhradu škody, nařídit předběžné zabavení movitého a nemovitého majetku údajného porušovatele práv, včetně zmrazení jeho bankovních účtů a jiného majetku. Pro tyto účely mohou příslušné orgány nařídit předání bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, nebo přiměřený přístup k souvisejícím informacím.

ČLÁNEK 25.54

Prostředky nápravy

1. Každá strana zajistí, aby justiční orgány měly pravomoc na žádost žadatele, a aniž je dotčena náhrada škody, která vznikla držiteli práv porušením práv, a bez odškodnění jakéhokoli druhu nařídit zničení zboží, u něhož zjistily, že jsou jím porušována práva duševního vlastnictví, nebo alespoň konečné odstranění tohoto zboží z obchodních kanálů. Soudní orgány mohou rovněž, je-li to vhodné, nařídit zničení hlavních materiálů a nástrojů použitých převážně při vytváření nebo výrobě tohoto zboží.
2. Soudní orgány každé strany mají pravomoc nařídit, aby tato opatření byla provedena na náklady porušovatele práv, ledaže tomu odporují zvláštní důvody.
3. Při zvažování žádostí o prostředky nápravy bude brán zřetel na nutnost přiměřenosti mezi závažností porušení práv a nařízeným prostředkem nápravy, jakož i na zájmy třetích stran.

ČLÁNEK 25.55

Soudní zákazy

Každá strana zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení práv duševního vlastnictví, mohly soudní orgány vydat vůči porušovateli práv a případně vůči třetí straně¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává pravomoc a jejíž služby jsou využívány k porušování práv duševního vlastnictví, soudní zákaz dalšího porušování.

ČLÁNEK 25.56

Alternativní opatření

Každá strana může stanovit, že ve vhodných případech a na žádost osoby, na niž se vztahují opatření uvedená v článku 25.54 nebo 25.55, mohou soudní orgány nařídit zaplacení peněžního vyrovnání poškozenému namísto použití opatření podle článku 25.54 nebo 25.55, pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotyčných opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozenému jeví přiměřeně dostatečným.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí strana“ zahrnuje i zprostředkovatele.

ČLÁNEK 25.57

Náhrada škody

1. Každá strana zajistí, aby soudní orgány na žádost poškozené strany nařídily porušovateli práv vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje práva, zaplatit držiteli práv náhradu škody odpovídající újmě, kterou v důsledku porušení práva utrpěl.
2. Při rozhodování o výši náhrady škody podle odstavce 1 mají soudní orgány každé strany pravomoc uvážit mimo jiné legitimní míru hodnoty, kterou uvádí držitel práv, jež může zahrnovat ušlý zisk, hodnotu zboží nebo služeb, kterými byla porušena práva, na základě tržní ceny nebo doporučené maloobchodní ceny¹. Alespoň v případech porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících a padělání ochranné známky každá strana v rámci soudních řízení zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc nařídít porušovateli, aby uhradil držiteli práv část zisku porušovatele, kterou lze přičíst protiprávnímu jednání, ať již alternativně k náhradě škody, navíc k ní, nebo jako její součást.
3. Jako alternativu k odstavci 2 může každá strana stanovit, aby její soudní orgány měly pravomoc ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplacený, kdyby porušovatel práv požádal o povolení užívání příslušných práv duševního vlastnictví.

¹ V případě Evropské unie by se sem případně započítaly rovněž jiné než ekonomické faktory, jako je morální újma způsobená držiteli práva jeho porušením.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání žádné straně, aby stanovila, že pokud porušovatel při výkonu činností nevěděl, ani neměl rozumné důvody se domnívat, že dochází k porušení práv, mohou její soudní orgány ve prospěch poškozené strany nařídít náhradu zisků nebo škod, které mohou být předem stanoveny.

ČLÁNEK 25.58

Náklady řízení

Každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly v případě potřeby pravomoc nařídít na konci občanskoprávního soudního řízení týkajícího se vymáhání práv duševního vlastnictví, aby neúspěšná strana uhradila vítězné straně náklady řízení a jiné výdaje na základě právních předpisů dotčené strany.

ČLÁNEK 25.59

Zveřejnění soudních rozhodnutí

Každá strana zajistí, aby v případě soudního řízení zahájeného pro porušení práv duševního vlastnictví byly soudní orgány oprávněny nařídít na žádost navrhovatele a na náklady porušovatele právních vhodných opatření k rozšíření informace týkající se rozhodnutí, včetně zveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.

ČLÁNEK 25.60

Domněnka autorství nebo vlastnictví

Strany uznávají, že pro účely použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle:

- a) stačí k tomu, aby byl autor literárního nebo uměleckého díla, není-li prokázán opak, za takového považován, a v důsledku toho oprávněn zahájit řízení o porušení práv, je-li jméno autora uvedeno na díle obvyklým způsobem, a
- b) se písmeno a) použije obdobně i na držitele práv souvisejících s autorským právem, pokud jde o jejich předmět ochrany.

ČLÁNEK 25.61

Správní postupy

V rozsahu, v jakém lze nařídit jakékoli občanskoprávní nápravné opatření jako výsledek správních řízení ve věci, budou tato řízení odpovídat zásadám, jež se ve své podstatě rovnají zásadám uvedeným v příslušných ustanoveních tohoto pododdílu.

PODODDÍL 2

VYMÁHÁNÍ PRÁV NA HRANICÍCH

ČLÁNEK 25.62

Opatření na hranicích

1. Pokud jde o zboží pod celním dohledem, každá strana přijme či zachová postupy, v jejichž rámci může držitel práva předložit příslušným orgánům žádosti o pozastavení propuštění podezřelého zboží nebo o jeho zadržení. Pro účely tohoto pododdílu se „podezřelým zbožím“ rozumí zboží, u něhož existuje podezření na porušení ochranných známek, autorských práv a práv s ním souvisejících, zeměpisných označení, patentů, užitných vzorů, průmyslových vzorů a topografií integrovaných obvodů.
2. Každá strana musí mít zavedeny elektronické systémy pro správu schválených nebo zaznamenaných žádostí příslušnými orgány.
3. Každá strana zajistí, aby její příslušné orgány nevybíraly poplatky k pokrytí správních nákladů vyplývajících ze zpracování žádosti nebo záznamu.
4. Každá strana zajistí, aby její příslušné orgány rozhodly o schválení nebo zaznamenání žádosti v přiměřené lhůtě.
5. Každá strana zajistí, aby se schválené nebo zaznamenané žádosti mohly vztahovat na více zásilek.

6. Pokud jde o zboží pod celním dohledem, každá strana zajistí, aby její celní orgány mohly jednat z vlastní iniciativy a pozastavit propuštění nebo zadržet zboží podezřelé z porušení ochranných známek nebo autorského práva.
7. Celní orgány používají analýzu rizik k identifikaci zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví. Každá strana provádí tento odstavec v souladu se svými právními předpisy.
8. Každá strana může mít zavedeny postupy umožňující zničení podezřelého zboží, aniž by bylo zapotřebí předchozí správní nebo soudní řízení k oficiálnímu stanovení, že došlo k porušení práv, pokud dotčené osoby se zničením souhlasí nebo proti němu nemají námitky. Jestliže takové zboží není zničeno, každá strana zajistí, aby kromě výjimečných okolností bylo takové zboží odstraněno z obchodní sítě způsobem, který zabrání jakékoli újmě pro držitele práv.
9. Každá strana může mít zavedeny postupy umožňující rychlé zničení padělaných ochranných známek a nedovolených napodobenin zasílaných poštou nebo expresními kurýrními službami.
10. Strana se může rozhodnout, že tento článek neuplatní na dovoz zboží, které je uváděno na trh ve třetí zemi držiteli práv nebo s jejich souhlasem. Strana se rovněž může rozhodnout, že tento článek neuplatní na zboží nekomerční povahy, které se nachází v osobních zavazadlech cestujících.
11. Celní orgány stran udržují pravidelný dialog a podporují spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami a s dalšími orgány zapojenými do vymáhání práv duševního vlastnictví.
12. Strany spolupracují, pokud jde o mezinárodní obchod s podezřelým zbožím. Strany zejména v možné míře sdílejí informace o obchodu s podezřelým zbožím, který má dopad na druhou stranu.

13. Co se týče porušení právních předpisů o právech duševního vlastnictví, k jejichž prosazování jsou v souladu s tímto článkem kompetentní celní orgány některé ze stran, použije se Protokol k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, aniž by byly dotčeny jiné formy spolupráce.

ČLÁNEK 25.63

Soulad s GATT a s Dohodou TRIPS

Při provádění opatření na hranicích za účelem vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zahrnuta do tohoto pododdílu, zajistí každá strana soulad se svými povinnostmi podle GATT 1994 a Dohody TRIPS, zejména pak s článkem V GATT 1994 a článkem 41 a oddílem 4 části III Dohody TRIPS.

ODDÍL D

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 25.64

Spolupráce

1. Strany spolupracují, aby podpořily plnění závazků a povinností podle této kapitoly.

2. Spolupráce stran v otázkách ochrany a vymáhání práv duševního vlastnictví, je-li to nezbytné a vhodné, může zahrnovat tyto činnosti:

- a) výměnu informací o právním rámci týkajícím se práv duševního vlastnictví a příslušných pravidel jejich ochrany a prosazování;
- b) výměnu zkušeností mezi stranami ohledně legislativního pokroku;
- c) výměnu zkušeností a informací mezi stranami o vymáhání práv duševního vlastnictví;
- d) výměnu zkušeností mezi stranami s vymáháním práv na ústřední a nižší úrovni celními orgány, policií, správními a soudními orgány;
- e) koordinaci v zájmu předcházení vývozu padělaného zboží, mimo jiné se třetími zeměmi;
- f) technickou pomoc, budování kapacit, výměnu a školení personálu;
- g) ochranu a obranu práv duševního vlastnictví a šíření informací o této problematice, mimo jiné v podnikatelských kruzích a občanské společnosti;
- h) informovanost spotřebitelů a držitelů práv, jakož i posilování institucionální spolupráce zejména mezi úřady stran pro duševní vlastnictví;
- i) aktivní podporu informovanosti a vzdělávání široké veřejnosti o politikách týkajících práv duševního vlastnictví;

- j) spolupráci veřejného a soukromého sektoru zahrnující malé a střední podniky, včetně akcí nebo setkání zaměřených na malé a střední podniky, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezení jejich porušování, a
- k) formulování účinných strategií k určení publika a komunikačních programů, které zvýší povědomí spotřebitelů a médií o dopadu porušování práv duševního vlastnictví, včetně rizika pro zdraví a bezpečnost a spojitosti s organizovaným zločinem.
3. Každá strana může zpřístupnit veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a příslušná kontaktní místa pro kontrolu nebo správu zeměpisných označení druhé strany, která jsou chráněna podle pododdílu 4 oddílu B.
4. Strany buď přímo, nebo prostřednictvím podvýboru podle článku 25.66 udržují kontakt ve všech záležitostech týkajících se provádění a fungování této kapitoly.

ČLÁNEK 25.65

Dobrovolné iniciativy zúčastněných stran

Každá ze stran se snaží usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných subjektů, jejichž cílem je omezit porušování práv duševního vlastnictví, mimo jiné na internetu a v jiných tržních prostředích, a jež se zaměřují na konkrétní problémy a hledají praktická řešení, která jsou realistická, vyvážená, přiměřená a spravedlivá pro všechny dotčené subjekty, a to kromě jiného takto:

- a) každá strana se snaží po oboustranné shodě organizovat setkání zúčastněných stran na svém území, aby usnadnila dobrovolné iniciativy za účelem hledání řešení a odstranění rozdílů, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování;

- b) strany usilují o vzájemnou výměnu informací o snahách usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných stran na svém území a
- c) strany se snaží podporovat otevřený dialog a spolupráci mezi svými zúčastněnými stranami a vybízet je, aby společně hledaly řešení a odstraňovaly rozdíly, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování.

ČLÁNEK 25.66

Podvýbor pro duševní vlastnictví

Podvýbor pro duševní vlastnictví (dále jen „podvýbor“), zřízený podle čl. 33.4 odst. 1, sleduje a zajišťuje řádné provádění a fungování této kapitoly a příloh 25-A, 25-B a 25-C. Podvýbor rovněž vykonává konkrétní úkoly, které mu ukládá tato kapitola, včetně článku 25.40.

KAPITOLA 26

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ODDÍL A

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 26.1

Cíle

1. Strany připomínají Agendu 21 o životním prostředí a rozvoji přijatou na konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji konané v Riu de Janeiru ve dnech 3. až 14. června 1992, Johannesburgský plán provádění přijatý na Světovém summitu o udržitelném rozvoji v roce 2002, Deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, přijatou Mezinárodní konferencí práce na jejím 97. zasedání konaném v Ženevě dne 10. června 2008 (dále jen „Deklarace MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci“), výsledný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji z roku 2012 s názvem „Budoucnost, jakou chceme“ a Agendu 2030 a její cíle udržitelného rozvoje.
2. Strany uznávají, že udržitelný rozvoj zahrnuje hospodářský rozvoj, sociální rozvoj a ochranu životního prostředí, přičemž všechny tři oblasti jsou vzájemně závislé a vzájemně se posilují pro blaho současných i budoucích generací.

3. S ohledem na výše uvedené je cílem této kapitoly posílit obchodní a investiční vztahy mezi stranami způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji, zejména k jeho pracovnímu¹ a environmentálnímu rozměru, který je důležitý pro obchod a investice.

4. Tato kapitola je výrazem přístupu založeného na spolupráci a společných hodnotách a zájmech.

ČLÁNEK 26.2

Právo regulace a úroveň ochrany

1. Strany uznávají právo každé strany určovat své politiky a priority udržitelného rozvoje, konkrétně stanovit své vlastní úrovně vnitrostátní ochrany práce a životního prostředí své vlastní priority v oblasti práce a životního prostředí, a podle toho přijímat nebo pozměňovat své příslušné právní předpisy a politiky týkající se práce a životního prostředí.

2. Úroveň ochrany, právní předpisy a politiky uvedené v odstavci 1 musí být v souladu se závazkem každé strany k mnohostranným environmentálním dohodám a mnohostranným pracovním normám a dohodám, které jsou uvedeny v této kapitole a jichž je smluvní stranou.

3. Každá ze stran usiluje o zajištění toho, aby její environmentální a pracovněprávní předpisy a politiky poskytovaly a podporovaly vysokou úroveň ochrany životního prostředí a práce, a usiluje o pokračující zlepšování úrovně ochrany životního prostředí a práce stanovené v právních předpisech a politikách.

¹ Pro účely této kapitoly se výrazem „práce“ nebo „pracovní“ rozumí strategické cíle MOP v rámci agendy důstojné práce uvedené v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci.

4. Žádná ze stran neoslabí ani nesníží úroveň ochrany poskytované ve svých environmentálních a pracovněprávních předpisech s cílem podpořit obchod nebo investice.
5. Žádná ze stran neupustí ani se jinak neodchýlí od svých environmentálních a pracovněprávních předpisů způsobem, který oslabuje nebo snižuje úroveň ochrany poskytované v uvedených právních předpisech s cílem podpořit obchod nebo investice, ani nenabídne, že tak učiní.
6. Strana nesmí nedostatečně účinně prosazovat své environmentální a pracovněprávní předpisy svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností způsobem, jenž má vliv na obchod či investice.
7. Každá ze stran si ponechává právo na přiměřené uvážení a rozhodování v dobré víře týkající se přidělování zdrojů na prosazování práva v souladu s prioritami pro prosazování jejích environmentálních a pracovněprávních předpisů.
8. Strana nesmí své environmentální a pracovněprávní předpisy používat způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu nebo investic.

ČLÁNEK 26.3

Obchod a odpovědné chování podniků a řízení dodavatelských řetězců

1. Strany uznávají význam odpovědného řízení dodavatelských řetězců prostřednictvím odpovědného chování podniků nebo postupů sociální odpovědnosti podniků, jakož i úlohu obchodu při sledování tohoto cíle.

2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:

- a) podporuje odpovědné chování podniků nebo sociální odpovědnost podniků tím, že prosazuje zavádění příslušných postupů, které jsou v souladu s mezinárodně uznávanými zásadami, standardy a pokyny, včetně odvětvových pokynů pro náležitou péči, které daná strana schválila nebo podporuje, a
- b) podporuje šíření a používání příslušných mezinárodních nástrojů, které daná strana schválila nebo podporuje, jako jsou pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky, přijatá v Ženevě v listopadu 1977 (dále jen „Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky“), iniciativa OSN Global Compact a obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, schválené Radou pro lidská práva rezolucí č. 17/4 ze dne 16. června 2011.

3. Strany uznávají užitečnost mezinárodních odvětvových pokynů v oblasti sociální odpovědnosti podniků nebo odpovědného chování podniků a podporují v tomto ohledu společnou práci. Strany rovněž provedou opatření na podporu dodržování pokynů OECD pro náležitou péči.

4. Strany uznávají význam podpory obchodu se zbožím, který přispívá k lepším sociálním podmínkám a postupům šetrným k životnímu prostředí, jako jsou environmentální zboží a služby přispívající k nízkouhlíkovému hospodářství účinně využívajícímu zdroje, zboží, jehož výroba není spojena s odlesňováním, a zboží, které je předmětem dobrovolných režimů a mechanismů záruk udržitelnosti.

5. Strany si vyměňují informace a osvědčené postupy a případně vzájemně spolupracují v rámci regionálních a mezinárodních fór v otázkách, na něž se vztahuje tento článek.

ČLÁNEK 26.4

Vědecké a technické informace

1. Při stanovení nebo provádění opatření zaměřených na ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek, které mohou mít vliv na obchod nebo investice mezi stranami, každá strana zohlední dostupné vědecké a technické důkazy, nejlépe od uznávaných vědeckých a technických subjektů, jakož i příslušné mezinárodní normy, pokyny či doporučení, pokud existují.
2. Jsou-li vědecké důkazy nebo informace nedostatečné nebo neprůkazné a existuje-li na jejím území riziko závažného zhoršení životního prostředí nebo riziko pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, může strana přijmout opatření založená na zásadě předběžné opatrnosti. Tato opatření podléhají přezkumu, pokud jsou k dispozici nové nebo dodatečné vědecké informace.
3. Pokud má opatření přijaté v souladu s odstavcem 2 dopad na obchod nebo investice mezi stranami, může strana požádat stranu, která opatření přijala, aby poskytla informace o tom, že opatření je v souladu s její vlastní úrovní ochrany, a může požádat o projednání této záležitosti v Podvýboru pro obchod a udržitelný rozvoj.
4. Tato opatření nesmí být uplatňována způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace nebo skryté omezování obchodu nebo investic.

ČLÁNEK 26.5

Transparentnost a osvědčené regulační postupy

Strany uznávají význam uplatňování pravidel transparentnosti a osvědčených regulačních postupů v souladu s kapitolami 28 a 29, zejména pravidel, která poskytují zainteresovaným osobám příležitost vyjádřit se k:

- a) opatřením zaměřeným na ochranu životního prostředí a pracovních podmínek, která mohou ovlivnit obchod nebo investice, a
- b) obchodním nebo investičním opatřením, která mohou ovlivnit ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek.

ČLÁNEK 26.6

Povědomí veřejnosti, informování veřejnosti, účast a procesní záruky

1. Každá strana podporuje povědomí veřejnosti o svých pracovněprávních a environmentálních právních předpisech, mimo jiné tím, že zajistí, aby její pracovněprávní a environmentální právní předpisy a postupy pro vymáhání práva a dodržování předpisů byly veřejně dostupné.
2. Každá strana se vynasnaží vyhovět žádostem jakékoli osoby o informace týkající se provádění této kapitoly dotčenou stranou.
3. Každá strana využije mechanismů uvedených v člancích 33.5, 33.6 a 33.7 k získání názorů na otázky související s prováděním této kapitoly.

4. Každá strana zajistí, aby byla sdělení a stanoviska ve formě písemných podání k záležitostem týkajícím se provádění této kapitoly od osoby této strany přijata v souladu s jejími domácími postupy a věnuje jim náležitou pozornost. Strana na taková podání odpoví písemně a včas. Tato sdělení a stanoviska může oznámit své domácí poradní skupině zřízené podle článku 33.6 a kontaktnímu místu druhé strany určenému podle čl. 26.19 odst. 6.

5. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby správní nebo soudní řízení byla dostupná osobám, které mají právně uznaný zájem v určité věci nebo které tvrdí, že jejich právo bylo porušeno, a tím umožní podání žaloby proti porušování jejich environmentálních nebo pracovněprávních předpisů, včetně odpovídajících prostředků nápravy za jejich porušení.

6. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby řízení uvedená v odstavci 5 dodržovala náležité postupy, nebyla příliš nákladná, neobsahovala nepřiměřené lhůty ani bezdůvodná zdržení, poskytovala případně možnost zdržovacího opatření a aby byla spravedlivá, nestranná a transparentní.

ČLÁNEK 26.7

Činnosti spolupráce

1. Strany uznávají význam činností spolupráce v obchodních aspektech politik v oblasti životního prostředí a práce pro dosažení cílů této dohody a provádění této kapitoly.

2. Činnosti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti mezinárodních a regionálních organizací, jakož i se třetími zeměmi, podniky, organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, vzdělávacími a výzkumnými organizacemi a případně dalšími nevládními organizacemi.
3. Spolupráce se bude týkat otázek a témat dohodnutých stranami za účelem řešení otázek společného zájmu.
4. Strany mohou spolupracovat v otázkách uvedených v této kapitole a mimo jiné v těchto oblastech:
- a) pracovní a environmentální aspekty obchodu a udržitelného rozvoje na mezinárodních fórech, včetně zejména WTO, politického fóra OSN na vysoké úrovni o udržitelném rozvoji, Programu OSN pro životní prostředí (UNEP), MOP a mnohostranných environmentálních dohod;
 - b) dopad pracovněprávních a environmentálních předpisů a norem na obchod a investice;
 - c) dopad obchodních a investičních právních předpisů na práci a životní prostředí a
 - d) obchodní aspekty:
 - i) iniciativ týkajících se udržitelné spotřeby a výroby, včetně iniciativ zaměřených na podporu oběhového hospodářství a ekologického růstu a snižování znečištění, a
 - ii) iniciativ na podporu environmentálního zboží a služeb, mimo jiné řešením souvisejících necelních překážek.

5. O prioritách činností spolupráce rozhodují strany společně na základě oblastí společného zájmu a dostupných zdrojů.
6. Strany mohou činnosti v oblastech spolupráce stanovených v této kapitole provádět osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají k dispozici.

ODDÍL B

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A OBCHOD

ČLÁNEK 26.8

Cíle

1. Strany usilují o prosazování vzájemně se podporujících obchodních a environmentálních politik, vysokých úrovní ochrany životního prostředí v souladu s mnohostrannými environmentálními dohodami, jichž jsou smluvními stranami, a účinného prosazování svých příslušných právních a správních předpisů v oblasti životního prostředí a o posílení své schopnosti řešit otázky životního prostředí související s obchodem, mimo jiné prostřednictvím spolupráce.
2. Strany uznávají, že posílená spolupráce za účelem ochrany a zachování životního prostředí a udržitelného řízení jejich přírodních zdrojů má přínosy, které mohou přispět k udržitelnému rozvoji, posílit jejich správu záležitostí týkajících se životního prostředí a doplnit cíle této dohody.

3. Strany uznávají význam vzájemně se podporujících obchodních a environmentálních politik a postupů pro zlepšení ochrany životního prostředí při podpoře udržitelného rozvoje.

ČLÁNEK 26.9

Mnohostranná správa záležitostí týkajících se oblasti životního prostředí a dohody v této oblasti

1. Strany uznávají význam Environmentálního shromáždění OSN UNEP. Strany uznávají zásadní úlohu mnohostranných environmentálních dohod při řešení globálních, regionálních a domácích problémů v oblasti životního prostředí. Strany dále uznávají potřebu posílit vzájemnou podporu mezi obchodní politikou a environmentální politikou. Každá strana proto účinně provádí mnohostranné environmentální dohody, včetně protokolů, jichž je smluvní stranou.
2. Strany uznávají, že každá ze stran má právo přijmout nebo zachovat opatření na podporu cílů mnohostranných environmentálních dohod, jichž je smluvní stranou.
3. Strany se zapojují do dialogu a podle potřeby spolupracují v obchodních a environmentálních otázkách společného zájmu, zejména pokud jde o mnohostranné environmentální dohody. To zahrnuje pravidelnou výměnu informací o iniciativách každé strany týkajících se ratifikace mnohostranných environmentálních dohod, včetně jejich protokolů a změn.

ČLÁNEK 26.10

Obchod a změna klimatu

1. Strany uznávají význam mnohostranných environmentálních dohod v oblasti změny klimatu, zejména potřebu dosáhnout cíle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, uzavřené v New Yorku dne 9. května 1992 (dále jen „UNFCCC“), a účel a cíle Pařížské dohody za účelem řešení naléhavé hrozby změny klimatu. Strany proto uznávají úlohu obchodu při dosahování cíle udržitelného rozvoje a řešení změny klimatu, jakož i význam individuálního a kolektivního úsilí o řešení dopadů změny klimatu prostřednictvím zmírňujících a adaptačních opatření.
2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:
 - a) účinně provádí úmluvu UNFCCC a Pařížskou dohodu, včetně svých závazků týkajících se vnitrostátně stanovených příspěvků;
 - b) podporuje pozitivní přínos obchodu k přechodu na nízké emise skleníkových plynů a oběhové hospodářství a k rozvoji odolnému vůči změně klimatu, včetně opatření ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, a
 - c) usnadňuje a podporuje obchod a investice v souvislosti se zbožím a službami, které mají zvláštní význam pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, pro udržitelnou energii z obnovitelných zdrojů a pro energetickou účinnost, a to způsobem, který je v souladu s ostatními ustanoveními této dohody.

3. V souladu s článkem 26.7 strany v případě potřeby spolupracují v oblasti obchodních aspektů změny klimatu v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór, včetně UNFCCC, WTO a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, uzavřeného v Montrealu dne 16. září 1987 (dále jen „Montrealský protokol“). Kromě toho mohou strany v těchto otázkách rovněž případně spolupracovat v rámci Mezinárodní námořní organizace.

4. V souladu s odstavcem 1 strany spolupracují v oblastech, jako jsou:

- a) sdílení znalostí a zkušeností ohledně provádění Pařížské dohody, jakož i ohledně iniciativ na podporu odolnosti vůči změně klimatu, obnovitelné energie, nízkoemisních technologií, energetické účinnosti, stanovení ceny uhlíku, udržitelné dopravy, rozvoje udržitelné infrastruktury odolné vůči změně klimatu, monitorování emisí a přírodě blízká řešení; jakož i zkoumání možností spolupráce v oblastech, jako jsou látky znečišťující klima s krátkým životním cyklem a ukládání uhlíku v půdě, a
- b) sdílení znalostí a zkušeností ohledně případného ambiciózního postupného ukončení používání látek poškozujících ozonovou vrstvu a postupného omezování používání částečně fluorovaných uhlovodíků podle Montrealského protokolu prostřednictvím opatření na kontrolu jejich výroby, spotřeby a obchodu s nimi, zavádění alternativ k těmto látkám poškozujícím ozonovou vrstvu a částečně fluorovaným uhlovodíkům, které jsou šetrné k životnímu prostředí, aktualizace bezpečnostních a dalších příslušných norem a boj proti nezákonnému obchodu s látkami, na něž se vztahuje Montrealský protokol.

ČLÁNEK 26.11

Obchod a lesy

1. Strany uznávají význam udržitelného obhospodařování lesů a úlohu obchodu při plnění tohoto cíle.
2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:
 - a) provádí opatření k potírání nezákonné těžby dřeva a souvisejícího obchodu, případně mimo jiné prostřednictvím činností spolupráce se třetími zeměmi;
 - b) podporuje zachování a udržitelné obhospodařování lesů;
 - c) podporuje obchod se dřevem a dřevařskými výrobky, které jsou zákonně získány z udržitelně obhospodařovaných lesů, a jejich spotřebu a
 - d) vyměňuje si informace a případně spolupracuje s druhou stranou na obchodních iniciativách v oblasti boje proti nezákonné těžbě dřeva, udržitelného obhospodařování lesů, odlesňování a znehodnocování lesů, správy lesů a ochrany lesního porostu s cílem maximalizovat dopad a vzájemnou podporu jejich příslušných politik společného zájmu.
3. Každá strana uznává, že lesy a jejich udržitelné obhospodařování hrají klíčovou úlohu v boji proti změně klimatu a zachování biologické rozmanitosti, a podporuje iniciativy zaměřené na řešení odlesňování, mimo jiné prostřednictvím dodavatelských řetězců, které nezpůsobují odlesňování. Kromě toho strany podle potřeby a v souladu s článkem 26.7 spolupracují na dvoustranné a regionální úrovni a na příslušných mezinárodních fórech s cílem minimalizovat odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě.

ČLÁNEK 26.12

Obchod a volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny

1. Strany uznávají, že je důležité zajistit, aby mezinárodní obchod s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami neohrožoval jejich přežití, jak je stanoveno v Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uzavřené ve Washingtonu D.C. dne 3. března 1973 (dále jen „CITES“).
2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:
 - a) provádí účinná opatření k potírání nezákonného obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, případně mimo jiné prostřednictvím činností spolupráce se třetími zeměmi, a
 - b) podporuje dlouhodobé zachování a udržitelné využívání druhů uvedených v dodatcích úmluvy CITES, mimo jiné spoluprací v příslušných orgánech CITES na aktualizaci dodatků úmluvy CITES a podporou začlenění druhů považovaných za ohrožené v důsledku mezinárodního obchodu a dalších kritérií stanovených v rámci CITES.
3. V souladu s článkem 26.7 mohou strany podle potřeby spolupracovat nebo si vyměňovat informace v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór o otázkách společného zájmu souvisejících s bojem proti nezákonnému obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, mimo jiné zvyšováním povědomí s cílem snížit poptávku po nezákonných produktech z volně žijících a planě rostoucích druhů a iniciativami na posílení spolupráce v oblasti sdílení informací a prosazování.

ČLÁNEK 26.13

Obchod a biologická rozmanitost

1. Strany uznávají význam zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti a úlohu obchodu při plnění těchto cílů v souladu s Úmluvou o biologické rozmanitosti uzavřenou v Riu de Janeiru dne 5. června 1992, dalšími relevantními mnohostrannými environmentálními dohodami, jichž jsou smluvními stranami, a rozhodnutími přijatými na jejich základě.
2. V souladu s odstavcem 1 přijme každá strana opatření k zachování biologické rozmanitosti, pokud je vystavena tlakům spojeným s obchodem a investicemi, mimo jiné prostřednictvím výměny informací a zkušeností, a opatření k prevenci šíření invazních nepůvodních druhů, přičemž uznává, že přeshraniční pohyb suchozemských a vodních invazních nepůvodních druhů prostřednictvím cest souvisejících s obchodem může nepříznivě ovlivnit životní prostředí, hospodářské činnosti a rozvoj a lidské zdraví.
3. Strany uznávají význam respektování, zachování a udržování znalostí a postupů původních a místních společenství ztělesňujících tradiční životní styl, který přispívá k zachování a udržitelnému využívání biologické rozmanitosti, a úlohu obchodu při těchto činnostech.
4. Strany uznávají význam usnadnění přístupu ke genetickým zdrojům a podpory spravedlivého a rovnocenného sdílení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů v souladu se svými příslušnými vnitrostátními opatřeními a mezinárodními závazky každé strany.
5. Strany rovněž uznávají význam účasti veřejnosti a konzultací v souladu s jejich příslušnými právními předpisy nebo politikou při vypracovávání a provádění opatření týkajících se zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti.

6. V souladu s článkem 26.7 mohou strany podle potřeby podporovat, spolupracovat nebo si vyměňovat informace v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór o obchodních aspektech politik biologické rozmanitosti a opatřeních společného zájmu, jako jsou:

- a) iniciativy a osvědčené postupy týkající se obchodu s produkty z přírodních zdrojů získanými udržitelným využíváním biologických zdrojů a přispívající k zachování biologické rozmanitosti;
- b) zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti a ochrana, obnova a ocenění ekosystémů a jejich služeb a souvisejících ekonomických nástrojů a
- c) přístup ke genetickým zdrojům a spravedlivé a rovnocenné sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání.

ČLÁNEK 26.14

Obchod v oblasti rybolovných zdrojů a akvakultury a jejich udržitelné řízení

1. Strany uznávají význam zachování a udržitelného řízení biologických mořských zdrojů a mořských ekosystémů a úlohu obchodu při sledování těchto cílů.

2. Při vypracovávání a provádění opatření pro zachování a řízení berou strany v úvahu sociální otázky, otázky obchodu, rozvoje a životního prostředí a význam drobného rybolovu pro obživu místních rybářských komunit.

3. Strany uznávají, že nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov¹ může mít významný negativní dopad na populace ryb, udržitelnost obchodu s produkty rybolovu, rozvoj a životní prostředí, a potvrzují, že je třeba přijmout opatření k řešení problémů nadměrného rybolovu a neudržitelného využívání rybolovných zdrojů.
4. V souladu s odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku každá ze stran:
- a) jedná v souladu se zásadami Úmluvy OSN o mořském právu, uzavřené v Montego Bay dne 10. prosince 1982, Dohody OSN o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, přijaté v New Yorku dne 4. srpna 1995 Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO), Dohody k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři, přijaté v Římě dne 24. listopadu 1993, kodexu chování FAO pro odpovědný rybolov, přijatého v usnesení 4/95 dne 31. října 1995 a Dohody FAO o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, uzavřené v Římě dne 22. listopadu 2009 a tyto nástroje provádí;
 - b) podílí se na iniciativě FAO týkající se celosvětové evidence rybářských plavidel, plavidel s chladicím zařízením a zásobovacích plavidel;

¹ Pojem „nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov“ má stejný význam jako v odstavci 3 Mezinárodního akčního plánu Organizace OSN pro výživu a zemědělství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, přijatého v Římě v roce 2001 (dále jen „akční plán týkající se nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu z roku 2001“).

- c) usiluje o uplatňování systému řízení rybolovu založeného na nejlepších dostupných vědeckých důkazech a mezinárodně uznávaných osvědčených postupech pro řízení a zachování rybolovu, jak je uvedeno v příslušných ustanoveních mezinárodních nástrojů, jejichž cílem je zajistit udržitelné využívání a zachování mořských druhů¹, a navrženého mimo jiné pro tyto účely:
- i) zabránit nadměrnému rybolovu a nadměrné kapacitě;
 - ii) snížit vedlejší úlovky necílových druhů;
 - iii) podporovat obnovu nadměrně lovených populací pro veškerý mořský rybolov a
 - iv) podporovat řízení rybolovu pomocí ekosystémového přístupu, mimo jiné prostřednictvím spolupráce mezi stranami;
- d) na podporu úsilí v boji proti nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovným postupům a ve snaze přispět k odrazování od obchodu s produkty získanými z těchto postupů:
- i) provádí účinná opatření pro boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu;

¹ Mezi tyto nástroje případně mimo jiné patří Úmluva OSN o mořském právu, Dohoda OSN o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, kodex chování FAO pro odpovědný rybolov, Dohoda FAO k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři, akční plán týkající se nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu z roku 2001 a Dohoda FAO o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

- ii) zajistí využívání systémů sledování, kontroly, dohledu, dodržování a prosazování předpisů s cílem:
- A) v souladu se svými mezinárodními závazky a právními předpisy bránit plavidlům, která plují pod její vlajkou, a svým fyzickým osobám v účasti na nezákonných, nehlášených a neregulovaných rybolovných činnostech, a od těchto činností je odrazovat, a
 - B) řešit překládku ryb nebo rybích produktů na moři s cílem odrazovat od nezákonných, nehlášených a neregulovaných rybolovných činností a těmito činnostem zabraňovat;
- iii) provádí opatření přístavních států a
- iv) provádí opatření s cílem bránit nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a vstupu produktů rybolovu do dodavatelských řetězců každé strany a za tímto účelem spolupracuje, mimo jiné usnadněním výměny informací;
- e) aktivně se podílí na práci regionálních organizací pro řízení rybolovu, jichž je členem, pozorovatelem nebo spolupracující nesmluvní stranou, s cílem dosáhnout řádné správy rybolovu a udržitelného rybolovu, například podporou vědeckého výzkumu a přijímáním opatření pro zachování zdrojů na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků, posílením mechanismů dodržování předpisů, prováděním pravidelných přezkumů výkonnosti a přijetím účinné kontroly, sledování a prosazování řízení opatření pro řízení zdrojů přijatých regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a případně přijetím a prováděním systémů dokumentace úlovků nebo osvědčení a opatření přístavních států;

- f) usiluje o to, aby jednala v souladu s příslušnými opatřeními pro zachování a řízení zdrojů přijatými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jichž není členem, a aby tato opatření nenarušovala, a snaží se nenarušovat systémy dokumentace úlovků nebo obchodní dokumentace provozované regionálními organizacemi pro řízení rybolovu nebo ujednání, jichž není členem, a
- g) podporuje rozvoj udržitelné a odpovědné akvakultury s ohledem na hospodářské, sociální a environmentální aspekty v souladu s prováděním cílů a zásad obsažených v kodexu chování FAO pro odpovědný rybolov.

5. Strany v případě potřeby spolupracují v souladu s článkem 26.7 na dvoustranné úrovni i v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu s cílem podporovat udržitelné rybolovné postupy a obchod s rybími produkty z udržitelně řízeného rybolovu. Kromě toho mohou strany spolupracovat na výměně znalostí a osvědčených postupů na podporu provádění tohoto článku.

ODDÍL C

PRÁCE A OBCHOD

ČLÁNEK 26.15

Cíle

1. Strany uznávají, že obchod a investice poskytují příležitosti pro vytváření pracovních míst a důstojnou práci, a to i pro mladé lidi, s pracovními podmínkami, které jsou v souladu se zásadami stanovenými v Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci přijaté Mezinárodní konferencí práce v Ženevě dne 18. června 1998 a pozměněné v roce 2022 (dále jen „deklarace MOP o základních principech a právech v práci“) a v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, přijaté dne 10. června 2008 a pozměněné v roce 2022 (dále jen „deklarace MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci“)..
2. Strany usilují o zajištění vysoké úrovně ochrany pracovníků v souladu s mezinárodními pracovními normami, kterými se řídí, a o podporu vzájemně se podporujících obchodních a pracovních politik s cílem zlepšit pracovní podmínky a kvalitu pracovního života zaměstnanců. Budou usilovat o zlepšení rozvoje a řízení lidského kapitálu v zájmu větší zaměstnatelnosti, špičkových výkonů v oblasti podnikání a vyšší produktivity ve prospěch pracovníků i podniků. V souladu s tím se strany snaží poskytnout mladým lidem příležitosti k rozvoji dovedností nezbytných pro úspěšný přístup na trh práce a udržení se na něm.
3. Strany usilují o spolupráci v otázkách společného zájmu týkajících se obchodu a práce s cílem posílit širší vztahy mezi stranami.

ČLÁNEK 26.16

Mnohostranné pracovní normy a dohody

1. Strany potvrzují svůj závazek podporovat rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k důstojné práci pro všechny, zejména ženy, mladé lidi a osoby se zdravotním postižením, v souladu se svými příslušnými povinnostmi v rámci MOP, včetně povinností uvedených v deklaraci MOP o základních principech a právech v práci a v deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci.
2. Strany připomínají deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci a konstatují, že porušení základních zásad a práv při práci nelze uplatnit ani jinak využít jako legitimní komparativní výhodu a že pracovní normy by neměly být používány k protekcionistickým obchodním účelům.
3. Každá strana účinně provádí úmluvy MOP, které členské státy a Chile ratifikovaly.
4. V souladu s ústavou MOP, která byla přijata jako část XIII Versailleské smlouvy, podepsané dne 28. června 1919, a deklarací MOP o základních principech a právech v práci každá ze stran respektuje, podporuje a účinně provádí mezinárodně uznávané základní pracovní normy, jak jsou definovány v základních úmluvách MOP, konkrétně:
 - a) svobodu sdružování a účinné uznání práva na kolektivní vyjednávání;
 - b) odstranění všech forem nucené práce;

- c) skutečné zrušení dětské práce, včetně zákazu nejhorších forem dětské práce;
- d) odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, a
- e) bezpečné a zdravé pracovní prostředí.

5. Strany si pravidelně vyměňují informace o svém pokroku, pokud jde o ratifikaci úmluv nebo protokolů MOP, které MOP označila za aktuální a jichž doposud nejsou stranami.

6. Každá strana podporuje agendu důstojné práce MOP, jak je stanovena v deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, zejména pokud jde o:

- a) důstojné pracovní podmínky pro všechny, mimo jiné mzdy a výdělky, pracovní dobu, další pracovní podmínky a sociální ochranu, a
- b) sociální dialog o pracovních otázkách mezi pracovníky a zaměstnavateli a jejich příslušnými organizacemi a s příslušnými vládními orgány.

7. V souladu se svým závazkem podle MOP každá strana:

- a) přijímá a provádí opatření a politiky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a
- b) udržuje systém inspekce práce v souladu s příslušnými normami MOP o inspekci práce.

ČLÁNEK 26.17

Nucená nebo povinná práce

1. Strany připomínají, že odstranění nucené práce je jedním z cílů Agendy 2030, a zdůrazňují význam ratifikace a účinného provádění protokolu z roku 2014 k Úmluvě o nucené práci z roku 1930, který byl přijat v Ženevě dne 11. června 2014.
2. Strany uznávají cíl odstranit všechny formy nucené práce, včetně nucené dětské práce.
3. Strany následně určí možnosti spolupráce, sdílení informací, zkušeností a osvědčených postupů týkajících se odstranění všech forem nucené práce.

ČLÁNEK 26.18

Spolupráce v otázkách obchodu a práce

V souladu s článkem 26.7 strany v případě potřeby dvoustranně a v rámci MOP vedou konzultace a spolupracují v otázkách společného zájmu týkajících se obchodu a práce, k nimž se mimo jiné řadí:

- a) vytváření pracovních míst a podpora produktivních a vysoce kvalitních pracovních míst, včetně politik zaměřených na vytváření růstu s vysokým podílem pracovních míst a podporu udržitelných podniků a podnikání;

- b) podpora zlepšování podnikatelské a pracovní produktivity, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům;
- c) rozvoj lidského kapitálu, přístup na trh práce a zvyšování zaměstnatelnosti, zejména mladých lidí, mimo jiné prostřednictvím celoživotního učení a odborné přípravy, dalšího vzdělávání, odborné přípravy a rozvoje a zlepšování dovedností, a to i v nově vznikajících odvětvích a environmentálních odvětvích;
- d) rovnováha mezi pracovním a soukromým životem a inovativní postupy na pracovišti s cílem zlepšit dobré životní podmínky pracovníků;
- e) šíření povědomí o Agendě důstojné práce MOP, včetně provázanosti mezi obchodem a plnou a produktivní zaměstnaností, změnami na trhu práce, základními pracovními normami, důstojnou prací v globálních dodavatelských řetězcích, sociální ochranou a sociálním začleněním, sociálním dialogem a rovností žen a mužů;
- f) podpora důstojných kvalitních pracovních míst prostřednictvím obchodu, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu;
- g) bezpečnost a ochrana zdraví při práci a inspekce práce, například zlepšení mechanismů dodržování a prosazování předpisů;
- h) řešení výzev a příležitostí rozmanité vícegenerační pracovní síly, mimo jiné prostřednictvím:
 - i) podpory rovnosti a odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, a

- ii) ochrany zranitelných pracovníků;
- i) zlepšování pracovněprávních vztahů, například prostřednictvím výměny osvědčených postupů při alternativním řešení sporů a třístranné konzultace;
- j) provádění základních, prioritních a dalších aktuálních úmluv MOP, jakož i Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky a obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv a
- k) statistika práce.

ODDÍL D

INSTITUCIONÁLNÍ UJEDNÁNÍ

ČLÁNEK 26.19

Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj a kontaktní místa

1. Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 se v případě Chile skládá z úředníků orgánů odpovědných za obchod, práci, životní prostředí a otázky rovnosti žen a mužů.

2. Podvýbor pořádá zvláštní zasedání věnovaná otázkám životního prostředí a práce¹, jakož i průřezovým otázkám týkajícím se obchodu a udržitelného rozvoje.

3. Podvýbor plní tyto funkce:

- a) usnadňuje, sleduje a přezkoumává provádění této kapitoly;
- b) určuje, organizuje, kontroluje a posuzuje činnosti prováděné ve spolupráci podle této kapitoly, včetně výměny informací a zkušeností v oblastech společného zájmu;
- c) podává zprávy a vydává doporučení Výboru pro obchod ohledně veškerých otázek souvisejících s touto kapitolou, a to i pokud jde o témata k diskusi v rámci mechanismů občanské společnosti podle článku 33.5;
- d) plní úkoly uvedené v člancích 26.21 a 26.22;
- e) případně zajišťuje koordinaci s dalšími podvýbory zřízenými podle této dohody, mimo jiné i pokud jde o snahy o začleňování otázek, hledisek a činností souvisejících s rovností žen a mužů do jejich práce, jak je uvedeno v čl. 27.4 odst. 8, a
- f) plní jakékoli další funkce, pokud se na tom strany dohodnou.

4. Podvýbor po vzájemné dohodě může konzultovat s příslušnými zúčastněnými stranami nebo odborníky nebo si vyžádat jejich poradenství ohledně záležitostí týkajících se provádění této kapitoly.

¹ Otázky životního prostředí a práce mohou být projednávány na oddělených nebo po sobě jdoucích zasedáních.

5. Podvýbor na základě konsensu vypracuje z každého zasedání zprávu, kterou po zasedání zveřejní.

6. Každá strana určí v rámci své správy kontaktní místo pro snazší komunikaci a koordinaci mezi stranami v jakékoli záležitosti týkající se provádění této kapitoly. V případě Chile je zvláštním kontaktním místem pro otázky práce, životního prostředí a rovnosti žen a mužů zástupce úřadu náměstka pro mezinárodní hospodářské vztahy Ministerstva zahraničních věcí nebo jeho nástupce. Každá strana svá kontaktní místa neprodleně oznámí druhé straně a poskytne jí jejich kontaktní údaje.

7. Kontaktní místa:

- a) usnadňují pravidelnou komunikaci a koordinaci mezi stranami;
- b) bez ohledu na čl. 33.3 odst. 2 pomáhají podvýboru mimo jiné tím, že vypracovávají pořad jednání a provádějí veškeré další nezbytné přípravy na zasedání podvýboru;
- c) podle potřeby komunikují s příslušnou občanskou společností a
- d) spolupracují, mimo jiné i s dalšími příslušnými subjekty svých správ, při rozvíjení a uskutečňování činností v oblasti spolupráce.

ČLÁNEK 26.20

Řešení sporů

1. Strany vynaloží veškeré možné úsilí prostřednictvím dialogu, výměny informací a spolupráce s cílem řešit případné neshody mezi stranami ohledně výkladu nebo uplatňování této kapitoly.
2. V případě neshod mezi stranami ohledně výkladu nebo uplatňování této kapitoly použijí strany výhradně postupy pro řešení sporů podle článků 26.21 a 26.22.

ČLÁNEK 26.21

Konzultace

1. Strana (dále jen „žádající strana“) může kdykoli požádat o konzultace s druhou stranou (dále jen „dožádaná strana“) ohledně jakékoli záležitosti, jež vyvstala v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této kapitoly, a to podáním písemné žádosti kontaktnímu místu dožádané strany. V žádosti musí být uvedeny důvody žádosti o konzultace, včetně dostatečně konkrétního popisu dané záležitosti a ustanovení této kapitoly, jež považuje za použitelná.
2. Nedohodne-li se dožádaná strana s žádající stranou jinak, odpoví písemně nejpozději do deseti dnů ode dne obdržení žádosti.

3. Strany zahájí konzultace nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy dožádaná strana žádost obdrží, nedohodnou-li se strany jinak.
4. Konzultace mohou probíhat osobně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků, jež mají strany k dispozici. Pokud konzultace probíhají osobně, konají se na území dožádané strany, nedohodnou-li se strany jinak.
5. Při konzultacích strany:
- a) poskytnou dostatečné informace, aby bylo možné danou záležitost zcela přezkoumat, a
 - b) s veškerými informacemi vyměňovanými v průběhu konzultací nakládají jako s důvěrnými informacemi.
6. Strany zahájí konzultace s cílem dosáhnout vzájemně uspokojivého řešení této záležitosti s přihlédnutím k možnostem spolupráce v této záležitosti. Pokud jde o záležitosti týkající se mnohostranných dohod uvedených v této kapitole, strany zváží informace MOP nebo příslušných orgánů zřízených podle těchto dohod. V případě potřeby se strany mohou dohodnout, že tyto organizace nebo subjekty nebo jakéhokoli jiného odborníka či subjekt, které pro účely pomoci při konzultacích považují za vhodné, požádají o radu.
7. Pokud strany nejsou schopny záležitost vyřešit do 60 dnů od doručení písemné žádosti o konzultace podle odstavce 1, může každá strana podáním písemné žádosti kontaktnímu místu druhé strany požádat, aby byl k projednání záležitosti svolán podvýbor. Podvýbor je svolán neprodleně a pokusí se schválit usnesení v dané záležitosti.

8. Každá strana nebo podvýbor svolaný podle odstavce 7 tohoto článku si může případně vyžádat stanoviska domácích poradních skupin uvedených v článku 33.6 nebo jiné odborné poradenství.

9. Jsou-li strany schopny záležitost vyřešit, zdokumentují výsledek, případně včetně konkrétních dohodnutých kroků a lhůt. Nedohodnou-li se strany jinak, zpřístupní výsledek veřejnosti.

ČLÁNEK 26.22

Panel odborníků

1. Pokud strany nevyřeší záležitost do 60 dnů od doručení písemné žádosti o svolání podvýboru podle čl. 26.21 odst. 7, nebo, není-li taková žádost podána, do 120 dnů od doručení písemné žádosti o konzultace podle čl. 26.21 odst. 1, může žádající strana požádat o ustavení panelu odborníků, který záležitost posoudí.

Každá taková žádost se podává písemně kontaktnímu místu dožádané strany. V žádosti se uvedou důvody žádosti o ustavení panelu odborníků, včetně dostatečně konkrétního popisu dané záležitosti, a vysvětlení, jak daná záležitost porušuje zvláštní ustanovení této kapitoly.

2. Není-li v tomto článku stanoveno jinak, použijí se obdobně články 31.6, 31.10, 31.13, čl. 31.14 odst. 1, články 31.15, 31.19, čl. 31.20 odst. 2, články 31.21, 31.22, 31.24, 31.32, 31.33, 31.34, 31.35, jakož i jednací řád uvedený v příloze 31-A a kodex chování v příloze 31-B.

3. Podvýbor na svém prvním zasedání doporučí Výboru pro obchod, aby sestavil seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci v panelu odborníků. Na základě tohoto doporučení sestaví Výbor pro obchod seznam těchto osob nejpozději do jednoho roku po vstupu této dohody v platnost. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

- a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Evropské unie;
- b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Chile a
- c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy panelu odborníků.

4. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Výbor pro obchod zajistí, aby byl seznam vždy aktuální a aby byl počet osob na tomto seznamu vždy udržován na uvedené minimální úrovni.

5. Osoby uvedené v odstavci 3 musí mít odborné znalosti nebo zkušenosti v oblasti pracovního nebo environmentálního práva, otázek, které upravuje tato kapitola, nebo v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních dohod. Musí být nezávislé a zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nesmějí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se neshod, ani nesmějí být spojeny s vládou žádné ze stran a musí jednat v souladu s kodexem chování v příloze 31-B.

6. Při sestavování panelu odborníků v souladu s postupy stanovenými v čl. 31.6 odst. 3, 4 a 6 se odborníci vybírají z příslušných dílčích seznamů uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

7. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení panelu odborníků, je jeho dohodnutým mandátem:

„s ohledem na příslušná ustanovení kapitoly 26 Prozatímní dohody o obchodu mezi Evropskou unií a Chilskou republikou posoudit záležitost uvedenou v žádosti o ustavení panelu odborníků a vydat v souladu s článkem 26.23 uvedené dohody zprávu obsahující zjištění a doporučení pro řešení této záležitosti“.

8. Pokud jde o záležitosti související s mnohostrannými dohodami uvedenými v této kapitole, panel odborníků by měl požadovat informace od MOP nebo příslušných orgánů zřízených na základě těchto dohod, včetně veškerých příslušných dostupných výkladových pokynů, zjištění nebo rozhodnutí přijatých MOP a těmito orgány. Jakékoli takové informace se poskytnou stranám k vyjádření připomínek.

9. Panel odborníků vykládá ustanovení této kapitoly v souladu se zvykovými pravidly výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu.

10. Panel odborníků vydává stranám průběžnou a závěrečnou zprávu obsahující zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení a odůvodnění všech zjištění, závěrů a doporučení tohoto panelu.

11. Panel odborníků předloží stranám průběžnou zprávu ve lhůtě 100 dnů ode dne jeho ustavení. Pokud panel odborníků usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného předložení průběžné zprávy. Lhůta stanovená v tomto odstavci může být prodloužena na základě vzájemné dohody mezi stranami.

12. Každá strana může panelu odborníků předložit odůvodněnou žádost o přezkoumání konkrétních aspektů průběžné zprávy, a to ve lhůtě 25 dnů od jejího předložení. Kterákoli ze stran může připomínkovat žádost druhé strany ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení žádosti.
13. Po zvážení žádosti a připomínek připraví panel odborníků závěrečnou zprávu. Nebude-li ve lhůtě uvedené v odstavci 11 předložena žádná žádost o přezkoumání konkrétních aspektů průběžné zprávy, stává se z průběžné zprávy závěrečná zpráva panelu odborníků.
14. Panel odborníků předloží stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 175 dnů ode dne ustavení daného panelu. Pokud panel odborníků usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného předložení závěrečné zprávy. Lhůta stanovená v tomto odstavci může být prodloužena na základě vzájemné dohody mezi stranami.
15. Závěrečná zpráva obsahuje diskusi o jakékoli písemné žádosti stran k průběžné zprávě a jasně se zabývá připomínkami stran.
16. Strany zpřístupní závěrečnou zprávu panelu odborníků veřejnosti do 15 dnů od jejího předložení.
17. Pokud panel odborníků v závěrečné zprávě zjistí, že některá ze stran nesplnila své povinnosti podle této kapitoly, projednají strany vhodná opatření, která mají být provedena, přičemž zohlední zprávu a doporučení panelu odborníků. Dožádaná strana informuje svou domácí poradní skupinu podle článku 33.6 a druhou stranu o svých rozhodnutích o veškerých akcích nebo opatřeních, která mají být provedena, nejpozději tři měsíce po zveřejnění zprávy.

18. Podvýbor sleduje opatření přijatá v návaznosti na závěrečnou zprávu a doporučení panelu odborníků. Domácí poradní skupiny uvedené v článku 33.6 mohou podvýboru předložit v tomto ohledu připomínky.

ČLÁNEK 26.23

Přezkoumání

1. Za účelem podpory dosahování cílů této kapitoly projednají strany prostřednictvím zasedání podvýboru její účinné provádění, mimo jiné s přihlédnutím k významnému vývoji politiky každé strany a vývoji mezinárodních dohod.
2. S ohledem na výsledek těchto jednání může kterákoli ze stran požádat, aby byla tato kapitola kdykoli po dni vstupu této dohody v platnost přezkoumána. Za tímto účelem může podvýbor stranám doporučit změny příslušných ustanovení této kapitoly postupem pro změnu stanoveným v čl. 33.10 odst. 1.

KAPITOLA 27

OBCHOD A ROVNOST ŽEN A MUŽŮ

ČLÁNEK 27.1

Souvislosti a cíle

1. Strany se shodují na důležitosti začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do podpory inkluzivního hospodářského růstu a na klíčové úloze, kterou mohou v tomto ohledu hrát politiky zohledňující rovnost žen a mužů. To zahrnuje odstranění překážek v účasti žen v hospodářství a mezinárodním obchodu, včetně zlepšení rovných příležitostí, pokud jde o přístup k pracovním funkcím a odvětvím pro muže a ženy na trhu práce.
2. Strany uznávají, že mezinárodní obchod a investice jsou hnací silou hospodářského růstu, a rovněž uznávají významný přínos žen k hospodářskému růstu prostřednictvím jejich účasti na hospodářské činnosti, včetně obchodu a mezinárodního obchodu.
3. Strany uznávají, že účast žen v mezinárodním obchodu může přispět k posílení jejich ekonomického postavení a ekonomické nezávislosti. Přístup žen k hospodářským zdrojům a jejich vlastnictví navíc přispívají k udržitelnému hospodářskému růstu podporujícím začlenění, k prosperitě, konkurenceschopnosti a blahobytu společnosti. Strany proto zdůrazňují svůj záměr provádět tuto dohodu způsobem, který podporuje a posiluje rovnost žen a mužů.

4. Strany připomínají Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a cíle udržitelného rozvoje týkající se obchodu a rovnosti žen a mužů, zejména cíl č. 5, kterým je dosáhnout genderové rovnosti a posílit postavení všech žen a dívek.
5. Strany připomínají cíle společného prohlášení týkajícího se obchodu a posílení hospodářského postavení žen u příležitosti zasedání ministerské konference WTO v Buenos Aires v prosinci 2017.
6. Strany připomínají své závazky týkající se začleňování hlediska rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen a dívek, jakož i dodržování demokratických zásad a lidských práv a základních svobod, jak je stanoveno ve Všeobecné deklaraci lidských práv, přijaté Valným shromážděním OSN dne 10. prosince 1948, a v dalších příslušných mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv týkajících se rovnosti žen a mužů, jichž jsou stranami.
7. Strany znovu potvrzují své závazky vyplývající z Pekingské deklarace a akční platformy, přijaté na čtvrté světové konferenci žen, která se konala v Pekingu ve dnech 4. až 15. září 1995, a berou na vědomí zejména cíle a ustanovení týkající se rovného přístupu žen ke zdrojům, zaměstnání, trhům a obchodu.
8. Strany znovu potvrzují význam inkluzivních obchodních politik, které přispívají k prosazování rovných práv, rovného zacházení a příležitostí pro muže a ženy, jakož i k odstranění všech forem diskriminace žen.
9. Strany zdůrazňují úlohu soukromého sektoru při podpoře rovnosti žen a mužů uplatňováním politik nediskriminace a rozmanitosti v rámci činností podniků v souladu s mezinárodními pokyny a normami schválenými nebo podporovanými stranami.

10. Cílem stran je:

- a) v souladu se svými mezinárodními závazky posílit své obchodní vztahy, spolupráci a dialog způsobem, který přispívá k rovným příležitostem pro ženy a muže, jako jsou pracovníci, výrobci, obchodníci nebo spotřebitelé, a k rovnému zacházení s nimi;
- b) usnadňovat spolupráci a dialog s cílem zlepšit kapacitu, podmínky a přístup žen k příležitostem vytvořeným v rámci obchodu;
- c) dále zlepšovat své schopnosti řešit genderové otázky související s obchodem, mimo jiné prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů.

ČLÁNEK 27.2

Mnohostranné dohody

1. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně plnit své povinnosti vyplývající z Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 18. prosince 1979, zejména s ohledem na její ustanovení týkající se odstranění diskriminace žen v hospodářském životě a v oblasti zaměstnání.
2. Strany připomínají své příslušné povinnosti podle článku 26.16 této dohody, pokud jde o úmluvy MOP týkající se rovnosti žen a mužů a odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, ratifikované členskými státy a Chile.

3. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně plnit své povinnosti vyplývající z jiných mnohostranných dohod, jichž je smluvní stranou a které se zabývají rovností žen a mužů nebo právy žen.

ČLÁNEK 27.3

Obecná ustanovení

1. Strany uznávají právo každé strany stanovit svůj vlastní rozsah a záruky rovných příležitostí pro muže a ženy a přijmout nebo odpovídajícím způsobem změnit své příslušné právní předpisy a politiky v souladu se svými závazky vyplývajícími z mezinárodních dohod uvedených v článku 27.2.

2. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby její příslušné právní předpisy a politiky stanovily a podporovaly rovná práva, rovné zacházení a rovné příležitosti pro muže a ženy v souladu s jejími mezinárodními závazky. Každá strana usiluje o zlepšení těchto právních předpisů a politik.

3. Každá strana usiluje o shromažďování údajů týkajících se obchodu a rovnosti žen a mužů rozčleněných podle pohlaví s cílem lépe porozumět různým dopadům nástrojů obchodní politiky na ženy a muže v jejich úloze pracovníků, výrobců, obchodníků nebo spotřebitelů.

4. Každá strana na svém území podporuje informovanost veřejnosti o svých právních předpisech a politikách v oblasti rovnosti žen a mužů, včetně jejich dopadu na inkluzivní hospodářský růst a obchodní politiku a jejich význam pro tyto politiky.

5. Každá strana případně zohlední cíl rovnosti žen a mužů při formulování, provádění a přezkumu opatření v oblastech, na něž se vztahuje tato dohoda.
6. Každá strana podněcuje obchod a investice podporou rovných příležitostí a účasti žen a mužů v hospodářství a mezinárodním obchodu. To zahrnuje mimo jiné opatření, jejichž cílem je: postupné odstraňování všech druhů diskriminace na základě pohlaví; prosazování zásady stejné odměny za rovnocennou práci s cílem řešit rozdíly v odměňování žen a mužů a usnadnit, aby ženy nebyly diskriminovány v zaměstnání a povolání, mimo jiné i z důvodu těhotenství a mateřství.
7. Žádná ze stran neoslabí ani nesníží ochranu poskytovanou podle svých právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro ženy a muže s cílem podpořit obchod nebo investice.
8. Žádná ze stran neupustí ani se jinak neodchýlí od právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro muže a ženy způsobem, který oslabuje nebo snižuje ochranu poskytovanou podle uvedených právních předpisů s cílem podpořit obchod nebo investice, ani nenabídne, že tak učiní.
9. Strana nesmí nedostatečně účinně prosazovat ochranu poskytovanou podle svých právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro ženy a muže svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností způsobem, jenž má vliv na obchod či investice.

ČLÁNEK 27.4

Činnosti spolupráce

1. Strany uznávají přínosy vzájemného sdílení zkušeností při navrhování, provádění, monitorování a posilování obchodních aspektů opatření v oblasti rovnosti žen a mužů.
2. V souladu s odstavcem 1 strany provádějí činnosti spolupráce, jejichž cílem je zlepšit kapacitu a podmínky pro ženy, včetně pracovnic, podnikatelek a obchodnic, aby měly přístup k příležitostem vytvořeným touto dohodou a mohly z nich plně těžit.
3. Spolupráce se bude týkat otázek a témat dohodnutých stranami.
4. Činnosti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti OSN, WTO, MOP, OECD a dalších mezinárodních organizací, jakož i se třetími zeměmi, podniky, organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, vzdělávacími a výzkumnými organizacemi a případně dalšími nevládními organizacemi.
5. Oblasti spolupráce mohou zahrnovat sdílení zkušeností a osvědčených postupů týkajících se politik a programů na podporu větší účasti žen v mezinárodním obchodu, jakož i obchodních aspektů:
 - a) podpory finančního začleňování a vzdělávání žen, jakož i přístupu k finančním prostředkům a finanční pomoci;

- b) posilování vedoucího postavení žen a rozvoje ženských sítí;
- c) podpory plné účasti žen v hospodářství prostřednictvím podpory jejich účasti, vedoucího postavení a vzdělávání, zejména v oblastech, v nichž jsou nedostatečně zastoupeny, jako jsou přírodní vědy, technologie, inženýrství, matematika (STEM), inovace a podnikání;
- d) prosazování rovnosti žen a mužů v podnicích;
- e) zastoupení žen v rozhodovacích pozicích ve veřejném a soukromém sektoru;
- f) veřejných a soukromých iniciativ zaměřených na podporu podnikání žen, včetně začlenění žen do formálního odvětví hospodářství, zvyšování konkurenceschopnosti podniků vedených ženami, aby se mohly účastnit místních, regionálních a globálních hodnotových řetězců a soutěžit v nich, a činností na podporu internacionalizace malých a středních podniků vedených ženami;
- g) politik a programů ke zlepšení digitálních dovedností žen a přístupu k on-line obchodním nástrojům a platformám elektronického obchodu;
- h) zlepšování politik a programů v oblasti péče, jakož i opatření zaměřená na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem s ohledem na rovnost žen a mužů;
- i) zkoumání souvislosti mezi vyšší účastí žen v mezinárodním obchodu a snižováním rozdílů v odměňování žen a mužů;
- j) vypracování genderové analýzy obchodních politik, včetně návrhu, provádění a sledování jejich účinků;

- k) shromažďování údajů rozčleněných podle pohlaví, používání ukazatelů, metodik monitorování a hodnocení a analýzy statistik týkajících se obchodu z genderového hlediska;
- l) zkoumání vazeb mezi účastí žen na mezinárodním obchodu a oblastmi, jako je důstojná práce, profesní segregace a pracovní podmínky žen, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu, v souladu s čl. 26.18 písm. f);
- m) politik a programů pro prevenci, zmírnění a reakci na rozdílné hospodářské dopady krizí a mimořádných událostí na ženy a muže a
- n) dalších otázek, na nichž se strany dohodnou.

6. O prioritách činností spolupráce rozhodují strany společně na základě oblastí společného zájmu a dostupných zdrojů.

7. Spolupráce, včetně spolupráce v oblastech uvedených v odstavci 5, může probíhat osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají strany k dispozici, prostřednictvím činností, jako jsou: workshopy, semináře, konference, programy spolupráce a projekty; výměna zkušeností a sdílení osvědčených postupů týkajících se politik a postupů a výměna odborníků.

8. Prostřednictvím Podvýboru pro obchod a udržitelný rozvoj zřízeného podle čl. 33.4 odst. 1 strany podporují snahy orgánů zřízených podle této dohody o začleňováním otázek, hledisek a činností souvisejících s rovností žen a mužů do jejich práce.

9. Strany v případě potřeby podporují inkluzivní účast žen na provádění činností spolupráce podle tohoto článku.

ČLÁNEK 27.5

Institucionální ujednání

1. Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj zřízený podle čl. 33.4 odst. 1 odpovídá za provádění této kapitoly. Článek 26.19 se na tuto kapitolu použije obdobně¹.
2. Při kontaktech s občanskou společností v rámci domácích poradních skupin vytvořených nebo určených podle článku 33.6 a ve fóru občanské společnosti organizovaném podle článku 33.7 podporují strany účast organizací prosazujících rovnost žen a mužů.

ČLÁNEK 27.6

Řešení sporů

1. Články 26.20, 26.21 a 26.22 se na tuto kapitolu použijí obdobně².

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že jakýkoli odkaz na kapitolu 26 nebo na environmentální a pracovněprávní otázky nebo záležitosti v uvedeném článku se považuje za odkaz na tuto kapitolu, případně na genderové otázky či záležitosti.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že jakýkoli odkaz na kapitolu 26 nebo na environmentální a pracovněprávní otázky, záležitosti nebo právní předpisy v uvedených člancích se považuje za odkaz na tuto kapitolu, případně na genderové otázky, záležitosti nebo právní předpisy související s těmito otázkami nebo záležitostmi.

ČLÁNEK 27.7

Přezkoumání

1. Strany se dohodly, že je důležité sledovat a posuzovat, společně nebo jednotlivě, prostřednictvím svých příslušných postupů a institucí, jakož i postupů a institucí zřízených podle této dohody, dopad provádění této dohody na rovnost žen a mužů a příležitosti poskytované ženám v souvislosti s obchodem.
2. Strany mohou tuto kapitolu přezkoumat s ohledem na zkušenosti získané při jejím provádění a v případě potřeby navrhnout, jak by mohla být posílena.

KAPITOLA 28

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 28.1

Cíl

1. Strany uznávají, že jejich právní prostředí může mít dopad na vzájemný obchod a investice, a usilují o vytvoření předvídatelného právního prostředí a účinných postupů pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky.
2. Strany znovu potvrzují své závazky podle Dohody o WTO a v této kapitole z těchto závazků vycházejí a stanoví další opatření pro transparentnost.

ČLÁNEK 28.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „správním rozhodnutím“ rozhodnutí nebo opatření s právním účinkem, které se vztahuje na konkrétní osobu, zboží nebo službu v konkrétním případě a vztahuje se rovněž na nečinnost v podobě nepřijetí správního rozhodnutí podle právních předpisů strany, a

- b) „obecně závazným správním rozhodnutím“ správní rozhodnutí nebo výklad, který se vztahuje na všechny osoby a faktické situace, které obecně spadají do oblasti působnosti daného správního rozhodnutí nebo výkladu, a který stanoví normu chování, avšak nezahrnuje:
- i) nález nebo rozhodnutí ve správním či kvazisoudním řízení, které se vztahují na konkrétní osoby, zboží nebo služby druhé strany v konkrétním případě, nebo
 - ii) rozhodnutí o určitém aktu či postupu.

ČLÁNEK 28.3

Zveřejňování

1. Každá strana zajistí, aby její právní předpisy, postupy, obecně závazná správní rozhodnutí a soudní rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda, byly neprodleně zveřejněny prostřednictvím úředně stanoveného média, a je-li to proveditelné, elektronicky, nebo jinak zpřístupněny takovým způsobem, aby se s nimi mohla seznámit jakákoli osoba.
2. Každá strana vysvětlí cíl svých právních předpisů, postupů, obecně závazných správních rozhodnutí a soudních rozhodnutí týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda, a uvede jejich odůvodnění.

3. Každá strana poskytne přiměřenou dobu mezi dnem zveřejnění a dnem vstupu v platnost právních předpisů týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti. Tento odstavec se nevztahuje na obecně závazná správní rozhodnutí a soudní rozhodnutí.

ČLÁNEK 28.4

Dotazy a poskytování informací

1. Každá strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy pro poskytování odpovědí na dotazy jakékoli osoby ohledně jakýchkoli právních předpisů týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda.
2. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně informace a odpoví na dotazy týkající se platných nebo plánovaných právních předpisů ohledně jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda, pokud není zaveden zvláštní mechanismus podle jiné kapitoly této dohody.

ČLÁNEK 28.5

Správní postupy

1. Každá ze stran spravuje veškeré právní předpisy, postupy a obecně závazná správní rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda, objektivním, nestranným a přiměřeným způsobem.

2. Je-li zahájeno správní řízení týkající se osob, zboží nebo služeb druhé strany v souvislosti s uplatňováním právních předpisů, postupů nebo obecně závazných správních rozhodnutí podle odstavce 1, každá ze stran:

- a) se vynasnaží osoby, jichž se správní řízení přímo týká, v souladu se svými právními předpisy vhodným způsobem informovat, když je řízení zahájeno, přičemž uvede povahu řízení, právní základ pro zahájení řízení a případně obecný popis veškerých sporných otázek, a
- b) poskytne takovým osobám vhodnou příležitost k předložení skutečností a argumentace na podporu jejich stanoviska dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu rozhodnutí, v rozsahu, jak umožňuje čas, povaha řízení a veřejný zájem.

ČLÁNEK 28.6

Přezkum a odvolání

1. Každá strana zřídí nebo zachová soudní, rozhodčí nebo správní tribunály nebo řízení pro účely rychlého přezkumu a v odůvodněných případech nápravy správních rozhodnutí týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato dohoda.

2. Každá ze stran zajistí, aby její soudní, rozhodčí nebo správní tribunály prováděly postupy pro odvolání nebo přezkum nediskriminačním a nestranným způsobem. Tyto tribunály musí být nestranné a nezávislé na orgánu pověřeném vymáháním správních předpisů a nesmí mít žádný zájem na výsledku řízení.

3. Pokud jde o tribunály nebo řízení uvedené v odstavci 1, každá strana zajistí, aby strany před těmito tribunály nebo těmito řízeními měly:

- a) vhodnou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a
- b) rozhodnutí založené na důkazech a předaných záznamech nebo, vyžaduje-li to její právo, záznamech sestavených příslušným orgánem.

4. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí uvedené v odst. 3 písm. b) provedl orgán pověřený vymáháním správních předpisů, s výhradou odvolání nebo dalšího přezkumu, jak je stanoveno v jejích právních předpisech.

ČLÁNEK 28.7

Vztah k jiným kapitolám

Ustanovení této kapitoly se použijí vedle zvláštních pravidel stanovených v jiných kapitolách.

KAPITOLA 29

OSVĚDČENÉ REGULAČNÍ POSTUPY

ČLÁNEK 29.1

Působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na regulační opatření přijatá nebo iniciovaná regulačními orgány v souvislosti s jakoukoli záležitostí, na niž se vztahuje tato dohoda.
2. Tato kapitola se nevztahuje na regulační orgány a regulační opatření, postupy nebo přístupy členských států.

ČLÁNEK 29.2

Obecné zásady

1. Strany uznávají význam:
 - a) využívání osvědčených regulačních postupů v procesu plánování, navrhování, vydávání, provádění, hodnocení a přezkumu regulačních opatření za účelem dosažení cílů vnitrostátní politiky a
 - b) zachování a posílení výhod této dohody za účelem usnadnění obchodu se zbožím a službami a zvýšení investic mezi stranami.

2. Každá ze stran si může svobodně stanovit svůj přístup k osvědčeným regulačním postupům podle této dohody způsobem, který je v souladu s jejím právním rámcem, praxí a základními zásadami, včetně zásady předběžné opatrnosti, na nichž je založen její regulační systém.

3. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že strany zavazuje k tomu, aby:

- a) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlily od svých vnitrostátních postupů;
- b) přijaly opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
- c) dosáhly určitého konkrétního regulačního výsledku.

ČLÁNEK 29.3

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „regulačním orgánem“:
 - i) v případě Evropské unie: Evropská komise a
 - ii) v případě Chile: jakýkoli regulační orgán výkonné moci a

b) „regulačními opatřeními“:

i) v případě Evropské unie:

A) nařízení a směrnice, jak je stanoveno v článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie, a

B) prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci, jak je stanoveno v člancích 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, a

ii) v případě Chile: zákony a vyhlášky s obecnou působností, které přijímají regulační orgány a jejichž dodržování je povinné¹.

ČLÁNEK 29.4

Vnitřní koordinace vývoje právních předpisů

Každá strana zachová vnitřní koordinační nebo přezkumné postupy nebo mechanismy pro přípravu, hodnocení a přezkum regulačních opatření. Tyto procesy nebo mechanismy by měly být koncipovány tak, aby mimo jiné:

a) podporovaly osvědčené regulační postupy, včetně postupů stanovených v této kapitole;

b) zjišťovaly zbytečné zdvojování a nejednotnost požadavků v regulačních opatřeních strany a předcházely jim;

¹ Podle bodu II.1 prezidentského pokynu č. 3 z roku 2019 a jeho změn.

- c) zajišťovaly dodržování mezinárodních obchodních závazků strany a
- d) podporovaly zvážení dopadu připravovaných regulačních opatření, včetně dopadu na malé a střední podniky.

ČLÁNEK 29.5

Transparentnost regulačních procesů a mechanismů

Každá strana zveřejní v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy popis procesů a mechanismů používaných jejím regulačním orgánem při přípravě, hodnocení nebo přezkumu regulačních opatření. Tyto popisy musí odkazovat na příslušné pokyny, pravidla nebo postupy, včetně těch, které umožňují veřejnosti předkládat připomínky.

ČLÁNEK 29.6

Včasné informování o plánovaných regulačních opatřeních

1. Každá strana se v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy vynasnaží každoročně zveřejňovat informace o plánovaných významných¹ regulačních opatřeních.
2. U každého významného regulačního opatření uvedeného v odstavci 1 se každá strana vynasnaží včas zveřejnit:
 - a) stručný popis jeho oblasti působnosti a cílů a

¹ Regulační orgán každé ze stran může určit, co je pro účely jeho povinností podle této kapitoly „významné“ regulační opatření.

- b) případně předpokládanou dobu jeho přijetí, případně včetně možností veřejných konzultací.

ČLÁNEK 29.7

Veřejné konzultace

1. Při přípravě významného regulačního opatření každá strana podle potřeby v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy:

- a) zveřejní návrh regulačního opatření nebo konzultační dokumenty s dostatečnými podrobnostmi ohledně regulačního opatření, které se připravuje, aby měl kdokoli¹ možnost posoudit, zda a jakým způsobem by mohlo významně ovlivnit jeho zájmy;
- b) nabídne nediskriminačním způsobem jakékoli osobě přiměřené příležitosti k podání připomínek a
- c) zohlední obdržené připomínky.

2. Regulační orgán každé strany by měl používat elektronické prostředky komunikace a usilovat o udržování specializovaného elektronického portálu pro účely poskytování informací a přijímání připomínek týkajících se veřejných konzultací.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tento odstavec nebrání straně vést cílené konzultace se zúčastněnými osobami za podmínek stanovených jejími pravidly a postupy.

3. Regulační orgán každé strany se vynasnaží zveřejnit souhrn výsledků konzultací nebo jakýchkoli připomínek, které obdržel, s výjimkou rozsahu nezbytného k ochraně důvěrných informací nebo k odepření osobních údajů nebo nevhodného obsahu.

ČLÁNEK 29.8

Posouzení dopadů

1. Každá strana podporuje, aby její regulační orgán v souladu s platnými pravidly a postupy provedl posouzení dopadů významných regulačních opatření, která připravuje.
2. Při provádění posouzení dopadů regulační orgán každé strany podporuje procesy a mechanismy, které berou v úvahu tyto faktory:
 - a) potřebnost daného regulačního opatření, včetně povahy a významu problému, kterým se má regulační opatření zabývat;
 - b) jakékoli proveditelné a vhodné regulační a neregulační alternativy, které by případně umožnily dosáhnout cíle veřejné politiky dané strany, včetně možnosti neregulace;
 - c) pokud je to možné a relevantní, potenciální sociální, hospodářský a environmentální dopad těchto alternativ, a to i na mezinárodní obchod a na malé a střední podniky, a

d) v případě potřeby, jak se zvažované možnosti vztahují na případné relevantní mezinárodní normy, včetně důvodů pro odchýlení se.

3. Pokud jde o jakékoli posouzení dopadů regulačního opatření, které regulační orgán provedl, vypracuje tento regulační orgán závěrečnou zprávu s podrobnými údaji o faktorech, které vzal v úvahu ve svém posouzení, a o příslušných zjištěních. Tato zpráva se zveřejní v okamžiku, kdy je zveřejněno dotčené regulační opatření.

ČLÁNEK 29.9

Zpětné hodnocení

Strany uznávají pozitivní přínos pravidelných zpětných hodnocení stávajících regulačních opatření ke snížení zbytečné regulační zátěže, a to i pro malé a střední podniky, a k účinnějšímu dosahování cílů veřejné politiky. Strany usilují o podporu využívání pravidelných zpětných hodnocení ve svých regulačních systémech.

ČLÁNEK 29.10

Registr regulací

Každá ze stran zajistí, aby platná regulační opatření byla zveřejněna v k tomu určeném registru, který identifikuje regulační opatření podle tématu a který je bezplatně veřejně přístupný na speciálních internetových stránkách. Tyto internetové stránky by měly umožňovat vyhledávání regulačních opatření pomocí citací nebo výrazů. Každá ze stran svůj registr pravidelně aktualizuje.

ČLÁNEK 29.11

Spolupráce a výměna informací

Strany mohou spolupracovat s cílem usnadnit provádění této kapitoly. Tato spolupráce může zahrnovat organizaci jakýchkoli příslušných činností k posílení spolupráce mezi jejich regulačními orgány a výměnu informací o regulačních postupech stanovených v této kapitole.

ČLÁNEK 29.12

Kontaktní místa

Každá strana určí kontaktní místo pro usnadnění výměny informací mezi stranami do jednoho měsíce od vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 29.13

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 31.

KAPITOLA 30

MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY

ČLÁNEK 30.1

Cíle

Strany uznávají význam malých a středních podniků ve dvoustranných obchodních a investičních vztazích stran a potvrzují svůj závazek posílit schopnost malých a středních podniků využívat výhod této dohody.

ČLÁNEK 30.2

Sdílení informací

1. Každá strana zřídí nebo udržuje veřejně přístupné internetové stránky zaměřené na malé a střední podniky, které obsahují informace týkající se této dohody, včetně:
 - a) shrnutí této dohody a
 - b) informací určených pro malé a střední podniky, které zahrnují:
 - i) popis ustanovení této dohody, která každá strana považuje za významná pro malé a střední podniky obou stran, a

- ii) jakékoli další informace, které strana považuje za užitečné pro malé a střední podniky, které chtějí využít příležitostí, jež tato dohoda poskytuje.

2. Každá strana uvede na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 internetové odkazy na:

- a) znění této dohody včetně příloh a dodatků, zejména celních sazebníků a specifických pravidel původu produktů;
- b) ekvivalentní internetové stránky druhé strany a
- c) internetové stránky svých příslušných orgánů, které podle ní obsahují užitečné informace pro osoby, jež mají zájem obchodovat a podnikat na území uvedené strany.

3. Každá strana uvede na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 internetové odkazy na internetové stránky svých orgánů s informacemi o:

- a) celních předpisech a režimech dovozu, vývozu a tranzitu, jakož i příslušné tiskopisy, doklady a další požadované informace;
- b) právních předpisech a postupech týkajících se práv duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení;
- c) technických předpisech, v případě potřeby včetně povinných postupů posuzování shody a odkazů na seznamy subjektů posuzování shody v případech, kdy je posuzování shody třetí stranou povinné podle kapitoly 9;

- d) sanitárních a fytosanitárních opatřeních týkajících se dovozu a vývozu podle kapitoly 6;
- e) pravidlech pro zadávání veřejných zakázek, databázi obsahující oznámení o veřejných zakázkách a další příslušné informace podle kapitoly 21;
- f) postupech pro registraci podniků a
- g) další informace, jež mohou podle strany pomoci malým a středním podnikům.

4. Každá strana přidá na internetové stránky uvedené v odstavci 1 internetový odkaz na databázi s možností elektronického vyhledávání podle kódu harmonizovaného systému, která zahrnuje následující informace týkající se přístupu na její trh:

- a) celní sazby a kvóty včetně celních sazeb podle doložky nejvyšších výhod, sazeb platných pro země mimo režim nejvyšších výhod a preferenčních sazeb a celních kvót;
- b) spotřební daně;
- c) daně (jako je daň z přidané hodnoty);
- d) celní nebo jiné poplatky včetně poplatků vztahujících se na určitý výrobek;
- e) pravidla původu podle kapitoly 3;
- f) navrácení cla, odklad cla nebo jiné druhy úlevy, kterými se snižují či navrací cla nebo osvobozuje od cel;

- g) kritéria k určení celní hodnoty zboží
- h) jiná celní opatření;
- i) informace nezbytné k dovoznímu řízení a
- j) informace o nesazebních opatřeních či předpisech.

5. Každá strana pravidelně nebo na žádost druhé strany aktualizuje informace a odkazy uvedené v odstavcích 1 až 4 a obsažené na jejích internetových stránkách, aby byly aktuální a přesné.

6. Každá strana zajistí, aby informace podle tohoto článku byly prezentovány způsobem, který je adekvátní pro použití malých a středních podniků. Každá strana se vynasnaží, aby byly tyto informace k dispozici v anglickém jazyce.

7. Za přístup k informacím poskytnutým v souladu s odstavci 1 až 4 se žádné straně neúčtuje žádný poplatek.

ČLÁNEK 30.3

Kontaktní místa pro malé a střední podniky

1. Každá strana sdělí druhé straně své kontaktní místo pro malé a střední podniky, které bude vykonávat funkce uvedené v tomto článku. Strana neprodleně uvědomí druhou stranu o jakékoli změně týkající se těchto kontaktních míst.

2. Kontaktní místa pro malé a střední podniky:

- a) zajistí, aby byly při provádění této dohody zohledněny potřeby malých a středních podniků, aby malé a střední podniky obou stran mohly těžit z nových příležitostí podle této dohody;
- b) zajistí, aby informace uvedené v článku 30.2 byly aktuální a relevantní pro malé a střední podniky. Kterákoli strana může prostřednictvím kontaktního místa pro malé a střední podniky navrhnout další informace, které by mohla druhá strana poskytnout podle článku 30.2;
- c) posuzují veškeré záležitosti týkající se malých a středních podniků v souvislosti s prováděním této dohody, mimo jiné:
 - i) vyměňují si informace, aby byly nápomocny Výboru pro obchod při plnění jeho úkolů monitorovat a uplatňovat obchodní aspekty této dohody týkající se malých a středních podniků;
 - ii) pomáhají podvýborům a kontaktním místům zřízeným touto dohodou při posuzování záležitostí týkajících se malých a středních podniků;
- d) pravidelně podávají zprávu Výboru pro obchod o své činnosti, ať už společně, nebo samostatně, a
- e) posuzují veškeré další záležitosti vyplývající z této dohody a týkající se malých a středních podniků, pokud se na tom strany dohodnou.

3. Kontaktní místa pro malé a střední podniky se scházejí v případě potřeby a své činnosti vykonávají prostřednictvím vhodných komunikačních kanálů, na kterých se strany dohodnou a které mohou zahrnovat elektronickou poštu, videokonference nebo jiné způsoby.

4. Kontaktní místa pro malé a střední podniky mohou při výkonu svých činností dle potřeby usilovat o spolupráci s odborníky a externími organizacemi.

ČLÁNEK 30.4

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 31.

KAPITOLA 31

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 31.1

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro předcházení sporům a řešení sporů mezi stranami týkajících se výkladu a uplatňování ustanovení této dohody s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 31.2

Působnost

Tato kapitola se vztahuje na veškeré spory mezi stranami ohledně výkladu a uplatňování ustanovení této dohody (dále jen „zahrnutá ustanovení“), není-li v této dohodě stanoveno jinak.

ČLÁNEK 31.3

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 31-A a 31-B se rozumí:

- a) „žalující stranou“ strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 31.5;
- b) „mediátorem“ osoba, která byla vybrána jako mediátor v souladu s článkem 38.27;
- c) „rozhodčím tribunálem“ rozhodčí tribunál ustavený podle článku 38.6;
- d) „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu a
- e) „žalovanou stranou“ strana, která údajně porušila zahrnutá ustanovení.

ODDÍL B

KONZULTACE

ČLÁNEK 31.4

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení sporů podle článku 31.2 prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.
2. Strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé straně písemnou žádost, ve které uvede sporné opatření a zahrnutá ustanovení, jež považuje za použitelná.
3. Strana, již je žádost o konzultace určena, odpoví na tuto žádost neprodleně, nejpozději však do deseti dnů ode dne jejího doručení. Konzultace se uskuteční do 30 dnů ode dne obdržení žádosti o konzultace a probíhají na území strany, již je žádost určena, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 46 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace, pokud se strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.
4. Konzultace o naléhavých otázkách, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či služeb, se uskuteční do 15 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace. Konzultace se považují za ukončené do 23 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace, pokud se strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.

5. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek věcných informací, jež umožní úplné posouzení toho, jak by sporné opatření mohlo ovlivnit uplatňování této dohody. Každá strana se vynasnaží zajistit, aby se konzultací zúčastnili pracovníci jejích příslušných vládních orgánů, kteří mají odborné znalosti v záležitosti, jež je předmětem konzultací.

6. Konzultace, a zejména veškeré informace označené za důvěrné a stanoviska přijatá stranou během nich, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

7. Pokud strana, jíž je žádost o konzultace určena, na tuto žádost neodpoví do deseti dnů od jejího obdržení, nebo pokud se konzultace neuskuteční ve lhůtách uvedených v odstavci 3 nebo 4, pokud se strany na konzultacích nedohodnou, nebo pokud konzultace skončily bez oboustranně přijatelného řešení, může strana, která žádala o konzultace, uplatnit článek 31.5.

ODDÍL C

ŘÍZENÍ ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

ČLÁNEK 31.5

Zahájení řízení rozhodčího tribunálu

1. Pokud strany nevyřeší záležitost prostřednictvím konzultací podle článku 31.4, může strana, která žádala o konzultace, požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se podává prostřednictvím písemné žádosti doručené druhé straně. Žalující strana musí ve své žádosti uvést sporné opatření a zahrnutá ustanovení, jež považuje za použitelná, a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti.

ČLÁNEK 31.6

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.
2. Do 14 dnů ode dne doručení žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu žalované straně se strany vzájemně konzultují s cílem dohodnout se na složení tribunálu.
3. Nedohodnou-li se strany na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku, každá strana do deseti dnů od uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 tohoto článku jmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle čl. 31.8 odst. 1. Pokud žalovaná strana nejmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu v této lhůtě, vybere jej spolupředseda Výboru pro obchod ze žalující strany losem do pěti dnů od uplynutí této lhůty z dílčího seznamu této strany. Spolupředseda Výboru pro obchod ze žalující strany může tímto výběrem losem pověřit jinou osobu.

4. Nedohodnou-li se strany na předsedovi rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku, vybere spolupředseda Výboru pro obchod ze žalující strany losem do deseti dnů po uplynutí této lhůty předsedu rozhodčího tribunálu z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle čl. 31.8 odst. 1 písm. c). Spolupředseda Výboru pro obchod ze žalující strany může tímto výběrem předsedy rozhodčího tribunálu losem pověřit jinou osobu.

5. Rozhodčí tribunál se považuje za ustavený 15 dnů ode dne, kdy tři vybraní rozhodci oznámili stranám přijetí jmenování v souladu s přílohou 31-A, nedohodnou-li se strany jinak. Každá strana neprodleně zveřejní datum ustavení rozhodčího tribunálu.

6. Pokud v době podání žádosti podle odstavce 3 nebo 4 tohoto článku není sestaven žádný ze seznamů uvedených v článku 31.8 nebo tyto seznamy neobsahují dostatečný počet jmen, vyberou se rozhodci losem z řad osob, které byly formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami v souladu s přílohou 31-A.

ČLÁNEK 31.7

Volba fóra

1. Vznikne-li spor o konkrétní opatření při údajném porušení povinnosti podle této dohody a v podstatě rovnocenné povinnosti podle jiné mezinárodní dohody, jejímiž smluvními stranami jsou obě strany, včetně Dohody o WTO, vybírá fórum, na němž se má spor urovnat, strana, která usiluje o nápravu.

2. Poté, co strana v případě konkrétního opatření uvedeného v odstavci 1 vybrala fórum a zahájila postup pro řešení sporů podle tohoto oddílu nebo podle jiné mezinárodní dohody, nezahájí tato strana postupy řešení sporů podle této jiné mezinárodní dohody ani tohoto oddílu, ledaže by prvně vybrané fórum z jurisdikčních nebo procesních důvodů neučinilo žádné zjištění.

3. Pro účely tohoto článku:

- a) postupy řešení sporů podle tohoto oddílu se považují za zahájené žádostí některé strany o ustavení tribunálu podle článku 31.5;
- b) postupy řešení sporů podle Dohody o WTO se považují za zahájené žádostí strany o ustavení tribunálu podle článku 6 Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů obsaženého v příloze 2 Dohody o WTO a
- c) postupy řešení sporů podle jakékoli jiné dohody se považují za zahájené v souladu s příslušnými ustanoveními dané dohody.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, žádné ustanovení této dohody nebrání žádné ze stran v pozastavení povinností schválených Orgánem WTO pro řešení sporů nebo povolených v rámci postupů řešení sporů podle jiné mezinárodní dohody, jíž jsou strany smluvními stranami. Dohoda o WTO ani žádná jiná mezinárodní dohoda mezi stranami se nepoužijí s cílem zabránit kterékoli straně v pozastavení povinností podle tohoto oddílu.

ČLÁNEK 31.8

Seznamy rozhodců

1. Výbor pro obchod sestaví nejpozději do jednoho roku od data vstupu této dohody v platnost seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

- a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Evropské unie;
- b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Chile a
- c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.

2. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Výbor pro obchod zajistí, aby byl vždy zajištěn tento minimální počet osob na seznamu.

3. Výbor pro obchod může stanovit další seznam osob s odbornými znalostmi v konkrétních odvětvích, na něž se vztahuje tato dohoda. Pokud se tak strany dohodnou, použijí se tyto další seznamy k sestavení rozhodčího tribunálu v souladu s postupem stanoveným v článku 31.6.

ČLÁNEK 31.9

Požadavky na rozhodce

1. Každý rozhodce musí:
 - a) prokázat odborné znalosti v oblasti práva, mezinárodního obchodu a dalších záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda;
 - b) být nezávislý, nesmí být spojen s žádnou ze stran a nesmí jednat podle jejích pokynů;
 - c) zastávat svou funkci jako soukromá osoba a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu, a
 - d) splňovat požadavky stanovené v příloze 31-B.
2. Kromě splnění požadavků stanovených v odstavci 1 musí mít předseda zkušenosti s postupy řešení sporů.
3. S ohledem na předmět konkrétního sporu se strany mohou dohodnout, že se odchýlí od požadavků uvedených v odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 31.10

Funkce rozhodčího tribunálu

Rozhodčí tribunál:

- a) objektivně posoudí předloženou záležitost včetně objektivního posouzení skutkových okolností daného případu a toho, zda jsou zahrnutá ustanovení použitelná a zda jsou slučitelná;
- b) ve svých rozhodnutích a zprávách uvede zjištěné skutečnosti, použitelnost zahrnutých ustanovení a základní odůvodnění všech zjištění a závěrů a
- c) měl by pravidelně vést se stranami konzultace a poskytovat jim vhodné příležitosti, aby mohly dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 31.11

Mandát

1. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu, je jeho dohodnutým mandátem:

„s ohledem na příslušná ustanovení Prozatímní dohody o obchodu mezi Evropskou unií a Chilskou republikou uvedená stranami posoudit záležitost uvedenou v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, učinit zjištění o souladu sporného opatření se zahrnutými ustanoveními uvedené dohody a vydat zprávu v souladu s článkem 31.13 uvedené dohody“.

2. Dohodnou-li se strany na jiném mandátu, než který je stanoven v odstavci 1, oznámí dohodnutý mandát rozhodčímu tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

ČLÁNEK 31.12

Rozhodnutí o naléhavých případech

1. Pokud o to strana požádá, rozhodčí tribunál rozhodne do deseti dnů ode dne svého ustavení, zda se jedná o naléhavou záležitost.
2. V naléhavých záležitostech činí použitelné lhůty stanovené v tomto oddíle polovinu lhůty v něm stanovené, s výjimkou lhůt uvedených v člancích 31.6 a 31.11.

ČLÁNEK 31.13

Průběžná a závěrečná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám svou průběžnou zprávu ve lhůtě 90 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že danou lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou průběžnou zprávu později než 120 dnů ode dne svého ustavení.

2. Každá strana může do deseti dnů ode dne doručení průběžné zprávy předložit rozhodčímu tribunálu písemnou žádost, aby přezkoumal určité aspekty této zprávy. Strana se může k žádosti druhé strany vyjádřit do šesti dnů ode dne doručení této žádosti.
3. Není-li podána žádná žádost podle odstavce 2, stává se průběžná zpráva závěrečnou zprávou.
4. Rozhodčí tribunál předloží smluvním stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 120 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že danou lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou závěrečnou zprávu později než 150 dnů ode dne svého ustavení.
5. Závěrečná zpráva obsahuje diskusi o jakékoli písemné žádosti stran k průběžné zprávě a jasně se zabývá připomínkami stran. Rozhodčí tribunál v průběžné a závěrečné zprávě uvede:
 - a) popisnou část obsahující shrnutí argumentů stran a připomínek uvedených v odstavci 2;
 - b) svá zjištění týkající se skutkových okolností případu a použitelnosti příslušných zahrnutých ustanovení;
 - c) svá zjištění o tom, zda sporné opatření je či není v souladu s příslušnými zahrnutými ustanoveními, a
 - d) důvody zjištění uvedených v písmenech b) a c).

6. Závěrečná zpráva je konečná a pro strany závazná.

ČLÁNEK 31.14

Opatření ke splnění požadavků

1. Žalovaná strana přijme veškerá opatření nezbytná k urychlenému splnění požadavků závěrečné zprávy, aby dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními.
2. Žalovaná smluvní strana nejpozději do 30 dnů po doručení závěrečné zprávy oznámí žalující smluvní straně veškerá opatření, která přijala nebo která hodlá přijmout ke splnění požadavků závěrečné zprávy.

ČLÁNEK 31.15

Priměřená lhůta

1. Není-li okamžité splnění požadavků možné, žalovaná strana nejpozději do 30 dnů ode dne doručení závěrečné zprávy oznámí žalující straně délku priměřené lhůty, kterou k tomuto splnění požadavků potřebuje. Strany se vynasnaží dohodnout se na délce priměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. Pokud se strany na délce přiměřené lhůty nedohodnou, může žalující strana nejdříve 20 dnů ode dne doručení oznámení uvedeného v odstavci 1 písemně požádat původní rozhodčí tribunál o stanovení délky přiměřené lhůty. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti.
3. Žalovaná strana oznámí žalující straně svůj pokrok při plnění požadavků závěrečné zprávy nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty.
4. Přiměřenou lhůtu lze na základě dohody smluvních stran prodloužit.

ČLÁNEK 31.16

Přezkum splnění požadavků

1. Žalovaná strana nejpozději v den uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 31.15 oznámí žalující straně veškerá opatření přijatá za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy.
2. Jestliže se strany neshodnou na existenci jakéhokoli opatření přijatého za účelem splnění požadavků nebo na jeho souladu se zahrnutými ustanoveními, může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. V žádosti musí být uvedeno jakékoli sporné opatření a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti.

ČLÁNEK 31.17

Dočasná nápravná opatření

1. Na žádost žalující strany a po konzultaci s ní předloží žalovaná strana nabídku dočasného vyrovnání, pokud:

- a) žalovaná strana oznámí žalující straně, že požadavky závěrečné zprávy nelze splnit;
- b) žalovaná strana neoznámí opatření přijaté za účelem splnění požadavků nebo opatření, které zamýšlí přijmout za účelem splnění požadavků, ve lhůtě stanovené v článku 31.14 nebo neoznámí opatření přijaté za účelem splnění požadavků před uplynutím přiměřené lhůty uvedené v článku 31.15;
- c) rozhodčí tribunál shledá, že nebylo přijato žádné opatření za účelem splnění požadavků podle článku 31.16. nebo
- d) rozhodčí tribunál shledá, že opatření přijaté za účelem splnění požadavků není v souladu se zahrnutými ustanoveními podle článku 31.16.

2. Žalující strana může v kterékoli ze situací uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) nebo d) žalované straně oznámit, že hodlá pozastavit povinnosti podle uvedených ustanovení, pokud:

- a) se žalující strana rozhodne nepředložit žádost podle odstavce 1 nebo

- b) žalující strana předložila žádost podle odstavce 1 a strany se nedohodnou na dočasném vyrovnání do 20 dnů po uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 31.15 nebo po vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 31.16.
3. Žalující strana může pozastavit povinnosti 10 dnů od data doručení oznámení podle odstavce 2, pokud žalovaná strana nepodala žádost podle odstavce 6.
4. Úroveň pozastavení povinností nesmí překročit úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobeného tímto porušením. V oznámení uvedeném v odstavci 2 se uvede úroveň zamýšleného pozastavení povinností.
5. Při zvažování, jaké povinnosti by měly být pozastaveny, by žalující strana měla nejprve usilovat o pozastavení povinností ve stejném odvětví nebo odvětvích, jako jsou odvětví dotčená opatřením, u něhož rozhodčí tribunál zjistil, že není v souladu se zahrnutými ustanoveními. Pozastavení povinností lze uplatnit na jiná odvětví, na něž se vztahuje tato dohoda, než na ta, v nichž rozhodčí tribunál zjistil zrušení nebo omezení výhod, zejména pokud se žalující strana domnívá, že takové pozastavení povinností v jiném odvětví je proveditelné nebo účinné pro dosažení souladu.
6. Domnívá-li se žalovaná strana, že oznámená zamýšlená úroveň pozastavení povinností přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí o úrovni pozastavení povinností do 30 dnů ode dne podání žádosti. Žalující strana nepozastaví žádné povinnosti, dokud rozhodčí tribunál nevydá své rozhodnutí. Pozastavení povinností musí být s uvedeným rozhodnutím v souladu.

7. Pozastavení povinností nebo vyrovnání uvedená v tomto článku jsou dočasná a nepoužijí se poté, co:

- a) strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 31.32;
- b) se strany dohodly, že opatření přijatá za účelem splnění požadavků zajistí, aby žalovaná strana dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními, nebo
- c) jakékoli opatření přijaté za účelem splnění požadavků, u něhož rozhodčí tribunál zjistil, že není v souladu se zahrnutými ustanoveními, bylo zrušeno nebo změněno tak, aby žalovaná strana dosáhla s těmito ustanoveními souladu.

ČLÁNEK 31.18

Přezkum opatření přijatých za účelem splnění požadavků po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně jakékoli opatření, které přijala ke splnění požadavků v návaznosti na pozastavení povinností nebo případně po uplatnění dočasného vyrovnání. S výjimkou případů podle odstavce 2 žalující strana ukončí pozastavení povinností do 30 dnů od data doručení uvedeného oznámení. V případech, kdy bylo uplatněno vyrovnání, a s výjimkou případů podle odstavce 2, může žalovaná strana ukončit uplatňování takového vyrovnání do 30 dnů od data doručení oznámení, že požadavky splnila.

2. Pokud strany do 30 dnů ode dne doručení oznámení podle odstavce 1 nedospějí k dohodě o tom, zda žalovaná strana opatřením oznámeným v souladu s odstavcem 1 dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními, žalující strana písemně požádá původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál předloží smluvním stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti. Pokud rozhodčí tribunál zjistí, že opatření přijaté za účelem splnění požadavků je v souladu se zahrnutými ustanoveními, pozastavení povinností nebo případně vyrovnání se ukončí. Žalující strana případně upraví úroveň pozastavení povinností nebo vyrovnání s ohledem na rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení plnění povinností uplatněná žalující stranou přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl.

ČLÁNEK 31.19

Výměna rozhodců

Pokud se rozhodce během řízení rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu nemůže zúčastnit, odstoupí nebo musí být nahrazen, protože nesplňuje požadavky přílohy 31-B, je jmenován nový rozhodce v souladu s článkem 31.6. Lhůta pro vydání zprávy nebo rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu se prodlouží o dobu nezbytnou pro jmenování nového rozhodce.

ČLÁNEK 31.20

Jednací řád

1. Postupy rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu se řídí touto kapitolou a přílohou 31-A.
2. Jednání rozhodčího tribunálu jsou veřejná, není-li v příloze 31- A stanoveno jinak.

ČLÁNEK 31.21

Pozastavení a ukončení

1. Na společnou žádost stran rozhodčí tribunál kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na které se strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců.
2. Rozhodčí tribunál obnoví svou činnost před koncem doby pozastavení na písemnou žádost obou stran nebo na konci doby pozastavení na písemnou žádost kterékoli ze stran. Žádající strana odpovídajícím způsobem uvědomí druhou stranu. Pokud po uplynutí doby pozastavení žádná strana nepožádá o obnovení činnosti rozhodčího tribunálu, orgán rozhodčího tribunálu zanikne a postup řešení sporu se ukončí.
3. V případě pozastavení činnosti rozhodčího tribunálu podle tohoto článku se příslušné lhůty podle tohoto oddílu prodlouží o stejnou dobu, na kterou byla činnost rozhodčího tribunálu pozastavena.

ČLÁNEK 31.22

Právo požadovat informace

1. Rozhodčí tribunál může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Na jakoukoli žádost rozhodčího tribunálu o takové informace odpoví strany bezodkladně a v plném rozsahu.
2. Na žádost jedné ze stran nebo z vlastního podnětu si rozhodčí tribunál může vyžádat od jakéhokoli zdroje informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí tribunál si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, včetně informací a technického poradenství, považuje-li to za vhodné, a případně s výhradou jakýchkoli podmínek, na nichž se strany dohodnou.
3. Rozhodčí tribunál zváží podání *amicus curiae* od fyzických osob jedné strany nebo právnických osob usazených na území některé strany v souladu s přílohou 31-A.
4. Veškeré informace, které rozhodčí tribunál obdrží podle tohoto článku, se zpřístupní stranám a strany k nim mohou předložit připomínky.

ČLÁNEK 31.23

Pravidla výkladu

1. Rozhodčí tribunál vykládá zahrnutá ustanovení v souladu se zvykovými výkladovými pravidly mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu.

2. Rozhodčí tribunál vezme také v úvahu příslušné výklady uvedené ve zprávách panelů WTO a Odvolacího orgánu přijatých Orgánem pro řešení sporů WTO.
3. Zprávami a rozhodnutími rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stran podle této dohody.

ČLÁNEK 31.24

Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Poradní jednání rozhodčího tribunálu jsou důvěrná. Rozhodčí tribunál vyvine veškeré úsilí, aby vypracovával návrhy zpráv a přijímal rozhodnutí na základě konsenzu. Není-li to možné, rozhodne rozhodčí tribunál většinou hlasů. Jednotlivá stanoviska rozhodců nejsou v žádném případě zpřístupňována.
2. Každá strana svá podání, zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu zveřejní, s výhradou ochrany důvěrných informací.
3. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu přijmou strany bezpodmínečně. Nezakládají se jimi žádná práva ani povinnosti pro osoby.
4. Rozhodčí tribunál a strany nakládají se všemi informacemi, které strana rozhodčímu tribunálu předloží, jako s důvěrnými v souladu s přílohou 31-A.

ODDÍL D

MECHANISMUS MEDIACE

ČLÁNEK 31.25

Cíl

1. Cílem mechanismu mediace je napomoci nalezení oboustranně přijatelného řešení prostřednictvím uceleného a urychleného řízení za pomoci mediátora.
2. Mediační řízení může být zahájeno pouze po vzájemné dohodě stran za účelem posouzení oboustranně přijatelných řešení a zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora.

ČLÁNEK 31.26

Zahájení mediačního řízení

1. Strana (dále jen „žádající strana“) může kdykoli druhou stranu (dále jen „dožádaná strana“) písemně požádat o zahájení mediačního řízení ohledně jakéhokoli opatření dožádané strany, jež má údajně nepříznivý vliv na obchod nebo investice mezi stranami.

2. Žádost uvedená v odstavci 1 musí být dostatečně podrobná a jasně uvádět důvody žádající strany a musí:

- a) uvádět sporné opatření;
- b) uvádět popis nepříznivých účinků, které opatření podle žádající strany má nebo bude mít na obchod nebo investice mezi stranami, a
- c) objasnit, jaký mají podle názoru žádající strany uvedené účinky na obchod a investice vztah k příslušnému opatření.

3. Dožádaná strana žádost příznivě zváží a do deseti dnů od jejího obdržení doručí žádající straně písemně její přijetí či zamítnutí. V opačném případě se žádost považuje za zamítnutou.

ČLÁNEK 31.27

Výběr mediátora

1. Strany se vynasnaží dohodnout se na mediátorovi do 14 dnů ode dne zahájení mediačního řízení.

2. Pokud se strany nemohou dohodnout na mediátorovi ve lhůtě stanovené v odstavci 1 tohoto článku, může kterákoli ze stran požádat spolupředsedu Výboru pro obchod ze žádající strany, aby mediátora vybral losem do pěti dnů od podání žádosti z dílčího seznamu předsedů sestaveného v souladu s čl. 31.8 odst. 1 písm. c). Spolupředseda Výboru pro obchod ze žádající strany může tímto výběrem losem pověřit jinou osobu.

3. Pokud v době podání žádosti uvedené v článku 31.26 nebyl dílčí seznam předsedů podle čl. 31.8 odst. 1 písm. c) sestaven, vybere se mediátor losem z osob, které byly pro tento dílčí seznam formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami.
4. Mediátor nesmí být státním příslušníkem ani zaměstnancem žádné ze stran, nedohodnou-li se strany jinak.
5. Mediátor musí splňovat požadavky stanovené v příloze 31-B.

ČLÁNEK 31.28

Pravidla mediačního řízení

1. Do deseti dnů ode dne jmenování mediátora doručí žádající strana písemně mediátorovi a dožádané straně podrobný popis problému, zejména pokud jde o fungování sporného opatření a jeho případné nepříznivé účinky na obchod nebo investice. Do dvaceti dnů ode dne doručení tohoto popisu se k němu může dožádaná strana písemně vyjádřit. Strana může ve svém popise nebo vyjádření uvést veškeré informace, které pokládá za relevantní.
2. Mediátor pomáhá stranám transparentním způsobem objasnit sporné opatření a jeho možné nepříznivé účinky na obchod nebo investice. Mediátor může zejména uspořádat setkání stran, konzultovat s nimi společně nebo jednotlivě, konzultovat s příslušnými odborníky a zúčastněnými stranami či požádat o jejich pomoc a poskytovat jakoukoli další podporu, o kterou strany požádají. Před konzultací příslušných odborníků a zúčastněných stran či před požádáním o jejich pomoc provede mediátor konzultaci se stranami.

3. Mediátor může nabídnout poradní stanoviska a navrhnout řešení, jež strany zváží. Strany mohou navrhované řešení přijmout či odmítnout nebo se dohodnout na jiném řešení. Rady či připomínky mediátora se netýkají souladu sporného opatření s touto dohodou.
4. Mediační řízení proběhne na území dožádané strany, nebo po vzájemné dohodě stran na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.
5. Strany usilují o dosažení oboustranně přijatelného řešení do 60 dnů ode dne jmenování mediátora. Než bude dosaženo konečné dohody, mohou strany zvážit případná prozatímní řešení, zejména týká-li se opatření zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezonního zboží či služeb.
6. Na žádost kterékoli ze stran předloží mediátor stranám návrh věcné zprávy, v níž uvede:
- a) stručné shrnutí sporného opatření;
 - b) použité postupy a
 - c) případně jakékoli oboustranně přijatelné řešení, jehož bylo dosaženo, včetně možných předběžných řešení.
7. Mediátor poskytne stranám patnáct dnů ode dne doručení návrhu věcné zprávy, aby k němu vznesly připomínky. Po zvážení připomínek předložených stranami předloží mediátor stranám do patnácti dnů od doručení připomínek konečné znění věcné zprávy. Návrh a konečné znění věcné zprávy nezahrnují žádný výklad této dohody.

8. Mediační řízení se ukončí:

- a) přijetím oboustranně přijatelného řešení stranami k datu jeho oznámení mediátorovi;
- b) vzájemnou dohodou stran v kterékoli fázi řízení k datu oznámení dohody mediátorovi;
- c) písemným prohlášením mediátora po konzultaci se stranami, že další úsilí o mediaci by již nevedlo k žádnému výsledku, k datu oznámení uvedeného prohlášení stranám nebo
- d) písemným prohlášením jedné ze stran, po posouzení oboustranně přijatelných řešení v rámci mediačního řízení a po zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora, k datu oznámení uvedeného prohlášení mediátorovi a druhé straně.

ČLÁNEK 31.29

Důvěrnost

Nedohodnou-li se strany jinak, jsou všechny kroky mediačního řízení, včetně poradních stanovisek či návrhů řešení, důvěrné. Strana může zveřejnit skutečnost, že mediaci probíhá.

ČLÁNEK 31.30

Vztah k postupům řešení sporů

1. Mediačním řízením nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle oddílů B a C nebo podle postupů řešení sporů podle jakékoli jiné dohody.
2. Strany by se při jiných postupech řešení sporů podle této dohody nebo jakékoli jiné dohody neměly spoléhat na nebo by neměly používat jako důkaz a tribunál by neměl brát ohled na:
 - a) stanoviska přijatá druhou stranou v průběhu mediačního řízení nebo informace shromážděné výhradně v souladu s čl. 31.28 odst. 2;
 - b) skutečnost, že druhá strana vyjádřila ochotu přijmout řešení týkající se opatření, jež je předmětem mediace, nebo
 - c) poradní stanoviska poskytovaná nebo návrhy předložené mediátorem.
3. Pokud se strany nedohodnou jinak, mediátor není rozhodcem při jiných postupech řešení sporů podle této dohody nebo podle jakékoli jiné dohody, jež se týkají téže záležitosti, ohledně níž působí jako mediátor.

ODDÍL E

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 31.31

Žádost o informace

1. Před podáním žádosti o konzultace podle článku 31.4 nebo o mediaci podle článku 31.26 může strana požádat druhou stranu o informace týkající se opatření údajně nepříznivě ovlivňujícího obchod nebo investice mezi stranami. Strana, jíž je taková žádost určena, do dvaceti dnů ode dne doručení žádosti písemně poskytne své připomínky k požadovaným informacím.
2. Pokud strana, jíž je žádost určena, považuje za nemožné doručit odpověď do dvaceti dnů ode dne doručení žádosti, neprodleně informuje druhou stranu o důvodech odkladu a uvede, v jaké nejkratší lhůtě předpokládá, že bude moci svou odpověď předložit.
3. Od strany se obvykle očekává, že požádá o informace podle odstavce 1 tohoto článku před podáním žádosti o konzultace podle článku 31.4 nebo o mediaci podle článku 31.26.

ČLÁNEK 31.32

Oboustranně přijatelné řešení

1. Strany mohou kdykoli dosáhnout oboustranně přijatelného řešení, pokud jde o jakýkoli spor uvedený v článku 31.2.
2. Pokud je oboustranně přijatelného řešení dosaženo v průběhu řízení rozhodčího tribunálu nebo mediačního řízení, strany společně oznámí toto řešení předsedovi rozhodčího tribunálu nebo mediátorovi. Na základě tohoto oznámení se řízení rozhodčího tribunálu nebo mediační řízení ukončí.
3. Každá strana přijme opatření nezbytná k provedení oboustranně přijatelného řešení neprodleně nebo případně v dohodnuté lhůtě.
4. Provádějící strana nejpozději do uplynutí dohodnuté lhůty písemně informuje druhou stranu o veškerých opatřeních, která k provedení oboustranně přijatelného řešení přijala.

ČLÁNEK 31.33

Lhůty

1. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole se počítají ode dne následujícího po aktu, k němuž se vztahují.
2. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být po vzájemné dohodě stran změněny.

3. Rozhodčí tribunál může podle oddílu C kdykoli navrhnout stranám změnu jakékoliv lhůty uvedené v této kapitole, přičemž uvede důvody návrhu.

ČLÁNEK 31.34

Náklady

1. Každá strana si hradí vlastní výdaje plynoucí z účasti na řízení rozhodčího tribunálu nebo mediačním řízení.
2. Strany společně stejným dílem hradí organizační náklady, včetně odměn a nákladů rozhodců a mediátora. Odměna rozhodců se stanoví v souladu s přílohou 31-A. Pravidla pro odměňování rozhodců stanovená v příloze 31-A se obdobně vztahují na mediátory.

ČLÁNEK 31.35

Změna příloh

Rada pro obchod může přijmout rozhodnutí o změně příloh 31-A a 31-B podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a).

KAPITOLA 32

VÝJIMKY

ČLÁNEK 32.1

Obecné výjimky

1. Pro účely kapitol 2, 4, 8, 10¹, 19 a 22 této dohody se článek XX GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení obdobně začlení do této dohody a je její součástí.
2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde existují podobné podmínky, nebo skryté omezení liberalizace investic či obchodu službami, nelze žádné ustanovení kapitol 8 10² až 20³ nebo 22 této dohody vykládat tak, že by kterékoli straně bránilo přijímat nebo prosazovat opatření:
 - a) nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku⁴;

¹ Toto ustanovení se nevztahuje na článek 10.7.

² Toto ustanovení se nevztahuje na článek 10.7.

³ Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že omezuje práva stanovená v příloze 20.

⁴ Výjimky uvedené v tomto písmenu lze uplatnit, pouze pokud je jeden z těchto základních zájmů společnosti skutečně a dostatečně závažně ohrožen.

- b) nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
- c) nezbytná k zajištění souladu s právními předpisy, jež nejsou neslučitelné s touto dohodou, včetně opatření týkajících se:
 - i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění závazků ze smluv;
 - ii) ochrany soukromí, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob nebo
 - iii) bezpečnosti.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strany berou na vědomí, že pokud jsou tato opatření neslučitelná s ustanoveními kapitol této dohody uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku:

- a) opatření uvedená v čl. XX písm. b) GATT 1994 a v odst. 2 písm. b) tohoto článku zahrnují environmentální opatření, která jsou nezbytná pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
- b) ustanovení čl. XX písm. g) GATT 1994 se vztahuje na opatření související se zachováním živých i neživých vyčerpatelných přírodních zdrojů a
- c) na opatření přijatá za účelem provádění mnohostranných environmentálních dohod se může vztahovat čl. XX písm. b) nebo g) GATT 1994 nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku.

4. Před uplatněním jakéhokoli opatření stanoveného v čl. XX písm. i) a j) GATT 1994 poskytne daná strana druhé straně veškeré příslušné informace s cílem nalézt řešení přijatelné pro obě strany. Není-li přijatelné řešení dosaženo do 30 dnů od poskytnutí příslušných informací, může tak strana, která má v úmyslu opatření použít, učinit. Pokud předchozí informování nebo posouzení informací znemožňují výjimečné a kritické okolnosti vyžadující okamžitá opatření, může strana, která má v úmyslu opatření použít, neprodleně uplatnit jakákoli preventivní opatření nezbytná k řešení dané situace. Tato strana neprodleně informuje druhou stranu o uplatňování těchto opatření.

ČLÁNEK 32.2

Bezpečnostní výjimky

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:
 - a) od kterékoli strany vyžaduje poskytnutí informací či přístupu k informacím, jejichž zpřístupnění je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy, nebo
 - b) straně brání učinit jakékoli opatření, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:
 - i) v souvislosti s výrobou nebo obchodem se zbraněmi, municí a vojenským materiálem a v souvislosti s takovou výrobou, obchodem a operacemi s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi a s hospodářskými činnostmi prováděnými přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenských zařízení;

- ii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo
 - iii) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích, nebo
- c) brání kterékoli straně učinit jakékoli opatření k plnění závazků, jež přijala v rámci Charty Organizace spojených národů za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.
2. Strana v maximální možné míře informuje Výbor pro obchod o každém opatření, které přijme podle odst. 1 písm. b) a c), a o ukončení tohoto opatření.

ČLÁNEK 32.3

Daně

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:
- a) „rezidencí“ rezidence pro daňové účely;
 - b) „daňovou dohodou“ dohoda o zamezení dvojího zdanění nebo jakákoli jiná mezinárodní dohoda nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění a jejichž stranami jsou jakýkoli členský stát, Evropská unie nebo Chile, a
 - c) „daňovým opatřením“ opatření uplatňující daňové právo Evropské unie, kteréhokoli členského státu nebo Chile.

2. Tato dohoda se vztahuje na daňová opatření, pouze pokud je jejich uplatnění nezbytné pro uvedení ustanovení této dohody v účinnost.
3. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Evropské unie ani jejích členských států nebo Chile na základě jakékoli daňové dohody. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli daňovou dohodou má v rozsahu předmětného rozporu přednost daná daňová dohoda. Pokud jde o daňovou dohodu mezi Evropskou unií nebo jejími členskými státy a Chile, příslušné orgány Evropské unie nebo jejích členských států na jedné straně a Chile na straně druhé podle této dohody a uvedené daňové dohody společně určí, zda existuje nesoulad mezi touto dohodou a uvedenou daňovou dohodou.
4. Žádný závazek zacházení podle režimu nejvyšších výhod podle této dohody se neuplatní, pokud jde o zvýhodnění poskytnuté Evropskou unií, jejími členskými státy nebo Chile na základě daňové dohody.
5. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde existují podobné podmínky, nebo skryté omezení obchodu a investic, nelze žádné ustanovení této dohody vykládat tak, že by kterékoli straně bránilo přijmout, zachovat nebo prosazovat jakéhokoli opatření, jehož cílem je spravedlivé nebo účinné ukládání či vybírání přímých daní a jež:
- a) rozlišuje mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o místo jejich rezidence nebo místo, kde je investován jejich kapitál, nebo
 - b) má bránit vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňovým únikům na základě daňové dohody nebo daňového práva dané strany.

ČLÁNEK 32.4

Zpřístupňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků, ledaže takové důvěrné informace požaduje tribunál pro účely řízení o řešení sporu podle kapitoly 31. V takových případech tribunál zajistí, aby byla plně zachována důvěrnost informací.
2. Pokud strana předloží Radě pro obchod, Výboru pro obchod, podvýborům nebo jiným orgánům zřízeným podle této dohody informace, které jsou podle jejích právních předpisů považovány za důvěrné, nakládá druhá strana s těmito informacemi jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 32.5

Výjimky WTO

Pokud je povinnost podle této dohody v podstatě rovnocenná povinnosti podle Dohody o WTO, má se za to, že jakékoli opatření přijaté v souladu s výjimkou přijatou podle článku IX Dohody o WTO je v souladu s povinností podle této dohody, která je v podstatě rovnocenná.

KAPITOLA 33

INSTITUCIONÁLNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL A

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 33.1

Rada pro obchod

1. Strany zřizují Radu pro obchod. Rada pro obchod sleduje plnění cílů této dohody a dohlíží na její provádění. Posuzuje veškeré otázky, jež v rámci této dohody vyvstanou.
2. Rada pro obchod zasedne do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté zasedá jednou za dva roky, nebo na základě jiné dohody stran. Zasedání Rady pro obchod probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jejím jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu. Podle čl. 33.3 odst. 2 stanoví pořad jednání pro zasedání Rady pro obchod koordinátoři této dohody.

3. Rada pro obchod se skládá ze zástupců stran odpovědných za obchodní a investiční záležitosti. Radě pro obchod společně předsedá zástupce každé strany.
4. Rada pro obchod má pravomoc přijímat rozhodnutí v případech stanovených v této dohodě a vydávat doporučení v souladu se svým jednacím řádem. Rada pro obchod přijímá svá rozhodnutí a vydává doporučení po vzájemné dohodě. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení¹. Doporučení nemají závazný charakter.
5. Rada pro obchod na svém prvním zasedání přijme svůj jednací řád a jednací řád Výboru pro obchod.
6. Rada pro obchod může:
- a) přijímat rozhodnutí o změně:
- i) celních sazebníků v dodatcích 2-1 a 2-2 s cílem urychlit odstraňování cel;
 - ii) kapitoly 3 a příloh 3-A až 3-E;
 - iii) příloh 6-F a 6-G a dodatku 6-E-1;
 - iv) příloh 9-A, 9-D, 9-E a bodu 1 přílohy 9-B;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile bude provádět veškerá rozhodnutí přijatá Radou pro obchod prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

- v) přílohy 14-B;
- vi) přílohy 22;
- vii) definice „subvencování“ v čl. 24.2 odst. 1, pokud se týká podniků poskytujících služby, s cílem začlenit výsledek budoucích jednání v rámci WTO nebo souvisejících mnohostranných fór na toto téma;
- viii) přílohy 25-A, pokud jde o odkazy na právní předpisy použitelné stranami;
- ix) přílohy 25-B, pokud jde o kritéria, která mají být zahrnuta do námitkového řízení,
- x) přílohy 25-C, pokud jde o zeměpisná označení;
- xi) příloh 31-A a 31-B a
- xii) jakéhokoli jiného ustanovení, přílohy, dodatku nebo protokolu, jejichž změna je stanovena v této dohodě;
- b) přijímat rozhodnutí o vydání výkladu ustanovení této dohody, který je závazný pro strany a všechny orgány zřízené podle této dohody a panely a tribunály uvedené v kapitolách 26 a 31;
- c) přenést na Výbor pro obchod kteroukoli ze svých funkcí, včetně pravomoci přijímat rozhodnutí a vydávat doporučení;
- d) zřizovat další podvýbory a jiné orgány podle čl. 33.4 odst. 2 a

- e) pokud to považuje za vhodné, přijmout jednací řád podvýborů a jiných orgánů podle čl. 33.4 odst. 7.

ČLÁNEK 33.2

Výbor pro obchod

1. Strany zřizují Výbor pro obchod. Výbor pro obchod je nápomocen Radě pro obchod při výkonu jejích funkcí.
2. Výbor pro obchod je odpovědný za obecné provádění této dohody. Skutečnost, že záležitost nebo otázku posuzuje Výbor pro obchod, nebrání Radě pro obchod v tom, aby se jí rovněž zabývala.
3. Výbor pro obchod zasedne do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté zasedá jednou ročně, nebo na základě jiné dohody stran. Zasedání Výboru pro obchod probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jeho jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu. Podle čl. 33.3 odst. 2 stanoví pořad jednání pro zasedání Výboru pro obchod koordinátoři této dohody.
4. Výbor pro obchod se skládá ze zástupců stran odpovědných za obchodní a investiční záležitosti. Výboru pro obchod společně předsedá zástupce každé strany.

5. Výbor pro obchod má pravomoc přijímat rozhodnutí v případech stanovených v této dohodě, nebo kdy na něj tuto pravomoc přenesla Rada pro obchod podle čl. 33.1 odst. 6 písm. c). Výbor pro obchod má rovněž pravomoc vydávat doporučení, včetně případů, kdy na něj byla tato pravomoc přenesena podle čl. 33.1 odst. 6 písm. c). Výbor pro obchod přijímá svá rozhodnutí a vydává doporučení po vzájemné dohodě a v souladu se svým jednacím řádem. Při výkonu přenesených funkcí přijímá Výbor pro obchod svá rozhodnutí a vydává doporučení v souladu s jednacím řádem Rady pro obchod. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení¹. Doporučení nemají závazný charakter.

6. Výbor pro obchod:

- a) odpovídá za řádné provádění této dohody; v tomto ohledu, a aniž jsou dotčena práva stanovená v kapitole 31, může strana předložit k projednání v rámci Výboru pro obchod jakoukoli otázku týkající se uplatňování nebo výkladu této dohody;
- b) dohlíží na případné další rozpracování ustanovení této dohody a vyhodnocuje výsledky jejího uplatňování;
- c) hledá vhodné způsoby prevence a řešení problémů, které by jinak mohly vzniknout v oblastech, na něž se vztahuje tato dohoda;
- d) dohlíží na práci všech podvýborů zřízených podle článku 33.4 a

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile bude provádět veškerá rozhodnutí přijatá Výborem pro obchod prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

e) posuzuje případný vliv přistoupení nového členského státu k Evropské unii na tuto dohodu.

7. Výbor pro obchod může:

- a) zřizovat další podvýbory a jiné orgány podle čl. 33.4 odst. 2;
- b) přijímat rozhodnutí o změně této dohody podle čl. 33.1 odst. 6 písm. a) a o vydání výkladu podle čl. 33.1 odst. 6 písm. b) v období mezi zasedáními Rady pro obchod, pokud Rada pro obchod nemůže zasedat, nebo jak je stanoveno v této dohodě, a
- c) přijmout jednací řád podvýborů a jiných orgánů podle čl. 33.4 odst. 7, považuje-li to za vhodné.

ČLÁNEK 33.3

Koordinátoři

1. Každá strana jmenuje koordinátora pro tuto dohodu do 60 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost a oznámí druhé straně kontaktní údaje tohoto koordinátora.
2. Koordinátoři společně stanoví pořad jednání a provádějí veškeré další nezbytné přípravy na zasedání Rady pro obchod, Výboru pro obchod a podvýborů a jiných orgánů zřízených podle článku 33.4. Koordinátoři provádějí činnosti navazující na rozhodnutí Rady pro obchod a případně Výboru pro obchod.

ČLÁNEK 33.4

Podvýbory a jiné orgány

1. Strany zřizují tyto podvýbory:
 - a) Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu;
 - b) Podvýbor pro finanční služby;
 - c) Podvýbor pro duševní vlastnictví;
 - d) Podvýbor pro veřejné zakázky;
 - e) Podvýbor pro sanitární a fytosanitární opatření;
 - f) Podvýbor pro služby a investice;
 - g) Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy;
 - h) Podvýbor pro technické překážky obchodu;
 - i) Podvýbor pro obchod se zbožím a
 - j) Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj.

2. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod mohou přijmout rozhodnutí o zřízení dalšího podvýboru nebo jiného orgánu. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod mohou podvýboru nebo jinému orgánu zřízenému podle tohoto odstavce přidělit úkoly v rámci svých příslušných pravomocí, aby byly nápomocny při výkonu jejich příslušných funkcí a řešily konkrétní úkoly nebo záležitosti. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod může změnit úkoly svěřené podvýboru nebo jinému orgánu zřízenému podle tohoto odstavce nebo je rozpustit.
3. Podvýbory a jiné orgány se skládají ze zástupců stran a společně jim předsedá zástupce každé strany.
4. Není-li v této dohodě stanoveno jinak nebo nedohodnou-li se strany jinak, zasednou podvýbory do jednoho roku od svého zřízení a poté na žádost kterékoli ze stran nebo Rady pro obchod nebo Výboru pro obchod na vhodné úrovni. Podvýbory mohou být rovněž svolány z vlastního podnětu v souladu se svým jednacím řádem. Zasedání podvýborů probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jejich jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu. Podle čl. 33.3 odst. 2 stanoví pořad jednání pro zasedání podvýborů a jiných orgánů koordinátoři této dohody.
5. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, podávají podvýbory a jiné orgány Výboru pro obchod pravidelně i na jeho žádost zprávy o své činnosti.
6. Skutečnost, že záležitost nebo otázku posuzují jakékoli podvýbory nebo jiné orgány, nebrání Radě pro obchod nebo Výboru pro obchod v tom, aby se jí rovněž zabývaly.

7. Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod může přijmout jednací řád podvýborů a jiných orgánů, považuje-li to za vhodné. Pokud Rada pro obchod nebo Výbor pro obchod nepřijme svůj jednací řád, použije se obdobně jednací řád Výboru pro obchod.

8. Podvýbory a jiné orgány mohou vydávat doporučení v souladu se svým jednacím řádem. Podvýbory a jiné orgány vydávají doporučení po vzájemné dohodě. Doporučení podvýborů a jiných orgánů nejsou závazná.

ČLÁNEK 33.5

Účast občanské společnosti

Každá strana podporuje účast občanské společnosti na provádění této dohody, zejména prostřednictvím kontaktů s příslušnou domácí poradní skupinou podle článku 33.6 a s fórem občanské společnosti podle článku 33.7.

ČLÁNEK 33.6

Domácí poradní skupiny

1. Každá strana do dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost vytvoří nebo určí domácí poradní skupinu. Každá domácí poradní skupina zahrnuje vyvážené zastoupení nezávislých organizací občanské společnosti, včetně nevládních organizací, odborů a organizací podniků a zaměstnavatelů. Pro tyto účely stanoví každá strana svá vlastní pravidla jmenování s cílem určit složení příslušné domácí poradní skupiny, a umožnit tak přístup subjektům z různých odvětví. Složení každé domácí poradní skupiny se pravidelně obnovuje v souladu s pravidly pro jmenování stanovenými podle tohoto odstavce.
2. Každá strana se schází se svou domácí poradní skupinou nejméně jednou ročně, aby projednala provádění této dohody. Každá strana může zvážit stanoviska nebo doporučení, jež jí předložila její domácí poradní skupina.
3. V zájmu zvýšení povědomí veřejnosti o své domácí poradní skupině zveřejní každá strana seznam organizací, které se její domácí poradní skupiny účastní, jakož i její kontaktní údaje.
4. Strany vhodnými prostředky podporují kontakty mezi domácími poradními skupinami.

ČLÁNEK 33.7

Fórum občanské společnosti

1. Strany podporují pravidelnou organizaci fóra občanské společnosti za účelem vedení dialogu o provádění této dohody.
2. Strany svolávají zasedání fóra občanské společnosti po vzájemné dohodě. Při svolávání zasedání fóra občanské společnosti přizve každá strana nezávislé organizace občanské společnosti usazené na jejím území, včetně členů své domácí poradní skupiny uvedené v článku 33.6. Každá strana podporuje vyvážené zastoupení a umožňuje účast nevládních organizací, odborů a organizací podniků a zaměstnavatelů. Každá organizace nese náklady spojené se svou účastí na fóru občanské společnosti.
3. Zasedání fóra občanské společnosti se podle potřeby účastní zástupci stran účastnících se Rady pro obchod nebo Výboru pro obchod. Strany společně nebo jednotlivě zveřejní veškerá formální prohlášení učiněná na fóru občanské společnosti.

ODDÍL B

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 33.8

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

- a) v případě Evropské unie na území, na která se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, za podmínek v nich stanovených a
- b) v případě Chile na pozemní, námořní a vzdušný prostor pod jeho svrchovaností a na výlučnou ekonomickou zónu a kontinentální šelf, v němž vykonává svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem¹ a chilským právem².

Odkazy na „území“ v této dohodě je nutno chápat v souladu s tímto odstavcem, není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že mezinárodní právo zahrnuje zejména na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu, uzavřenou v Montego Bay dne 10. prosince 1982.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě rozporu mezi právem Chile a mezinárodním právem má přednost mezinárodní právo.

2. Pokud jde o ustanovení týkající se sazebního zacházení se zbožím, včetně pravidel původu a dočasného pozastavení tohoto zacházení, použije se tato dohoda rovněž na ty oblasti celního území Evropské unie ve smyslu článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013¹, na něž se nevztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku.

ČLÁNEK 33.9

Vstup v platnost

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni posledního oznámení, kterým si strany vzájemně oznámí dokončení svých vnitřních postupů nezbytných pro vstup dohody v platnost.
2. Oznámení učiněná v souladu s odstavcem 1 se zasílají v případě Evropské unie generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a v případě Chile Ministerstvu zahraničních věcí.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. EU L 269, 10.10.2013, s. 1).

ČLÁNEK 33.10

Změny

1. Strany se mohou písemně dohodnout na změnách této dohody. Změny vstupují v platnost obdobně v souladu s článkem 33.10.
2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, může Rada pro obchod přijmout rozhodnutí o změně této dohody v případech uvedených v čl. 33.1 odst. 6 písm. a) a čl. 33.13 odst. 4.

ČLÁNEK 33.11

Ostatní dohody

1. Část IV dohody o přidružení, včetně rozhodnutí přijatých v jejím institucionálním rámci, pozbývá platnosti dnem vstupu této dohody v platnost.
2. Tato dohoda nahrazuje část IV dohody o přidružení, včetně rozhodnutí přijatých v jejím institucionálním rámci. Odkazy na dohodu o přidružení, včetně rozhodnutí přijatých v jejím institucionálním rámci, ve všech ostatních dohodách a ujednáních mezi stranami se považují za odkazy na tuto dohodu.

3. Stávající dohody spadající do oblasti působnosti této dohody pozbývají platnosti dnem vstupu této dohody v platnost.

4. Dohoda o obchodu s vínem uvedená v příloze V dohody o přidružení (dále jen „dohoda o víně“) a Dohoda o obchodu s lihovinami a aromatizovanými nápoji v příloze VI dohody o přidružení (dále jen „dohoda o lihovinách“)¹, včetně všech dodatků, se obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí, a to takto:

a) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na mechanismus řešení sporů uvedený v části IV dohody o přidružení, jakož i na kodex chování uvedený v příloze XVI dohody o přidružení se považují za odkazy na mechanismus řešení sporů stanovený v kapitole 31 a na kodex chování stanovený v příloze 31-B této dohody;

b) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na Společenství se považují za odkazy na Evropskou unii;

c) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na Výbor pro přidružení zřízený dohodou o přidružení se považují za odkazy na Výbor pro obchod zřízený podle článku 33.2 této dohody;

d) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na přílohu IV dohody o přidružení se považují za odkazy na kapitolu 6 této dohody;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že datum podpisu a datum vstupu dohody o víně a dohody o lihovinách v platnost jsou stejné jako datum podpisu a datum vstupu dohody o přidružení v platnost.

- e) pro upřesnění je třeba uvést, že Smíšený výbor zřízený článkem 30 dohody o víně a Smíšený výbor zřízený článkem 17 dohody o lihovinách nadále fungují a nadále vykonávají funkce uvedené v článku 29 dohody o víně a v článku 16 dohody o lihovinách; a
- f) pro upřesnění je třeba uvést, že čl. 1.5 odst. 2 této dohody se vztahuje na dohodu o víně a dohodu o lihovinách,
5. Každé rozhodnutí přijaté v institucionálním rámci dohody o přidružení týkající se dohody o víně nebo dohody o lihovinách, které je v platnosti ke dni vstupu této dohody v platnost, se považuje za přijaté Výborem pro obchod zřízeným podle článku 33.2 této dohody.
6. Strany mohou měnit dodatky k dohodě o víně a k dohodě o lihovinách, jak jsou začleněny, výměnou dopisů¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile provede veškeré změny dohody o víně a dohody o lihovinách začleněné do této dohody prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

ČLÁNEK 33.12

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 33.13

Budoucí přistoupení k Evropské unii

1. Evropská unie oznámí Chile každou žádost třetí země o přistoupení k Evropské unii.
2. Evropská unie oznámí Chile datum podpisu a vstupu v platnost smlouvy o přistoupení nového členského státu k Evropské unii (dále jen „smlouva o přistoupení“).
3. Pro nový členský stát se tato dohoda použije ode dne přistoupení tohoto nového členského státu k Evropské unii.

4. Aby se usnadnilo provádění odstavce 3 tohoto článku, Výbor pro obchod přezkoumá ode dne podpisu smlouvy o přistoupení veškeré účinky na tuto dohodu vyplývající z přistoupení nového členského státu k Evropské unii podle čl. 33.2 odst. 6 písm. e). Rada pro obchod přijme rozhodnutí o veškerých nezbytných změnách příloh této dohody a o jakýchkoli dalších nezbytných úpravách, včetně přechodných opatření. Každé rozhodnutí Rady pro obchod přijaté podle tohoto odstavce nabývá účinku dnem přistoupení uvedeného nového členského státu k Evropské unii.

ČLÁNEK 33.14

Soukromá práva

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám přímo uděluje práva nebo ukládá práva nebo povinnosti jiné než ty, které mezi sebou strany vytvořily podle mezinárodního práva veřejného, ani tak, že umožňuje přímo se domáhat ustanovení této dohody v právních řádech stran.
2. Strany nesmí ve svých právních předpisech stanovit právo na soudní ochranu proti druhé straně na základě důvodu, že určité opatření druhé strany je v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 33.15

Doba trvání

Tato dohoda zůstává v platnosti až do dne vstupu pokročilé rámcové dohody v platnost.

ČLÁNEK 33.16

Ukončení platnosti

Bez ohledu na článek 33.15 může kterákoli strana druhé straně oznámit svůj záměr ukončit tuto dohodu. Toto oznámení se v případě Evropské unie zasílá generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a v případě Chile Ministerstvu zahraničních věcí. Ukončení dohody nabývá účinku šest měsíců od data tohoto oznámení.

ČLÁNEK 33.17

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní a řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V ... dne ... měsíce ... roku ...

Za Evropskou unii

Za Chilskou republiku